

Judges

1:1 וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׁאַלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּיהוָה לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה-לָנוּ
אֶל-הַכְּנַעֲנִי בְּתַחֲלָה לְהִלָּחֵם בּוֹ:
1:1 וַהֲוֶה בְּתֵר דְּמִית יְהוֹשֻׁעַ וּשְׁאִילוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּימְרָא דִּי לְמִימַר מִן יִסַּק
לְנָא לֹת כְּנַעֲנָא בְּקִדְמִיתָא לְאַנְחָא קְרָבָא בִּיהַ:

1:1 Now it came about after the death of Joshua that the sons of Israel inquired of the LORD, saying, "Who shall go up first for us against the Canaanites, to fight against them?"

1:2 וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוּדָה יַעֲלֶה הִנֵּה נָתַתִּי אֶת-הָאָרֶץ בְּיָדוֹ:
1:2 וְאָמַר יְיָ יְהוּדָה יִסַּק הָא מְסֻרִית יָת יְחָבִי אַרְעָא בִּידֵיהַ:
1:2 The LORD said, "Judah shall go up; behold, I have given the land into his hand."

1:3 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְשִׁמְעוֹן אָחִיו עֲלֵה אִתִּי בְּגוֹרְלִי וְנִלְחַמָּה בְּכַנְעַנֵי וְהִלַּכְתִּי
גַם-אֲנִי אִתְּךָ בְּגוֹרְלֶךָ וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ שִׁמְעוֹן:
1:3 וְאָמַר יְהוּדָה לְשִׁמְעוֹן אָחוּהִי סַק עִמִּי בְּעַדְבֵי וּנְגִיחַ קְרָבָא בְּכַנְעֻנָא עִם
כְּנַעֲנָא וְאִתְךָ אִף אָנָּא עִמְךָ בְּעַדְבְךָ וְאִזְל עִמִּיהַ שִׁמְעוֹן:
1:3 Then Judah said to Simeon his brother, "Come up with me into the territory allotted me, that we may fight against the Canaanites; and I in turn will go with you into the territory allotted you." So Simeon went with him.

1:4 וַיַּעַל יְהוּדָה וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת-הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי בְיָדָם וַיַּכּוּם בְּבֶזֶק עֶשְׂרֵת
אֲלָפִים אִישׁ:
1:4 וּסְלִיקוּן דְּבֵית יְהוּדָה וּמְסֻר יְיָ יָת כְּנַעֲנָאִי וּפְרִזָּאִי בִּידֵהוֹן וּמְחוּנוֹן בְּבֶזֶק
עֶסְרָא אֲלָפִין גְּבְרָא:
1:4 Judah went up, and the LORD gave the Canaanites and the Perizzites into their hands, and they defeated ten thousand men at Bezek.

1:5 וַיִּמְצְאוּ אֶת-אֲדוֹנִי בֶזֶק בְּבֶזֶק וַיִּלְחַמוּ בּוֹ וַיַּכּוּ אֶת-הַכְּנַעֲנִי וְאֶת-הַפְּרִזִּי:
1:5 וְאִשְׁכַּחוּ יָת אֲדוֹנִי בֶזֶק בְּבֶזֶק וְאִנְיָחוּ קְרָבָא בִּיהַ וּמְחוּ יָת כְּנַעֲנָאִי וַיִּת פְּרִזָּאִי:
1:5 They found Adoni-bezek in Bezek and fought against him, and they defeated the Canaanites and the Perizzites.

1:6 וַיִּנָּס אֲדוֹנִי בֶזֶק וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרָיו וַיִּאָּחְזוּ אֹתוֹ וַיִּקְצְצוּ אֶת-בְּהֵנוֹת יָדָיו וְרַגְלָיו:
1:6 וְאַפְךָ וְעַרְק אֲדוֹנִי בֶזֶק וּרְדְּפוּ בְּתִרוּהִי וְאַחֲדוּ יָתִיהַ וְקִצְצוּ יָת קַרְסוּלֵי
קַרְצוּלֵי יְדוּהִי וְרַגְלוּהִי:
1:6 But Adoni-bezek fled; and they pursued him and caught him and cut off his thumbs and big toes.

1:7 וַיֹּאמֶר אֲדוֹנִי-בֶזֶק שְׁבַעִים מְלָכִים בְּהֵנוֹת יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם מְקַצְצִים הָיוּ
מִלְּקָטִים תַּחַת שֻׁלְחָנִי כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי כֵן שְׁלֵם-לִי אֱלֹהִים וַיְבִיאוּהוּ יְרוּשָׁלַם
וַיָּמָת שָׁם: פ
1:7 וְאָמַר אֲדוֹנִי בֶזֶק שְׁבַעִין מְלָכִין קַרְסוּלֵי קַרְצוּלֵי יְדֵיהוֹן וְרַגְלֵיהוֹן מְקַצְצִין
הוּוּ מִלְּקָטִין לַחְמָא תַּחוּת פְּתוּרֵי כְּמָא דְעַבְדִּית כֵּן שְׁלִים לִי יְיָ וְאִיתִיוּהִי
לִירוּשָׁלַם וּמִית תַּמּוֹן:
1:7 Adoni-bezek said, "Seventy kings with their thumbs and their big toes cut off used to gather up scraps under my table; as I have done, so God has repaid me." So they brought him to Jerusalem and he died there.

1:8 וַיִּלָּחֲמוּ בְנֵי־יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם וַיִּלְכְּדוּ אוֹתָהּ וַיִּכּוּהָ לְפַי־חַרְב וְאֶת־הָעִיר שָׁלְחוּ בָאֵשׁ:

1:8 וַאֲנִיחוּ קָרְבָא בְנֵי יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם וּכְבָּשׁוּ יָתָהּ וּמְחוּהָא לְפִתְגָם דְחָרְב וְיָת קֶרְתָא אוֹקִידוּ בְנוֹרָא:

1:8 Then the sons of Judah fought against Jerusalem and captured it and struck it with the edge of the sword and set the city on fire.

1:9 וְאַחַר יָרְדוּ בְנֵי יְהוּדָה לְהִלָּחֵם בְּכַנְעַנֵי יוֹשְׁבֵי הַהָר וְהַנֶּגֶב וְהַשְּׁפֵלָה: 1:9 וּבְתַר כֵּן נָחְתוּ בְנֵי יְהוּדָה לְאַנְחָא קָרְבָא בְכַנְעַנָאָה יְתִיב טוֹרָא בְטוֹרָא וּדְרוּמָא וּשְׁפִילְתָא:

1:9 Afterward the sons of Judah went down to fight against the Canaanites living in the hill country and in the Negev and in the lowland.

1:10 וַיֵּלֶךְ יְהוּדָה אֶל־הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב בְּחֶבְרוֹן וְשֵׁם־חֶבְרוֹן לְפָנִים קִרְיַת אַרְבַּע וַיִּכּוּ אֶת־שֵׁשׁי וְאֶת־אַחִימָן וְאֶת־תַּלְמִי:

1:10 וַאֲזָלוּ דְבֵית יְהוּדָה לָוֶת כְּנַעַנָאָה דִּיתְב דִּיתְבִין בְּחֶבְרוֹן וְשׁוּם חֶבְרוֹן מְלֻקְדָמִין קִרְיַת־אַרְבַּע וּמְחוּ יָת שֵׁשִׁי וְיָת אַחִימָן וְיָת תַּלְמִי:

1:10 So Judah went against the Canaanites who lived in Hebron (now the name of Hebron formerly was Kiriath-arba); and they struck Sheshai and Ahiman and Talmi.

1:11 וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם אֶל־יוֹשְׁבֵי דְבִיר וְשֵׁם־דְּבִיר לְפָנִים קִרְיַת־סֶפֶר:

1:11 וַאֲזָל מִתַּמָּן לָוֶת יְתְבֵי דְבִיר וְשׁוּם דְּבִיר מְלֻקְדָמִין קִרְיַת אַרְכִי:

1:11 Then from there he went against the inhabitants of Debir (now the name of Debir formerly was Kiriath-sepher).

1:12 וַיֹּאמֶר כָּלֵב אֲשֶׁר־יִכָּה אֶת־קִרְיַת־סֶפֶר וּלְכָדָהּ וְנָתַתִּי לוֹ אֶת־עַכְסָה בַתִּי לְאִשָּׁה:

1:12 וַאֲמַר כָּלֵב דִּימְחֵי יָת קִרְיַת אַרְכִי וַיִּכְבְּשֶׁנָה וְאַחִין לִיהָ יָת עַכְסָה בְרַתִּי לְאִתּוּ לְאַנְתּוּ:

1:12 And Caleb said, "The one who attacks Kiriath-sepher and captures it, I will even give him my daughter Achsah for a wife."

1:13 וַיִּלְכְּדָהּ עֹתְנִיאל בֶּן־קְנָז אַחִי כָלֵב הַקָּטָן מִמֶּנּוּ וַיִּתֵּן־לוֹ אֶת־עַכְסָה בַתּוֹ לְאִשָּׁה:

1:13 וּכְבֻשָׁה עֹתְנִיאל בֶּר קְנָז אַחֻוּהִי דְכָלֵב מִן אִימִיָה דְזַעִיר מְנִיָה דִילִידִת אִימִיָה לְקָנָז וַיְהִי לִיהָ יָת עַכְסָה בְרַתִּיהָ לְאִתּוּ לְאַנְתּוּ:

1:13 Othniel the son of Kenaz, Caleb's younger brother, captured it; so he gave him his daughter Achsah for a wife.

1:14 וַיְהִי בְבוֹאָהּ וְתַסִּיתָהּ לְשֹׂאֵל מֵאֶת־אָבִיהָ הַשָּׂדֶה וַתְּצַנַח מֵעַל הַחֲמֹר וַיֹּאמֶר־לָהּ כָּלֵב מַה־לָּךְ:

1:14 וְהָיָה בְּמִיעֵלָהּ וּמִלְכַתִּיהָ וּמִלְכַתִּיהָ לְמִשְׁאֵל מִן אָבוּהָא אַחְסַנְתָא וְאַתְרַכִּינִת מֵעַל חֲמָרָא וַאֲמַר לָהּ כָּלֵב אָבוּהָא מָא לִיךְ:

1:14 Then it came about when she came to him, that she persuaded him to ask her father for a field. Then she alighted from her donkey, and Caleb said to her, "What do you want?"

1:15 וַתֹּאמֶר לוֹ הִבֵּה־לִּי בְרָכָה כִּי אֶרְצָה הַנֶּגֶב נִתְּנִי וְנָתַתָּה לִּי גֹלֶת מַיִם וַיִּתֵּן־לָהּ כָּלֵב אֶת גֹּלֶת עֲלִית וְאֶת גֹּלֶת תַּחְתִּית: פ

1:15 וַאֲמַרְת לִיהָ הֵב לִי אַחְסַנְתָא אֲרִי לְאַרְע דְרוּמָא יְהַבְתָּנִי וְתַתִּין לִי אֲתַר אַרְע בֵּית־שְׁקִיָא דְמִיָא וַיְהִי לָהּ כָּלֵב יָת בֵּית־שְׁקִיָא עֲלָאָה וְיָת בֵּית־שְׁקִיָא

תַּחֲתָאָה תַּתְּאָה:

1:15 She said to him, "Give me a blessing, since you have given me the land of the Negev, give me also springs of water." So Caleb gave her the upper springs and the lower springs.

1:16 וּבְנֵי קִינִי חָתָן מֹשֶׁה עָלוּ מֵעִיר הַתְּמָרִים אֶת־בְּנֵי יְהוּדָה מִדְּבַר יְהוּדָה
אֲשֶׁר בְּנֹגֵב עָרֶד וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב אֶת־הָעָם:

1:16 וּבְנֵי שְׁלֹמֹה קִינִי חָמוּהֵי דְמוֹשֶׁה סָלְקוּ מִקְרָתָא מִקְרִית דִּירִיחוֹ דְּדִיקְלִיא
עִם בְּנֵי בֵית יְהוּדָה לְמִדְּבַר יְהוּדָה דְּבַדְרוּם עָרֶד וַאֲזָלוּ וַיִּתְּבוּ עִם עַמָּא:

1:16 The descendants of the Kenite, Moses' father-in-law, went up from the city of palms with the sons of Judah, to the wilderness of Judah which is in the south of Arad; and they went and lived with the people.

1:17 וַיֵּלֶךְ יְהוּדָה אֶת־שִׁמְעוֹן אָחִיו וַיַּכּוּ אֶת־הַפְּנִעֵנִי יוֹשֵׁב צֶפֶת וַיַּחֲרִימוּ אוֹתָהּ
וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הָעִיר חֶרְמָה:

1:17 וַאֲזָל יְהוּדָה עִם שִׁמְעוֹן אָחוּהֵי וּמָחוּ יַת כְּנַעֲנָאָה יְתִיב צֶפֶת וַגְּמְרוּ יַתָּה
וַקְרָא יַת שְׁמָה דְקֶרְתָּא חֶרְמָה:

1:17 Then Judah went with Simeon his brother, and they struck the Canaanites living in Zephath, and utterly destroyed it. So the name of the city was called Hormah.

1:18 וַיִּלְכֹּד יְהוּדָה אֶת־עֵזָה וְאֶת־גְּבוּלָהּ וְאֶת־אֶשְׁקְלוֹן וְאֶת־גְּבוּלָהּ וְאֶת־עֶקְרוֹן
וְאֶת־גְּבוּלָהּ:

1:18 וּכְבַשׁ יְהוּדָה יַת עֵזָה וַיַּת תְּחוּמָהּ וַיַּת אֶשְׁקְלוֹן וַיַּת תְּחוּמָהּ וַיַּת עֶקְרוֹן וַיַּת
תְּחוּמָהּ:

1:18 And Judah took Gaza with its territory and Ashkelon with its territory and Ekron with its territory.

1:19 וַיְהִי יְהוָה אִתִּי־יְהוּדָה וַיִּרְשׁ אֶת־הַהָר כִּי לֹא לְהוֹרִישׁ אֶת־יֹשְׁבֵי הָעֵמֶק
כִּי־רָכַב בַּרְזֶל לָהֶם:

1:19 וַהוּהּ מִיִּמְרָא דִּינִי בְּסַעְדִּיהּ דְּבֵית יְהוּדָה וַתְּרִיכוּ יַת יְתִיבֵי טוּרָא בְּתַר כִּן
דְּחָבוּ לֹא יְכִילוּ לְתַרְכָּא יַת יְתִיבֵי מִישְׁרָא אֲרִי רַתְכִין דְּבַרְזֵלָא לְהוֹן:

1:19 Now the LORD was with Judah, and they took possession of the hill country; but they could not drive out the inhabitants of the valley because they had iron chariots.

1:20 וַיִּתְּנוּ לְכָלֵב אֶת־חֶבְרוֹן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיִּוְרֶשׁ מֹשֶׁם אֶת־שְׁלֹשָׁה בְּנֵי
הָעֵנֶק:

1:20 וַיְהִיבוּ לְכָלֵב יַת חֶבְרוֹן כְּמָא דְּמַלִּיל מֹשֶׁה וַתְּרִיךְ מִתְּמָן יַת תְּלַתָּהּ בְּנֵי
עַפְרוֹן גְּבְרִיאָ:

1:20 Then they gave Hebron to Caleb, as Moses had promised; and he drove out from there the three sons of Anak.

1:21 וְאֶת־הַיְבוּסִי יֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם לֹא הוֹרִישׁוּ בְּנֵי בְנִימִן וַיֵּשֶׁב הַיְבוּסִי אֶת־בְּנֵי
בְנִימִן בִּירוּשָׁלַם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ס

1:21 וַיַּת יְבוּסָאֵי יְתִיבֵי יְרוּשָׁלַם לֹא תְרִיכוּ בְּנֵי בְנִימִן וַיִּתְּבוּ יְבוּסָאָה עִם בְּנֵי
בְנִימִן בִּירוּשָׁלַם עַד יוֹמָא הַדִּין:

1:21 But the sons of Benjamin did not drive out the Jebusites who lived in Jerusalem; so the Jebusites have lived with the sons of Benjamin in Jerusalem to this day.

1:22 וַיַּעֲלוּ בֵית־יוֹסֵף גַּם־הֵם בֵּית־אֵל וַיְהוּהוּ עִמָּם:

1:22 וּסְלִיקוּ דְּבֵית יוֹסֵף אַף אֲנוֹן לְבֵית־אֵל וּמִיִּמְרָא דִּינִי בְּסַעְדָּהוֹן:

1:22 Likewise the house of Joseph went up against Bethel, and the LORD was with them.

1:23 וַיִּתְּרוּ בֵית־יוֹסֵף בְּבֵית־אֵל וְשֵׁם־הָעִיר לְפָנִים לוֹז:

1:23 וּשְׁלַחוּ מְאֻלָּיִן דְּבֵית יוֹסֵף לְבֵית־אֵל וְשִׁמָּה דְקֶרְתָּא מְלַקְדָּמִין לוֹז:

1:23 The house of Joseph spied out Bethel (now the name of the city was formerly Luz).

1:24 וַיִּרְאוּ הַשְּׂמֵרִים אִישׁ יוֹצֵא מִן־הָעִיר וַיֹּאמְרוּ לוֹ הֲרֵאֵנוּ נָא אֶת־מְבוֹא הָעִיר
וְעֲשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד:

1:24 וַחֲזוּ נְטֻרְיָא גְבַר נָפִיק מִן קִרְתָּא וַאֲמָרוּ לִיה אַחֲזִינָא כְּעַן יֵת מַעְלָנָא
דְּקִרְתָּא וְנַעֲבִיד עִמָּךְ טִיבּוֹ:

1:24 The spies saw a man coming out of the city and they said to him, "Please show us the entrance to the city and we will treat you kindly."

1:25 וַיִּרְאֵם אֶת־מְבוֹא הָעִיר וַיַּכּוּ אֶת־הָעִיר לְפִי־חֶרֶב וְאֶת־הָאִישׁ
וְאֶת־כָּל־מִשְׁפַּחְתּוֹ שְׁלָחוּ:

1:25 וַאֲחֲזִינוּן יֵת מַעְלָנָא דְּקִרְתָּא וּמַחוּ יֵת קִרְתָּא לְפִתְגָם דְּחֶרֶב וְיֵת גְּבַרְא וְיֵת
כָּל זְרַעֲיָתָהּ שְׁיִזְבוּ:

1:25 So he showed them the entrance to the city, and they struck the city with the edge of the sword, but they let the man and all his family go free.

1:26 וַיֵּלֶךְ הָאִישׁ אֶרֶץ הַחִתִּים וַיִּבֶן עִיר וַיִּקְרָא שְׁמָהּ לוֹז הוּא שְׁמָהּ עַד הַיּוֹם
הַזֶּה: פ

1:26 וַאֲזַל גְּבַרְא לְאֶרֶע חֲתָאִי וּבְנָא קִרְתָּא וּקְרָא שְׁמָהּ לוֹז הוּא שְׁמָהּ עַד יוֹמָא
הַדִּין:

1:26 The man went into the land of the Hittites and built a city and named it Luz which is its name to this day.

1:27 וְלֹא־הוֹרִישׁ מְנַשֶּׁה אֶת־בֵּית־שֶׁאן וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת־תַּעֲנָךְ וְאֶת־בְּנֵי־הָאִשׁ
וְאֶת־יֹשְׁבֵי דוֹר וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת־יֹשְׁבֵי יְבֻלַּעַם וְאֶת־יֹשְׁבֵי
מְגִדּוֹ וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וַיֹּאֲלֵהן הַכְּנַעֲנִי לְשִׁבְתָּן בְּאֶרֶץ הַזֹּאת:

1:27 וְלֹא תִרְיִכוּ דְּבֵית מְנַשֶּׁה יֵת בֵּית־שֶׁאן וְיֵת כְּפַרְנֶהָא וְיֵת יְחִבִּי תַעֲנָךְ וְיֵת
כְּפַרְנֶהָא וְיֵת יְחִבִּי דוֹר וְיֵת כְּפַרְנֶהָא וְיֵת יְחִבִּי יְבֻלַּעַם וְיֵת כְּפַרְנֶהָא וְיֵת יְחִבִּי
מְגִדּוֹ וְיֵת כְּפַרְנֶהָא וְשָׂרִי כְּנַעֲנָה לְמַתְבַּא בְּאֶרֶע הָדָא:

1:27 But Manasseh did not take possession of Beth-shean and its villages, or Taanach and its villages, or the inhabitants of Dor and its villages, or the inhabitants of Ibleam and its villages, or the inhabitants of Megiddo and its villages; so the Canaanites persisted in living in that land.

1:28 וַיְהִי כִּי־חֲזַק יִשְׂרָאֵל וַיִּשֶׂם אֶת־הַכְּנַעֲנִי לְמַסַּ וְהוֹרִישׁ לֹא הוֹרִישׁוּ: ס
1:28 וְהוּא כַּד תְּקוּף יִשְׂרָאֵל וּמְנִי וְשׁוּי יֵת כְּנַעֲנָה לְמַסְקִי מַסִּין וְתִרְכָא לֹא
תְּרִיכוֹנוּ:

1:28 It came about when Israel became strong, that they put the Canaanites to forced labor, but they did not drive them out completely.

1:29 וְאַפְרַיִם לֹא הוֹרִישׁ אֶת־הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב בְּגֶזֶר וַיִּשָּׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקִרְבּוֹ בְּגֶזֶר: פ
1:29 וּדְבֵית אַפְרַיִם לֹא תִרְיִכוּ יֵת כְּנַעֲנָאִי דִּיתְבִּין בְּגֶזֶר וְיִתִּיבוּ כְּנַעֲנָאִי בִּינְיָהוֹן
בְּגֶזֶר:

1:29 Ephraim did not drive out the Canaanites who were living in Gezer; so the Canaanites lived in Gezer among them.

1:30 זְבוּלֹן לֹא הוֹרִישׁ אֶת־יֹשְׁבֵי קִטְרוֹן וְאֶת־יֹשְׁבֵי נְהַלֹּל וַיִּשָּׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקִרְבּוֹ
וַיְהִי לְמַסַּ: ס

1:30 דְּבֵית זְבוּלֹן לֹא תִרְיִכוּ יֵת יְחִבִּי קִטְרוֹן וְיֵת יְחִבִּי נְהַלֹּל וְיִתִּיבוּ כְּנַעֲנָאִי
בִּינְיָהוֹן וְהוּוּ לְמַסְקִי מַסִּין:

1:30 Zebulun did not drive out the inhabitants of Kitron, or the inhabitants of Nahalol; so the Canaanites lived among them and became subject to forced labor.

1:31 אֲשֶׁר לֹא הוֹרִישׁ אֶת־יֹשְׁבֵי עֶכוֹ וְאֶת־יֹשְׁבֵי צִידוֹן וְאֶת־אֲחֻלַּב וְאֶת־אֲכֻזִּיב וְאֶת־חֶלְבָה וְאֶת־אֶפִיק וְאֶת־רְחֹב:

1:31 דְּבַיִת אֲשֶׁר לֹא תְרִיכוּ יָת יְתֵבֵי עֶכוֹ וְיָת יְתֵבֵי צִידוֹן וְיָת יְתֵבֵי אֲחֻלַּב וְיָת אֲכֻזִּיב וְיָת חֶלְבָה וְיָת אֶפִיק וְיָת רְחֹב:

1:31 Asher did not drive out the inhabitants of Acco, or the inhabitants of Sidon, or of Ahlab, or of Achzib, or of Helbah, or of Aphik, or of Rehob.

1:32 וַיֵּשֶׁב הָאֲשֵׁרִי בְּקֶרֶב הַכְּנַעֲנִי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ כִּי לֹא הוֹרִישׁוּ: ס

1:32 וַיְתִיבוּ דְבַיִת שׂוֹבֵט דְּבַנֵי אֲשֶׁר בְּגוֹ כְּנַעֲנָאִי יְתֵבֵי אֲרַעָא אֲרִי לֹא תְרִיכוֹנוֹן:

1:32 So the Asherites lived among the Canaanites, the inhabitants of the land; for they did not drive them out.

1:33 נִפְתָּלִי לֹא־הוֹרִישׁ אֶת־יֹשְׁבֵי בֵּית־שֶׁמֶשׁ וְאֶת־יֹשְׁבֵי בֵּית־עֲנַת וַיֵּשֶׁב בְּקֶרֶב

הַכְּנַעֲנִי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וַיֵּשֶׁבֵי בֵּית־שֶׁמֶשׁ וּבֵיִת עֲנַת הָיוּ לָהֶם לְמַסִּ: ס

1:33 דְּבַיִת דְּבַנֵי נִפְתָּלִי לֹא תְרִיכוּ יָת יְתֵבֵי בֵּית־שֶׁמֶשׁ וְיָת יְתֵבֵי בֵּית־עֲנַת

וַיְתִיבוּ בְּגוֹ כְּנַעֲנָאִי יְתֵבֵי אֲרַעָא וְיְתֵבֵי בֵּית־שֶׁמֶשׁ וּבֵיִת־עֲנַת הָיוּ לְהוֹן לְמַסְקֵי

מַסִּין:

1:33 Naphtali did not drive out the inhabitants of Beth-shemesh, or the inhabitants of Beth-anath, but lived among the Canaanites, the inhabitants of the land; and the inhabitants of Beth-shemesh and Beth-anath became forced labor for them.

1:34 וַיִּלְחֲצוּ הָאֲמֹרִי אֶת־בְּנֵי־דָן הַהֵרָה כִּי־לֹא נָתְנוּ לָרֶדֶת לְעַמִּק:

1:34 וּדְחִקוּ אֲמֹרָאִי יָת בְּנֵי דָן לְטוֹרָא אֲרִי לֹא שְׁבַקְוֹנוֹן לְמִיחַת לְמִישְׂרָא:

1:34 Then the Amorites forced the sons of Dan into the hill country, for they did not allow them to come down to the valley;

1:35 וַיֵּוָאֵל הָאֲמֹרִי לְשֶׁבֶת בְּהַר־חֶרֶס בְּאֵיֶלֹן וּבְשַׁעֲלִבִים וַתִּכְבַּד יַד בֵּית־יוֹסֵף

וַיְהִי לְמַסִּ:

1:35 וַיְשִׁרֵי אֲמֹרָאִה לְמַתֵּב בְּטוֹר חֶרֶס בְּאֵיֶלֹן וּבְשַׁעֲלִבִים וַתְּקִיפַת יַד בֵּית יוֹסֵף

וְהָיוּ לְמַסְקֵי מַסִּין:

1:35 yet the Amorites persisted in living in Mount Heres, in Aijalon and in Shaalvim; but when the power of the house of Joseph grew strong, they became forced labor.

1:36 וּגְבוּל הָאֲמֹרִי מִמְעַלָּה עַקְרָבִים מִהַסְּלַע וּמִעֵלָּה: פ

1:36 וַתְּחוּם אֲמֹרָאִה מִמַּסְקָנָא דְעַקְרָבִים מְכִיפָא וּלְעֵילָא:

1:36 The border of the Amorites ran from the ascent of Akrabbim, from Sela and upward.

2:1 וַיַּעַל מִלְאֲכֵי־הוָה מִן־הַגִּלְגָּל אֶל־הַבְּכִים פ וַיֹּאמֶר אֵלֶּהָ אֲתָכֶם מִמִּצְרַיִם

וְאָבִיא אֲתָכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבֹתֵיכֶם וְאָמַר לֹא־אֶפְרַר בְּרִיתִי

אֲתָכֶם לְעוֹלָם:

2:1 וּסְלִיק וּסְלִיק פִּינַחַס נְבִיא דְמַתִּיל לְמַלְאָכָא דִּינִי נְבִיאָא בְּשַׁלְיָחוֹת מִן־קָדָם

וַיִּי דִּי מִן גִּלְגָּלָא לְבֹכִים וְאָמַר אֲסִיקִית יְתָכוֹן מִמִּצְרַיִם וְאֵעִילִית יְתָכוֹן

לְאֲרַעָא דְקִיּוּמִית לְאֲבֹהָתָכוֹן וְאֲמַרִית לֹא אֲשַׁנִּי קְנִמִי דְעַמְכוֹן לְעַלָם:

2:1 Now the angel of the LORD came up from Gilgal to Bochim. And he said, "I brought you up out of Egypt and led you into the land which I have sworn to your fathers; and I said, 'I will never break My covenant with you,

2:2 וְאַתֶּם לֹא־תִכְרַתוּ בְרִית לְיֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת מִזְבְּחוֹתֵיהֶם תִּתְצוּן

וְלֹא־שְׁמַעְתֶּם בְּקִלִּי מִה־זֹּאת עֲשִׂיתֶם:

2:2 וְאַתּוֹן לֹא תַגְזִירוֹן קְנִים לְיְתֵבֵי אֲרַעָא הָדָא אִיגוֹרִיהוֹן תְּתַרְעוּן וְלֹא קְבִילְתוּן

לְמִימְרֵי מָא דָא עֲבַדְתוּן:

2:2 and as for you, you shall make no covenant with the inhabitants of this land; you shall tear down their altars.' But you have not obeyed Me; what is this you have done?

2:3 וְגַם אָמַרְתִּי לֹא־אֶגְרֹשׁ אֹתְכֶם מִפְּנֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְצַדִּים וְאֱלֹהֵיהֶם יִהְיוּ לָכֶם לְמוֹקֵשׁ:

2:3 וְאִף אֲמַרִית לֹא אֶתְרִיד יְתֵהוּן מִן־קְדָמִיכֹון וַיִּהְיוּ לְכוּן לְמַעֲיָקִין וְשָׁעוֹתֵהוּן יִהְיוּ לְכוּן לְתַקְלָא:

2:3 "Therefore I also said, 'I will not drive them out before you; but they will become as thorns in your sides and their gods will be a snare to you.'"

2:4 וַיְהִי כַּדְבַר מֵלֶאֱדָי יְהוָה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הָעַם אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכּוּ:

2:4 וְהוּא כַּד מְלִיל גְּבִיָא גְּבִרָא דִּי יְת פִּתְגַּמְזָא הָאֵלִין עִם כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲרִימוּ כָל עַמָּא יְת קְלָהוּן וּבְכוּ:

2:4 When the angel of the LORD spoke these words to all the sons of Israel, the people lifted up their voices and wept.

2:5 וַיִּקְרְאוּ שְׁמֵי־הַמָּקוֹם הַהוּא בּוֹכִים וַיִּזְבְּחוּ־שָׁם לַיהוָה: פ

2:5 וּקְרוּ שְׁמִיה דְּאֶתְרָא הַהוּא בּוֹכִים וְנִכְיֶסוּ תַמָּן נִכְסַת קְדָשִׁין קְדָם יְיָ:

2:5 So they named that place Bochim; and there they sacrificed to the LORD.

2:6 וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָעָם וַיֵּלְכוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ לְרִשְׁתׁ אֶת־הָאָרֶץ:

2:6 וְשִׁלַּח יְהוֹשֻׁעַ יְת עַמָּא וַאֲזָלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל גְּבַר לְאַחַסְנִתִּיה לְמִירַת יְת אַרְעָא:

2:6 When Joshua had dismissed the people, the sons of Israel went each to his inheritance to possess the land.

2:7 וַיַּעֲבְדוּ הָעָם אֶת־יְהוָה כָּל יְמֵי יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יְמֵי הַזִּקְנִים אֲשֶׁר הָאִרְיָכוּ יָמִים אַחֲרַי יְהוֹשֻׁעַ אֲשֶׁר רָאוּ אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל:

2:7 וּפְלָחוּ עַמָּא קְדָם יְיָ כָּל יוֹמֵי יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יוֹמֵי סְבִיָא דְּאִוְרִיכּוּ יוֹמִין בְּתַר יְהוֹשֻׁעַ דְּחִזּוּ יְת כָּל עוֹבְדָא דִּי רְבָא דְּעַבְד לְיִשְׂרָאֵל:

2:7 The people served the LORD all the days of Joshua, and all the days of the elders who survived Joshua, who had seen all the great work of the LORD which He had done for Israel.

2:8 וַיָּמָת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון עֶבֶד יְהוָה בֶּן־מֵאָה וְעֶשֶׂר שָׁנִים:

2:8 וּמִיַּת יְהוֹשֻׁעַ בַּר נֹון עֶבְדָא דִּי בַר מֵאָה וְעֶשֶׂר שָׁנִין:

2:8 Then Joshua the son of Nun, the servant of the LORD, died at the age of one hundred and ten.

2:9 וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּגִבּוֹל נַחֲלָתוֹ בְּתַמְנַת־חֶרֶס בְּהַר אֶפְרַיִם מִצְפּוֹן לְהַר־גַּעַשׁ:

2:9 וּקְבְּרוּ יְתִיה בְּתַחֹם אַחַסְנִתִּיה בְּתַמְנַת חֶרֶס סַרַח בְּטוֹרָא דְּבֵית אֶפְרַיִם

מִצְפּוֹנָא לְטוֹר גַּעַשׁ:

2:9 And they buried him in the territory of his inheritance in Timnath-heres, in the hill country of Ephraim, north of Mount Gaash.

2:10 וְגַם כָּל־הַדּוֹר הַהוּא נֹאסְפוּ אֶל־אֲבוֹתָיו וַיִּקָּם דּוֹר אַחַר אַחֲרֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ אֶת־יְהוָה וְגַם אֶת־מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל: ס

2:10 וְאִף כָּל דְּרָא הַהוּא אַתְכַּנְיֶשוּ לְוַת לְבֵית אַבְהָתוּהִי וְקָם דְּרָא אַחַרְנָא בְּתַרִּיהוּן דְּלֹא יָדְעוּ לְמַדְחַל מִן־קְדָם יְיָ וְאִף יְת עוֹבְדָא דְּעַבְד לְיִשְׂרָאֵל:

2:10 All that generation also were gathered to their fathers; and there arose another generation after them who did not know the LORD, nor yet the work which He had done for Israel.

2:11 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיַּעֲבְדוּ אֶת־הַבְּעָלִים:

2:11 וְעַבְדוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל יְת דְּבִישׁ קְדָם יְיָ וּפְלָחוּ יְת בְּעֻלְיָא:

2:11 Then the sons of Israel did evil in the sight of the LORD and served the Baals,

2:12 וַיַּעֲזְבוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם הַמוֹצִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וַיִּכְעֲסוּ אֶת־יְהוָה:

2:12 וּשְׁבָקוּ יָת פִּלְחָנָא דִּי אֱלֹהָא דִּאֲבֹהֵתְהוֹן דִּאֲפִיק יְתְהוֹן מֵאֶרְעָא דְּמִצְרַיִם וְאִזְלוּ וְטַעוּ בְּתַר טַעוֹת עַמְמֵיָא מְטַעוֹת עַמְמֵיָא דְּבַסְחַרְנֵיהוֹן וְסִגִּירוּ לְהוֹן וְאַרְגִּיזוּ קִדְּם יְיָ:

2:12 and they forsook the LORD, the God of their fathers, who had brought them out of the land of Egypt, and followed other gods from *among* the gods of the peoples who were around them, and bowed themselves down to them; thus they provoked the LORD to anger.

2:13 וַיַּעֲזְבוּ אֶת־יְהוָה וַיַּעֲבְדוּ לְבַעַל וְלַעֲשָׂתְרוֹת:

2:13 וּשְׁבָקוּ יָת פִּלְחָנָא דִּי וּפְלַחוּ לְבַעְלִיא וְלַעֲשָׂתְרָתָא:

2:13 So they forsook the LORD and served Baal and the Ashtaroth.

2:14 וַיַּחַר־אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד־שָׂסִים וַיִּשְׁסוּ אוֹתָם וַיִּמְכְּרֵם בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם מִסָּבִיב וְלֹא־יָכְלוּ עוֹד לַעֲמֹד לִפְנֵי אוֹיְבֵיהֶם:

2:14 וְתַקִּיף רִגְזָא דִּי בְּיִשְׂרָאֵל וּמְסַרְנוֹן בְּיַד בְּזוּזִין וּבְזוּ יְתְהוֹן וּמְסַרְנוֹן בְּיַד בְּעַלְי־דְּבִיּהוֹן מְסַחֲרוֹר־סְחוֹר וְלֹא יָכִילוּ עוֹד לְמַקָּם קִדְּם בְּעַלְי־דְּבִיּהוֹן:

2:14 The anger of the LORD burned against Israel, and He gave them into the hands of plunderers who plundered them; and He sold them into the hands of their enemies around *them*, so that they could no longer stand before their enemies.

2:15 בְּכָל אֲשֶׁר יֵצְאוּ יַד־יְהוָה הִיתְהַבֵּם לְרָעָה פֶּאֶשֶׁר דִּבֵּר יְהוָה וּכְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם וַיַּצַּר לָהֶם מְאֹד:

2:15 בְּכָל אַתְר דְּנִפְקוּ מִחָא מִן־קִדְּם יְיָ הָוֹת בְּהוֹן לְבִישָׂא כְּמָא דְּמַלִּיל יְיָ וּכְמָא דְּקִיִּים יְיָ לְהוֹן וְעַקַּת לְהוֹן לְחָדָא:

2:15 Wherever they went, the hand of the LORD was against them for evil, as the LORD had spoken and as the LORD had sworn to them, so that they were severely distressed.

2:16 וַיִּקָּם יְהוָה שְׂפָטִים וַיּוֹשִׁיעוּם מִיַּד שָׂסִיהֶם:

2:16 וְאַקִּים יְיָ נְגוּדִין וּפְרַקְנוֹן מִיַּד בְּזוּזֵיהוֹן:

2:16 Then the LORD raised up judges who delivered them from the hands of those who plundered them.

2:17 וְגַם אֶל־שְׂפָטֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ כִּי זָנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם סָרוּ מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלְכוּ אֲבוֹתָם לְשֹׁמֵעַ מִצְוֹת־יְהוָה לֹא־עָשׂוּ כֵן:

2:17 וְאַף מִן נְגוּדֵיהוֹן לֹא קָבִילוּ אֲרִי טַעוּ בְּתַר טַעוֹת עַמְמֵיָא וְסִגִּירוּ לְהוֹן סָטוּ בְּפִרְיעַ מִן אֹרְחָא דִּאִזְלוּ אֲבֹהֵתְהוֹן לְקַבְּלָא פְּקוּדִיא דִּי לֹא עָבְדוּ כֵן:

2:17 Yet they did not listen to their judges, for they played the harlot after other gods and bowed themselves down to them. They turned aside quickly from the way in which their fathers had walked in obeying the commandments of the LORD; they did not do as *their fathers*.

2:18 וּכְיִהְיֶה לָהֶם שְׂפָטִים וְהָיָה יְהוָה עִם־הַשֹּׁפֵט וְהוֹשִׁיעֵם מִיַּד אוֹיְבֵיהֶם כָּל יְמֵי הַשּׁוֹפֵט כִּי־יִנָּחַם יְהוָה מִנְּאֻקָּתָם מִפְּנֵי לַחְצֵיהֶם וּדְחָקֵיהֶם:

2:18 וְאַרְי אַקִּים יְיָ לְהוֹן נְגוּדִין וְהָוִי מִיִּמְרָא דִּי בְּסַעְדִּיה דְּנְגוּדָא וּפְרִיק לְהוֹן מִיַּד בְּעַלְי־דְּבִיּהוֹן כָּל יוֹמֵי נְגוּדָא אֲרִי מְתִיב יְיָ מִמָּא דִּאֲמַר וּמִקָּבִיל צְלוֹתְהוֹן וּפְרִיק לְהוֹן מִן־קִדְּם דְּחָקֵיהוֹן וּמִשְׁעַבְדֵיהוֹן:

2:18 When the LORD raised up judges for them, the LORD was with the judge and delivered them from the hand of their enemies all the days of the judge; for the LORD was moved to pity by their groaning because of those who oppressed and afflicted them.

2:19 וְהָיָה בְּמוֹת הַשּׁוֹפֵט יָשְׁבוּ וְהִשְׁחִיתוּ מֵאֲבוֹתָם לְלַכַּת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים:

לְעַבְדָם וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם לֹא הִפִּילוּ מִמַּעַלְלֵיהֶם וּמִדְרָכָם הִקְשָׁה:
2:19 וְהָיוּ כִּד מְאִית נִגְוָא תִּיבִין וּמַחְבְּלִין מֵאַבְהָתְהוֹן לְמַהֲךְ בְּתַר טְעוֹת
עֲמֻמְיָא לְמַפְלַחְהוֹן וּלְמַסְנַד לְהוֹן לֹא שְׁבָקוּן בְּטִילוּ מְעוּבְדֵיהוֹן בִּישׂוּא
וּמְאוּרַחְתְּהוֹן מִקְלָקְלִיָא:

2:19 But it came about when the judge died, that they would turn back and act more corruptly than their fathers, in following other gods to serve them and bow down to them; they did not abandon their practices or their stubborn ways.

2:20 וַיִּחַר-אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יְעֵן אֲשֶׁר עָבְרוּ הַגּוֹי הַזֶּה אֶת-בְּרִיתִי אֲשֶׁר
צִוִּיתִי אֶת-אֲבוֹתָם וְלֹא שָׁמְעוּ לְקוֹלִי:

2:20 וַתִּקְיַף רַגְזָא דִּי בְּיִשְׂרָאֵל וַאֲמַר חֲלַף דְּעִבְרוּ עִמָּא הָרִין עַל יַת קְנָמִי
דְּפָקִידִית יַת עַל אַבְהָתְהוֹן וְלֹא קִבִּילוּ לְמִימְרִי:

2:20 So the anger of the LORD burned against Israel, and He said, "Because this nation has transgressed My covenant which I commanded their fathers and has not listened to My voice,

2:21 גַּם-אֲנִי לֹא אוֹסִיף לְהוֹרִישׁ אִישׁ מִפְּנֵיהֶם מִן-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-עֲזַב יְהוֹשֻׁעַ וַיָּמָת:

2:21 אַף אֲנִי לֹא אוֹסִיף לְתַרְכָּא אָנֶשׁ מִן-קְדָמֵיהוֹן מִן עֲמֻמְיָא דְשִׁבַּק יְהוֹשֻׁעַ
וּמִית:

2:21 I also will no longer drive out before them any of the nations which Joshua left when he died,

2:22 לְמַעַן נִסּוֹת בָּם אֶת-יִשְׂרָאֵל הַשְּׂמֵרִים הֵם אֶת-דֶּרֶךְ יְהוָה לְלַכֵּת בָּם כַּאֲשֶׁר
שָׁמְרוּ אֲבוֹתָם אִם-לֹא:

2:22 בְּדִיל לְנִסְאָה בְּהוֹן יַת יִשְׂרָאֵל הַנְּטָרִין אֲנֹן יַת אוּרַחֵן דְּתַקְנֵן מִן קָדָם יִי
לְמַהֲךְ בְּהוֹן כְּמָא דְנִטְרוּ אַבְהָתְהוֹן אִם לֹא:

2:22 in order to test Israel by them, whether they will keep the way of the LORD to walk in it as their fathers did, or not."

2:23 וַיִּנַּח יְהוָה אֶת-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה לְבִלְתִּי הוֹרִישָׁם מֵהָר וְלֹא נָתַנְם בְּיַד-יְהוֹשֻׁעַ: פ

2:23 וּשְׁבַק יִי יַת כָּל עֲמֻמְיָא הָאֵלִין בְּדִיל דְּלֹא לְתַרְכוּתְהוֹן בְּפִרְיעַ וְלֹא
מְסַרְנוֹן בִּידָא דִּיהוֹשֻׁעַ:

2:23 So the LORD allowed those nations to remain, not driving them out quickly; and He did not give them into the hand of Joshua.

3:1 וְאֵלֶּה הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הֵנִיחַ יְהוָה לְנִסּוֹת בָּם אֶת-יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל-אֲשֶׁר
לֹא-יָדְעוּ אֶת כָּל-מַלְחָמוֹת כְּנַעַן:

3:1 וְאֵלִין עֲמֻמְיָא דְשִׁבַּק יִי לְנִסְאָה בְּהוֹן יַת יִשְׂרָאֵל יַת כָּל דְּלֹא הָווּ יָדְעִין
יַת כָּל קְרָבֵי כְנַעַן:

3:1 Now these are the nations which the LORD left, to test Israel by them (*that is*, all who had not experienced any of the wars of Canaan);

3:2 רַק לְמַעַן דַּעַת דְּרוּת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְלַמְדָם מַלְחָמָה רַק אֲשֶׁר-לְפָנִים לֹא
יָדְעוּם:

3:2 לְחוּד בְּדִיל דִּידְעוּן דְּרִיָא דְבִנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַלְפוּתְהוֹן קְרָבָא לְחוּד
דְּמַלְקָדְמִין לֹא הָווּ יָדְעִין לְהוֹן:

3:2 only in order that the generations of the sons of Israel might be taught war, those who had not experienced it formerly).

3:3 חֲמֻשַׁת סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וְכָל-הַכְּנַעֲנִי וְהַצִּידוֹנִי וְהַחִוִּי יֵשֵׁב הָר הַלְּבָנוֹן מֵהָר
בְּעַל חֶרְמוֹן עַד לְבוֹא חֲמַת:

3:3 חֲמֻשָּׁה שַׂרְנֵי פְלִשְׁתָּי וְכָל כְּנַעֲנָי וְצִידוֹנָי וְחֻוָּי יִתְבִּי טוּרָא דְלִבְנוֹן

מִטּוֹר מִיִּשְׂרָאֵל עַד מְעַלְנָא דְחַמַּת:

3:3 *These nations are:* the five lords of the Philistines and all the Canaanites and the Sidonians and the Hivites who lived in Mount Lebanon, from Mount Baal-hermon as far as Lebo-hamath.

3:4 וַיְהִי לְנִסּוֹת בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל לְדַעַת הִישְׁמְעוּ אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר־צִוָּה אֶת־אֲבוֹתָם בְּיַד־מֹשֶׁה:

3:4 וְהוּוּ לְנִסָּאָה בְּהוֹן יֵת יִשְׂרָאֵל לְמַדַּע הִיקְבְּלוֹן יֵת פְּקוּדֵיָא דִיֵּי דְפְקִיד יֵת אֲבֹהֵתְהוֹן בְּיַדָּא דְמֹשֶׁה:

3:4 They were for testing Israel, to find out if they would obey the commandments of the LORD, which He had commanded their fathers through Moses.

3:5 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יָשְׁבוּ בְּקֶרֶב הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי:

3:5 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יָתִיבוּ בְּגוֹ כְּנַעֲנָי חִתָּי וְאֱמֹרָי וּפְרִזָּי וְחֹוָי וַיְבוּסָי:

3:5 The sons of Israel lived among the Canaanites, the Hittites, the Amorites, the Perizzites, the Hivites, and the Jebusites;

3:6 וַיִּקְחוּ אֶת־בָּנוֹתֵיהֶם לָהֶם לְנָשִׁים וְאֶת־בָּנוֹתֵיהֶם נָתַנוּ לְבָנֵיהֶם וַיַּעֲבְדוּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶם: פ

3:6 וּנְסִיבוּ יֵת בְּנֵתְהוֹן לְהוֹן לְנָשִׁין וַיֵּת בְּנֵתְהוֹן יֵהְבוּ לְבְנֵיהוֹן וּפְלָחוּ יֵת טַעוֹתְהוֹן:

3:6 and they took their daughters for themselves as wives, and gave their own daughters to their sons, and served their gods.

3:7 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעֲבְדוּ אֶת־הַבְּעֻלִים וְאֶת־הָאֲשֵׁרוֹת:

3:7 וְעַבְדוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל יֵת דְּבִישׁ קָדָם יֵי וְאֶתְנָשִׂיאוּ יֵת פְּלַחְנָא דִיֵּי אֱלֹהֵהוֹן וּפְלָחוּ לְבַעֲלֵיָא יֵת בַּעֲלִיָּא וְלֹאֲשִׁירְתָּא וַיֵּת אֲשִׁירְתָּא:

3:7 The sons of Israel did what was evil in the sight of the LORD, and forgot the LORD their God and served the Baals and the Asheroth.

3:8 וַיַּחַר־אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְכְּרֵם בְּיַד כּוּשָׁן רִשְׁתַּיִם מֶלֶךְ אֲרָם נְהָרִים וַיַּעֲבְדוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־כּוּשָׁן רִשְׁתַּיִם שְׁמֹנֶה שָׁנִים:

3:8 וְתִקְוָה רְגָזָא דִיֵּי בְּיִשְׂרָאֵל וּמִסְרָנוֹן בְּיַד כּוּשָׁן חִיבָא מְלָכָא דְאֲרָם דְעַל פָּרַת וּפְלָחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל יֵת כּוּשָׁן חִיבָא תְּמַנִּי שָׁנִין:

3:8 Then the anger of the LORD was kindled against Israel, so that He sold them into the hands of Cushan-rishathaim king of Mesopotamia; and the sons of Israel served Cushan-rishathaim eight years.

3:9 וַיִּזְעֻקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּקָּם יְהוָה מוֹשִׁיעַ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹשִׁיעֵם אֶת־עַתְנִיָּאל בֶּן־קִנְזִי אַחִי כְּלָב הַקָּטָן מִמָּנוּ:

3:9 וּזְעִיקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל קָדָם יֵי וְאֶקִּים יֵי פְרִיק לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וּפְרַקְנוֹן יֵת עַתְנִיָּאל בֶּר קִנְזִי אַחֹוּהִי דְכְּלָב דְזַעִיר מְנִיָּה:

3:9 When the sons of Israel cried to the LORD, the LORD raised up a deliverer for the sons of Israel to deliver them, Othniel the son of Kenaz, Caleb's younger brother.

3:10 וַתְּהִי עָלָיו רוּחַ־יְהוָה וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא לְמַלְחָמָה וַיִּתֵּן יְהוָה בְּיָדוֹ אֶת־כּוּשָׁן רִשְׁתַּיִם מֶלֶךְ אֲרָם וַתַּעַז יָדוֹ עַל כּוּשָׁן רִשְׁתַּיִם:

3:10 וּשְׂרַת עָלוּהִי רוּחַ נְבוּאָה גְבוּרָא מִן־קָדָם יֵי וְדָן יֵת יִשְׂרָאֵל וּנְפַק לְאַנְחָא קְרָבָא וּמִסֵּר יֵי בְיַדִּיהָ יֵת כּוּשָׁן חִיבָא מְלָכָא דְאֲרָם דִּי עַל פָּרַת וְתִקִּיפַת יַדִּיהָ עַל כּוּשָׁן חִיבָא:

3:10 The Spirit of the LORD came upon him, and he judged Israel. When he went out to war, the LORD gave Cushan-rishathaim king of Mesopotamia into his hand, so that he prevailed over Cushan-rishathaim.

3:11 וַתִּשְׁקַט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיָּמָת עֲתַנְיָאֵל בֶּן־קִנָּז׃ פ
3:11 וַשְׁדוּכַת אֶרֶץ דִּישְׂרָאֵל אַרְבָּעִין שָׁנִין וַמִּית עֲתַנְיָאֵל בֶּר קִנָּז׃

3:11 Then the land had rest forty years. And Othniel the son of Kenaz died.

3:12 וַיִּסְפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיַּחֲזֵק יְהוָה אֶת־עִגְלוֹן מֶלֶךְ־מוֹאָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַל כִּי־עָשׂוּ אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃
3:12 וְאוֹסִיפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדֹּת דְּבִישׁ קָדָם יְיָ וַתְּקִיף יְיָ יָת עִגְלוֹן מֶלֶכָא דְמוֹאָב עַל יִשְׂרָאֵל עַל דְּעַבְדוּ יָת דְּבִישׁ קָדָם יְיָ׃

3:12 Now the sons of Israel again did evil in the sight of the LORD. So the LORD strengthened Eglon the king of Moab against Israel, because they had done evil in the sight of the LORD.

3:13 וַיֵּאסֶף אֵלָיו אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן וְעַמְלֵק וַיִּלָּךְ וַיִּדֹּף אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּירָשׁוּ אֶת־עִיר הַתְּמָרִים׃
3:13 וַכִּנַּשׁ לְוַחֲיָה יָת בְּנֵי עַמּוֹן וְעַמְלֵק וְאֶזְל וּמַחָא יָת יִשְׂרָאֵל וַיִּרִיתוּ יָת קַרְתָּא דְדַקְלִיא יְרִיחוֹ׃

3:13 And he gathered to himself the sons of Ammon and Amalek; and he went and defeated Israel, and they possessed the city of the palm trees.

3:14 וַיַּעֲבְדוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עִגְלוֹן מֶלֶךְ־מוֹאָב שְׁמוֹנֶה עָשָׂר שָׁנָה׃ ס
3:14 וּפְלַחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל יָת עִגְלוֹן מֶלֶכָא דְמוֹאָב תְּמָנָא־עָסְרֵי שָׁנִין׃

3:14 The sons of Israel served Eglon the king of Moab eighteen years.

3:15 וַיִּזְעֻקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּקָּם יְהוָה לָהֶם מוֹשִׁיעַ אֶת־אַהוּד בֶּן־גֵּרָא בֶּן־הִימִינֵי אִישׁ אִטֵּר יַד־יְמִינֹו וַיִּשְׁלַחוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיָדוֹ מַנְחָה לְעִגְלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב׃

3:15 וַזְעִיקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל קָדָם יְיָ וְאָקִים יְיָ לָהֶון פְּרִיק יָת אַהוּד בֶּר גֵּרָא בֶּר שִׁיבֵט בְּנִימִין גְּבָרָא גְּמִיד בִּידֵיהּ דִּימִינָא וְשִׁדְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בִּידֵיהּ תְּקַרְבַּתָּא לְעִגְלוֹן מֶלֶכָא דְמוֹאָב׃

3:15 But when the sons of Israel cried to the LORD, the LORD raised up a deliverer for them, Ehud the son of Gera, the Benjamite, a left-handed man. And the sons of Israel sent tribute by him to Eglon the king of Moab.

3:16 וַיַּעַשׂ לוֹ אַהוּד חֶרֶב וְלָהּ שְׁנַי פְּיוֹת גְּמָד אַרְכָּה וַיַּחַגֵּר אוֹתָהּ מִתַּחַת לְמַדְיֹו עַל יָרֵךְ יְמִינוֹ׃
3:16 וְעַבְד לִיה אַהוּד חֶרְבָא וְלָהּ תְּרִין פּוּמִין גְּרַמִּידָא אַרְכָּה וְזָרִיז יָתָה מְלַרְע לְלַבּוֹשׁוּהֵי עַל יְרִכֵיהּ דִּימִינָא׃

3:16 Ehud made himself a sword which had two edges, a cubit in length, and he bound it on his right thigh under his cloak.

3:17 וַיִּקְרַב אֶת־הַמַּנְחָה לְעִגְלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב וְעִגְלוֹן אִישׁ בָּרִיא מְאֹד׃
3:17 וַקְרִיב יָת תְּקַרְבַּתָּא לְעִגְלוֹן מֶלֶכָא דְמוֹאָב וְעִגְלוֹן גְּבַר פְּטִים לַחְדָּא׃

3:17 He presented the tribute to Eglon king of Moab. Now Eglon was a very fat man.

3:18 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלָה לְהַקְרִיב אֶת־הַמַּנְחָה וַיִּשְׁלַח אֶת־הָעָם נְשָׂאֵי הַמַּנְחָה׃
3:18 וְהוּוּ כַד שִׁיעִי לְקַרְבָּא יָת תְּקַרְבַּתָּא וְשִׁלַּח יָת עַמָּא נְטָלֵי תְּקַרְבַּתָּא׃

3:18 It came about when he had finished presenting the tribute, that he sent away the people who had carried the tribute.

3:19 וְהוּוּ שָׁב מִן־הַפְּסִילִים אֲשֶׁר אֶת־הַגְּלָגָל וַיֹּאמֶר דְּבַר־סֹתֵר לִי אֵלֶיךָ הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הֵס וַיִּצְאוּ מֵעֲלָיו כָּל־הָעַמֻּדִים עָלָיו׃

3:19 והוא תב מן מחצביא גשריא דעם גלגלא ואמר פתגמא דסתרא אית לי למללא עמד מלכא ואמר סליק ונפקו מעלווהי כל דקימין עלוהי:

3:19 But he himself turned back from the idols which were at Gilgal, and said, "I have a secret message for you, O king." And he said, "Keep silence." And all who attended him left him.

3:20 ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר-אלהים לי אליך ויקם מעל הפסא:

3:20 ואהוד על לותיה והוא יתיב בעלית באידרון בית-קיטא דיליה בלחודוהי ואמר אהוד פתגמא דיי אית לי למללא עמד וקם מעל כרסיא:

3:20 Ehud came to him while he was sitting alone in his cool roof chamber. And Ehud said, "I have a message from God for you." And he arose from his seat.

3:21 וישלח אהוד את-יך שמאלו ויקח את-החרב מעל ירך ימינו ויתקעה בבטנו:

3:21 ואושיט ושלח אהוד ית יד סמאליה ונסיב ית חרבא מעל ירכיה דימינא וקבעה במעוהי:

3:21 Ehud stretched out his left hand, took the sword from his right thigh and thrust it into his belly.

3:22 ויבא גם-הנצב אחר הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כן לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשדנה:

3:22 ועל אף דסתקא בתר שננא וטמטם שומנא באפי בתר שננא ארי לא שלף חרבא ממעוהי ונפק אכליה שפיד:

3:22 The handle also went in after the blade, and the fat closed over the blade, for he did not draw the sword out of his belly; and the refuse came out.

3:23 ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות העליה בערו ונעל:

3:23 ונפק אהוד לאכסדרא ואחד בדשי עליתא באפיה ואגף:

3:23 Then Ehud went out into the vestibule and shut the doors of the roof chamber behind him, and locked them.

3:24 והוא יצא ועבדיו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות ויאמרו אך מסיך הוא את-רגליו בחדר המקרה:

3:24 והוא נפק ועבדוהי עלו אתו וחזו והא דשי עליתא אחידן ואמרו ברם עביד הוא ית צורכיה באדרון בית-קיטא:

3:24 When he had gone out, his servants came and looked, and behold, the doors of the roof chamber were locked; and they said, "He is only relieving himself in the cool room."

3:25 ויחילו עד-בוש והנה איננו פתח דלתות העליה ויקחו את-המפתח ויפתחו והנה אדניהם נפל ארצה מת:

3:25 ואורכו עד סגי והא ליתוהי פתח דשי עליתא ונסיבו ית מפתחא ופתחו והא רבוניהון טריף רמי על ארעא מית:

3:25 They waited until they became anxious; but behold, he did not open the doors of the roof chamber. Therefore they took the key and opened them, and behold, their master had fallen to the floor dead.

3:26 ואהוד נמלט עד התמהמהם והוא עבר את-הפסילים וימלט השעירתה:

3:26 ואהוד אשתיוב עד אתעכוביהון והוא עבר ית מחצביא גשריא ואשתיוב לסעירת:

3:26 Now Ehud escaped while they were delaying, and he passed by the idols and escaped to Seirah.

3:27 ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים ויירו עמו בני-ישראל מן-ההר והוא לפניהם:

3:27 והוּהוּ בְּמִיתוֹהִי וַתִּקַּע בְּשׁוֹפְרָא בְּטוֹרָא דְּבֵית אֶפְרַיִם וַנַּחֲתוּ עִמּוֹהּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן טוֹרָא וְהוּא קָדְמֵיהוֹן:

3:27 It came about when he had arrived, that he blew the trumpet in the hill country of Ephraim; and the sons of Israel went down with him from the hill country, and he was in front of them.

3:28 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רְדוּ אַחֲרַי כִּי־נָתַן יְהוָה אֶת־אֵיבֵיכֶם אֶת־מוֹאָב בְּיַדְכֶם וַיִּרְדּוּ אַחֲרָיו וַיִּלְכְּדוּ אֶת־מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן לְמוֹאָב וְלֹא־נָתְנוּ אִישׁ לְעֵבֶר:

3:28 וַאֲמַר לְהוֹן רְדוּפוּ בְּתַרְי אֲרִי מִסַּר יְיָ יְת בַּעֲלֵי־דַבְּבֵיכֶן יְת מוֹאָבָאִי בְּיַדְכֶן וַנַּחֲתוּ בְּתַרוֹהִי וַאֲחֲדוּ יְת מְגֹזַת עֵבְרָאִי יַרְדְּנָא עַל מוֹאָב וְלֹא שְׁבָקוּ אָנֹשׁ לְמַעְבַּר:

3:28 He said to them, "Pursue *them*, for the LORD has given your enemies the Moabites into your hands." So they went down after him and seized the fords of the Jordan opposite Moab, and did not allow anyone to cross.

3:29 וַיַּכּוּ אֶת־מוֹאָב בַּעֲת הַהִיא כַּעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ כָּל־שָׁמֶן וְכָל־אִישׁ חֵיל וְלֹא נִמְלַט אִישׁ:

3:29 וַקַּטְלוּ יְת מוֹאָבָאִי בְּעַדְנָא הַהוּא כַּעֲסָרָא אֲלָפִין גְּבָרָא כָּל אִימָתָן וְכָל גִּבַּר גִּיבַר חֵילָא וְלֹא אֲשִׁתִּיזַב אָנֹשׁ:

3:29 They struck down at that time about ten thousand Moabites, all robust and valiant men; and no one escaped.

3:30 וַתִּכְנַע מוֹאָב בַּיּוֹם הַהוּא תַּחַת יַד יִשְׂרָאֵל וַתִּשְׁקַט הָאָרֶץ שְׁמוֹנִים שָׁנָה: ס

3:30 וַאֲתַבְּרוּ מוֹאָבָאִי בַּיּוֹמָא הַהוּא תַּחוֹת יַד אָנֹשׁ יִשְׂרָאֵל וַשְׂדוּכַת אַרְעָא דִּישְׂרָאֵל מִלְּמַעְבַּד קַרְבָּא תְּמַנָּן שְׁנַיִן:

3:30 So Moab was subdued that day under the hand of Israel. And the land was undisturbed for eighty years.

3:31 וַאֲחֲרָיו הָיָה שָׁמְגַר בֶּן־עֲנַת וַיִּךְ אֶת־פְּלִשְׁתִּים שְׁש־מֵאוֹת אִישׁ בְּמִלְחָמָה הַבְּקָר וַיִּשַׁע גַּם־הוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל: ס

3:31 וּבְתַרוֹהִי הָוָה שָׁמְגַר בֶּר עֲנַת וּמַחָא וַקַּטַּל יְת פְּלִשְׁתָּאִי שִׁית מֵאָה גְּבָרָא בְּפָרֶשׁ תוֹרִיא בְּמַסָּאסָא דְּתוֹרִי וּפְרַק אָף הוּא יְת יִשְׂרָאֵל:

3:31 After him came Shamgar the son of Anath, who struck down six hundred Philistines with an oxgoad; and he also saved Israel.

4:1 וַיִּסְפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַאֲהוּד מֵת:

4:1 וַאֲוִסִּיפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעְבַּד דְּבִישׁ קָדָם יְיָ וַאֲהוּד מֵיֵת:

4:1 Then the sons of Israel again did evil in the sight of the LORD, after Ehud died.

4:2 וַיִּמְכְּרֵם יְהוָה בְּיַד יַבִּין מֶלֶךְ־כְּנַעַן אֲשֶׁר מֶלֶךְ בַּחְצוֹר וְשַׂר־צָבָאֹו סִסְרָא וְהוּא יוֹשֵׁב בְּחַרְשֶׁת הַגּוֹיִם:

4:2 וּמִסְרִנּוֹן יְיָ בְּיַד יַבִּין מֶלֶךְא דְּכְנַעַן דְּמֶלֶךְ בַּחְצוֹר וְרַב־חֵילִיָּה סִסְרָא וְהוּא יְתִיב בְּתַקּוּף כְּרָכִי עַמְמִיא:

4:2 And the LORD sold them into the hand of Jabin king of Canaan, who reigned in Hazor; and the commander of his army was Sisera, who lived in Harosheth-hagoyim.

4:3 וַיִּצְעֲקוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי תִשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב־בְּרִזָּל לוֹ וְהוּא לַחֲץ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחֻזְקָה עֲשָׂרִים שָׁנָה: ס

4:3 וַצְעִיקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קָדָם יְיָ אֲרִי תִשַׁע מֵאָה רֶתְכִין דְּבְרִזְלָא לִיָּה וְהוּא דַּחַק יְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתַקְפָּא עַסְרִין שְׁנַיִן:

4:3 The sons of Israel cried to the LORD; for he had nine hundred iron chariots, and he oppressed the sons of Israel severely for twenty years.

4:4 וּדְבוּרָה אִשָּׁה נְבִיאָה אֲשֶׁת לְפִידוֹת הָיָא שִׁפְטָה אֶת־יִשְׂרָאֵל בַּעֲת הַהִיא:

4:4 ודבורה אֶתְתָּא נְבִיאָתָא אֶתְתּ לְפִידוֹת הִיא דִּינָא יִתְּ יִשְׂרָאֵל בְּעָדְנָא הָהוּא:
4:4 Now Deborah, a prophetess, the wife of Lappidoth, was judging Israel at that time.

4:5 וְהִיא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת־תְּמַר דְּבוֹרָה בֵּין הָרָמָה וּבֵין בֵּית־אֵל בְּהַר אֶפְרַיִם
וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפָּט:
4:5 וְהִיא יִתְבָּא בְּקֶרְתָּא בְּעֵטְרוֹת דְּבוֹרָה מִתְּפִרְנֶסָא מִן דִּילָהּ לַה דְּקַלִּין
בִּירִיחוֹ פְּרִדִּיסִין בְּרַמְתָּא זִיתִין עֲבָדִין מֹשֶׁח בְּבִקְעָתָא בֵּית־שִׁקְיָא בְּבֵית־אֵל
עַפְרַיִם חִיּוֹר בְּטוֹר מְלָכָא בֵּין וּבֵין בֵּית־אֵל בְּטוֹרָא דְּבֵית אֶפְרַיִם וְסִלְקִין לְוֹתָהּ
בְּנֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל לְדִינָא:

4:5 She used to sit under the palm tree of Deborah between Ramah and Bethel in the hill country of Ephraim; and the sons of Israel came up to her for judgment.

4:6 וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְבָרַק בֶּן־אֲבִינֵעַם מִקְדֵּשׁ נַפְתָּלִי וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא צֹוָה
יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל לֵךְ וּמִשְׁכַּת בְּהַר תָּבוֹר וּלְקַחְתָּ עִמָּךְ עֶשְׂרֵת אֲלָפִים אִישׁ
מִבְּנֵי נַפְתָּלִי וּמִבְּנֵי זְבֻלוֹן:
4:6 וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְבָרַק בֶּן אֲבִינֵעַם מִקְדֵּשׁ דְּבֵית נַפְתָּלִי וַאֲמַרְתָּ לִּיהּ הֲלֹא
פְּקִיד יְיָ אֱלֹהֵא דִּישְׂרָאֵל אִיזִיל וַתִּתְנַגֵּיד בְּטוֹרָא דְּתָבוֹר וַתְּדַבֵּר עִמָּךְ עֶסְרָא
אֲלָפִין גְּבָרָא מִבְּנֵי נַפְתָּלִי וּמִבְּנֵי זְבֻלוֹן:

4:6 Now she sent and summoned Barak the son of Abinoam from Kedesh-naphtali, and said to him, "Behold, the LORD, the God of Israel, has commanded, 'Go and march to Mount Tabor, and take with you ten thousand men from the sons of Naphtali and from the sons of Zebulun.'

4:7 וּמִשְׁכַּתִּי אֵלַיךְ אֶל־נַחַל קִישׁוֹן אֶת־סִסְרָא שַׂר־צְבָא יָבִין וְאֶת־רַכְבּוֹ
וְאֶת־הַמוֹנֵי וְנִתְתִּיחוּ בִידְךָ:
4:7 וְאֶתְבִּיב עַל יַדְךָ לְנַחְלָא דְּקִישׁוֹן יִתְּ סִסְרָא רַב־חֵילָא דִּיבִין וְיִתְּ רַתְכוּהִי
וְיִתְּ מִשְׁרִיתִיהּ וְאִמְסַרְנִיהּ בִּידְךָ:

4:7 'I will draw out to you Sisera, the commander of Jabin's army, with his chariots and his many troops to the river Kishon, and I will give him into your hand.'

4:8 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ בָּרַק אִם־תֵּלְכִי עִמִּי וְהִלַּכְתִּי וְאִם־לֹא תֵלְכִי עִמִּי לֹא אֵלַיךְ:
4:8 וַאֲמַרְתָּ לַהּ בָּרַק אִם תִּזְלִין עִמִּי וְאִיזִיל וְאִם לֹא תִזְלִין עִמִּי לֹא אִיזִיל:

4:8 Then Barak said to her, "If you will go with me, then I will go; but if you will not go with me, I will not go."

4:9 וַתֹּאמֶר הֲלֹךְ אֵלַיךְ עִמָּךְ אֶפְסֵי כִי לֹא תְהִיָּה תְּפָאֲרָתְךָ עַל־הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר
אַתָּה הוֹלֵךְ כִּי בִיד־אִשָּׁה יִמְכַר יְהוָה אֶת־סִסְרָא וְתִקַּם דְּבוֹרָה וַתִּלָּךְ עִם־בָּרַק
קְדָשָׁה:
4:9 וַאֲמַרְתָּ מִיזִל אִיזִיל עִמָּךְ לְחוּד אֲרִי לֹא תְהִי תִשְׁבַּחְתְּךָ עַל אוֹרְחָא דְּאֵת
אִזִּיל בַּה אֲרִי בִיד אֶתְתָּא יִמְסַר יְיָ יִתְּ סִסְרָא וְקַמַּת דְּבוֹרָה וְאִזְלַת עִם בָּרַק
לְקַדְשָׁה:

4:9 She said, "I will surely go with you; nevertheless, the honor shall not be yours on the journey that you are about to take, for the LORD will sell Sisera into the hands of a woman." Then Deborah arose and went with Barak to Kedesh.

4:10 וַיִּזְעַק בָּרַק אֶת־זְבֻלוֹן וְאֶת־נַפְתָּלִי קְדָשָׁה וַיַּעֲלֵם בְּרַגְלָיו עֶשְׂרֵת אֲלָפִי אִישׁ
וַתַּעַל עִמּוֹ דְּבוֹרָה:

4:10 וּכְנַשׁ בָּרַק יִתְּ שִׁיבַט זְבֻלוֹן וְיִתְּ שִׁיבַט נַפְתָּלִי לְקַדְשָׁה וְסִלְקוּ עִמֶיהָ עֶסְרָא
אֲלָפִין גְּבָרָא וְסִלְקַת עִמֶיהָ דְּבוֹרָה:

4:10 Barak called Zebulun and Naphtali together to Kedesh, and ten thousand men went up with him; Deborah also went up with him.

4:11 וְחֵבֶר הַקֵּינִי נִפְרָד מִקֵּיִן מִבְּנֵי חֹבַב חֵתָן מֹשֶׁה וַיֵּט אָהֳלוֹ עַד־אֵלּוֹן
(בְּצַעֲנִים) [בְּצַעֲנַיִם] אֲשֶׁר אֶת־קִדְשׁ:

4:11 וְחֵבֶר שְׁלֹמֹאָה אֶת־פָּרֶשׁ מִשְׁלָמָי מִבְּנֵי חֹבַב חֵמוּהִי דְמוֹשֶׁה וּפְרִסְיָה
לְמִשְׁכְּנֶיהָ עַד עִם מִיִּשֵׁר אֲנִיָּא דְעַם קִדְשׁ:

4:11 Now Heber the Kenite had separated himself from the Kenites, from the sons of Hobab the father-in-law of Moses, and had pitched his tent as far away as the oak in Zaanannim, which is near Kedesh.

4:12 וַיִּגְדּוּ לְסִיסְרָא כִּי עָלָה בָרַק בֶּן־אֲבִינֵעַם הַר־תְּבוֹר: ס

4:12 וַחֲוִיָּאוֹ לְסִיסְרָא אָרִי סָלִיק בָּרַק בֶּר בֶּן אֲבִינֵעַם לְטוֹר תְּבוֹר:

4:12 Then they told Sisera that Barak the son of Abinoam had gone up to Mount Tabor.

4:13 וַיִּזְעַק סִיסְרָא אֶת־כָּל־רֶכְבּוֹ תִשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב בְּרִזָּל וְאֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר
אִתּוֹ מִחֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם אֶל־נַחַל קִישׁוֹן:

4:13 וּכְנַשׁ סִיסְרָא יָת כָּל רֶתְכִיָּה תִשַׁע מֵאָה רֶתְכִין דְּבִרְזָלָא וַיִּת כָּל עַמָּא
דְּעַמִּיָּה מִתְקוּף כְּרָכִי עַמְמִיָּא לְנַחְלָא דְקִישׁוֹן:

4:13 Sisera called together all his chariots, nine hundred iron chariots, and all the people who were with him, from Harosheth-hagoyim to the river Kishon.

4:14 וַתֹּאמֶר דִּבְרָה אֶל־בָּרַק קוּם כִּי זֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֶת־סִיסְרָא
בְּיַדְךָ הֲלֹא יְהוָה יֵצֵא לְפָנֶיךָ וַיִּרַד בָּרַק מִהָר תְּבוֹר וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ
אַחֲרָיו:

4:14 וַאֲמַרְת דְּבוֹרָה לְבָרַק קוּם אָרִי דִּין יוֹמָא דְמוֹסֵר יִי יָת סִיסְרָא בְּיַדְךָ הֲלֹא
מִלְּאֲכָא דִּינִי נָפֵק לְאַצְלָחָא קְדָמְךָ וַיִּנְחַת בָּרַק מִטּוֹרָא דְתְּבוֹר וַעֲסָרָא אֲלָפִין
גְּבָרָא בְּתַרוּהִי עַמִּיָּה:

4:14 Deborah said to Barak, "Arise! For this is the day in which the LORD has given Sisera into your hands; behold, the LORD has gone out before you." So Barak went down from Mount Tabor with ten thousand men following him.

4:15 וַיְהִי־יָהּ אֶת־סִיסְרָא וְאֶת־כָּל־הַרְכָּב וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה לְפִי־חֶרֶב לְפָנֵי
בָרַק וַיִּרַד סִיסְרָא מֵעַל הַמַּרְכָּבָה וַיִּנַּס בְּרַגְלָיו:

4:15 וַתְּבַר יִי יָת סִיסְרָא וַיִּת כָּל רֶתְכִיָּא וַיִּת כָּל מְשָׁרִיתָא לְפִתְגָם דְּחֶרֶב קְדָם
בָּרַק וַיִּנְחַת סִיסְרָא מֵעַל רֶתְכָא מִרְכָּבָא וַאֲפָךְ בְּרַגְלוֹהִי:

4:15 The LORD routed Sisera and all *his* chariots and all *his* army with the edge of the sword before Barak; and Sisera alighted from *his* chariot and fled away on foot.

4:16 וּבָרַק רָדַף אַחֲרֵי הָרֶכֶב וְאַחֲרֵי הַמַּחֲנֶה עַד חֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם וַיִּפֹּל כָּל־מַחֲנֶה
סִיסְרָא לְפִי־חֶרֶב לֹא נִשְׁאַר עַד־אַחֵר:

4:16 וּבָרַק רָדַף בְּתַר רֶתִיכָא וּבְתַר מְשָׁרִיתָא עַד תְּקוּף כְּרָכִי עַמְמִיָּא
וְאֶת־קְטִילַת כָּל מְשָׁרִית סִיסְרָא לְפִתְגָם דְּחֶרֶב לֹא אֲשַׁתָּאֵר בַּהוֹן עַד חָד:

4:16 But Barak pursued the chariots and the army as far as Harosheth-hagoyim, and all the army of Sisera fell by the edge of the sword; not even one was left.

4:17 וְסִיסְרָא נָס בְּרַגְלָיו אֶל־אֵהָל יַעֲלֵ אִשֶׁת חֵבֶר הַקֵּינִי כִּי שָׁלוֹם בֵּין יַבִּין
מִלְּךְ־חָצוֹר וּבֵין בֵּית חֵבֶר הַקֵּינִי:

4:17 וְסִיסְרָא אָפָךְ בְּרַגְלוֹהִי לְמִשְׁכְּנָא דִיעֵל אֶתְת חֵבֶר שְׁלֹמֹאָה אָרִי שְׁלֹמָא בֵּין
יַבִּין מִלְּכָא דְחָצוֹר וּבֵין בֵּית חֵבֶר שְׁלֹמֹאָה:

4:17 Now Sisera fled away on foot to the tent of Jael the wife of Heber the Kenite, for there was peace between Jabin the king of Hazor and the house of Heber the Kenite.

4:18 וַתֵּצֵא יַעֲלֵ לְקִרְאֵת סִיסְרָא וַתֹּאמֶר אֵלָיו סוּרָה אֲדִנִּי סוּרָה אֵלַי אֶל־תִּירָא

וַיֵּסֶר אֵלָיָהּ הָאֱהָלָה וַתִּכְסֶהוּ בְשִׂמְכוֹהָ:
4:18 וּנְפַקְתָּ יָעַל לְקַדְמוֹת סִסְרָא וְאָמַרְתָּ לִּיהָ זֹר רַבּוֹנִי זֹר לְוֹתִי לֹא תִדְחַל
וְזֹר לְוֹתָהּ לְמִשְׁכָּנָא וְכִסִּיתִיהָ בְּגוֹנֶכָא בְּגוֹנֶבָא:

4:18 Jael went out to meet Sisera, and said to him, "Turn aside, my master, turn aside to me! Do not be afraid." And he turned aside to her into the tent, and she covered him with a rug.

4:19 וַיֹּאמֶר אֵלָיָהּ הֲשָׁקִינִי נָא מַעַט מַיִם כִּי צָמָאתִי וַתִּפְתַּח אֶת־נְאוֹד הַחֶלֶב
וַתִּשְׁקֶהוּ וַתִּכְסֶהוּ:

4:19 וַאֲמַר לָהּ אֲשָׁקִינִי כֵּעַן זָעִיר מֵאֲרִי צָהִי צָהִי אֲנָא לְמִשְׁתִּי וּפְתַחְתִּי יָת
נֹדָא זִיקָא זְרֻנוּקָא דְחֶלְבָא וְאֲשָׁקִיתִיהָ וְכִסִּיתִיהָ:

4:19 He said to her, "Please give me a little water to drink, for I am thirsty." So she opened a bottle of milk and gave him a drink; then she covered him.

4:20 וַיֹּאמֶר אֵלָיָהּ עֲמֹד פֶּתַח הָאֱהָל וְהָיָה אִם־אִישׁ יָבֹוא וּשְׂאֵלְךָ וְאָמַר הִישַׁפְּהָ
אִישׁ וְאָמַרְתְּ אֵינִי:

4:20 וַאֲמַר לָהּ קוֹמִי בַת־רַע מִשְׁכָּנָא וְהָיָה אִם אָנֹשׁ יִיתִי וַיִּשְׂאֲלֶנִךְ וַיִּימַר הֲאִיתָ
כָּא גְבַרָא וְתִימְרִין לָא לִיתָ:

4:20 He said to her, "Stand in the doorway of the tent, and it shall be if anyone comes and inquires of you, and says, 'Is there anyone here?' that you shall say, 'No.'"

4:21 וַתִּקַּח יָעַל אֶשֶׁת־חֶבֶר אֶת־יִתְד הָאֱהָל וַתִּשֶׂם אֶת־הַמַּקְבֵּת בַּיָּדָהּ וַתִּבּוֹא
אֵלָיו בַּלָּאֵט וַתִּחַקֵּעַ אֶת־הַיִּתְד בְּרַקְתּוֹ וַתַּצְנַח בְּאֶרֶץ וְהוּא־נֹרֵדִם וַיַּעַף וַיָּמָת:

4:21 וּנְסִיבַת יָעַל אֶתְתַּחְבֵּר שְׁלֹמָאָה יָת סִכַּת יָת דְּשֵׂרָא מִשְׁכָּנָא וּשְׂוִיאַת יָת
אֲרֻזְפַּתָּא בַּיָּדָהּ וְעֵלְתָּ לְוֹתִיהָ בְּרֻז וּנְקִשְׁתָּ וּקִשְׁתָּ יָת סִכַּתָּא דְּשֵׂרָא בְּצַדְעִיהָ
וּנְעֻצַת בְּאַרְעָא וְהוּא דָּמוּךְ וְאֲשַׁתְּלֵהִי וּמִיתָ:

4:21 But Jael, Heber's wife, took a tent peg and seized a hammer in her hand, and went secretly to him and drove the peg into his temple, and it went through into the ground; for he was sound asleep and exhausted. So he died.

4:22 וְהִנֵּה בָּרַק רָדִיף אֶת־סִסְרָא וַתֵּצֵא יָעַל לְקִרְאָתוֹ וַתֹּאמֶר לוֹ לָךְ וְאַרְאֶךָ
אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַתָּה מִבְּקִשׁ וַיָּבֹא אֵלָיָהּ וְהִנֵּה סִסְרָא נָפֵל מִתּוֹ וְהִיִּתְד בְּרַקְתּוֹ:

4:22 וְהָאֵל בָּרַק רָדִיף יָת סִסְרָא וּנְפַקְתָּ יָעַל לְקַדְמוֹתֶיהָ וְאָמַרְתָּ לִּיהָ אִיתָ
אִיזֵל וְאַחֲזִינְךָ יָת גְּבַרָא דָּאֵת בְּעֵי וְעַל וְעַל וְאִזֵּל לְוֹתָהּ וְהָאֵל סִסְרָא טְרִיף רְמִי
מִית וְסִכַּתָּא נְעִיצָא בְּצַדְעִיהָ:

4:22 And behold, as Barak pursued Sisera, Jael came out to meet him and said to him, "Come, and I will show you the man whom you are seeking." And he entered with her, and behold Sisera was lying dead with the tent peg in his temple.

4:23 וַיִּכְנַע אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יָבִין מֶלֶךְ־כְּנָעַן לְפָנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

4:23 וַתִּבֶּר יְיָ בַּיּוֹמָא הַהוּא יָת יָבִין מֶלֶכָא דְּכְנָעַן קָדָם מִן־קָדָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

4:23 So God subdued on that day Jabin the king of Canaan before the sons of Israel.

4:24 וַתִּלְךְ יַד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַלּוֹךְ וּקְשָׁה עַל יָבִין מֶלֶךְ־כְּנָעַן עַד אֲשֶׁר הִכְרִיתוּ
אֶת יָבִין מֶלֶךְ־כְּנָעַן: פ

4:24 וְאַזְלַת מַחַת יַד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲזָלָא וַתִּקְפָּא עַל יָבִין מֶלֶכָא דְּכְנָעַן עַד
דְּשִׁיצִיאוּ יָת יָבִין מֶלֶכָא דְּכְנָעַן:

4:24 The hand of the sons of Israel pressed heavier and heavier upon Jabin the king of Canaan, until they had destroyed Jabin the king of Canaan.

5:1 וַתִּשֶׁר דְּבוֹרָה וּבָרַךְ בֶּן־אֲבִינֵעַם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר:

5:1 וּשְׁבַחַת דְּבוֹרָה וּבָרַךְ בֶּר אֲבִינֵעַם עַל נִיסָא וּפְרַקָּנָא דְּאֶתְעִבִידָא לְיִשְׂרָאֵל

דַּתְעֵבִיד בְּעֶרְנָא בְיוֹמָא הַהוּא לְמִימְרֵי:

5:1 Then Deborah and Barak the son of Abinoam sang on that day, saying,

5:2 בְּפִרְעַ פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהִתְנַבֵּב עִם בְּרָכּוֹ יְהוָה:

5:2 כִּד מְרָדוּ בֵּית בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאוֹרֵיתָא אֲתוּ עֲלֵיהוֹן עֲמִמְיָא וּטְרִדוֹנוֹן
מִקְרוּיָהוֹן וְכִד תָּבוּ לְמַעַבְדַּ אֹרֵיתָא אֲתַגְבְּרוּ אָנוּן עַל בְּעַלֵּי־דְבִבְיָהוֹן תְּרִיכּוֹנוֹן
מֵעַל מְכַל תַּחּוּם אַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל בְּכִין עַל פּוֹרְעָנוֹת נִיסָא תְּבַר סִיסְרָא
וּמְשִׁירֵיתָיָהּ וְכַל מְשִׁירֵיתָיָהּ וְעַל נִסָּא וּפְרָקְנָא דַּתְעֵבִיד לְהוֹן לְיִשְׂרָאֵל דְּתָבוּ
בְּכִן תָּבוּ חֲכִימְיָא לְמַתְבַּ בְּבִתֵּי־כְנִישְׁתָּא בְּרִישׁ גְּלִי וּלְאַלְפָּא וּמְלַפִּין יֵת עֲמָא
פְּתַגְמֵי אֹרֵיתָא בְּכִין בְּרִיכּוֹ וְאוּדוֹ קְדָם יְיָ:

5:2 "That the leaders led in Israel, That the people volunteered, Bless the LORD!

5:3 שְׁמַעְנוּ מְלָכִים הֶאֱזִינוּ רוֹזְנִים אֲנֹכִי לִיהוָה אֲנֹכִי אֲשִׁירָה אֲזַמֵּר לִיהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל:

5:3 שְׁמַעְנוּ מְלָכִיָּא דַּאֲתוּ עִם סִיסְרָא לְקַרְבָּא אֲצִיתוּ שְׁלֹטוֹנִיָּא אֲמָרָא דְבוֹרָה
בְּנִבּוּאָה קְדָם יְיָ אֲנָא מְשַׁבַּחָא מוֹדִיָּא וּמְבָרְכָא קְדָם יְיָ אֱלֹהֵא דְיִשְׂרָאֵל:

5:3 "Hear, O kings; give ear, O rulers! I-- to the LORD, I will sing, I will sing praise to the LORD, the God of Israel.

5:4 יְהוָה בְּצֵאתְךָ מִשְׁעִיר בְּצַעֲדְךָ מִשְׁדֵּה אֲדוּם אֶרֶץ רָעָשָׁה גַם־שָׁמַיִם נָטְפוּ
גַם־עָבִים נָטְפוּ מַיִם:

5:4 אוֹרֵיתְךָ דִּיהִבַּת לְהוֹן לְיִשְׂרָאֵל לְעַמְךָ יִשְׂרָאֵל כִּד עָבְרִין עָלָה שְׁלֹטִין בְּהוֹן
עֲמִמְיָא וְכִד תִּיבִין לָהּ מִתְּגַבְּרִין אָנוּן עַל בְּעַלֵּי־דְבִבְיָהוֹן יְיָ בְּיוֹם אֲתַגְּלִיּוֹתְךָ
לְהוֹן לְמַתְנָה לְהוֹן מִסְעִיר בְּהוֹן אֲתַגְּלִיתָא בְּהוֹפְעוֹת יְקַרְךָ עַל תַּחּוּמֵי אֲדוּם
אַרְעָא דְאֲדוּם אַרְעָא זַעַת אַף שְׁמִיָּא מְכוּ אַף עֲנַנְיָא נָגְדוּ מִטְרָא:

5:4 "LORD, when You went out from Seir, When You marched from the field of Edom, The earth quaked, the heavens also dripped, Even the clouds dripped water.

5:5 הָרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי יְהוָה זֶה סִינַי מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

5:5 טוֹרְיָא זְעוּ מִן־קְדָם יְיָ דִּין סִינַי אֲתַרְגִּיף אִיתַרְגִּישׁ סְלִיק תְּנַיָּה כְּתַנְנָא
דַּאֲתוֹנָא מִן־קְדָם דַּאֲתַגְּלִי עֲלוּהֵי יְיָ יְקָרָא דִּינֵי שְׁכִינְתָּא דִּינֵי אֱלֹהֵא דְיִשְׂרָאֵל:

5:5 "The mountains quaked at the presence of the LORD, This Sinai, at the presence of the LORD, the God of Israel.

5:6 בִּימֵי שִׁמְגַר בֶּן־עֲנַת בִּימֵי יַעַל חָדְלוּ אַרְחוֹת וְהִלְכִי נְחִיבוֹת יִלְכוּ אַרְחוֹת
עַקְלָקְלוֹת:

5:6 כִּד חָבוּ בְּיוֹמֵי שִׁמְגַר בַּר עֲנַת בְּיוֹמֵי יַעַל פִּסְקוּ עַדֵי אוֹרְחָן וּדְהוּוּ מְהִלְכִין
בְּשַׁבִּילֵיָא בְּשַׁבִּילִין דְּתַקְנִין תָּבוּ לְמַהוּי אֲזִלִין בְּאוֹרְחָן מְנַבְּן:

5:6 "In the days of Shamgar the son of Anath, In the days of Jael, the highways were deserted, And travelers went by roundabout ways.

5:7 חָדְלוּ פְּרוֹזוֹן בְּיִשְׂרָאֵל חָדְלוּ עַד שְׁקַמְתִּי דְבוֹרָה שְׁקַמְתִּי אִם בְּיִשְׂרָאֵל:

5:7 חָרוּבָא קְרוּי פְּצַחְיָא דְהוּוּאָה יִתְבֵּן בְּאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל צְדִיָּאָה וְאַטְלַטְלוּ
דְּרִירֵיהוֹן עַד דַּאֲשְׁתַּלְחִית אֲנָא דְבוֹרָה אֲשְׁתַּלְחִית לְאַתְנַבְּאָה בְּגוּ בֵּית עַל דְּבֵית
בְּגוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

5:7 "The peasantry ceased, they ceased in Israel, Until I, Deborah, arose, Until I arose, a mother in Israel.

5:8 יִבְחַר אֱלֹהִים חֲדָשִׁים אֲזִ לְחַם שְׁעָרִים מִן אִסְיָרָאָה וְרִמַּח בְּאַרְבָּעִים אֲלָף
בְּיִשְׂרָאֵל:

5:8 כִּד אֲתַרְעִיָּאוּ בֵּית בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַפְלַח לְטַעוֹתָא חֲדַתָּן בְּהוֹן דְּמַקְרִיב

דמבכּן אתעבידא דלא אתעסקו בהון אבהתהון אתו עליהון עממיא וטרדונון
מקרוניהון וכדו דתבו לאורייתא למעבד אורייתא לאורייתא איתעבידו להון
ניסין וגבורן לא יכילו איתגברו אינון על בעלי־דבביהון ולא יכילו להון
דכד אתא עליהון סיסרא סנאה ועמיה ארבע מאה אלפין אחדי תריסין
ורמחין בארבעין אלפין רישי משרין לא יכילו לאגחא קרבא בישראל:
5:8 "New gods were chosen; Then war was in the gates. Not a shield or a spear was seen
Among forty thousand in Israel.

5:9 לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם ברכו יהוה:
5:9 אמרא דבורה בנבואה אנא שליחא לשבחא לספרי ישראל דכד הות
עקתא היא לא פסקו מלמדרש באורייתא וכדו יאי להון לחכימא דיתבין
בבתי־כנישתא בריש גלי ומלפין ית עמא פתגמי אורייתא ומברכין ומודן קדם
״״
5:9 "My heart goes out to the commanders of Israel, The volunteers among the people; Bless the LORD!

5:10 רכבי אתנות צחרות ישבי על־מדין והלכי על־דרך שיחו:
5:10 דהוּו מבטלין עסקיהון רכיבין על אתנן דחשיקן במיני בכל מיני ציורין
ומהלכין בכל תחום ארעא דישראל ומתבחרין למתב על דינא יהון אזלין
באורחתהון ומשתען על גבורן דאתעבידא להון בארעא דישראל:
5:10 "You who ride on white donkeys, You who sit on rich carpets, And you who travel on the road-- sing!

5:11 מקול מחצצים בין משאבים שם יתנו צדקות יהוה צדקת פרזנו בישראל
אז ירדו לשערים עם־יהוה:
5:11 מאתר דהוּו אנסין להון ונסבין מא דבידהון בית מתובת מוכסין ומכונת
וכמנת לסטין על גובין בית־שקנא דמא תמן יודון על זכותא דיי על
זכותיה דיתב בקרוי פצחא בארעא דישראל בכין נחתו מכרכי תקפא
למתב בקרוי פצחא קדם עמיה דיי:
5:11 "At the sound of those who divide flocks among the watering places, There they shall recount the righteous deeds of
the LORD, The righteous deeds for His peasantry in Israel. Then the people of the LORD went down to the gates.

5:12 עורי עורי דבורה עורי עורי דברי־שיר קום ברק ושבה שביך בן־אבינעם:
5:12 שבחי שבחי דבורה שבחי ואודא מלילי תשבחא קום ברק ושבי שביך
בר אבינעם:
5:12 "Awake, awake, Deborah; Awake, awake, sing a song! Arise, Barak, and take away your captives, O son of
Abinoam.

5:13 אז ירד שריד לאדירים עם יהוה ירדלי בגבורים:
5:13 בכין נחית חד ממשריתא משיזבי דישראל ותבר תקוף גברי עממיא הא
לא מגבורא דדהון הנת דא אלהין יי תבר קדם עמיה תקוף גברי סנאיהון:
5:13 "Then survivors came down to the nobles; The people of the LORD came down to me as warriors.

5:14 מני אפרים שרשם בעמלק אחריך בנימין בעממיה מני מכיר ירדו
מחקקים ומזבולן משכים בשבט ספר:
5:14 מדבית אפרים קם יהושע בר נון קדמותא אגח קרבא בדבית עמלק
בתרוהי קם מלכא שאול מדבית בנימין קטיל ית דבית עמלק ואגח קרבא
בשאר עממיא מדבית מכיר נחתו כד מרשמין בקרבא ומשיבט זבולון כתבין
בקלמס דספר ספר חד:
5:14 "From Ephraim those whose root is in Amalek came down, Following you, Benjamin, with your peoples; From
Machir commanders came down, And from Zebulun those who wield the staff of office.

5:15 וְשָׂרֵי בִישָׁשְׁכָר עִם־דְּבֹרָה וַיִּשְׁשָׁכְרוּ כִּן בָּרַק בְּעֵמֶק שְׁלַח בְּרִנְלָיו בַּפְּלָגוֹת רְאוּבֵן גְּדוּלִים חִקְרֵי־לֵב:

5:15 וּרְבֵרְבֵי יִשְׁשָׁכָר מִשְׁתַּמְעִין לְמַלְי דְּבֹרָה וּשְׂאָר שְׁבֹטֵא דִישְׁשָׁכָר שְׁבֹטֵיא דִישְׂרָאֵל מִשְׁמֻשׁוֹן קָדָם בָּרַק מִשְׁתַּלְחִין בְּקִרְוֵי מִישְׁרָא לְכָל אֲתַר דְּצָרִיךְ לְתַמְן בְּתַשְׁלַחְתִּיה אֲזַלִּין בְּזַרְעֵית רְאוּבֵן סְגִיאִין נְכַלִּי לְבָא:

5:15 "And the princes of Issachar were with Deborah; As was Issachar, so was Barak; Into the valley they rushed at his heels; Among the divisions of Reuben There were great resolves of heart.

5:16 לָמָּה יֹשְׁבֵת בֵּין הַמְּשָׁפְתִים לִשְׁמַע שְׂרָקוֹת עֲדָרִים לַפְּלָגוֹת רְאוּבֵן גְּדוּלִים חִקְרֵי־לֵב:

5:16 לָמָּה תִבְתּוֹן מִמְּשָׁרוֹת קָרְבָּא לְמַתֵּב בֵּין תְּחוּמֵיא בִּפְרֶשֶׁת אֹרְחָא לְמִשְׁמַע בְּסוּרָא לְמַדַּע אֵידָא הִיא מְשָׁרֵי נְצַחָא בְּקִרְבָּא לְמַהוּי עֵמָה הַכְרִין כְּשֵׁר לְכוּן לְמַעֲבַד דְּבֵית רְאוּבֵן הֲלָא יַדְעַתוֹן דְּקַדְמוּהִי גְלִין מַחְשְׁבַת לְבָא:

5:16 "Why did you sit among the sheepfolds, To hear the piping for the flocks? Among the divisions of Reuben There were great searchings of heart.

5:17 גִּלְעָד בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן שָׁכַן וְדָן לָמָּה יָגוּר אַנְיּוֹת אֲשֶׁר יָשֵׁב לְחוּף יַמִּים וְעַל מַפְרָצָיו יִשְׁפּוֹן:

5:17 דְּבֵית גִּלְעָד בְּעֵבֶר־אֲשֶׁר הַיַּרְדֵּן שָׁכַן וְדָן לָמָּה יָגוּר וּדְבֵית דָּן גִּזּוּ עֵבְרוּ יַת יַרְדֵּנָא שְׁוִיאוּ נְכִסְיָהוֹן בְּסַפִּינָיא דְּבֵית אֲשֶׁר עַל סַפְר יַמְמֵיא שְׁרוּ קִרְוֵי עַמְמֵיא דְּפָגְרוּ תְּבוּ בְּנוּנִין וַיִּתִּיבוּ בְּהוֹן:

5:17 "Gilead remained across the Jordan; And why did Dan stay in ships? Asher sat at the seashore, And remained by its landings.

5:18 זְבֻלוֹן עִם חֶרֶף נִפְשׁוּ לְמוֹת וְנִפְתְּלוּ עַל מְרוֹמֵי שָׂדֶה:

5:18 דְּבֵית זְבֻלוֹן לְקַבִּיל עַמְמֵיא דְּגִדְיָפוּ קָדָם יֵי מְסָרוּ נִפְשָׁהוֹן לְקַטְלָא אַנּוֹן וּדְבֵית נִפְתְּלוּ עַל כּוֹן יִשְׁבַּחוּנוֹן כָּל יַתְּבֵי עַמְמֵי אַרְעָא:

5:18 "Zebulun was a people who despised their lives even to death, And Naphtali also, on the high places of the field.

5:19 בָּאוּ מְלָכִים נִלְחָמוּ אֲזַ נִלְחָמוּ מְלָכֵי כְנַעַן בְּתַעֲנַךְ עַל־מֵי מְגִדּוֹ בְּצַע כֶּסֶף לֹא לָקְחוּ:

5:19 אָתּוּ מְלָכֵיא דְהוּוּ עִם סִיסְרָא אֲנִיחוּ קָרְבָּא בְּכִין אֲנִיחוּ קִרְבָּא כַּד מְלָכֵי כְנַעַן בְּתַעֲנַךְ הוּוּ שְׁרֵן וּמָטָן עַל עַד מֵי מְגִדּוֹ מְמוֹן דְּכֶסֶף לֹא קִבְּלוּ:

5:19 "The kings came and fought; Then fought the kings of Canaan At Taanach near the waters of Megiddo; They took no plunder in silver.

5:20 מִן־שָׁמַיִם נִלְחָמוּ הַכּוֹכָבִים מִמְּסֻלוֹתָם נִלְחָמוּ עִם־סִיסְרָא:

5:20 מִן שְׁמַיָּא אֲתַנַּח עִמָּהוֹן קָרְבָּא מֵאֲתַר דְּנַפְקִין כּוֹכְבָּיא מְכַבְּשֵי דְּבְרִיהוֹן תַּמְן אֲתַנַּח קָרְבָּא עִם סִיסְרָא:

5:20 "The stars fought from heaven, From their courses they fought against Sisera.

5:21 נַחַל קִישׁוֹן גִּרְפָּם נַחַל קְדוּמִים נַחַל קִישׁוֹן תִּדְרָכֵי נַפְשֵׁי עוֹז:

5:21 נַחַלָּא דְּקִישׁוֹן תִּבְרַנּוֹן נַחַלָּא דְּאֲתַעְבִּידוּ בֵּיה נִסּוּן וּגְבוּרָן לְיִשְׂרָאֵל מְלַקְדָּמִין הוּא נַחַלָּא קִישׁוֹן תַּמְן דּוּשִׁישַׁת נַפְשֵׁי קְטִילֵי גְבְרִיהוֹן בְּתַקוּף:

5:21 "The torrent of Kishon swept them away, The ancient torrent, the torrent Kishon. O my soul, march on with strength.

5:22 אֲזַ הֲלָמוּ עֲקֵבֵי־סוּס מִדְּהָרוֹת דְּהָרוֹת אַבְיָרוּ:

5:22 בכין אשתלפא טפרי סוסותהון פנוכא דהוה מפניך קדם רתכי קטילי גברוהי:

5:22 "Then the horses' hoofs beat From the dashing, the dashing of his valiant steeds.

5:23 אורו מרוז אמר מלאך יהוה ארו ארו ישביה פי לאבאו לעזרת יהוה לעזרת יהוה בגבורים:

5:23 לוטו מרוז אמר ברק נביא דיי לוטו ותברו ית יתבהא ארי לא אתו לסעודן עמיה דיי לסעודן עמיה דיי כד אניח קרבא בגבריא:

5:23 'Curse Meroz,' said the angel of the LORD, 'Utterly curse its inhabitants; Because they did not come to the help of the LORD, To the help of the LORD against the warriors.'

5:24 תברך מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תברך:

5:24 תתברך מברכת נשיא טבתא יעל אתת חבר שלמאה כחדא מנשיא דמשמשן בבתי-מדרשין תתברך:

5:24 "Most blessed of women is Jael, The wife of Heber the Kenite; Most blessed is she of women in the tent.

5:25 מים שאל חלב נתנה בספל אדירים הקריבה חמאה:

5:25 מיא שאיל יתה מינה סיסרא רשיעא חלבא אשקיא יתיה למדע אם

אית רעיונוהי עלוהי בפילי גבריא קריבת לקדמוהי שמן גובא דגבנין:

5:25 "He asked for water and she gave him milk; In a magnificent bowl she brought him curds.

5:26 ידה ליתד תשלחנה וימינה להלמות עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה וחלפה רקתו:

5:26 ידה לסכתא אושיטת וימינה לארופתא דנפחין למתבר תקוף רשיעין

ואנוסין מחתיה לסיסרא תברת רישיה פעת פצעה מוחיה אעברת סיכתא

בצדעיה:

5:26 "She reached out her hand for the tent peg, And her right hand for the workmen's hammer. Then she struck Sisera, she smashed his head; And she shattered and pierced his temple.

5:27 בין רגליה פרע נפל שכב בין רגליה פרע נפל באשר פרע שם נפל שדוד:

5:27 בין רגלהא כרע נפל שכיב בין רגלהא כרע נפל באתר בארע דכרע

תמן נפל שלנא בזיזא סיסרא:

5:27 "Between her feet he bowed, he fell, he lay; Between her feet he bowed, he fell; Where he bowed, there he fell dead.

5:28 בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו פעמי מרכבותיו:

5:28 מן חרכא אסתכיא ומדיקא אמיה דסיסרא מביני אעיתא אמרא מדין

אחרא רתכוהי דברי למיתי מדין אתעכבו רהטיא דהו מיתן לי אגרת

נצחנין:

5:28 "Out of the window she looked and lamented, The mother of Sisera through the lattice, 'Why does his chariot delay in coming? Why do the hoofbeats of his chariots tarry?'

5:29 חכמות שרותיה תענינה אפהיא תשוב אמריה לה:

5:29 חכומת פרסתותיהא ענן לה אף היא כחכמתה מתיבא למימר לה

ואמרת ואמרת למימר:

5:29 "Her wise princesses would answer her, Indeed she repeats her words to herself,

5:30 הֲלֹא יִמְצְאוּ יַחֲלִקוּ שְׁלַל רַחֵם רַחֲמָתִים לְרֹאשׁ גֹּבֵר שְׁלַל צְבָעִים לְסִסְרָא
 שְׁלַל צְבָעִים רִקְמָה צְבַע רִקְמָתִים לְצֹאֲרֵי שְׁלַל:
 5:30 הֲלֹא מִדְּמִשְׁכָּחִין מִפְּלִגִּין בְּזֹתָא יְהִיִּן גֹּבֵר וּבֵיתִיהָ לְכָל חָד וְחָד בְּזֹא סְגִי
 קָדָם סִסְרָא בְּזֹת צִיּוּרֵי צְבָעִינִין עַל צִוְרֵיהָ נְכֹסֵי עֲתִירֵיָא עֲמִמִּיא וּמְנֵי חֲמוּדָא
 קָדָם גְּבוּרֵיהִי דְבָזוּ:

5:30 'Are they not finding, are they not dividing the spoil? A maiden, two maidens for every warrior; To Sisera a spoil of dyed work, A spoil of dyed work embroidered, Dyed work of double embroidery on the neck of the spoiler?'

5:31 כֹּן יֵאבְדוּ כָּל־אוֹיְבֵיךָ יְהוָה וְאֶהְיֶה כְּצֹאת הַשֶּׁמֶשׁ בַּגְּבֻרָתוֹ וְתִשְׁקֹט הָאָרֶץ
 אַרְבָּעִים שָׁנָה: פ

5:31 כְּסִסְרָא כֹן יֵיבְדוּן כָּל סְנָאֵי עִמָּךְ יְיָ וְרַחֲמוּהִי צְדִיקִיא יְהוֹן עֲתִידִין
 לְאֹזְהָרָא בְּזִיהוּר יִקְרִיהָ עַל חָד תִּלְתַּת מְאָה אַרְבַּעִין וְתִלְתָּה כְּמִפְק שְׁמִשָּׁא
 בַּגְּבוּרָתֶיהָ וְשִׁדּוּכְתָא אַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל מִלְּמַעַבְד קִרְבָּא אַרְבַּעִין שָׁנִין:

5:31 "Thus let all Your enemies perish, O LORD; But let those who love Him be like the rising of the sun in its might." And the land was undisturbed for forty years.

6:1 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֲרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד־מִדְיָן שִׁבְעַת שָׁנִים:
 6:1 וְעַבְדוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבִישׁ קָדָם יְיָ וּמִסְרָנוּן יְיָ בְּיַד מִדְיָן שִׁבְעַת שָׁנִין:

6:1 Then the sons of Israel did what was evil in the sight of the LORD; and the LORD gave them into the hands of Midian seven years.

6:2 וַתַּעַז יַד־מִדְיָן עַל־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי מִדְיָן עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמְּנַהֲרוֹת
 אֲשֶׁר בְּהָרִים וְאֶת־הַמְּעֵרוֹת וְאֶת־הַמְּצֻדוֹת:
 6:2 וַתְּקִיפַת יַד מִדְיָנָאֵי עַל יִשְׂרָאֵל מִן־קָדָם מִדְיָנָאֵי עָבְדוּ לְהוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יַת
 מַטְמוּרֵיתָא דְּבַטּוּרֵיָא וַיַּת מַעְרָתָא וַיַּת מַצְרָתָא:

6:2 The power of Midian prevailed against Israel. Because of Midian the sons of Israel made for themselves the dens which were in the mountains and the caves and the strongholds.

6:3 וְהָיָה אִם־זָרַע יִשְׂרָאֵל וְעָלָה מִדְיָן וְעַמְלֵק וּבְנֵי־קָדָם וְעָלוּ עֲלֵיוּ:
 6:3 וְהָוִי כַד זָרַע יִשְׂרָאֵל וְסָלְקִין מִדְיָנָאֵי וְעַמְלֵקָאֵי וּבְנֵי מִדְנַחָא וְסָלְקִין עֲלֵיהוֹן:
 6:3 For it was when Israel had sown, that the Midianites would come up with the Amalekites and the sons of the east and go against them.

6:4 וַיַּחֲנוּ עֲלֵיהֶם וַיִּשְׁחִיתוּ אֶת־יְבוּל הָאָרֶץ עַד־בּוֹאֵף עֲזָה וְלֹא־יִשְׁאִירוּ מִחֵיהָ
 בְּיִשְׂרָאֵל וְשָׂה וְשׁוּר וְחֲמוֹר:
 6:4 וְשָׂרִן עֲלֵיהוֹן וּמַחְבְּלִין יַת עֲלִלְתָא דְאַרְעָא עַד מַעְלָנָא דְעֲזָה וְלֹא מִשְׁאֲרִין
 מְזוּן לְקִימָא נֶפֶשׁ בְּיִשְׂרָאֵל וְאָמַר וְתוֹר וְחֲמֹר:

6:4 So they would camp against them and destroy the produce of the earth as far as Gaza, and leave no sustenance in Israel as well as no sheep, ox, or donkey.

6:5 כִּי הֵם וּמִקְנֵיהֶם יַעֲלוּ וְאֶהְלִיֵּהֶם (יִבְאוּ) [וּבְאוּ] כְּדֵי־אַרְבֵּה לְרֹב וְלָהֶם
 וְלִגְמָלֵיהֶם אֵין מִסְפָּר וַיָּבֹאוּ בָאָרֶץ לְשַׁחְתָּהּ:
 6:5 אֲרִי אֲנוּן וְגִיתִיהוֹן סָלְקִין וּמִשְׁכְּנֵיהוֹן וְאֲתָן כְּמִסַּת גּוֹבָא לְסִגִּי וְלֵהוֹן
 וְלִגְמָלֵיהוֹן לִית מְנִין וְעֲלִין בְּאַרְעָא לְחַבְלוּתָהּ:

6:5 For they would come up with their livestock and their tents, they would come in like locusts for number, both they and their camels were innumerable; and they came into the land to devastate it.

6:6 וַיִּדַּל יִשְׂרָאֵל מְאֹד מִפְּנֵי מִדְיָן וַיִּזְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה: פ

6:6 וּמֵאֲךָ יִשְׂרָאֵל לְחֻדָּא מִן־קָדָם מִדְיָנָאֵי וַיִּזְעִקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל קָדָם יְיָ:

6:6 So Israel was brought very low because of Midian, and the sons of Israel cried to the LORD.

6:7 וַיְהִי כִּי־זָעְקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה עַל אֲדוֹת מִדְיָן:

6:7 וַהֲוֶה כַּד זָעִיקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל קָדָם יי על עֵיֶסֶק מִדְיָנָאִי:

6:7 Now it came about when the sons of Israel cried to the LORD on account of Midian,

6:8 וַיִּשְׁלַח יְהוָה אִישׁ נְבִיא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי

יִשְׂרָאֵל אֲנִכִּי הָעֵלִיתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאָצִיא אֶתְכֶם מִבֵּית עֲבָדִים:

6:8 וּשְׁלַח יי גְבֵרָא נְבִיא לֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַר לְהוֹן כַּדָּנָן אָמַר יי אֱלֹהָא

דְּיִשְׂרָאֵל אָנָּא אֲסִיקִית יִתְכוֹן מִמִּצְרַיִם מֵאֲרַעָא דְּמִחְרַיִם וְאֲפִיקִית יִתְכוֹן מִבֵּית

עֲבָדוֹתָא:

6:8 that the LORD sent a prophet to the sons of Israel, and he said to them, "Thus says the LORD, the God of Israel, 'It was I who brought you up from Egypt and brought you out from the house of slavery.

6:9 וְאָצַל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל־לַחְצֵיכֶם וְאֲגַרְשׁ אוֹתְם מִפְּנֵיכֶם וְאֶתְנַתְּנָה

לָכֶם אֶת־אֲרָצְכֶם:

6:9 וְשִׁיזְבִית יִתְכוֹן מִיַּדָּא דְּמִצְרָאִי וּמִיַּד כָּל דְּחֻקִּיכוֹן וְתִרְכִיבִית יִתְהוֹן

מִן־קַדְמִיכוֹן וַיְהִיבִית לָכוֹן יִת אֲרַעְהוֹן:

6:9 I delivered you from the hands of the Egyptians and from the hands of all your oppressors, and dispossessed them before you and gave you their land,

6:10 וְאָמַרְתָּ לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִירָאוּ אֶת־אֱלֹהֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר אִתְּם

יּוֹשְׁבִים בְּאֲרָצְכֶם וְלֹא שִׁמַּעְתֶּם בְּקוֹלִי: פ

6:10 וְאָמַרִית לָכוֹן אָנָּא יי אֱלֹהֵיכוֹן לֹא תִדְחִלוֹן יִת טַעוֹת עַמִּמָּא אֲמֹרָאִי

דְּאִתּוֹן יִתְבִּין בְּאֲרַעְהוֹן וְלֹא קְבִילְתוֹן לְמִימְרֵי:

6:10 and I said to you, "I am the LORD your God; you shall not fear the gods of the Amorites in whose land you live. But you have not obeyed Me."

6:11 וַיָּבֵא מַלְאָךְ יְהוָה וַיֵּשֶׁב תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר בְּעֶפְרָה אֲשֶׁר לְיוֹאָשׁ

אָבִי הָעֲזָרִי וְגִדְעוֹן בְּנֵו חֲבַט חֲטִיִּם בְּגַת לְהַנִּים מִפְּנֵי מִדְיָן:

6:11 וְאִתָּא מְלֹאכָא דִּי וַיִּתִּיב תַּחַת בִּטְמָא דְּבַעְפָּרָה דְּלִיּוֹאָשׁ אָבוּהִי דְּעֲזָר

וְגִדְעוֹן בְּרִיהַ חֲבִיט חֲטִיִּן בְּמַעְצָרְתָּא לְעַרְקָא מִן־קָדָם מִדְיָנָאִי:

6:11 Then the angel of the LORD came and sat under the oak that was in Ophrah, which belonged to Joash the Abiezrite as his son Gideon was beating out wheat in the wine press in order to save it from the Midianites.

6:12 וַיֵּרָא אֵלָיו מַלְאָךְ יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה עִמָּךְ גִּבּוֹר הַחַיִּל:

6:12 וְאִתְחַזִּי וְאִיתְגַּלִּי לִיָּה מְלֹאכָא דִּי וְאָמַר לִיָּה מִימְרָא דִּי בְּסַעְדְךָ גִּבֵּר

חַיִּלָּא:

6:12 The angel of the LORD appeared to him and said to him, "The LORD is with you, O valiant warrior."

6:13 וַיֹּאמֶר אֵלָיו גִּדְעוֹן בִּי אֲדֹנָי וַיֵּשׁ יְהוָה עִמָּנוּ וְלָמָּה מִצָּאתָנוּ כָּל־זֹאת וְאִיָּה

כָּל־נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר סִפְרוּ־לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ לֵאמֹר הֲלֹא מִמִּצְרַיִם הָעֵלָנוּ יְהוָה וְעַתָּה

נִטְשָׁנוּ יְהוָה וַיִּתְּנֵנוּ בְּכַף־מִדְיָן:

6:13 וְאָמַר לִיָּה גִדְעוֹן בְּבַעו רְבוּנִי וְאִית שְׂכִינְתָּא מִימְרָא דִּי עִמָּנָא בְּסַעְדָּנָא

בִּינָנָא וְלָמָּא עָרַעְנָא יִת כָּל אֵלִין דָּא וְאָן כָּל פְּרִישְׁתִּיָּה דְּאִשְׁתַּעִּיאוּ לָנָא

אָבְהַתְנָא לְמִימְרָא הֲלֹא מִמִּצְרַיִם אֲסַקְנָא יי וְכַעַן רַטְשָׁנָא יי וּמִסְרָנָא בִּיד

מִדְיָנָאִי:

6:13 Then Gideon said to him, "O my lord, if the LORD is with us, why then has all this happened to us? And where are all His miracles which our fathers told us about, saying, 'Did not the LORD bring us up from Egypt?' But now the LORD has abandoned us and given us into the hand of Midian."

6:14 וַיִּפֶּן אֱלֹהֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר לְךָ בְּכַחַךְ זֶה וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכַּף מִדְיָן הֲלֹא שְׁלַחְתִּיךָ:

6:14 וְאַתְּפָנִי לִי הַלְוִתִּיהָ יְיָ מִלֹּאכָא דִּיּוּ וְאָמַר אֵיזִיל בְּחִילְךָ דִּין וְתִפְרוּק יַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִיַּד דְּמִדְיָנָאֵי הֲלֹא שְׁלַחְתְּךָ:

6:14 The LORD looked at him and said, "Go in this your strength and deliver Israel from the hand of Midian. Have I not sent you?"

6:15 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי בְּנֵי אֲדָנִי בְּמָה אוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל הֲנָה אֶלְפֵי הַדָּל בְּמִנְשָׁה וְאֲנֹכִי הַצָּעִיר בְּבֵית אָבִי:

6:15 וְאָמַר לִי הַבְּעוּ יְיָ רִיבוֹנִי אֲדָנִי בְּמָה אֶפְרוּק יַת יִשְׂרָאֵל הֲלֹא הָא זְרַעִיתִי זְעִירָא בְּשִׁבְטָא דְּמִנְשָׁה וְאָנָּה חֶלְשׁ בְּבֵית־אָבָא:

6:15 He said to Him, "O Lord, how shall I deliver Israel? Behold, my family is the least in Manasseh, and I am the youngest in my father's house."

6:16 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי יְהוָה כִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ וְהָפִיתִי אֶת־מִדְיָן כְּאִישׁ אֶחָד:

6:16 וְאָמַר לִי הָאֵי אֲרִי יְהִי מִימְרֵי בְּסַעֲדְךָ וְתִקְטִיל וְתִקְטוּל יַת מִדְיָנָאֵי כְּגִבְרָא חָד:

6:16 But the LORD said to him, "Surely I will be with you, and you shall defeat Midian as one man."

6:17 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אִם־נָא מְצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְעֲשִׂיתָ לִּי אוֹת שְׂאֵתָה מִדְּבַר עַמִּי:

6:17 וְאָמַר לִי הָאֵם כְּעַן אֲשַׁכַּחִית רַחֲמִין בְּעֵינְךָ קִדְמָךְ וְתַעֲבִיד לִּי אֶת דָּאת מִמַּלִּיל מִתְמַלֵּל עַמִּי:

6:17 So Gideon said to Him, "If now I have found favor in Your sight, then show me a sign that it is You who speak with me."

6:18 אֲלֵ־נָא תִמְשׁ מִזֶּה עַד־בֹּאִי אֵלֶיךָ וְהִצָּאתִי אֶת־מִנְחָתִי וְהִנַּחְתִּי לְפָנֶיךָ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲשֵׁב עִד שׁוּבְךָ:

6:18 לָא כְּעַן תַּעֲרִי מְכָא עַד מִיתָא לְוַתְךָ וְאֶפִּיק וְאֶסִּיק יַת תְּקִרְוֹבְתִי וְאֲנִיחַ קְדָמְךָ וְאָמַר אָנָּה אֲוִרִיךָ עַד דְּתַתּוּב:

6:18 "Please do not depart from here, until I come back to You, and bring out my offering and lay it before You." And He said, "I will remain until you return."

6:19 וַגִּדְעוֹן בָּא וַיַּעַשׂ גְּדִיעִים וַאֲיִפְתַּקְמַח מִצֹּת הַבֶּשֶׂר שָׁם בְּסֹל וְהִמְרַק שָׁם בְּפָרוֹר וַיּוֹצֵא אֱלֹהֵי אֶל־תַּחַת הָאֵלֶּה וַיִּגַּשׁ: ס

6:19 וַגִּדְעוֹן אָתָּא וְעֵבֵד גְּדִיא בְּרַ עֲזִי וּמְכִילְתָּא דְּקִמְחָא אָפָּא פְטִיר בְּסָרָא שְׁוִי בְּסֹלָא וְתַבְשִׁילָא שְׁוִי בְּקִדְרָא בְּבוֹרְמָא בְּאֵיל־פִּיסָא וְאֶפִּיק לְוַתִּיהָ לְתַחוּת בְּטִמָּא אֵילָנָא וְקָרִיב:

6:19 Then Gideon went in and prepared a young goat and unleavened bread from an ephah of flour; he put the meat in a basket and the broth in a pot, and brought them out to him under the oak and presented them.

6:20 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי מִלֵּאךְ הָאֱלֹהִים קַח אֶת־הַבֶּשֶׂר וְאֶת־הַמִּצּוֹת וְהִנַּח אֶל־הַסֵּלַע הַלְזוּ וְאֶת־הִמְרַק שְׁפוּךְ וַיַּעַשׂ כֵּן:

6:20 וְאָמַר לִי הַמִּלֵּאכָא דִּי סַב יַת בְּסָרָא וְיַת פְּטִירָא וְאֶחִית לְכִיפָא דִּיכִי וְיַת תַּבְשִׁילָא שְׁפוּךְ שְׁדִי וְעֵבֵד כֵּן:

6:20 The angel of God said to him, "Take the meat and the unleavened bread and lay them on this rock, and pour out the broth." And he did so.

6:21 וַיִּשְׁלַח מִלֵּאךְ יְהוָה אֶת־קֶצֶה הַמִּשְׁעָנָה אֲשֶׁר בִּידוֹ וַיִּגַּע בְּבֶשֶׂר וּבַמִּצּוֹת וְתַעַל הָאֵשׁ מִן־הַצּוֹר וְתֹאכַל אֶת־הַבֶּשֶׂר וְאֶת־הַמִּצּוֹת וּמִלֵּאךְ יְהוָה הִלָּךְ מֵעֵינָיו:

6:21 וְאוֹשִׁיט מִלֶּאכָא דַּיֵּי יְת רִישׁ שׁוֹטִיתָא דְּבִידִיה וּקְרִיב בְּבִסְרָא וּבִפְטִירָא
וּסְלִיקַת אִישָׁתָא מִן טַנְרָא וְאָכְלַת יְת בִּסְרָא וְיְת פְּטִירָא וּמִלֶּאכָא דַּיֵּי אִסְתַּלַּק
מִלְקָבִיל עֵינוּהִי:

6:21 Then the angel of the LORD put out the end of the staff that was in his hand and touched the meat and the unleavened bread; and fire sprang up from the rock and consumed the meat and the unleavened bread. Then the angel of the LORD vanished from his sight.

6:22 וַיֵּרָא גִדְעוֹן כִּי-מִלֶּאךְ יְהוָה הוּא ס וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֵהָה אֲדָנִי יְהוָה
כִּי-עַל-פֶּן רָאִיתִי מִלֶּאךְ יְהוָה פָּנִים אֶל-פָּנִים:

6:22 וַחֲזָא גִדְעוֹן אֲרִי מִלֶּאכָא דַּיֵּי הוּא וַאֲמַר גִּדְעוֹן בְּבָעוּ קָבַל בַּעוֹתֵי יֵי
אֱלֹהִים אֲרִי עַל כֵּין חֲזִיתִי מִלֶּאכָא דַּיֵּי אַפִּין בְּאַפִּין:

6:22 When Gideon saw that he was the angel of the LORD, he said, "Alas, O Lord GOD! For now I have seen the angel of the LORD face to face."

6:23 וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה שְׁלוֹם לָךְ אַל-תִּירָא לֹא תָמוּת:

6:23 וַאֲמַר לִיהֵ יֵי שְׁלָם לָךְ לֹא תִדְחַל לֹא תָמוּת:

6:23 The LORD said to him, "Peace to you, do not fear; you shall not die."

6:24 וַיִּבֶן שָׁם גִּדְעוֹן מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא-לוֹ יְהוָה שְׁלוֹם עַד הַיּוֹם הַזֶּה עוֹדְנוּ
בְּעַפְרַת אֲבֵי הָעִזְרִי: פ

6:24 וּבִנָּא תַמֵּן גִּדְעוֹן מִדְּבַחַתָּא קָדָם יֵי וּפְלַח עֲלוּהִי קָדָם יֵי דַעְבַּד לִיהֵ שְׁלָמָא
עַד יוֹמָא הַדִּין עַד כְּעַן אִיתוּהִי בְּעַפְרַת אֲבוּהִי דְעִזְרִ:

6:24 Then Gideon built an altar there to the LORD and named it The LORD is Peace. To this day it is still in Ophrah of the Abiezrites.

6:25 וַיְהִי בַלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה קַח אֶת-פְּרֵה־הַשּׁוֹר אֲשֶׁר לְאַבְיָךְ וּפַר
הַשְּׁנַי שְׁבַע שָׁנִים וְהַרְסֵת אֶת-מִזְבַּח הַבַּעַל אֲשֶׁר לְאַבְיָךְ וְאֶת-הָאֲשֵׁרָה
אֲשֶׁר-עָלָיו תִּכְרֹת:

6:25 וְהוּהָ בַלַּיְלָא הַהוּא וַאֲמַר לִיהֵ יֵי סָב יְת תוֹר בַּר תוֹרֵי דְלֵאבּוֹךְ וְתוֹרָא
תַנְיָנָא דְאַתְפָּטִים שְׁבַע שָׁנִין וְתַפְגֵּר וְתַפְכַּר יְת אִיגוֹרָא דְבַעֲלָא דְלֵאבּוֹךְ וְיְת
אֲשִׁירְתָא דְעֲלוּהִי תִקּוּץ:

6:25 Now on the same night the LORD said to him, "Take your father's bull and a second bull seven years old, and pull down the altar of Baal which belongs to your father, and cut down the Asherah that is beside it;

6:26 וּבְנִית מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל רֹאשׁ הַמַּעוֹז הַזֶּה בַּמַּעֲרָכָה וּלְקַחַת
אֶת-הַפָּר הַשְּׁנַי וְהַעֲלִית עוֹלָה בְּעֵצֵי הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר תִּכְרֹת:

6:26 וְתַבְנִי מִדְּבַחַתָּא קָדָם יֵי אֱלֹהֶךְ עַל רִישׁ תַּקְפָּא הַדִּין בְּסִדְרָא וְתַסַּב יְת
תוֹרָא תַנְיָנָא וְתַסִּיק עֲלָתָא בְּאֵעֵי אֲשִׁירְתָא דְתִקּוּץ:

6:26 and build an altar to the LORD your God on the top of this stronghold in an orderly manner, and take a second bull and offer a burnt offering with the wood of the Asherah which you shall cut down."

6:27 וַיִּקַּח גִּדְעוֹן עֶשְׂרֵה אַנְשִׁים מִעַבְדָּיו וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵי יְהוָה וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר יָרָא אֶת-בֵּית אָבִיו וְאֶת-אַנְשֵׁי הָעִיר מַעֲשׂוֹת יוֹמָם וַיַּעַשׂ לַיְלָה:

6:27 וּדְבַר גִּדְעוֹן עִסְרָא גְּבָרִין מַעַבְדוּהִי וְעַבַּד כְּמָא דְמַלִּיל עִמִּיהֵ יֵי וְהוּהָ
מִדְּדַחִיל מְבִית אֲבוּהִי וּמִן אַנְשֵׁי קַרְתָּא מִלְּמַעַבַּד בִּימָמָא וְעַבַּד בַּלַּיְלָא:

6:27 Then Gideon took ten men of his servants and did as the LORD had spoken to him; and because he was too afraid of his father's household and the men of the city to do it by day, he did it by night.

6:28 וַיִּשְׁכְּמוּ אַנְשֵׁי הָעִיר בְּבֹקֶר וַהֲנִה נֹתֵץ מִזְבֵּחַ הַבַּעַל וְהָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר-עָלָיו
כָּרְתָה וְאֶת תַּפְּר הַשְּׁנַי הָעֹלָה עַל-הַמִּזְבֵּחַ הַבְּנוּי:

6:28 וַאֲקִדְמוּ אַנְשֵׁי קָרְתָא בְּצַפְרָא וְהָא מִתְרַע אֵיגוֹרָא דְבַעְלָא וְאֲשִׁירְתָא
דְּעִלוּהִי קְצִיצָא וַיִּת תּוֹרָא תְּנִינָא מִסַּק עַל מִדְבַּחָא דְבְנֵי:

6:28 When the men of the city arose early in the morning, behold, the altar of Baal was torn down, and the Asherah which was beside it was cut down, and the second bull was offered on the altar which had been built.

6:29 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מִי עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּדְרְשׁוּ וַיִּבְקְשׁוּ וַיֹּאמְרוּ גִדְעוֹן
בֶּן־יוֹאֵשׁ עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה:

6:29 וַאֲמָרוּ גֹבֵר לְחִבְרִיָּה מִן עֶבֶד ית פִּתְגָמָא הָדִין וּתְבַעוּ וּבַעוּ וַאֲמָרוּ גִדְעוֹן
בַּר יוֹאֵשׁ עֶבֶד ית פִּתְגָמָא הָדִין:

6:29 They said to one another, "Who did this thing?" And when they searched about and inquired, they said, "Gideon the son of Joash did this thing."

6:30 וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר אֶל־יוֹאֵשׁ הוּצֵא אֶת־בְּנֶךָ וַיָּמָת כִּי נָתַן אֶת־מִזְבַּח
הַבַּעַל וְכִי כָרַת הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלָיו:

6:30 וַאֲמָרוּ אַנְשֵׁי קָרְתָא לְיוֹאֵשׁ אֲפִיק ית בְּרַךְ וַיִּתְקַטֵּיל אַרְי תְּרַע ית אֵיגוֹרָא
דְּבַעְלָא וְאַרְי קָן אֲשִׁירְתָא דְּעִלוּהִי:

6:30 Then the men of the city said to Joash, "Bring out your son, that he may die, for he has torn down the altar of Baal, and indeed, he has cut down the Asherah which was beside it."

6:31 וַיֹּאמֶר יוֹאֵשׁ לְכֹל אֲשֶׁר־עָמְדוּ עָלָיו הֵאֲתֶם תְּרִיבוֹן לְבַעַל אִם־אַתֶּם
תּוֹשִׁיעוֹן אוֹתוֹ אֲשֶׁר יִרִיב לוֹ יוֹמָת עַד־הַבֹּקֶר אִם־אֱלֹהִים הוּא יִרְבַּ לּוֹ כִּי נָתַן
אֶת־מִזְבְּחוֹ:

6:31 וַאֲמָר יוֹאֵשׁ לְכֹל דְּקָמוּ עִלוּהִי הֵאֲתוֹן תְּתַפְרְעוֹן לְבַעְלָא אִם אֲתוֹן תְּתַפְרְקוֹן
יְתִיָּה דִּיתְתַּפְרַע לְבַעְלָא יתְתַקְטִיל בְּרַם אַרְכָּא יְהִיב לִיָּה לְבַעְלָא עַד צַפְרָא אִם
צְרוּךְ אֵית בֵּיה יתְתַפְרַע לִיָּה בַעְלָא אַרְי תְּרַע ית אֵיגוֹרִיָּה:

6:31 But Joash said to all who stood against him, "Will you contend for Baal, or will you deliver him? Whoever will plead for him shall be put to death by morning. If he is a god, let him contend for himself, because someone has torn down his altar."

6:32 וַיִּקְרָא־לוֹ בְּיוֹם־הַהוּא יִרְבַּעַל לֵאמֹר יִרְבַּ בּוֹ הַבַּעַל כִּי נָתַן אֶת־מִזְבְּחוֹ: פ
6:32 וַקְרָא לִיָּה בְּיוֹמָא הַהוּא יִרְבַּעַל לְמִימַר יתְתַפְרַע לִיָּה בַעְלָא אַרְי תְּרַע ית
אֵיגוֹרִיָּה:

6:32 Therefore on that day he named him Jerubbaal, that is to say, "Let Baal contend against him," because he had torn down his altar.

6:33 וְכָל־מִדְיָן וְעַמְלָק וּבְנֵי־קָדָם נֶאֱסָפוּ יַחְדָּו וַיַּעֲבְרוּ וַיַּחֲנוּ בְּעַמְק יִזְרְעֵאל:
6:33 וְכָל מִדְיָנָי וְעַמְלָקָי וּבְנֵי מִדְנָחָא אֲתַכְנִישׁוּ כַחְדָּא וְעָבְרוּ וְשָׂרוּ בְּמִישַׁר
יִזְרְעֵאל:

6:33 Then all the Midianites and the Amalekites and the sons of the east assembled themselves; and they crossed over and camped in the valley of Jezreel.

6:34 וְרוּחַ יְהוָה לְבָשָׂה אֶת־גִּדְעוֹן וַיִּתְקַע בְּשׁוֹפָר וַיִּזְעַק אַבְיַעְזֵר אַחֲרָיו:
6:34 וְרוּחַ גְּבוּרָא מִן־קָדָם יי לְבִישַׁת ית גִּדְעוֹן וּתְקַע בְּשׁוֹפְרָא וְאַתְכְּנִישׁ אַנְשׁ
אַבְיַעְזֵר בְּתַרְוָהִי:

6:34 So the Spirit of the LORD came upon Gideon; and he blew a trumpet, and the Abiezrites were called together to follow him.

6:35 וּמְלָאכִים שָׁלַח בְּכָל־מְנַשָּׁה וַיִּזְעַק גַּם־הוּא אַחֲרָיו וּמְלָאכִים שָׁלַח בְּאֲשֶׁר
וּבְזַבְלוֹן וּבְנַפְתָּלַי וַיַּעֲלוּ לְקָרְאָתָם:

6:35 וְאַזְגְּדִין שָׁלַח בְּכָל שְׁבִטָא דְּמְנַשָּׁה תַחוּם מְנַשָּׁה וְאַתְכְּנִישׁוּ אַף אָנוּן

בְּתִרְוֵהוּ וְאֶזְגְּדִין שְׁלַח בְּשִׁיבַט אֲשֶׁר וּבְשִׁיבַט זְבוּלוֹן וּבְשִׁיבַט נַפְתָּלִי וּסְלִיקוּ
לְקֶדֶם מוֹתְהוֹן:

6:35 He sent messengers throughout Manasseh, and they also were called together to follow him; and he sent messengers to Asher, Zebulun, and Naphtali, and they came up to meet them.

6:36 וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֶל־הָאֱלֹהִים אִם־יִשְׁפֹּךְ מוֹשִׁיעַ בְּיָדִי אֶת־יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ:
6:36 וַאֲמַר גִּדְעוֹן קִדְּם יְיָ אִם אֵיתְךָ פְּרִיק בְּיָדִי עַל יַד יִת יִשְׂרָאֵל כִּמָּא
דְּמַלִּילְתָּא:

6:36 Then Gideon said to God, "If You will deliver Israel through me, as You have spoken,

6:37 הֲנֵה אֲנֹכִי מִצִּיג אֶת־גִּזְתֵּי הַצֹּמֵר בַּגֶּרֶן אִם טַל יִהְיֶה עַל־הַגִּזָּה לְבִדָּה
וְעַל־כָּל־הָאָרֶץ חָרֵב וַיִּדְעֵתִי כִּי־תוֹשִׁיעַ בְּיָדִי אֶת־יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ:
6:37 הָאֲנָא מַחִית יִת גִּזְתָּא דְעֻמְרָא בְּבֵית־אֲדָרִי אִם טַלָּא יְהִי עַל גִּזְתָּא
בְּלַחֻדָּה וְעַל כָּל אֲרַעָא יוּבְשָׂא וְאֲדַע אֲרִי תַפְרוּק בְּיָדִי יִת יִשְׂרָאֵל כִּמָּא
דְּמַלִּילְתָּא:

6:37 behold, I will put a fleece of wool on the threshing floor. If there is dew on the fleece only, and it is dry on all the ground, then I will know that You will deliver Israel through me, as You have spoken."

6:38 וַיְהִי־כֵן וַיִּשְׁכַּם מִמַּחֲרַת וַיִּזֹּר אֶת־הַגִּזָּה וַיִּמֵץ טַל מִן־הַגִּזָּה מְלֹא הַסֶּפֶל
מֵיָם:

6:38 וַהֲוֵה כֵן וְאֶקְדִים בְּיוֹמָא דְּבְתִרְוֵהוּ וְעֶצֶר יִת גִּזְתָּא וַנִּפֵץ וַנִּפֵק טַלָּא מִן
גִּזְתָּא מְלֵי לְקַנָּא לְגִינָא מְיָא:

6:38 And it was so. When he arose early the next morning and squeezed the fleece, he drained the dew from the fleece, a bowl full of water.

6:39 וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֶל־הָאֱלֹהִים אַל־יִחַר אַפְּךָ בִּי וְאֲדַבְּרָה אִךְ הַפֶּעַם אֲנֹסָה
נְאֻר־ק־הַפֶּעַם בַּגִּזָּה יִהְיֶנָּא חָרֵב אֶל־הַגִּזָּה לְבִדָּה וְעַל־כָּל־הָאָרֶץ יִהְיֶה־טַל:
6:39 וַאֲמַר גִּדְעוֹן קִדְּם יְיָ לֹא יִתְקַף רִגְנְךָ בִּי עָלַי וְאֲמַלִּיל בְּרַם זִמְנָא הָדָא
אֲנֹסִי כְעַן לְחֹדֵד זִמְנָא הָדָא בְּגִזְתָּא יִהְיֶי כְעַן יוּבְשָׂא עַל גִּזְתָּא בְּלַחֻדָּה וְעַל
כָּל אֲרַעָא יְהִי טַלָּא:

6:39 Then Gideon said to God, "Do not let Your anger burn against me that I may speak once more; please let me make a test once more with the fleece, let it now be dry only on the fleece, and let there be dew on all the ground."

6:40 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים כֵּן בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיְהִי־חָרֵב אֶל־הַגִּזָּה לְבִדָּה וְעַל־כָּל־הָאָרֶץ
הָיָה טַל: פ

6:40 וְעֶבֶד יְיָ כֵן בְּלַיְלָא הַהוּא וַהֲוֵה יוּבְשָׂא עַל אַל גִּזְתָּא בְּלַחֻדָּה וְעַל כָּל
אֲרַעָא הָוֵה טַלָּא:

6:40 God did so that night; for it was dry only on the fleece, and dew was on all the ground.

7:1 וַיִּשְׁכַּם יִרְבֵּעַל הוּא גִדְעוֹן וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּחֲנוּ עַל־עֵין חָרֹד וּמַחֲנֵה
מִדְיָן הָיְהוּ מִצְפּוֹן מִגְּבַעַת הַמּוֹרֶה בְּעַמְקָא:

7:1 וְאֶקְדִים יִרְבֵּעַל הוּא גִדְעוֹן וְכָל עַמָּא דְעַמְוִיָּה וּשְׂרוּ עַל עֵין חָרֹד וּמִשְׂרֵית
מִדְיָנָא שְׂרָא לְקַבְלִיָּה מִצְפּוֹנָא מִגְּבַעַתָּא דְּמִסְתַּכְיָא לְמִישְׂרָא:

7:1 Then Jerubbaal (that is, Gideon) and all the people who were with him, rose early and camped beside the spring of Harod; and the camp of Midian was on the north side of them by the hill of Moreh in the valley.

7:2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־גִּדְעוֹן רַב הָעָם אֲשֶׁר אִתְךָ מִתַּתִּי אֶת־מִדְיָן בְּיָדְךָ
פְּנִי־תִפְאָר עָלַי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יָדִי הוֹשִׁיעָה לִּי:

7:2 וַאֲמַר יְיָ לְגִדְעוֹן סְגִי עַמָּא דְעַמְךָ מִלְּמַסְר יִת מִדְיָנָא בְּיַדְהוֹן דְּלִמָּא

יתרברבון מן קדמי ישראל למימר ידנא פריקת לנא:

7:2 The LORD said to Gideon, "The people who are with you are too many for Me to give Midian into their hands, for Israel would become boastful, saying, 'My own power has delivered me.'"

7:3 ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי־ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב מן־העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפים נשארו: ס
7:3 וכען אכלי אכריז כען קדם עמא למימר מן דדחיל וזע יתוב ויתחזר ויתבחר מטורא דגלעד ותב מן עמא עסרין ותרון אלפין ועסרא אלפין אשתארו:

7:3 "Now therefore come, proclaim in the hearing of the people, saying, 'Whoever is afraid and trembling, let him return and depart from Mount Gilead.'" So 22,000 people returned, but 10,000 remained.

7:4 ויאמר יהוה אל־גדעון עוד העם רב הורד אותם אל־המים ואצרפנו לך שם והיה אשר אמר אליך זה ילך אתך הוא ילך אתך וכל אשר־אמר אליך זה לא־ילך עמך הוא לא ילך:
7:4 ואמר יי לגדעון עד כען עוד עמא סני אחית יתהון למיא ואבחרנון לך תמן ויהי כל דאימר לך דין ייזיל עמך הוא ייזיל עמך וכל דאימר לך דין לא ייזיל עמך הוא לא ייזיל:

7:4 Then the LORD said to Gideon, "The people are still too many; bring them down to the water and I will test them for you there. Therefore it shall be that he of whom I say to you, 'This one shall go with you,' he shall go with you; but everyone of whom I say to you, 'This one shall not go with you,' he shall not go."

7:5 ויורד אתהעם אל־המים ס ויאמר יהוה אל־גדעון כל אשר־ילק בלשונו מן־המים כאשר ילק הכלב תציג אותו לבר וכל אשר־יכרע על־ברכיו לשתות:

7:5 ואחית ית עמא למיא ואמר יי לגדעון כל דילחיד בלישניה מן מיא כמא דמלחיד כלבא תקים יתיה בלחודוהי וכל דיכרע על ברכוהי למשתי:

7:5 So he brought the people down to the water. And the LORD said to Gideon, "You shall separate everyone who laps the water with his tongue as a dog laps, as well as everyone who kneels to drink."

7:6 ויהי מספר המלקקים בידם אל־פיהם שלש מאות איש וכל יתר העם פרעו על־ברכיהם לשתות מים: ס
7:6 והוה מנני דשדן בידיהון לפומהון תלת מאה גברא וכל שאר עמא כרעו על ברכיהון למשתי מיא:

7:6 Now the number of those who lapped, putting their hand to their mouth, was 300 men; but all the rest of the people kneeled to drink water.

7:7 ויאמר יהוה אל־גדעון בשלש מאות האיש המלקקים אושיע אתכם ונתתי את־מדון בידך וכל־העם ילכו איש למקמו:

7:7 ואמר יי לגדעון בתלת מאה גברא דשדן בידיהון לפומהון אפרוק יתכון ואמסר ית מדינאי בידך וכל עמא ייזלון יהכון גבר לאתריה:

7:7 The LORD said to Gideon, "I will deliver you with the 300 men who lapped and will give the Midianites into your hands; so let all the *other* people go, each man to his home."

7:8 ויקחו את־צדה העם בידם ואת שופרתיהם ואת כל־איש ישראל שלח איש לאהלו ובשלש־מאות האיש החזיק ומחנה מדון היה לו מתחת בעמק: פ
7:8 ונסיבו ית זודי עמא זן דעמא בידיהון וית שופריהון וית כל אנש גבר ישראל שלח גבר לקרוהי ובתלת מאה גברא אתקיף ומשרית מדינאי שריא לקבליה משפולי מישרא:

7:8 So the 300 men took the people's provisions and their trumpets into their hands. And Gideon sent all the *other* men

of Israel, each to his tent, but retained the 300 men; and the camp of Midian was below him in the valley.

7:9 וַיְהִי בַלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה קוּם רֵד בְּמַחֲנֶה כִּי נָתַתִּי בְיָדְךָ:
7:9 וְהָיָה בַלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר לִיָּהּ יְיָ קוּם חוּת בְּמִשְׁרֵיתָא אֲרִי מְסַרְתָּנִן בְּיָדְךָ:
7:9 Now the same night it came about that the LORD said to him, "Arise, go down against the camp, for I have given it into your hands.

7:10 וְאִם-יִרָא אֶתְּךָ לָרֶדֶת רֵד אִתָּהּ וּפְרָה נַעֲרָךְ אֶל-הַמַּחֲנֶה:
7:10 וְאִם דָּחִיל אַתָּה לְמִיחַת חוּת אֶת וּפְרָה עוֹלִימְךָ לְמִשְׁרֵיתָא:
7:10 "But if you are afraid to go down, go with Purah your servant down to the camp,

7:11 וְשָׁמַעְתָּ מִה־יְדִבְרוּ וְאַחַר תַּחֲזַקְנָה יָדֶיךָ וַיִּרְדָּתָּ בְּמַחֲנֶה וַיִּרְדָּה הוּא וּפְרָה
נַעֲרוֹ אֶל-קֶצֶה הַחֲמֻשִּׁים אֲשֶׁר בְּמַחֲנֶה:
7:11 וְתִשְׁמַע מֵא דִּמְלִלּוֹן וּבְתַר כֵּן יִתְקַפֵּן יָדְךָ וְתִיחוּת בְּמִשְׁרֵיתָא וּנְחַת הוּא
וּפְרָה עוֹלִימִיָּה לְסַטְר מְזוּרְיָא דְבַמִּשְׁרֵיתָא:
7:11 and you will hear what they say; and afterward your hands will be strengthened that you may go down against the camp." So he went with Purah his servant down to the outposts of the army that was in the camp.

7:12 וּמְדִיָּן וְעַמְלֵק וְכָל-בְּנֵי-קֶדֶם נִפְלִים בְּעַמְק כְּאַרְבֶּה לָרֶב וּלְגַמְלִיָּהִם אֵין
מִסְפָּר כַּחֲלוֹל שַׁעַל-שֵׁפֶת הַיָּם לָרֶב:
7:12 וּמְדִיָּנָאִי וְעַמְלֵקָאִי וְכָל בְּנֵי מְדִנְחָא רַמְן בְּמִישְׁרָא כְּגוֹבָא לְסַנִּי וּלְגַמְלִיָּהוֹן
לִית מְנִיָּן כַּחֲלָא דְעַל כִּיף יִמָּא לְסַנִּי:
7:12 Now the Midianites and the Amalekites and all the sons of the east were lying in the valley as numerous as locusts; and their camels were without number, as numerous as the sand on the seashore.

7:13 וַיָּבֵא גִדְעוֹן וְהִנֵּה-אִישׁ מְסַפֵּר לְרֵעֵהוּ חֲלוֹם וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלוֹם חָלַמְתִּי
וְהִנֵּה (צְלוֹל) [צְלוֹל] לַחֵם שַׁעֲרִים מִתְהַפֵּךְ בְּמַחֲנֶה מְדִיָּן וַיָּבֵא עַד-הָאֵהָל
וַיִּפְּלוּ וַיִּהְפְּכוּ לְמַעַלָּה וּנְפֹל הָאֵהָל:
7:13 וְאַתָּא גִדְעוֹן וְהָא גְבָרָא מִשְׁתַּעִי לְחַבְרִיָּה חֲלָמָא וַיֹּאמֶר הָא חֲלָמָא חֲלָמִית
וְהָא חָרַר דְּלַחִים סַעֲרִין מִתְהַפֵּיךְ בְּמִשְׁרֵית מְדִיָּנָאִי וְאַתָּא עַד מִשְׁכְּנָא וּמַחְהִי
וּחְפְּהִי וּנְפֹל וְהִפְכִּיָּה לְעֵילָא וּנְפֹל מִשְׁכְּנָא:
7:13 When Gideon came, behold, a man was relating a dream to his friend. And he said, "Behold, I had a dream; a loaf of barley bread was tumbling into the camp of Midian, and it came to the tent and struck it so that it fell, and turned it upside down so that the tent lay flat."

7:14 וַיַּעַן רֵעֵהוּ וַיֹּאמֶר אֵין זֹאת בִּלְתִּי אִם-חֶרֶב גִּדְעוֹן בֶּן-יֹאשׁ אִישׁ יִשְׂרָאֵל
נָתַן הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ אֶת-מְדִיָּן וְאַתְּ-כָּל-הַמַּחֲנֶה: פ
7:14 וְאַתִּיב חַבְרִיָּה וַיֹּאמֶר לִית דָּא דִּין אֱלֹהִין חֶרְבָּא דְּגִדְעוֹן בֶּר יֹאשׁ אַנְשֵׁי
יִשְׂרָאֵל מְסַר יְיָ בְּיַדִּיהָ יְת מְדִיָּנָאִי מְדִיָּן וְיִת כָּל מִשְׁרֵיתָא:
7:14 His friend replied, "This is nothing less than the sword of Gideon the son of Joash, a man of Israel; God has given Midian and all the camp into his hand."

7:15 וַיְהִי כְשָׁמַע גִּדְעוֹן אֶת-מְסַפֵּר הַחֲלוֹם וְאַתְּ-שָׁבְרוּ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֵּשֶׁב אֶל-מַחֲנֶה
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר קוּמוּ כִּי-נָתַן יְהוָה בְּיַדְכֶם אֶת-מַחֲנֶה מְדִיָּן:
7:15 וְהוּוּ כַד שָׁמַע גִּדְעוֹן יְת שׁוּעִית חֲלָמָא וְיִת פְּשָׁרִיָּה וְאוּדִי וְתָב לְמִשְׁרֵיתָא
דְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר קוּמוּ אֲרִי מְסַר יְיָ בְּיַדְכוֹן יְת מִשְׁרֵית מְדִיָּנָאִי:
7:15 When Gideon heard the account of the dream and its interpretation, he bowed in worship. He returned to the camp of Israel and said, "Arise, for the LORD has given the camp of Midian into your hands."

7:16 וַיַּחֲזֵן אֶת-שְׁלֹשׁ-מְאוֹת הָאִישׁ שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיִּתֵּן שׁוּפְרוֹת בְּיַד-כָּלֶם וְכַדִּים
רָקִים וּלְפָדִים בְּתוֹךְ הַכְּדִים:

7:16 וּפְלִיג ית תלת מאה גברא תלת משרין ויהב שופריא ביד כלהון וכדין ריקנין ובעוריא בגו כדיא:

7:16 He divided the 300 men into three companies, and he put trumpets and empty pitchers into the hands of all of them, with torches inside the pitchers.

7:17 ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה אנכי בא בקצה המחנה והנה כאשר-אעשה כן תעשו:

7:17 ואמר להון מני תחזון וכן תעבדון והא אנא אתי בספי משריתא ויהי כמא דאעביד כן תעבדון:

7:17 He said to them, "Look at me and do likewise. And behold, when I come to the outskirts of the camp, do as I do.

7:18 ותקעתי בשופר אנכי וכל אשר אתי ותקעתם בשופרות גם אתם סביבות כל המחנה ואמרתם ליהנה ולגדעון: פ

7:18 ואתקע בשופרא אנא וכל דעמי ותתקעון בשופריא אף אתון סחרנות כל משריתא ותימרון חרבא דאתקטלא מן-קדם יי ונצחנא על-ידי גדעון:

7:18 "When I and all who are with me blow the trumpet, then you also blow the trumpets all around the camp and say, For the LORD and for Gideon."

7:19 ויבא גדעון ומאה-איש אשר-אתו בקצה המחנה ראש האשמרת התיכונה אך הקם הקימו את-השמרים ויתקעו בשופרות ונפוץ הפדים אשר בידם:

7:19 ואתא גדעון ומאה גברא דעמיה בספי משריתא בריש מטרתא מציעיתא ברם אקמא אקימו ית נטריא ותקעו בשופריא ונפצו ונפעו כדיא דבידיהון:

7:19 So Gideon and the hundred men who were with him came to the outskirts of the camp at the beginning of the middle watch, when they had just posted the watch; and they blew the trumpets and smashed the pitchers that were in their hands.

7:20 ויתקעו שלשת הראשים בשופרות וישברו הפדים ויחזיקו ביד-שמאולם בלפדים וביד-ימינם השופרות לתקוע ויקראו חרב ליהנה ולגדעון:

7:20 ותקעא תלת משרין בשופריא ותברו כדיא ואתקיפו ביד סמלהון

בבעוריא וביד ימינהון שופריא למתקע ואמרו חרבא מן-קדם יי ונצחנא על-ידי גדעון:

7:20 When the three companies blew the trumpets and broke the pitchers, they held the torches in their left hands and the trumpets in their right hands for blowing, and cried, "A sword for the LORD and for Gideon!"

7:21 ויעמדו איש תחתיו סביב למחנה וירץ כל-המחנה ויריעו (ויניסו) (וינוסו):

7:21 וקמו גבר באתריה סחור-סחור למשריתא ורהטו כל משריתא ויביבו ואפכו:

7:21 Each stood in his place around the camp; and all the army ran, crying out as they fled.

7:22 ויתקעו שלש-מאות השופרות וישם יהוה את חרב איש ברעהו ובכל-המחנה וינס המחנה עד-בית השטה צררתה עד שפת-אבל מחולה על-טבת:

7:22 ותקעו בתלת מאה שופריא ושווי יי ית חרב גבר בחבריה ובכל משריתא ואפך ואפכת משריתא עד בית שטה לצרירת עד כף מישר אבל מחולה לטבת:

7:22 When they blew 300 trumpets, the LORD set the sword of one against another even throughout the whole army; and the army fled as far as Beth-shittah toward Zererah, as far as the edge of Abel-meholah, by Tabbath.

7:23 ויצעק איש-ישראל מנפתלי ומן-אשר ומן-כל-מנשה וירדפו אחרי מדין:

7:23 וְאֶת־כְּנִישׁ אֲנֹשׁ יִשְׂרָאֵל מִשִּׁיבַט נַפְתָּלִי וּמִשִּׁיבַט אָשֶׁר וּמִן כָּל שְׁבֵטֵי
דְּמִנְשֵׁה וּרְדָפוּ בְּתֵר מְדִינָאִי:

7:23 The men of Israel were summoned from Naphtali and Asher and all Manasseh, and they pursued Midian.

7:24 וּמִלְאֲלִים שָׁלַח גִּדְעוֹן בְּכָל־הָר אֶפְרַיִם לֵאמֹר רְדוּ לְקַרְאֵת מְדִיָן וּלְכַדּוּ
לָהֶם אֶת־הַמַּיִם עַד בֵּית בָּרָה וְאֶת־הַיַּרְדֵּן וַיִּצְעַק כָּל־אִישׁ אֶפְרַיִם וַיִּלְכְּדוּ
אֶת־הַמַּיִם עַד בֵּית בָּרָה וְאֶת־הַיַּרְדֵּן:

7:24 וְאֶזְנָדִין שָׁלַח גִּדְעוֹן בְּכָל טוֹרָא דְּבֵית אֶפְרַיִם לְמִימַר חוּתוֹ לְקַדְמוֹת
מְדִינָאִי וְאֶחָדוּ עָלֵיהוֹן יָת מְגֻזָּתָא עַד בֵּית בָּרָה וַיֵּת וְעַד יַרְדְּנָא וְאֶת־כְּנִישׁ כָּל
אֲנָשׁ אֶפְרַיִם וְאֶחָדוּ יָת מְגֻזָּתָא עַד בֵּית־בָּרָה וַיֵּת יַרְדְּנָא:

7:24 Gideon sent messengers throughout all the hill country of Ephraim, saying, "Come down against Midian and take the waters before them, as far as Beth-barah and the Jordan." So all the men of Ephraim were summoned and they took the waters as far as Beth-barah and the Jordan.

7:25 וַיִּלְכְּדוּ שְׁנֵי־שָׂרֵי מְדִיָן אֶת־עֹרֵב וְאֶת־זָאב וַיַּהַרְגוּ אֶת־עֹרֵב בְּצוּר־עֹרֵב
וְאֶת־זָאב בְּיַקְב־זָאב וַיִּרְדָּפוּ אֶל־מְדִיָן וְרֹאשׁ־עֹרֵב וְזָאב הֵבִיאוּ אֶל־גִּדְעוֹן
מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן:

7:25 וְאֶחָדוּ יָת תְּרִין רַבְרָבֵי מְדִיָן יָת עֹרֵב וַיֵּת זָאב וַקְטִלוּ יָת עֹרֵב בְּשִׁקְיָא
עֹרֵב וַיֵּת זָאב קָטְלוּ בְּמִישַׁר זָאב וּרְדָפוּ בְּתֵר מְדִינָאִי וְרִישׁ עֹרֵב וְזָאב
אֵיתִיאוּ לָת גִּדְעוֹן מֵעֵבֶר־לַיַּרְדְּנָא:

7:25 They captured the two leaders of Midian, Oreb and Zeeb, and they killed Oreb at the rock of Oreb, and they killed Zeeb at the wine press of Zeeb, while they pursued Midian; and they brought the heads of Oreb and Zeeb to Gideon from across the Jordan.

8:1 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ אֶפְרַיִם מַה־הַדְּבָר הַזֶּה עָשִׂיתָ לָנוּ לְבַלְתִּי קַרְאוֹת לָנוּ
כִּי הִלַכְתָּ לְהִלָּחֵם בְּמְדִיָן וַיִּרְיִבוּן אִתּוֹ בְּחֻזְקָה:

8:1 וְאָמְרוּ לִיה אֲנֹשׁ דְּבֵית אֶפְרַיִם מָא פִתְגָמָא הָדִין עֲבַדְתָּא לָנָא בְּדִיל מָא
דְּלֹא לָא קָרִיתָא לָנָא כַּד אֶזְלַתָּא לְאַנְחָא קָרְבָּא בְּמְדִינָאִי וְדִינִין עֲמִיה בְּתַקּוּף:

8:1 Then the men of Ephraim said to him, "What is this thing you have done to us, not calling us when you went to fight against Midian?" And they contended with him vigorously.

8:2 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה־עָשִׂיתִי עִתָּה פְּכֶם הֲלוֹא טוֹב עֲלִלּוֹת אֶפְרַיִם מִבְּצִיר
אֲבִיעֶזֶר:

8:2 וְאָמַר לָהוֹן מָא עֲבַדִּית כְּעַן כּוֹתְכוֹן הֲלֹא טָבִין חֲלָשִׂיא דְּבֵית אֶפְרַיִם
מִתְקַפִּיא דְּבֵית אֲבִיעֶזֶר:

8:2 But he said to them, "What have I done now in comparison with you? Is not the gleaning of the grapes of Ephraim better than the vintage of Abiezer?"

8:3 בְּיַדְכֶם נָתַן אֱלֹהִים אֶת־שָׂרֵי מְדִיָן אֶת־עֹרֵב וְאֶת־זָאב וּמַה־יִּכְלָתִי עֲשׂוֹת
פְּכֶם אִז רְפַתָּה רוּחַם מֵעָלָיו בְּדַבְּרוֹ הַדְּבָר הַזֶּה:

8:3 בְּיַדְכוֹן מָסַר יְיָ יָת רַבְרָבֵי מְדִיָן יָת עֹרֵב וַיֵּת זָאב וּמָא יְכִילִית לְמַעְבַּד
כּוֹתְכוֹן בְּכִין נַחַת רוּחָהוֹן מִנִּיה בְּמַלְלוֹתִיהָ יָת פִּתְגָמָא הָדִין:

8:3 "God has given the leaders of Midian, Oreb and Zeeb into your hands; and what was I able to do in comparison with you?" Then their anger toward him subsided when he said that.

8:4 וַיָּבֹא גִדְעוֹן הַיַּרְדֵּנָה עֹבֵר הוּא וּשְׁלֹש־מֵאוֹת הָאִישׁ אֲשֶׁר אִתּוֹ עֵיפִים וְרַדְּפִים:

8:4 וְאֵתָא גִדְעוֹן לַיַּרְדְּנָא עֹבֵר הוּא וְתִלְתַּת מָאָה גְבָרָא דְּעֲמִיה כַּד מְשַׁלְּחָן
וְרַדְּפִין:

8:4 Then Gideon and the 300 men who were with him came to the Jordan and crossed over, weary yet pursuing.

8:5 וַיֹּאמֶר לְאֲנָשֵׁי סֻכּוֹת תְּנוּנָא כִּפְרוֹת לֶחֶם לְעַם אֲשֶׁר בְּרִגְלֵי כִּי־עֵיפִים הֵם
וְאֲנִי רֹדֵף אַחֲרֵי זִבַּח וְצַלְמֻנֶּעַ מַלְכֵי מִדְיָן:
8:5 וַאֲמַר לְאֲנָשֵׁי סֻכּוֹת הֲבֹו כֶּעַן פֶּתָא דְלַחְמָא לְעַמָּא דְעַמִּי אֲרִי מְשַׁלְהֵן אֲנֹון
וְאֲנָא רְדִיף בְּתֵר זִבַּח וְצַלְמֻנֶּעַ מַלְכֵי מִדְיָן:

8:5 He said to the men of Succoth, "Please give loaves of bread to the people who are following me, for they are weary, and I am pursuing Zebah and Zalmunna, the kings of Midian."

8:6 וַיֹּאמֶר שָׂרֵי סֻכּוֹת הֲכֵּף זִבַּח וְצַלְמֻנֶּעַ עִתָּהּ בְּיַדְךָ כִּי־נָתַתָּן לְצַבָּאָךְ לֶחֶם:
8:6 וַאֲמָרוּ רִבְרָבֵי סֻכּוֹת הֲכֵאלֹו זִבַּח וְצַלְמֻנֶּעַ כֶּעַן מְסִירִין בְּיַדְךָ אֲרִי נָתִין
לְחִילְךָ לְחַמָּא:

8:6 The leaders of Succoth said, "Are the hands of Zebah and Zalmunna already in your hands, that we should give bread to your army?"

8:7 וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן לָכֵן בַּתַּת יְהוָה אֶת־זִבַּח וְאֶת־צַלְמֻנֶּעַ בְּיַדִּי וּדְשָׁתִי
אֶת־בְּשָׂרְכֶם אֶת־קִצְיֵי הַמַּדְבָּר וְאֶת־הַבְּרֻקָּנִים:
8:7 וַאֲמַר גִּדְעוֹן בְּכִין כִּד יִמְסֵר יְיָ יַת זִבַּח וְיַת צַלְמֻנֶּעַ בְּיַדִּי וְאֲדוּשׁ יַת
בְּסַרְכוֹן עַל כּוּבֵי מַדְבָּרָא וְעַל בְּרֻקָּנָא:

8:7 Gideon said, "All right, when the LORD has given Zebah and Zalmunna into my hand, then I will thrash your bodies with the thorns of the wilderness and with briers."

8:8 וַיַּעַל מִשָּׁם פְּנוּאֵל וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כְּזֹאת וַיַּעֲנוּ אוֹתוֹ אֲנָשֵׁי פְנוּאֵל כַּאֲשֶׁר עָנוּ
אֲנָשֵׁי סֻכּוֹת:

8:8 וּסְלִיק מִתְמָן לְפְנוּאֵל וּמִלִּיל עֲמַהוֹן לוֹתְהוֹן כְּהָדָא כְּהָדָא כְּרָא וְאֲתִיבֹו
יַתִּיהָ אֲנָשֵׁי פְנוּאֵל כְּמָא דְאֲתִיבֹו אֲנָשֵׁי סֻכּוֹת:

8:8 He went up from there to Penuel and spoke similarly to them; and the men of Penuel answered him just as the men of Succoth had answered.

8:9 וַיֹּאמֶר גַּם־לְאֲנָשֵׁי פְנוּאֵל לֵאמֹר בְּשׁוּבִי בְּשָׁלוֹם אֲתִין אֶת־הַמִּגְדָּל הַזֶּה: פ
8:9 וַאֲמַר אִף לְאֲנָשֵׁי פְנוּאֵל לְמִימַר כִּד אֲתוּב בְּשָׁלוֹם אֲתַרְעֵ יַת מִגְדָּלָא הַרְדִּין:
8:9 So he spoke also to the men of Penuel, saying, "When I return safely, I will tear down this tower."

8:10 וְזִבַּח וְצַלְמֻנֶּעַ בְּקַרְקָר וּמַחְנֵיהֶם עִמָּם כַּחֲמֶשֶׁת עָשָׂר אֶלֶף כָּל הַנוֹתָרִים
מְכָל מַחְנֵה בְּנֵי־קָדָם וְהַנִּפְלִים מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ שְׁלֹף חֶרֶב:
8:10 וְזִבַּח וְצַלְמֻנֶּעַ בְּקַרְקָר וּמִשְׁרִיתְהוֹן עֲמַהוֹן כַּחֲמֶשֶׁת־עָסָר אֶלְפִין כָּל
דְּאִשְׁתָּאֲרוּ מְכָל מִשְׁרִית בְּנֵי מַדְנַחָא וּדְאֲתַקְטְלוּ מֵאָה וְעֶסְרִין אֶלְפִין גְּבָרָא
שְׁלָפֵי סִפָּא חֶרְבָּא:

8:10 Now Zebah and Zalmunna were in Karkor, and their armies with them, about 15,000 men, all who were left of the entire army of the sons of the east; for the fallen were 120,000 swordsmen.

8:11 וַיַּעַל גִּדְעוֹן דְּרֹדֵף הַשְּׂכוּנֵי בְּאֵהָלִים מִקְדָּם לְנֹבַח וַיִּגְבְּהָהּ וַיַּדֵּ אֶת־הַמַּחֲנֶה
וְהַמַּחֲנֶה הָיָה בְּטָח:

8:11 וּסְלִיק גִּדְעוֹן בְּאוֹרַח מִשְׁרִית עֶרְבָאֵי עֲרוּעַר דְּשָׂרֵן בְּשַׁכּוּנֵין בְּמַדְבָּרָא
מִמַּדְנַחָא לְנֹבַח וּרְמַתָּא וּמַחָא יַת מִשְׁרִיתָא וּמִשְׁרִיתָא שְׂרָיָא לְרַחֲצָן:

8:11 Gideon went up by the way of those who lived in tents on the east of Nobah and Jogbehah, and attacked the camp when the camp was unsuspecting.

8:12 וַיִּנּוֹסוּ זִבַּח וְצַלְמֻנֶּעַ וַיְרִדְף אַחֲרֵיהֶם וַיִּלְכְּדוּ אֶת־שְׁנֵי מַלְכֵי מִדְיָן אֶת־זִבַּח
וְאֶת־צַלְמֻנֶּעַ וְכָל־הַמַּחֲנֶה הִחְרִיד:

8:12 וְאִפְכוּ זִבַּח וְצַלְמֻנֶּעַ וּרְדִף בְּתַרְיָהוֹן וְאֶחָד וּכְבַשׁ יַת תְּרִין מַלְכֵי מִדְיָן יַת

זָבַח וַיֵּת צִלְמֻנֶעַ וְכָל מְשֻׁרֵיתָא אֲזִיעַ:

8:12 When Zebah and Zalmunna fled, he pursued them and captured the two kings of Midian, Zebah and Zalmunna, and routed the whole army.

8:13 וַיָּשָׁב גִּדְעוֹן בֶּן־יוֹאָשׁ מִן־הַמִּלְחָמָה מִלְּמַעְלֵה הַחֶרֶס:

8:13 וְתָב גִּדְעוֹן בֶּר יוֹאָשׁ מִן קָרְבָּא עַד־לָא מִיעַל שְׁמֹשָׂא:

8:13 Then Gideon the son of Joash returned from the battle by the ascent of Heres.

8:14 וַיִּלְכְּד־נָעַר מֵאַנְשֵׁי סֻכּוֹת וַיִּשְׁאַלְהוּ וַיִּכְתֹּב אֵלָיו אֶת־שְׂרָי סֻכּוֹת וְאֶת־זִקְנֵיהָ שְׁבַעִים וְשִׁבְעָה אִישׁ:

8:14 וְאַחַד עוֹלִימָא מֵאַנְשֵׁי סֻכּוֹת וַשְׁאַלֶיהָ וַכְתֹּב לֶיהָ יָת רַבְרָבִי סֻכּוֹת וַיֵּת סִבְהָא שְׁבַעִין וְשִׁבְעָה גִבְרָא:

8:14 And he captured a youth from Succoth and questioned him. Then *the youth* wrote down for him the princes of Succoth and its elders, seventy-seven men.

8:15 וַיָּבֹא אֶל־אַנְשֵׁי סֻכּוֹת וַיֹּאמֶר הִנֵּה זָבַח וְצִלְמֻנֶעַ אֲשֶׁר חָרַפְתֶּם אוֹתִי לֵאמֹר הֲכֵף זָבַח וְצִלְמֻנֶעַ עִתָּהּ בַּיָּדְךָ כִּי נָתַן לְאַנְשֵׁיךָ הַיַּעֲפִים לֶחֶם:

8:15 וְאַתָּא לוֹת אַנְשֵׁי סֻכּוֹת וְאַמַּר הָא זָבַח וְצִלְמֻנֶעַ דְּחִסִּידְתוֹן יָתִי לְמִימַר הַכְּאֵלוֹ זָבַח וְצִלְמֻנֶעַ כְּעַן מְסִירִין בַּיָּדְךָ אֲרִי נָתִין לְגִבְרָךְ דְּמִשְׁלַחֵן לַחֲמָא:

8:15 He came to the men of Succoth and said, "Behold Zebah and Zalmunna, concerning whom you taunted me, saying, 'Are the hands of Zebah and Zalmunna already in your hand, that we should give bread to your men who are weary?'"

8:16 וַיִּקַּח אֶת־זִקְנֵי הָעִיר וְאֶת־קוֹצֵי הַמִּדְבָּר וְאֶת־הַבְּרֻקָּנִים וַיִּדַע בָּהֶם אֶת אַנְשֵׁי סֻכּוֹת:

8:16 וּדְבַר יָת סְבִי קֶרְתָּא וַיֵּת וַנְּסִיב יָת וּדְבַר יָת כּוּבִי מִדְּבָרָא וַיֵּת בְּרֻקָּנָא וַגִּרַר וַגִּרִיד וַתְּבַר וַאֲלָקִי בַהוֹן עַל־יהוֹן יָת גִּבְרֵי אַנְשֵׁי סֻכּוֹת:

8:16 He took the elders of the city, and thorns of the wilderness and briers, and he disciplined the men of Succoth with them.

8:17 וְאֶת־מִגְדַּל פְּנוּאֵל נָתַץ וַיַּהַרְג אֶת־אַנְשֵׁי הָעִיר:

8:17 וַיֵּת מִגְדַּל פְּנוּאֵל תָּרַע וְקָטִיל יָת אַנְשֵׁי קֶרְתָּא:

8:17 He tore down the tower of Penuel and killed the men of the city.

8:18 וַיֹּאמֶר אֶל־זָבַח וְאֶל־צִלְמֻנֶעַ אֵיפֵהּ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִרְגַתֶּם בְּתַבּוּר וַיֹּאמְרוּ כְּמוֹךָ כְּמוֹהֶם אַחַד כְּתָאֵר בְּנֵי הַמֶּלֶךְ:

8:18 וְאַמַּר לְזָבַח וּלְצִלְמֻנֶעַ אֵיכָא גִבְרָא דְּקָטִילְתוֹן דְּקָטִילְתוֹן בְּתַבּוּר וַאֲמָרוּ כְּוַתְךָ כִּין אַף אַנּוֹן חַד מְנַהוֹן כְּחֻזָּא דְּבִנֵי מֶלְכָּא:

8:18 Then he said to Zebah and Zalmunna, "What kind of men *were* they whom you killed at Tabor?" And they said, "They were like you, each one resembling the son of a king."

8:19 וַיֹּאמֶר אַחִי בְנֵי־אִמִּי הֵם חִי־יְהוָה לֹא הִחַיְתֶם אוֹתָם לֹא הִרְגַתִּי אֶתְכֶם:

8:19 וְאַמַּר אַחִי בְנֵי אִמָּא אַנּוֹן קָיִים הוּא יְיָ אֱלֹו קַיִמְתוֹן יְתַהוֹן לָא קָטִילִית יְתַכּוֹן:

8:19 He said, "They *were* my brothers, the sons of my mother. As the LORD lives, if only you had let them live, I would not kill you."

8:20 וַיֹּאמֶר לְיֵיתֵר בְּכוֹרוֹ קוּם הֲרַג אוֹתָם וְלֹא־שָׁלַף הַנָּעַר חֶרְבּוֹ כִּי יֵרָא כִּי עוֹדְנּוּ נָעַר:

8:20 וְאַמַּר לְיֵיתֵר בְּכַרְיָה קוּם קָטִיל קָטוּל יְתַהוֹן וְלֹא שָׁלַף עוֹלִימָא חֶרְבִּיהָ אֲרִי דְּחִיל אֲרִי עַד כְּעַן הוּא יָנִיק עוֹלִימָא:

8:20 So he said to Jether his firstborn, "Rise, kill them." But the youth did not draw his sword, for he was afraid, because

he was still a youth.

8:21 וַיֹּאמֶר זְבַח וְצַלְמֻנֶּעַ קוּם אֶתְּהָ וּפְגַע-בְּנוּ כִּי כָאִישׁ גְּבוּרָתוֹ וַיִּקָּם גִּדְעוֹן
וַיַּהַרְגֵם אֶת-זְבַח וְאֶת-צַלְמֻנֶּעַ וַיִּקַּח אֶת-הַשְּׁהָרָנִים אֲשֶׁר בְּצוּאָרֵי גְמְלֵיהֶם:
8:21 וַאֲמַר זְבַח וְצַלְמֻנֶּעַ קוּם אֶת וּשְׁלוֹט בְּנֵא אָרִי כְגִבְרָא כִּין גִּבְרוּתִיהָ וְקָם
גִּדְעוֹן וְקָטַל יָת זְבַח וַיָּת צַלְמֻנֶּעַ וְנָסִיב יָת עֲנֻקָּא דְבְצוּרֵי גְמְלֵיהוֹן:

8:21 Then Zebah and Zalmunna said, "Rise up yourself, and fall on us; for as the man, so is his strength." So Gideon arose and killed Zebah and Zalmunna, and took the crescent ornaments which were on their camels' necks.

8:22 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ-יִשְׂרָאֵל אֶל-גִּדְעוֹן מִשְׁלֵ-בְנוּ גַם-אֶתְּהָ גַם-בְּנֶךָ גַם בְּן-בְּנֶךָ כִּי
הוֹשַׁעְתָּנוּ מִיַּד מִדְיָן:

8:22 וַאֲמְרוּ אָנֹשׁ יִשְׂרָאֵל לְגִדְעוֹן מְלוּךְ עֲלֵנָא אַף אֶת אַף בְּרֶךְ אַף בֶּר בְּרֶךְ
אָרִי פְּרַקְתָּנָא מִיַּד מִדְיָנָאִי:

8:22 Then the men of Israel said to Gideon, "Rule over us, both you and your son, also your son's son, for you have delivered us from the hand of Midian."

8:23 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים גִּדְעוֹן לֹא-אֶמְשַׁל אֲנִי בְכֶם וְלֹא-יִמְשַׁל בְּנֵי בְכֶם יְהוָה
יִמְשַׁל בְּכֶם:

8:23 וַאֲמַר לְהוֹן גִּדְעוֹן לֹא אֶמְלוֹךְ אָנָּא עָלֵיכֶון וְלֹא יִמְלוֹךְ בְּרִי עָלֵיכֶון יִי
מֶלֶכָּא עָלֵיכֶון:

8:23 But Gideon said to them, "I will not rule over you, nor shall my son rule over you; the LORD shall rule over you."

8:24 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים גִּדְעוֹן אֲשַׁאֲלֶה מִכֶּם שְׂאֵלָה וְתִנּוּ-לִי אִישׁ נָזֶם שְׁלָלוֹ כִּי-נִזְמֵי
זֶהָב לָהֶם כִּי יִשְׁמַעְאֲלִים הֵם:

8:24 וַאֲמַר לְהוֹן גִּדְעוֹן שְׂאִיל אָנָּא מִנְכֶון שְׂאֵלָא וְהָבוּ לִי גִבְר קְדָשִׁיהָ אֲנֹן מִן
בְּזָתָא אָרִי קְדָשִׁי דְדַהֲבָא לְהוֹן אָרִי עֲרַבְאִי קָטִילוּ אִינוֹן:

8:24 Yet Gideon said to them, "I would request of you, that each of you give me an earring from his spoil." (For they had gold earrings, because they were Ishmaelites.)

8:25 וַיֹּאמְרוּ נָתוֹן נָתַן וַיִּפְרְשׂוּ אֶת-הַשְּׂמֹלָה וַיִּשְׁלִיכוּ שָׂמָה אִישׁ נָזֶם שְׁלָלוֹ:

8:25 וַאֲמְרוּ מָתַן נָתִין וּפְרָסוּ יָת כְּסוּתָא וּרְמוּ לְתַמָּן גִּבְר קְדָשִׁיהָ מִן בְּזָתָא:

8:25 They said, "We will surely give them." So they spread out a garment, and every one of them threw an earring there from his spoil.

8:26 וַיְהִי מִשְׁקַל נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר שָׂאֵל אֵלָף וּשְׁבַע-מֵאוֹת זָהָב לְבָד
מִן-הַשְּׁהָרָנִים וְהַנְּטָפוֹת וּבִגְדֵי הָאֲרָגְמָן שְׁעַל מְלָכֵי מִדְיָן וּלְבָד מִן-הָעֲנֻקוֹת
אֲשֶׁר בְּצוּאָרֵי גְמְלֵיהֶם:

8:26 וְהוּא מִתְקַל קְדָשִׁי דְדַהֲבָא דְשָׂאֵל אֵלָף וּשְׁבַע מְאָה דַּהֲבָא בְּרִמָּן סְהָרוֹנָא
וּכְלִילָא וּלְבוּשֵׁי אֲרָגְמָא דְעַל מְלָכֵי מִדְיָן וּבְרִמָּן עֲנֻקָּא זֹנִיָּא סִיבְכִיָּא
דְבְצוּרֵי גְמְלֵיהוֹן:

8:26 The weight of the gold earrings that he requested was 1,700 *shekels* of gold, besides the crescent ornaments and the pendants and the purple robes which were on the kings of Midian, and besides the neck bands that were on their camels' necks.

8:27 וַיַּעַשׂ אוֹתוֹ גִּדְעוֹן לְאֵפוֹד וַיִּצַּג אוֹתוֹ בְּעִירוֹ בְּעַפְרָה וַיִּזְנוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל
אֲחֵרָיו שָׁם וַיְהִי לְגִדְעוֹן וּלְבֵיתוֹ לְמוֹקֵשׁ:

8:27 וְעֶבֶד יְתִיהָ גִדְעוֹן לְאֵיפֹדָא וְאִקִּים יְתִיהָ בְּקִרְתִּיהָ בְּעַפְרָה וּטְעוּ כָּל
יִשְׂרָאֵל בְּתִרוּהִי תַמָּן וְהוּא לְגִדְעוֹן וּלְבֵיתִיהָ וּלְאִינֵשׁ בֵּיתִיהָ לְתַקְלָא:

8:27 Gideon made it into an ephod, and placed it in his city, Ophrah, and all Israel played the harlot with it there, so that it became a snare to Gideon and his household.

8:28 וַיִּכְנַע מִדְיָן לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יָסִיפוּ לָשׂאת רֹאשׁם וַתִּשְׁקַט הָאָרֶץ אַרְבַּעַיִם שָׁנָה בְיַמֵּי גִדְעוֹן: פ

8:28 וַאֲתַכְרוּ וַאֲיַתְכַנְעוּ מְדִינָאֵי קָדָם מִן־קָדָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אוֹסִיפוּ לְאַרְמָא רִישֵׁהוֹן וּשְׂדוּכַת אֶרֶעָא דְיִשְׂרָאֵל אַרְבַּעַיִן שָׁנִין בְּיוֹמֵי גִדְעוֹן:

8:28 So Midian was subdued before the sons of Israel, and they did not lift up their heads anymore. And the land was undisturbed for forty years in the days of Gideon.

8:29 וַיֵּלֶךְ יִרְבֵּעַל בֶּן־יֹאָשׁ וַיֵּשֶׁב בְּבֵיתוֹ:

8:29 וַאֲזַל יִרְבֵּעַל בֶּר יוֹאָשׁ וַיֵּתִיב בְּבֵיתָהּ:

8:29 Then Jerubbaal the son of Joash went and lived in his own house.

8:30 וּלְגִדְעוֹן הָיוּ שִׁבְעִים בָּנִים יִצְאֵי יֶרֶכוֹ כִּי־נָשִׁים רַבּוֹת הָיוּ לוֹ:

8:30 וּלְגִדְעוֹן הָיוּ שִׁבְעִין בָּנִין נִפְקֵי יֶרֶכָה אֲרֵי נָשִׁין סְגִיָּאן הוֹאָה לִיה:

8:30 Now Gideon had seventy sons who were his direct descendants, for he had many wives.

8:31 וּפִילָגְשׁוֹ אֲשֶׁר בְּשֶׁכֶם יָלְדָהּ־לוֹ גַּם־הִיא בֵּן וַיִּשֶׂם אֶת־שְׁמוֹ אַבִּימֶלֶךְ:

8:31 וּלְחִינְתִּיהָ וּפְלַקְתִּיהָ דְבַשְׁכֶּם יָלִידַת לִיה אֶף הִיא בֶר וְשׁוֹי יַת שְׁמִיהָ אַבִּימֶלֶךְ:

8:31 His concubine who was in Shechem also bore him a son, and he named him Abimelech.

8:32 וַיָּמָת גִּדְעוֹן בֶּן־יֹאָשׁ בְּשִׁיבָה טוֹבָה וַיִּקְבֹּר בְּקִבְרֵי יוֹאָשׁ אָבִיו בְּעָפְרָה

אָבִי הָעֶזְרִי: פ

8:32 וַיָּמָת גִּדְעוֹן בֶּר יוֹאָשׁ בְּסִיבּוֹ טָבָא וַאֲתַקְבֵר בְּקִבְרָא דְיוֹאָשׁ אָבוּהִי בְּעָפְרָה

דְּאָבוּהִי דְעֶזֶר:

8:32 And Gideon the son of Joash died at a ripe old age and was buried in the tomb of his father Joash, in Ophrah of the Abiezrites.

8:33 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר מָת גִּדְעוֹן וַיָּשׁוּבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּזְנוּ אַחֲרָיִם הַבְּעָלִים וַיַּשְׁיִמוּ

לָהֶם בַּעַל בְּרִית לְאֱלֹהִים:

8:33 וַהֲוָה כַּד מִית בְּתַר דְּמִית גִּדְעוֹן וַתָּבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַשְׁעוּ בְּתַר בְּעָלָיָא

וַשְׁוִיָּאוֹ לְהוֹן בְּעִיל קָם לְטַעוֹתָא:

8:33 Then it came about, as soon as Gideon was dead, that the sons of Israel again played the harlot with the Baals, and made Baal-berith their god.

8:34 וְלֹא זָכְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַמַּצִּיל אוֹתָם מִיַּד כָּל־אִיְבֵיהֶם

מִסָּבִיב:

8:34 וְלֹא אֲדַכְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל יַת פִּלְחָנָא דַּיְי אֱלֹהֵהוֹן דְּשִׁיזִיב יַתְהוֹן מִיַּד כָּל

בְּעָלֵי־דְבִיּהוֹן מִסְּחֹר־סְחֹר:

8:34 Thus the sons of Israel did not remember the LORD their God, who had delivered them from the hands of all their enemies on every side;

8:35 וְלֹא־עָשׂוּ חֶסֶד עִם־בֵּית יִרְבֵּעַל גִּדְעוֹן כְּכָל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה עִם־יִשְׂרָאֵל:

פ

8:35 וְלֹא עָבְדוּ טִיבּוֹ עִם בֵּית יִרְבֵּעַל הוּא גִדְעוֹן כְּכָל טְבַתָּא דְעַבְד עִם

יִשְׂרָאֵל:

8:35 nor did they show kindness to the household of Jerubbaal (*that is*, Gideon) in accord with all the good that he had done to Israel.

9:1 וַיֵּלֶךְ אַבִּימֶלֶךְ בֶּן־יִרְבֵּעַל שְׁכֵמָה אֶל־אָחִי אָמוֹ וַיְדַבֵּר אֵלֵיהֶם

וְאֶל־כָּל־מִשְׁפַּחַת בֵּית־אָבִי אָמוֹ לֵאמֹר:

9:1 וְאֶזְלָא אַבִּימֶלֶךְ בֶּרֶךְ יִרְבֵּעַל לְשִׁכְם לְוֹת אָחִי אֲמִיהָ וּמְלִיל עֲמֹהוּן וְעַם כָּל זְרַעִית בֵּית אָבוּהָא דְאֲמִיהָ לְמִימְרָא:

9:1 And Abimelech the son of Jerubbaal went to Shechem to his mother's relatives, and spoke to them and to the whole clan of the household of his mother's father, saying,

9:2 דְּבִרְוֹנָא בְּאֶזְנֵי כָל-בְּעֵלֵי שִׁכְם מַה-טּוֹב לָכֶם הַמְּשַׁל בְּכֶם שְׁבַעִים אִישׁ כָּל בְּנֵי יִרְבֵּעַל אִם-מְשַׁל בְּכֶם אִישׁ אֶחָד וְיִזְכְּרֶתֶם כִּי-עֲצַמְכֶם וּבִשְׂרָכֶם אָנִי: 9:2 מְלִילוֹ כַעַן קָדָם עִם כָּל יְתָבֵי בְעֵלֵי בֵית שִׁכְם מָא טַב לְכוּן דִּימְלָכוּן עֲלִיכוּן שְׁבַעִין גְּבָרָא כָּל בְּנֵי יִרְבֵּעַל אוֹ דִּימְלוּךְ עֲלִיכוּן גְּבָרָא חַד וְתִדְכְּרוּן אֲרִי קְרִיבְכוּן וּבְסַרְכוּן אָנָּא:

9:2 "Speak, now, in the hearing of all the leaders of Shechem, 'Which is better for you, that seventy men, all the sons of Jerubbaal, rule over you, or that one man rule over you?' Also, remember that I am your bone and your flesh."

9:3 וַיְדַבְּרוּ אֲחֵי-אֲמוֹ עָלָיו בְּאֶזְנֵי כָל-בְּעֵלֵי שִׁכְם אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּט לָבָם אַחֲרֵי אַבִּימֶלֶךְ כִּי אָמְרוּ אֲחִינוּ הוּא: 9:3 וּמְלִילוֹ אֲחִי אֲמִיהָ עֲלוּהֵי קָדָם כָּל יְתָבֵי שִׁכְם יֵת כָּל פִּתְגָּמָא הָאֵלִין וְאֲתַפְּנִי לְבַהוּן בְּתַר אַבִּימֶלֶךְ אֲרִי אָחוּנָא הוּא:

9:3 And his mother's relatives spoke all these words on his behalf in the hearing of all the leaders of Shechem; and they were inclined to follow Abimelech, for they said, "He is our relative."

9:4 וַיִּתְּנוּ-לוֹ שְׁבַעִים כֶּסֶף מִבֵּית בַּעַל בְּרִית וַיִּשְׁכֹּר בָּהֶם אַבִּימֶלֶךְ אַנְשִׁים רִיקִים וּפְחֹזִים וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו: 9:4 וַיְהִיבּוּ לֵיהּ שְׁבַעִין כֶּסֶף מִבֵּית בַּעַל בְּרִית וַיִּשְׁכֹּר בָּהֶם אַבִּימֶלֶךְ גְּבָרִין סְרִיקִין וּבְקָרִין וּבְסִירִין וְאֶזְלוּ בְּתַרוּהֵי:

9:4 They gave him seventy *pieces* of silver from the house of Baal-berith with which Abimelech hired worthless and reckless fellows, and they followed him.

9:5 וַיָּבֵא בֵית-אָבִיו עֶפְרָתָה וַיַּהַרְגַּ אֶת-אֲחָיו בְּנֵי-יִרְבֵּעַל שְׁבַעִים אִישׁ עַל-אֶבֶן אַחַת וַיּוֹתֵר יוֹתָם בֶּן-יִרְבֵּעַל הַקָּטָן כִּי נִחְבָּא: ס 9:5 וְעַל לְבֵית אָבוּהֵי לְעֶפְרָה וְקָטִיל יֵת אַחוּהֵי בְנֵי יִרְבֵּעַל שְׁבַעִין גְּבָרָא עַל אֶבְנָא חֶדָּא וְאֲשַׁתְּאָר יוֹתָם בֶּרֶךְ יִרְבֵּעַל זְעִירָא אֲרִי אֲטָמְרָא:

9:5 Then he went to his father's house at Ophrah and killed his brothers the sons of Jerubbaal, seventy men, on one stone. But Jotham the youngest son of Jerubbaal was left, for he hid himself.

9:6 וַיֵּאסְפוּ כָל-בְּעֵלֵי שִׁכְם וְכָל-בֵּית מְלוֹא וַיִּלְכוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת-אַבִּימֶלֶךְ לְמֶלֶךְ עִם-אֵלוֹן מִצֵּב אֲשֶׁר בְּשִׁכְם: 9:6 וְאֲתַכְנִישׁוּ כָּל יְתָבֵי שִׁכְם וְכָל בֵּית מְלוֹ וְאֶזְלוּ וַאֲמַלִּיכוּ יֵת אַבִּימֶלֶךְ לְמַזְהָוֵי מַלְכָּא עִם מִישַׁר קַמְתָּא דְּבִשְׁכָם:

9:6 All the men of Shechem and all Beth-millo assembled together, and they went and made Abimelech king, by the oak of the pillar which was in Shechem.

9:7 וַיִּגְדּוּ לִיוֹתָם וַיִּלְךְ וַיַּעֲמֵד בְּרֹאשׁ הַר-גְּרִזִים וַיִּשָּׂא קוֹלוֹ וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמַעוּ אֵלַי בְּעֵלֵי שִׁכְם וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶלְיָכֶם אֱלֹהִים: 9:7 וַחֲוִיאוּ לִיוֹתָם וְאֶזְלוּ וְקָם בְּרִישׁ טוֹרָא דְּגְרִזִים וַאֲרִים קָלִיה וַקְרָא וַאֲמַר לָהֶן קְבִילוּ מִנִּי יְתָבֵי שִׁכְם וַיִּקְבִּיל צְלוֹתְכוּן יְיָ:

9:7 Now when they told Jotham, he went and stood on the top of Mount Gerizim, and lifted his voice and called out. Thus he said to them, "Listen to me, O men of Shechem, that God may listen to you."

9:8 הָלוֹךְ הֶלְכוּ הַעֲצִים לְמַשַּׁח עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמְרוּ לַיֵּית (מְלוֹכָה) [מְלָכָה] עָלֵינוּ:

9:8 מִיּוֹל אֲזָלוּ אֵילָנָיָא לְמִנְאָה עֲלֵיהוֹן מְלָכָא וְאָמְרוּ לְזִיתָא מְלוֹךְ אֶתְ עֲלָנָא:
9:8 "Once the trees went forth to anoint a king over them, and they said to the olive tree, 'Reign over us!'"

9:9 וַיֹּאמְרוּ לָהֶם הַזֵּית הַחֲדַלְתִּי אֶת־דִּשְׁנִי אֲשֶׁר־בִּי יִכְבְּדוּ אֱלֹהִים וְאָנָשִׁים
וְהִלְכְתִּי לְנוּעַ עַל־הָעֵצִים:

9:9 וַאֲמַר לְהוֹן זִיתָא הָאֲשֻׁבוּק יֵת מִשְׁחֵי דְמִנְיָה מִיְקָרִין קָדָם יֵי וּבִיָּה וּמִינְיָה
מִתְפַּנְקִין רַבְרַבֵּי־אֲבִי־אִינְשָׁא וְאֵהָךְ לְמַעְבַּד מְלָכוּ עַל אֵילָנָיָא:
9:9 "But the olive tree said to them, 'Shall I leave my fatness with which God and men are honored, and go to wave over the trees?'"

9:10 וַיֹּאמְרוּ הָעֵצִים לְתַאנָּה לְכִי־אֵת מְלָכִי עֲלֵינוּ:

9:10 וַאֲמַרוּ אֵילָנָיָא לְתִינְתָא אֵיתָא אֶתְ מְלוֹכִי עֲלָנָא:
9:10 "Then the trees said to the fig tree, 'You come, reign over us!'"

9:11 וַתֹּאמְרוּ לָהֶם הַתַּאנָּה הַחֲדַלְתִּי אֶת־מִתְקִי וְאֶת־תְּנוּבָתִי הַטּוֹבָה וְהִלְכְתִּי
לְנוּעַ עַל־הָעֵצִים:

9:11 וַאֲמַרְתָּ לְהוֹן תִּינְתָא הָאֲשֻׁבוּק הָא שְׁבִקִית יֵת חֲלָיִי וְיֵת דְבִילְתִּי שְׁפִירְתָּא
וְאֵהָךְ לְמַעְבַּד מְלָכוּ עַל אֵילָנָיָא:
9:11 "But the fig tree said to them, 'Shall I leave my sweetness and my good fruit, and go to wave over the trees?'"

9:12 וַיֹּאמְרוּ הָעֵצִים לְגַפֵּן לְכִי־אֵת (מְלוֹכִי) [מְלָכִין] עֲלֵינוּ:

9:12 וַאֲמַרוּ אֵילָנָיָא לְגַפְנָא אֵיתָא אֶתְ כַּעַן מְלוֹכִי עֲלָנָא:
9:12 "Then the trees said to the vine, 'You come, reign over us!'"

9:13 וַתֹּאמְרוּ לָהֶם הַגֶּפֶן הַחֲדַלְתִּי אֶת־תִּירוּשֵׁי הַמְּשַׁמֵּחַ אֱלֹהִים וְאָנָשִׁים וְהִלְכְתִּי
לְנוּעַ עַל־הָעֵצִים:

9:13 וַאֲמַרְתָּ לְהוֹן גַּפְנָא הָאֲשֻׁבוּק יֵת חֲמָרִי דְבִיָּה דְמִנְיָה מְנַסְכִּין קָדָם יֵי וּבִיָּה
חֲדָן רַבְרַבֵּיָא וְאֵהָךְ לְמַעְבַּד מְלָכוּ עַל אֵילָנָיָא:
9:13 "But the vine said to them, 'Shall I leave my new wine, which cheers God and men, and go to wave over the trees?'"

9:14 וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעֵצִים אֶל־הָאֵטָד לֵךְ אֵתָה מְלָךְ־עֲלֵינוּ:

9:14 וַאֲמַרוּ כָל אֵילָנָיָא לְאֵטָדָא אֵיתָא אֶתְ מְלוֹךְ עֲלָנָא:
9:14 "Finally all the trees said to the bramble, 'You come, reign over us!'"

9:15 וַיֹּאמֶר הָאֵטָד אֶל־הָעֵצִים אִם בְּאֵמֶת אַתֶּם מְשַׁחִים אֵתִי לְמֶלֶךְ עֲלֵיכֶם
בְּאוּ חֲסוּ בְּצִלִי וְאִם־אֵין תֵּצֵא אֲשֶׁר מִן־הָאֵטָד וְתֹאכַל אֶת־אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן:

9:15 וַאֲמַר אֵטָדָא לְאֵילָנָיָא אִם בְּקִשׁוּט אַתּוֹן מְשַׁחִין יֵתִי לְמַהוּי מְלָכָא עֲלֵיכוֹן
עוֹלוּ שְׂרוּ בְּטוּלֵי וְאִם לֹא תִפּוּק אִישְׁתָּא מִן אֵטָדָא וְתִיכּוֹל יֵת אֲרָזֵי לְבָנוֹן:
9:15 "The bramble said to the trees, 'If in truth you are anointing me as king over you, come and take refuge in my shade; but if not, may fire come out from the bramble and consume the cedars of Lebanon.'"

9:16 וְעַתָּה אִם־בְּאֵמֶת וּבְתָמִים עֲשִׂיתֶם וְתִמְלִיכוּ אֶת־אֲבִימֶלֶךְ וְאִם־טוֹבָה עֲשִׂיתֶם
עִם־יְרֻבְעֵל וְעִם־בֵּיתוֹ וְאִם־כְּגִמּוּל יָדְיוֹ עֲשִׂיתֶם לוֹ:

9:16 וְכַעַן אִם בְּקִשְׁטָא וּבְשִׁלְמוּתָא עֲבַדְתּוֹן וְאִמְלִיכְתּוֹן יֵת אֲבִימֶלֶךְ וְאִם טְבַתָּא
עֲבַדְתּוֹן עִם יְרֻבְעֵל וְעִם אִינְשׁ בֵּיתִיהּ וְאִם כְּגִמְלָא דִידוּהִי עֲבַדְתּוֹן לִיהּ:

9:16 "Now therefore, if you have dealt in truth and integrity in making Abimelech king, and if you have dealt well with Jerubbaal and his house, and have dealt with him as he deserved--

9:17 אֲשֶׁר־נִלְחַם אָבִי עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁלַךְ אֶת־נַפְשׁוֹ מִנְּגַד וַיַּצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד מַדְיָן:

9:17 ברם דאניח אבא עליכון ומסר ית נפשיה כעל גב לאתקטלא ושיזיב יתכון מיד מדינאי:

9:17 for my father fought for you and risked his life and delivered you from the hand of Midian;

9:18 ואתם קמתם על בית אבי היום ותהרגו את בניו שבעים איש על אבן אחת ותמליכו את אבימלך בן אמתו על בעלי שכם כי אחיכם הוא:
9:18 ואתון קמתון על בית אבא יומא דין וקטילתון וקטלתון ית בנוהי שבעין גברא על אבנא חדא ואמליכתון ית אבימלך בר אמתיה על יתבי שכם ארי אחוכון הוא:

9:18 but you have risen against my father's house today and have killed his sons, seventy men, on one stone, and have made Abimelech, the son of his maidservant, king over the men of Shechem, because he is your relative--

9:19 ואם באמת ובתמים עשיתם עם ירבעל ועם ביתו היום הזה שמחו באבימלך וישמח גם הוא בכם:
9:19 ואם בקשטא ובשלמותא עבדתון עם ירבעל ועם ביתיה יומא הדין חדו באבימלך ויחדו אף הוא בכון:

9:19 if then you have dealt in truth and integrity with Jerubbaal and his house this day, rejoice in Abimelech, and let him also rejoice in you.

9:20 ואם אין תצא אש מאבימלך ותאכל את בעלי שכם ואת בית מלוא ותצא אש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל את אבימלך:
9:20 ואם לא תפוק אישתא מאבימלך ותיכול ית יתבי בעלי שכם וית בית מלוא ותפוק אישתא מיתבי שכם ומבית מלוא ותיכול ית אבימלך:

9:20 "But if not, let fire come out from Abimelech and consume the men of Shechem and Beth-millo; and let fire come out from the men of Shechem and from Beth-millo, and consume Abimelech."

9:21 וינס יותם ויברח וילך בארה וישב שם מפני אבימלך אחיו: פ
9:21 ואפך יותם וערק ואזל לבאר ויטיב תמן מן קדם אבימלך אחוהי:

9:21 Then Jotham escaped and fled, and went to Beer and remained there because of Abimelech his brother.

9:22 וישר אבימלך על ישראל שלש שנים:
9:22 ומלך אבימלך על ישראל תלת שנין:

9:22 Now Abimelech ruled over Israel three years.

9:23 וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי שכם באבימלך:
9:23 וישלח יי רוח בישא בין אבימלך ובין יתבי שכם ושקרו יתבי שכם באבימלך:

9:23 Then God sent an evil spirit between Abimelech and the men of Shechem; and the men of Shechem dealt treacherously with Abimelech,

9:24 לבוא חמס שבעים בני ירבעל ודמם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם אשר חזקו את ידיו להרג את אחיו:
9:24 למיתו חטוף שבעין בני ירבעל ודמהון לשואה על אבימלך אחוהון דקטל יתהון ועל יתבי שכם דתקיפו ית ידוהי למקטל ית אחוהי:

9:24 so that the violence done to the seventy sons of Jerubbaal might come, and their blood might be laid on Abimelech their brother, who killed them, and on the men of Shechem, who strengthened his hands to kill his brothers.

9:25 וישמו לו בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את כל אשר יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך: פ

9:25 וְשׂוּיָאוֹ לִיָּה יִתְּבִי שְׂכָם כְּמַנִּין עַל רִישֵׁי טוֹרָיָא וְאַנְסִין יֵת כָּל דְּעֵבֶר
עָלֵיהוֹן בְּאוֹרְחָא וְאַתְחוּהָ לְאַבִּימֶלֶךְ:

9:25 The men of Shechem set men in ambush against him on the tops of the mountains, and they robbed all who might pass by them along the road; and it was told to Abimelech.

9:26 וַיָּבֵא גַעַל בֶּן־עֵבֶד וְאָחִיו וַיַּעֲבְרוּ בְּשֹׁכֶם וַיִּבְטְחוּ־בּוֹ בְּעַלֵי שְׂכָם:

9:26 וְאַתָּא גַעַל בֶּר עֵבֶד וְאַחוּהִי וְעֵבְרוּ בְּשֹׁכֶם וְאַתְרַחֲצוּ עָלוּהִי יִתְּבִי שְׂכָם:

9:26 Now Gaal the son of Ebed came with his relatives, and crossed over into Shechem; and the men of Shechem put their trust in him.

9:27 וַיֵּצְאוּ הַשָּׂדֶה וַיִּבְצְרוּ אֶת־פְּרֻמֵיהֶם וַיִּדְרְכוּ וַיַּעֲשׂוּ הַלּוּלִים וַיָּבֵאוּ בַּיִת
אֱלֹהֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּקְלְלוּ אֶת־אַבִּימֶלֶךְ:

9:27 וַנִּפְקוּ לְחַקְלָא וּקְטִפוּ יֵת כְּרַמֵיהוֹן וְעֲצְרוּ וְעֵבְרוּ חֲנַנִין וְעָלוּ לְבֵית
טְעוּתְהוֹן וְאָכְלוּ וּשְׁתִיאוּ וְלָטוּ יֵת אַבִּימֶלֶךְ:

9:27 They went out into the field and gathered *the grapes* of their vineyards and trod *them*, and held a festival; and they went into the house of their god, and ate and drank and cursed Abimelech.

9:28 וַיֹּאמֶר גַעַל בֶּן־עֵבֶד מִי־אַבִּימֶלֶךְ וּמִי־שְׂכָם כִּי נַעֲבְדֶנּוּ הֲלֹא בֶן־יִרְבֵּעַל
וּזְבֹל פְּקִידוֹ עֲבָדוּ אֶת־אַנְשֵׁי חָמוֹר אָבִי שְׂכָם וּמִדּוּעַ נַעֲבְדֶנּוּ אֲנַחְנוּ:

9:28 וְאָמַר גַעַל בֶּר עֵבֶד מִן אַבִּימֶלֶךְ וּמִן שְׂכָם אָרִי נַפְלַחְנִיה הֲלֹא בֶר יִרְבֵּעַל
הוּא וּזְבֹל שְׁלֹטוֹנִיה פְּלָחוּ יֵת אַנְשֵׁי חָמוֹר אָבוּהִי דְשְׂכָם וּמִדִּין נַפְלַחְנִיה
אַנְחָנָא:

9:28 Then Gaal the son of Ebed said, "Who is Abimelech, and who is Shechem, that we should serve him? Is he not the son of Jerubbaal, and *is* Zebul *not* his lieutenant? Serve the men of Hamor the father of Shechem; but why should we serve him?"

9:29 וּמִי יִתָּן אֶת־הָעַם הַזֶּה בְּיָדִי וְאַסִּירָה אֶת־אַבִּימֶלֶךְ וַיֹּאמֶר לְאַבִּימֶלֶךְ רַבָּה
צָבָאָךְ וְצָאָה:

9:29 וּמִן יִמְסֵר יֵת עֲמָא הָדִין בְּיָדִי וְאַעֲדִי יֵת אַבִּימֶלֶךְ וַאֲמַר לְאַבִּימֶלֶךְ טְקִים
יֵת מִשְׁרִיתְךָ וּפּוֹק:

9:29 "Would, therefore, that this people were under my authority! Then I would remove Abimelech." And he said to Abimelech, "Increase your army and come out."

9:30 וַיִּשְׁמַע זְבֹל שַׁר־הָעִיר אֶת־דְּבָרֵי גַעַל בֶּן־עֵבֶד וַיִּחַר אָפוֹ:

9:30 וּשְׁמַע זְבֹל רַב־קִרְתָּא יֵת פִּתְגָמֵי גַעַל בֶּר עֵבֶד וּתְקִיף רַגְזִיהָ:

9:30 When Zebul the ruler of the city heard the words of Gaal the son of Ebed, his anger burned.

9:31 וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־אַבִּימֶלֶךְ בְּתַרְמֵהָ לֵאמֹר הִנֵּה גַעַל בֶּן־עֵבֶד וְאָחִיו
בָּאִים שְׂכָמָה וְהֵנָּם צָרִים אֶת־הָעִיר עָלֶיךָ:

9:31 וּשְׁלַח אֲזַנְדִין לְוֵת אַבִּימֶלֶךְ בְּרָז בְּנִיכְלָא לְמִימַר הָא גַעַל בֶּר עֵבֶד
וְאַחוּהִי אָתָן לְשֹׁכֶם וְהָאֲנוּן צִירִין יֵת עַל קִרְתָּא עָלְךָ:

9:31 He sent messengers to Abimelech deceitfully, saying, "Behold, Gaal the son of Ebed and his relatives have come to Shechem; and behold, they are stirring up the city against you.

9:32 וְעַתָּה קוּם לַיְלָה אַתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר־אַתָּךְ וְאַרְבַּב בְּשָׂדֶה:

9:32 וּכְעַן קוּם בְּלַיְלָיָא אַתָּ וְעֲמָא דְעִמְךָ וּכְמוֹן בְּחַקְלָא:

9:32 "Now therefore, arise by night, you and the people who are with you, and lie in wait in the field.

9:33 וְהָיָה בְּבֹקֶר כְּזֹרַח הַשֶּׁמֶשׁ תִּשְׁכְּבוּ וּפְשֻׁטָתְךָ עַל־הָעִיר וְהִנֵּה־הִוא וְהָעָם
אֲשֶׁר־אַתָּה יֵצְאוּ אֵלֶיךָ וְעָשִׂיתָ לוֹ כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ: ס

9:33 וַיְהִי בְּצַפְרָא כְּמִדְנַח שְׁמֵשׁא תְקַדִּים וְתַתְּנִיד עַל קִרְתָּא וְהָא הוּא וְעֲמָא

דַּעֲמִיָּה נִפְקִין לְוַתֵּךְ לְקַדְמוֹתֶיךָ וְתַעֲבִיד לִיָּה כָּמָא דְתַשְׁכַּח יָדְךָ:

9:33 "In the morning, as soon as the sun is up, you shall rise early and rush upon the city; and behold, when he and the people who are with him come out against you, you shall do to them whatever you can."

9:34 וַיִּקָּם אַבִּימֶלֶךְ וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ לַיְלָה וַיֵּאָרְבוּ עַל־שְׁכֵם אַרְבַּעַת רֵאשִׁים:

9:34 וְקָם אַבִּימֶלֶךְ וְכָל עַמָּא דַּעֲמִיָּה בַּלַּיְלָא וּכְמִנּוּ עַל שְׁכָם אַרְבַּע מִשְׁרָן:

9:34 So Abimelech and all the people who were with him arose by night and lay in wait against Shechem in four companies.

9:35 וַיֵּצֵא גַעַל בֶּן־עֶבֶד וַיַּעֲמֵד פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר וַיִּקָּם אַבִּימֶלֶךְ וְהָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ מִן־הַמְּאָרֵב:

9:35 וּנְפַק גַּעַל בֶּר עֶבֶד וְקָם בְּמַעְלָנָא דְתַרַּע קַרְתָּא וְקָם אַבִּימֶלֶךְ וְעַמָּא וְכָל עַמָּא דַּעֲמִיָּה מִן כָּמָנָא:

9:35 Now Gaal the son of Ebed went out and stood in the entrance of the city gate; and Abimelech and the people who were with him arose from the ambush.

9:36 וַיִּרְאֵה־גַעַל אֶת־הָעָם וַיֹּאמֶר אֶל־זֶבֶל הִנֵּה־עָם יוֹרֵד מִרְאשֵׁי הַהָרִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו זֶבֶל אֵת צֶל הַהָרִים אַתָּה רֹאֶה כְּאֲנָשִׁים: ס

9:36 וַחֲזָא גַעַל יַת עַמָּא וַאֲמַר לְזֶבֶל הָא עַמָּא נַחִית מִרְיִשֵׁי טוֹרָא וַאֲמַר לִיָּה זְבוּל יַת טוֹלָא דְטוֹרָא אֵת חֲזִי כְּגִבְרָא:

9:36 When Gaal saw the people, he said to Zebul, "Look, people are coming down from the tops of the mountains." But Zebul said to him, "You are seeing the shadow of the mountains as if they were men."

9:37 וַיִּסַּף עוֹד גַּעַל לְדַבֵּר וַיֹּאמֶר הִנֵּה־עָם יוֹרְדִים מִעַם טַבּוֹר הָאָרֶץ וְרֵאשֵׁי־אֶחָד בָּא מִדְּרֹךְ אֱלוֹן מְעוֹנָנִים:

9:37 וַאֲוִסִּיף עוֹד גַּעַל לְמַלְלָא וַאֲמַר הָא עַמָּא נַחֲתִין מִן מְעַם תַּקְפָּא דְאַרְעָא וּמִשְׁרִיתָא חָדָא אַתָּא מְאֹרַח מִיִּשְׁר מְעַנְנָא:

9:37 Gaal spoke again and said, "Behold, people are coming down from the highest part of the land, and one company comes by the way of the diviners' oak."

9:38 וַיֹּאמֶר אֵלָיו זֶבֶל אֵיָּה אִפּוּא פִּידְ אֲשֶׁר תֹּאמַר מִי אַבִּימֶלֶךְ כִּי נַעֲבַדְנוּ הֲלֹא זֶה הָעָם אֲשֶׁר מְאָסְתָּה בּוֹ צֹאֲנָא עִתָּה וְהִלַּחַם בּוֹ: ס

9:38 וַאֲמַר לִיָּה זְבוּל אֵן אַנּוּן פִּתְגַּמְךָ דְאַתָּא אָמַר מִן אַבִּימֶלֶךְ אֲרִי נַפְלַחְנִיה הֲלֹא דִין עַמָּא דְקַצְתָּא בִּיה פּוֹק בְּבָעוּ כְּעַן וְאֲנִיחַ קְרָבָא בִּיה:

9:38 Then Zebul said to him, "Where is your boasting now with which you said, 'Who is Abimelech that we should serve him?' Is this not the people whom you despised? Go out now and fight with them!"

9:39 וַיֵּצֵא גַעַל לִפְנֵי בְעֵלֵי שְׁכָם וַיִּלַּחֶם בְּאַבִּימֶלֶךְ:

9:39 וּנְפַק גַּעַל קָדָם יְתִבֵי בְעֵלֵי שְׁכָם וְאֲנִיחַ קְרָבָא בְּאַבִּימֶלֶךְ:

9:39 So Gaal went out before the leaders of Shechem and fought with Abimelech.

9:40 וַיִּרְדְּפֵהוּ אַבִּימֶלֶךְ וַיִּנָּס מִפְּנָיו וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים רַבִּים עַד־פֶּתַח הַשַּׁעַר:

9:40 וְרַדְפִּיה אַבִּימֶלֶךְ וְאַפְךָ מִן־קְדָמוֹהִי וּנְפְלוּ קְטִילִין סְגִיאִין עַד מַעְלָנָא דְתַרַּעָא דְקַרְתָּא:

9:40 Abimelech chased him, and he fled before him; and many fell wounded up to the entrance of the gate.

9:41 וַיֵּשֶׁב אַבִּימֶלֶךְ בְּאַרוּמָה וַיִּנְרֶשׁ זֶבֶל אֶת־גַּעַל וְאֶת־אֲחָיו מִשְׁבַּת בְּשָׁכָם:

9:41 וַיִּתִּיב אַבִּימֶלֶךְ בְּאַרוּמָה וְתַרְיֵךְ זְבוּל יַת גַּעַל וַיִּת אַחוּהִי מִלְּמַתְב בְּשָׁכָם:

9:41 Then Abimelech remained at Arumah, but Zebul drove out Gaal and his relatives so that they could not remain in Shechem.

9:42 וַיְהִי מִמָּחָרֵת וַיֵּצֵא הָעָם הַשָּׂדֶה וַיִּגְדּוּ לְאַבִּימֶלֶךְ:

9:42 וַהֲוֶה בְּיוֹמָא דְבַחְרוּהִי וּנְפַק עִמָּא לְחַקְלָא וַחֲוִיָּאוּ לְאַבִּימֶלֶךְ:

9:42 Now it came about the next day, that the people went out to the field, and it was told to Abimelech.

9:43 וַיִּקַּח אֶת־הָעָם וַיַּחְצֵם לְשְׁלֹשָׁה רֵאשִׁים וַיַּאֲרֹב בַּשָּׂדֶה וַיֵּרָא וַהֲנֶה הָעָם יֵצֵא מִן־הָעִיר וַיִּקָּם עֲלֵיהֶם וַיִּכָּם:

9:43 וּדְבַר יְת עִמָּא וּפְלִיגְנוֹן לְחַלְת מְשָׁרִין וּכְמִן בְּחַקְלָא וַחֲזָא וְהָא עִמָּא נְפִיק מִן קַרְתָּא וְקָם עֲלֵיהוֹן וּקְטִלְנוֹן וּמַחְנוֹן:

9:43 So he took his people and divided them into three companies, and lay in wait in the field; when he looked and saw the people coming out from the city, he arose against them and slew them.

9:44 וַאֲבִימֶלֶךְ וְהָרֵאשִׁים אֲשֶׁר עִמּוֹ פָּשְׁטוּ וַיַּעֲמָדוּ פֶתַח שַׁעַר הָעִיר וַשְּׁנַי הָרֵאשִׁים פָּשְׁטוּ עַל־כָּל־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה וַיִּכּוּם:

9:44 וַאֲבִימֶלֶךְ וּמְשָׁרֵיתָא וְכָל מְשִׁרִין דְעַמִּיה אַתְּנַגְדּוּ וְקָמוּ בְּמַעְלָנָא דְתַרַע קַרְתָּא וְתַרְחִין מְשָׁרִין אַתְּנַגְדָּא עַל כָּל דְּבַחַקְלָא וּקְטִלְנוֹן:

9:44 Then Abimelech and the company who was with him dashed forward and stood in the entrance of the city gate; the other two companies then dashed against all who *were* in the field and slew them.

9:45 וַאֲבִימֶלֶךְ נִלְחַם בְּעִיר כָּל הַיּוֹם הַהוּא וַיִּלְכֹּד אֶת־הָעִיר וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר־בָּהּ הִרְגָּ וַיִּתֵּן אֶת־הָעִיר וַיִּזְרְעָהּ מֶלַח: פ

9:45 וַאֲבִימֶלֶךְ אָנִיחַ קֶרְבָּא בְּקַרְתָּא כָּל יוֹמָא הַהוּא וּכְבַשׁ יְת קַרְתָּא וַיְת עִמָּא דְּבַה קָטַל קָטִיל וְתַרַע יְת קַרְתָּא וַיִּזְרְעָהּ מֶלַח־א:

9:45 Abimelech fought against the city all that day, and he captured the city and killed the people who *were* in it; then he razed the city and sowed it with salt.

9:46 וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־בְּעֵלֵי מְגַד־לְשָׁכָם וַיָּבֹאוּ אֶל־צְרִיחַ בֵּית אֵל בְּרִית:

9:46 וּשְׁמְעוּ כָּל יְתָבֵי מְגַד־לְשָׁכָם וְאִתּוּ לְצְרִיחַ בֵּית־אֵל לְמַגְד־קַיָּם:

9:46 When all the leaders of the tower of Shechem heard of *it*, they entered the inner chamber of the temple of El-berith.

9:47 וַיִּגַּד לְאַבִּימֶלֶךְ כִּי הִתְקַבְּצוּ כָּל־בְּעֵלֵי מְגַד־לְשָׁכָם:

9:47 וְאַתְחֻזָּה לְאַבִּימֶלֶךְ אֲרִי אַתְּכִנְיִשׁוּ כָּל יְתָבֵי מְגַד־לְשָׁכָם:

9:47 It was told Abimelech that all the leaders of the tower of Shechem were gathered together.

9:48 וַיַּעַל אַבִּימֶלֶךְ הַר־צַלְמוֹן הוּא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וַיִּקַּח אַבִּימֶלֶךְ

אֶת־הַקַּרְדָּמוֹת בְּיָדוֹ וַיִּכְרַת שׁוֹכֶת עֵצִים וַיִּשְׁאַהּ וַיִּשֶׁם עַל־שִׁכְמוֹ וַיֹּאמֶר

אֶל־הָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ מַה רְאִיתֶם עֲשִׂיתִי מִהֲרוּ עֲשׂוּ כְמוֹנִי:

9:48 וּסְלִיק אַבִּימֶלֶךְ לְטוֹרָא דְצַלְמוֹן הוּא וְכָל עִמָּא דְעַמִּיה וּנְסִיב אַבִּימֶלֶךְ יְת

כְּלָבִיא בִידֵיהּ וְקָץ סוֹכַת אֶעִין וְנִטְלָה וְשׁוּי עַל כְּתַפְיָהּ וַאֲמַר לְעַמָּא דְעַמִּיה

מָא חֲזִיתוֹן עֲבַדִּית אוּחוּ עֲבִידוּ כֹתִי:

9:48 So Abimelech went up to Mount Zalmon, he and all the people who *were* with him; and Abimelech took an axe in his hand and cut down a branch from the trees, and lifted it and laid *it* on his shoulder. Then he said to the people who *were* with him, "What you have seen me do, hurry *and* do likewise."

9:49 וַיִּכְרַתוּ גַם־כָּל־הָעָם אִישׁ שׁוֹכָה וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי אַבִּימֶלֶךְ וַיִּשְׁיִמוּ עַל־הַצְּרִיחַ

וַיִּצִיתוּ עֲלֵיהֶם אֶת־הַצְּרִיחַ בְּאֵשׁ וַיָּמָתוּ גַם כָּל־אֲנָשֵׁי מְגַד־לְשָׁכָם כְּאַלְף אִישׁ

וְאַשָּׁה: פ

9:49 וְקָצוּ אַף כָּל עִמָּא גְבַר סוֹכִיָּה וְאָזְלוּ בְּתַר אַבִּימֶלֶךְ וְשׁוּיָאוּ עַל צְרִיחַ

וְאֲדַלִּיקוּ עֲלֵיהוֹן יְת צְרִיחַ בְּנוֹרָא וְאַתְקַטְלוּ וּמִיתוּ אַף כָּל אֲנָשֵׁי מְגַד־לְשָׁכָם

כְּאַלְף גְּבַר וְאַתָּא:

9:49 All the people also cut down each one his branch and followed Abimelech, and put *them* on the inner chamber and set the inner chamber on fire over those *inside*, so that all the men of the tower of Shechem also died, about a thousand men and women.

9:50 וַיֵּלֶךְ אֲבִימֶלֶךְ אֶל־תִּבְעַן וַיַּחֲנוּ בְּתִבְעַן וַיִּלְכְּדֶהָ:

9:50 וְאִזְלָא אֲבִימֶלֶךְ לְתִבְעַן וּשְׂרָא בְּתִבְעַן וַכְּבִשָׁה:

9:50 Then Abimelech went to Thebez, and he camped against Thebez and captured it.

9:51 וּמִגְדַּל־עֹז הָיָה בְּתוֹךְ־הָעִיר וַיִּנָּסוּ שָׁמָּה כָּל־הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׂים וְכָל בְּעַלֵי הָעִיר וַיִּסְגְּרוּ בַּעֲדָם וַיַּעֲלוּ עַל־גַּג הַמִּגְדָּל:

9:51 וּמִגְדַּל תְּקִיף הָיָה בְּגוֹ קֶרְתָּא וְאִפְכוּ לְתַמְנוּ כָּל גְּבַרְיָא וְנִשְׂיָא וְכָל יִתְבִי קֶרְתָּא וְאִנְפוּ בְּאַפִּיהוֹן וּסְלִיקוּ עַל אֵינַר מִגְדָּלָא:

9:51 But there was a strong tower in the center of the city, and all the men and women with all the leaders of the city fled there and shut themselves in; and they went up on the roof of the tower.

9:52 וַיָּבֵא אֲבִימֶלֶךְ עַד־הַמִּגְדָּל וַיִּלָּחֶם בּוֹ וַיִּגַּשׁ עַד־פֶּתַח הַמִּגְדָּל לְשַׂרְפוֹ בְּאֵשׁ:

9:52 וְאַתָּא אֲבִימֶלֶךְ עַד מִגְדָּלָא וְאִנְיַח קָרְבָּא בֵּיהּ וּקְרִיב עַד תַּרְע מִגְדָּלָא

לְאוֹקְרוֹתֶיהָ בְּנוֹרָא:

9:52 So Abimelech came to the tower and fought against it, and approached the entrance of the tower to burn it with fire.

9:53 וַתִּשְׁלֹךְ אִשָּׁה אַחַת פֶּלֶח רֶכֶב עַל־רֹאשׁ אֲבִימֶלֶךְ וַתִּרְץ אֶת־גִּלְגַּלְתּוֹ:

9:53 וּרְמַת אַתְתָּא חֲדָא פְּלָגוֹת רֶכֶב רַחֵי רִיחֻוּהִי עַל רִישָׁא דְאֲבִימֶלֶךְ וְרַעַת

וּבִזְעַת יָת גִּלְגַּלְתִּיהָ:

9:53 But a certain woman threw an upper millstone on Abimelech's head, crushing his skull.

9:54 וַיִּקְרָא מְהֵרָה אֶל־הַנָּעַר נִשְׂא כְּלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁלֵף חֶרֶבְךָ וּמוֹתֵתֵנִי

פְּנִי־יֹאמְרוּ לִי אִשָּׁה הִרְגָתְהוּ וַיִּדְקְרְהוּ נַעֲרוֹ וַיָּמָת:

9:54 וּקְרָא בַּפְרִיעַ לְעוֹלִימָא נָטִיל זַיְנִיה וְאָמַר לִיה שְׁלוּף חֶרֶבְךָ וּקְטוּלֵנִי

דְּלָמָא יִימְרוּן עָלַי אַתְתָּא קְטַלְתִּיהּ וּקְטַלְתִּיהּ עוֹלִימִיָּהּ וּמִית:

9:54 Then he called quickly to the young man, his armor bearer, and said to him, "Draw your sword and kill me, so that it will not be said of me, 'A woman slew him.'" So the young man pierced him through, and he died.

9:55 וַיִּרְאוּ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל כִּי מָת אֲבִימֶלֶךְ וַיֵּלְכוּ אִישׁ לְמִקְמוֹ:

9:55 וַחֲזוּ אָנָּשׁ יִשְׂרָאֵל אֲרִי מִית אֲבִימֶלֶךְ וְאִזְלוּ גְּבַר לְאַתְרֵיהָ:

9:55 When the men of Israel saw that Abimelech was dead, each departed to his home.

9:56 וַיֵּשֶׁב אֱלֹהִים אֶת רַעַת אֲבִימֶלֶךְ אֲשֶׁר עָשָׂה לְאָבִיו לְהַרְגֵם אֶת־שִׁבְעִים אָחָיו:

9:56 וְאַתְיִב יְיָ יָת בִּישַׁת אֲבִימֶלֶךְ דְּעַבְדַּד לְאַבּוּהִי לְמִקְטַל יָת שִׁבְעִין אָחוּהִי:

9:56 Thus God repaid the wickedness of Abimelech, which he had done to his father in killing his seventy brothers.

9:57 וְאֵת כָּל־רַעַת אֲנָשֵׁי שְׁכֶם הִשִּׁיב אֱלֹהִים בְּרֹאשָׁם וַתָּבֵא אֲלֵיהֶם קָלְלַת

יּוֹתָם בֶּן־יִרְבֵּעַל: פ

9:57 וְיָת כָּל בִּישַׁת אֲנָשֵׁי שְׁכֶם אַתְיִב יְיָ בְּרִישָׁהוֹן וְאַתָּת לְוַתְהוֹן לְהוֹן לְוַטַּת

יּוֹתָם בֶּר יִרְבֵּעַל:

9:57 Also God returned all the wickedness of the men of Shechem on their heads, and the curse of Jotham the son of Jerubbaal came upon them.

10:1 וַיִּקַּם אַחֲרָי אֲבִימֶלֶךְ לְהוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל תּוֹלַע בֶּן־פּוּאָה בֶּן־דּוּדוֹ אִישׁ

יִשְׁשַׁכָּר וְהוּא־יָשֵׁב בְּשָׁמִיר בְּהַר אֶפְרָיִם:

10:1 וַקָּם בָּתַר אֲבִימֶלֶךְ לְמַפְרֵק יָת יִשְׂרָאֵל תּוֹלַע בֶּר פּוּאָה בֶּר דּוּדוֹ אַחְבוּהִי

גברא משבטא דבית יששכר והוא יתיב בשמיר בטורא דבית אפרים:

10:1 Now after Abimelech died, Tola the son of Puah, the son of Dodo, a man of Issachar, arose to save Israel; and he lived in Shamir in the hill country of Ephraim.

10:2 וישפט את ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר: פ

10:2 ודן ית ישראל עשרין ותלת שנין ומית ואתקבר בשמיר:

10:2 He judged Israel twenty-three years. Then he died and was buried in Shamir.

10:3 ויקם אחריו יאיר הגלעדי וישפט את ישראל עשרים ושתיים שנה:

10:3 וקם בתרוהי יאיר גלעדאה ודן ית ישראל עשרין ותרתין שנין:

10:3 After him, Jair the Gileadite arose and judged Israel twenty-two years.

10:4 ויהיו לו שלשים בנים רכבים על-שלשים עירים ושלשים עירים להם להם

יקראו חנת יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד:

10:4 והנה ליה תלתין בנין רכיבין על תלתין עליו ותלתין קרוין עליו להון

להון קרן כפרני יאיר עד יומא הדין דבארע גלעד:

10:4 He had thirty sons who rode on thirty donkeys, and they had thirty cities in the land of Gilead that are called Havvoth-jair to this day.

10:5 וימת יאיר ויקבר בקמון: פ

10:5 ומית יאיר ואתקבר בקמון:

10:5 And Jair died and was buried in Kamon.

10:6 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו את-הבעלים

ואת-העשתרות ואת-אלהי ארם ואת-אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי

בני-עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את-יהוה ולא עבדוהו:

10:6 ואוסיפו בני ישראל למעבד דביש קדם יי ופלחו ית בעליא וית

עשתרתא וית טעות ארם וית טעות צידון וית טעות מואב וית טעות בני

עמון וית טעות פלשתאי ושבקו ית פלחנא דיי ולא פלחו קדמוהי:

10:6 Then the sons of Israel again did evil in the sight of the LORD, served the Baals and the Ashtaroth, the gods of Aram, the gods of Sidon, the gods of Moab, the gods of the sons of Ammon, and the gods of the Philistines; thus they forsook the LORD and did not serve Him.

10:7 ויחר-אף יהוה בישראל וימפרם ביד-פלשתים וביד בני עמון:

10:7 ותקיף רגזא דיי בישראל ומסרנון ביד פלשתאי וביד בני עמון:

10:7 The anger of the LORD burned against Israel, and He sold them into the hands of the Philistines and into the hands of the sons of Ammon.

10:8 וירעצו וירצצו את-בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את-כל-בני

ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד:

10:8 ודחקו ושעבידו ית בני ישראל בשתא ההיא תמנא-עסרי שנין ית כל בני

ישראל דחיקו דבעבדא דירדנא בארע אמוראה דבגלעד:

10:8 They afflicted and crushed the sons of Israel that year; for eighteen years they afflicted all the sons of Israel who were beyond the Jordan in Gilead in the land of the Amorites.

10:9 ויעברו בני-עמון את-הירדן להלחם גם-ביהודה ובבנימין ובבית אפרים

ותצר לישראל מאד:

10:9 ועברו בני עמון ית ירדנא לאנחא קרבא אף גם בדבית יהודה ובדבית

בנימין ובדבית אפרים ועקת לישראל לחדא:

10:9 The sons of Ammon crossed the Jordan to fight also against Judah, Benjamin, and the house of Ephraim, so that Israel was greatly distressed.

10:10 וַיִּזְעֻקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה לֵאמֹר חָטְאנוּ לָךְ וְכִי עָזַבְנוּ אֶת־אֱלֹהֵינוּ
וְנַעֲבֹד אֶת־הַבְּעָלִים: פ

10:10 וַיִּזְעֻקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל קָדָם יי לְמִימֵר חֲבֵנָא קְדָמְךָ וְאֲרִי שְׁבַקְנָא ית פִּלְחָנָא
דְּאֵלֹהָנָא דִּיִּי אֱלֹהָנָא וּפְלַחְנָא ית בְּעָלֵיא:

10:10 Then the sons of Israel cried out to the LORD, saying, "We have sinned against You, for indeed, we have forsaken our God and served the Baals."

10:11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא מִמִּצְרַיִם וּמִן־הָאֱמֹרִי וּמִן־בְּנֵי עַמּוֹן
וּמִן־פְּלִשְׁתִּים:

10:11 וַאֲמַר יי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא מִמִּצְרַיִם וּמִן אֱמֹרָאָה וּמִן בְּנֵי עַמּוֹן וּמִן
פְּלִשְׁתָּאִי:

10:11 The LORD said to the sons of Israel, "Did I not deliver you from the Egyptians, the Amorites, the sons of Ammon, and the Philistines?"

10:12 וְצִידוֹנִים וְעַמְלֵק וּמְעוֹן לְחָצוֹ אֶתְכֶם וַתִּצְעַקוּ אֵלַי וְאוֹשִׁיעָה אֶתְכֶם מִיָּדָם:

10:12 וְצִידוֹנָאִי וְעַמְלֵקָאִי וְאַנְשׁ מְעוֹן דְּחָקוּ יתְכוֹן וּבַעִיתוֹן מִן־קְדָמִי וּפְרָקִית
יתְכוֹן מִיַּדְהוֹן:

10:12 "Also when the Sidonians, the Amalekites and the Maonites oppressed you, you cried out to Me, and I delivered you from their hands."

10:13 וְאַתֶּם עֲזַבְתֶּם אוֹתִי וַתַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְכֵן לֹא־אוֹסִיף לְהוֹשִׁיעַ
אֶתְכֶם:

10:13 וְאַתּוֹן שְׁבַקְתּוֹן ית פִּלְחָנִי וּפְלַחְתּוֹן לְטַעוֹת עַמְמֵיָא בְּכִין לָא אוֹסִיף
לְמַפְרַק יתְכוֹן:

10:13 "Yet you have forsaken Me and served other gods; therefore I will no longer deliver you."

10:14 לָכוּ וּזְעֻקוּ אֶל־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם בָּם הַמָּה יוֹשִׁיעוּ לָכֵם בְּעֵת
צָרְתְּכֶם:

10:14 אִיזִילוּ וּבַעוּ מִן טַעוֹתָא דְּאֲתַרְעִיתוֹן בְּהוֹן הָאֵם יְכַלְן לְמַפְרַקְכוֹן בְּעָרְן
עַקְתְּכוֹן:

10:14 "Go and cry out to the gods which you have chosen; let them deliver you in the time of your distress."

10:15 וַיֹּאמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה חָטְאנוּ עֲשֵׂה־אֵתָהּ לָנוּ כְּכֹל־הַטּוֹב בְּעֵינֵינוּ
אֲךָ הַצִּילֵנוּ נָא הַיּוֹם הַזֶּה:

10:15 וְאֹמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל קָדָם יי חֲבֵנָא עֲבִיד אֵת לָנָא כְּכֹל דְּתַקִּין קְדָמְךָ
בַּעִינְךָ בְּרַם שִׁיזִיבְנָא כְּעַן יוֹמָא הַדִּין:

10:15 The sons of Israel said to the LORD, "We have sinned, do to us whatever seems good to You; only please deliver us this day."

10:16 וַיִּסְרוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנֹּכְרִי מִקִּרְבָּם וַיַּעֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה וַתִּקְצַר נַפְשׁוֹ בְּעַמְל
יִשְׂרָאֵל: פ

10:16 וְאַעֲדִיאוּ ית טַעוֹת עַמְמֵיָא מִבִּינֵיהוֹן וּפְלַחוּ קָדָם יי וַתִּקְצַר בְּעַמְל יִשְׂרָאֵל
וַעֲקַת נַפְשִׁיהָ בְּעַמְל יִשְׂרָאֵל וְאִיתְגַּלְגְּלוּ רַחְמוּהִי בַּצַּעֲרָא דִּישְׂרָאֵל:

10:16 So they put away the foreign gods from among them and served the LORD; and He could bear the misery of Israel no longer.

10:17 וַיִּצְעַקוּ בְנֵי עַמּוֹן וַיַּחֲנוּ בְּגִלְעָד וַיֹּאסְפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּמִצְפָּה:

10:17 וְאַתְכְּנִישׁוּ בְנֵי עַמּוֹן וּשְׂרוּ בְּגִלְעָד וְאַתְכְּנִישׁוּ וּצַעֲיקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּשְׂרוּ

בְּמִצְפָּיָא:

10:17 Then the sons of Ammon were summoned and they camped in Gilead. And the sons of Israel gathered together and camped in Mizpah.

10:18 וַיֹּאמְרוּ הָעָם שְׂרֵי גִלְעָד אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מִי הָאִישׁ אֲשֶׁר יִחַל לְהִלָּחֵם
בְּבָנֵי עַמּוֹן יִהְיֶה לְרֹאשׁ לְכָל יִשְׁבֵי גִלְעָד: פ

10:18 וַאֲמָרוּ עִמָּא רַבְרָבִי גִלְעָד גִּבֹר לְחִבְרִיָּה מִן גְּבָרָא דִישְׂרֵי לְאַנְחָא קְרָבָא
בְּבָנֵי עַמּוֹן יִהְיֶה לְרִישׁ לְכָל יְתָבֵי גִלְעָד:

10:18 The people, the leaders of Gilead, said to one another, "Who is the man who will begin to fight against the sons of Ammon? He shall become head over all the inhabitants of Gilead."

11:1 וַיִּפְתַּח הַגִּלְעָדִי הָיָה גִבֹר חַיִל וְהוּא בֶן־אִשָּׁה זֹנֶה וַיּוֹלֵד גִּלְעָד אֶת־יִפְתָּח:

11:1 וַיִּפְתַּח גִּלְעָדָא הָוָה גִּבֹר חַיִלָּא וְהוּא בֵר אַתְתָּא פְּנִדְקִיתָא וְאוֹלִיד גִלְעָד
יֵת יִפְתָּח:

11:1 Now Jephthah the Gileadite was a valiant warrior, but he was the son of a harlot. And Gilead was the father of Jephthah.

11:2 וַתֵּלֶד אִשְׁת־גִּלְעָד לֹו בָנִים וַיִּגְדְּלוּ בְנֵי־הָאִשָּׁה וַיִּגְרְשׁוּ אֶת־יִפְתָּח וַיֹּאמְרוּ לוֹ
לֹא־תִנְחַל בְּבֵית־אֲבִינוּ כִּי בֶן־אִשָּׁה אַחֲרַת אַתָּה:

11:2 וַיִּלְיֵדַת אֶתְת גִלְעָד לִיָּה בָּנִין וּרְבִיאוּ בְנֵי אַתְתָּא וְתָרִיכוּ יֵת יִפְתָּח וַאֲמָרוּ
לִיָּה לֹא תַחֲסִין בְּבֵית־אֲבוֹנָא אֲרִי בֵר אַתְתָּא אִיתָא אַתְתָּא מִשְׁבֹּטָא אַחֲרֵי אַתָּ:

11:2 Gilead's wife bore him sons; and when his wife's sons grew up, they drove Jephthah out and said to him, "You shall not have an inheritance in our father's house, for you are the son of another woman."

11:3 וַיִּבְרַח יִפְתָּח מִפָּנֵי אָחָיו וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ טוֹב וַיִּתְלַקְטוּ אֶל־יִפְתָּח אַנְשִׁים
רִיקִים וַיֵּצְאוּ עִמּוֹ: פ

11:3 וְעָרַק יִפְתָּח מִן־קָדָם אַחֻוּהִי וַיִּתִּיב בְּאֶרֶע טָב וַאֲתַכְנִישׁוּ לוֹת יִפְתָּח גְּבָרִין
סְרִיקִין וַנִּפְקוּ וְהוּו עִמִּיה:

11:3 So Jephthah fled from his brothers and lived in the land of Tob; and worthless fellows gathered themselves about Jephthah, and they went out with him.

11:4 וַיְהִי מִיָּמַיִם וַיִּלָּחֲמוּ בְנֵי־עַמּוֹן עִם־יִשְׂרָאֵל:

11:4 וְהָוָה לְזָמַן יוֹמִין וַאֲנִיחוּ קְרָבָא בְנֵי עַמּוֹן עִם יִשְׂרָאֵל:

11:4 It came about after a while that the sons of Ammon fought against Israel.

11:5 וַיְהִי כִּאֲשֶׁר־נִלְחָמוּ בְנֵי־עַמּוֹן עִם־יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכוּ זְקֵנֵי גִלְעָד לְקַחַת
אֶת־יִפְתָּח מֵאֶרֶץ טוֹב:

11:5 וְהָוָה כַּד אֲנִיחוּ קְרָבָא בְנֵי עַמּוֹן עִם יִשְׂרָאֵל וַאֲזָלוּ סְבֵי גִלְעָד לְמַדְבַּר יֵת
יִפְתָּח מֵאֶרֶע טָב:

11:5 When the sons of Ammon fought against Israel, the elders of Gilead went to get Jephthah from the land of Tob;

11:6 וַיֹּאמְרוּ לְיִפְתָּח לְכָה וְהָיִיתָ לָּנוּ לְקַצֵּין וְנִלָּחַמָּה בְּבָנֵי עַמּוֹן:

11:6 וַאֲמָרוּ לְיִפְתָּח אִיתָא וְתָהִי לָנָא לְרָבָא וּנְגִיחַ קְרָבָא בְּבָנֵי עַמּוֹן:

11:6 and they said to Jephthah, "Come and be our chief that we may fight against the sons of Ammon."

11:7 וַיֹּאמֶר יִפְתָּח לְזְקֵנֵי גִלְעָד הֲלֹא אַתֶּם שְׂנֵאתֶם אוֹתִי וְתִגְרְשׁוּנִי מִבֵּית אָבִי
וּמִדֹּוַע בְּאַתֶּם אֵלַי עַתָּה כִּאֲשֶׁר צָר לָכֶם:

11:7 וַאֲמָר יִפְתָּח לְסְבֵי גִלְעָד הֲלֹא אַתְוִן סְנִיתוֹן יְתִי וְתָרִיכְתוּנִי מִבֵּית־אָבָא
וּמְדִין אֶתִּיתוֹן לְנִתִי כְעַן כַּד עָקַת לְכוּן:

11:7 Then Jephthah said to the elders of Gilead, "Did you not hate me and drive me from my father's house? So why have you come to me now when you are in trouble?"

11:8 וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי גִלְעָד אֶל־יִפְתָּח לְכֵן עָתָה שָׁבְנוּ אֵלֶיךָ וְהִלַּכְתָּ עִמָּנוּ וְנִלְחַמְתָּ בְּבָנֵי עַמּוֹן וְהָיִיתָ לָנוּ לְרֹאשׁ לְכָל יִשְׁבֵי גִלְעָד:
 11:8 וַאֲמָרוּ סָבִי גִלְעָד לִיִּפְתָּח בְּכִין כְּעֵן תִּבְנֶא לְוֹתְךָ וּתְהֵךְ עִמָּנָא וּתְגִיחַ קָרְבָא בְּבָנֵי עַמּוֹן וּתְהִי לָנָא לְרִישׁ לְכָל יִתְבֵי גִלְעָד:

11:8 The elders of Gilead said to Jephthah, "For this reason we have now returned to you, that you may go with us and fight with the sons of Ammon and become head over all the inhabitants of Gilead."

11:9 וַיֹּאמֶר יִפְתָּח אֶל־זִקְנֵי גִלְעָד אִם־מְשִׁיבִים אַתֶּם אוֹתִי לְהִלָּחֵם בְּבָנֵי עַמּוֹן וְנָתַן יְהוָה אוֹתָם לִפְנֵי אֲנֹכִי אֵהְיֶה לָכֶם לְרֹאשׁ:
 11:9 וַאֲמָר יִפְתָּח לְסָבִי גִלְעָד אִם מְתִיבִין אַתּוֹן יְתִי לְאַנְחָא קָרְבָא בְּבָנֵי עַמּוֹן וַיִּמְסֵר יִי יְתְהוֹן קְדָמִי אָנָא אֵהוּי לְכוֹן לְרִישׁ:

11:9 So Jephthah said to the elders of Gilead, "If you take me back to fight against the sons of Ammon and the LORD gives them up to me, will I become your head?"

11:10 וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי־גִלְעָד אֶל־יִפְתָּח יְהוָה יְהוָה שָׁמַע בִּינוֹתֵינוּ אִם־לֹא כִדְבָרְךָ כֵּן נַעֲשֶׂה:
 11:10 וַאֲמָרוּ סָבִי גִלְעָד לִיִּפְתָּח מִיִּמְרָא דִיִּי יְהִי סְהִיד בֵּינָנָא אִם לֹא כִפְתַגְמָךְ כִּין נַעֲבִיד:

11:10 The elders of Gilead said to Jephthah, "The LORD is witness between us; surely we will do as you have said."

11:11 וַיֵּלֶךְ יִפְתָּח עִם־זִקְנֵי גִלְעָד וַיִּשְׁימוּ הָעָם אוֹתוֹ עֲלֵיהֶם לְרֹאשׁ וּלְקַצִּין וַיְדַבֵּר יִפְתָּח אֶת־כָּל־דְּבָרָיו לִפְנֵי יְהוָה בְּמִצְפָּה:
 11:11 וַאֲזַל יִפְתָּח עִם סָבִי גִלְעָד וּמִנְיָאוֹ וּשְׁוִיו עִמָּא יְתִיה עֲלִיהוֹן לְרִישׁ וּלְרָבָא וְסִדֵּר יִפְתָּח יְת כָּל פְּתַגְמוֹהִי קְדָם יִי בְּמִצְפָּא:

11:11 Then Jephthah went with the elders of Gilead, and the people made him head and chief over them; and Jephthah spoke all his words before the LORD at Mizpah.

11:12 וַיִּשְׁלַח יִפְתָּח מַלְאָכִים אֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן לֵאמֹר מַה־לִּי וְלָךְ כִּי־בָאתָ אֵלַי לְהִלָּחֵם בְּאַרְצִי:
 11:12 וּשְׁלַח יִפְתָּח אֲזַגְדִּין לְוֹת מֶלְכָא דְבָנֵי עַמּוֹן לְמִימַר מָא לִי וְלָךְ אָרִי אֲתִיתָא לְוֹתִי לְאַנְחָא קָרְבָא בְּאַרְעִי:

11:12 Now Jephthah sent messengers to the king of the sons of Ammon, saying, "What is between you and me, that you have come to me to fight against my land?"

11:13 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן אֶל־מַלְאָכָיו יִפְתָּח כִּי־לָקַח יִשְׂרָאֵל אֶת־אַרְצִי בְּעֹלוֹתוֹ מִמִּצְרַיִם מֵאַרְנוֹן וְעַד־הַיַּבֵּק וְעַד־הַיַּרְדֵּן וְעָתָה הִשִּׁיבָה אֶתְהֵן בְּשָׁלוֹם:
 11:13 וַאֲמָר מֶלְכָא דְבָנֵי עַמּוֹן לְאַזְגְדֵי יִפְתָּח אָרִי נְסִיב יִשְׂרָאֵל יְת אַרְעִי בְּמִסְקִיָּהּ בְּמִפְקִיָּהּ מֵאַרְנוֹנָא וְעַד יִבְקָא וְעַד יַרְדְּנָא וְכַעַן אֲתִיב יְתְהוֹן בְּשָׁלוֹם:

11:13 The king of the sons of Ammon said to the messengers of Jephthah, "Because Israel took away my land when they came up from Egypt, from the Arnon as far as the Jabbok and the Jordan; therefore, return them peaceably now."

11:14 וַיֹּסֶף עוֹד יִפְתָּח וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן:
 11:14 וַאֲוִסִיף עוֹד יִפְתָּח וּשְׁלַח אֲזַגְדִּין לְוֹת מֶלְכָא דְבָנֵי עַמּוֹן:

11:14 But Jephthah sent messengers again to the king of the sons of Ammon,

11:15 וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה אָמַר יִפְתָּח לְא־לָקַח יִשְׂרָאֵל אֶת־אַרְץ מוֹאָב וְאֶת־אַרְץ בְּנֵי עַמּוֹן:

11:15 וַאֲמַר לִיה כַּדָּנָן אָמַר יִפְתָּח לֹא נָסִיב יִשְׂרָאֵל יֵת אֶרֶע מוֹאָב וַיֵּת אֶרֶע
בְּנֵי עַמּוֹן:

11:15 and they said to him, "Thus says Jephthah, 'Israel did not take away the land of Moab nor the land of the sons of Ammon.

11:16 כִּי בַעֲלוֹתָם מִמִּצְרַיִם וַיֵּלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַּר עַד-יַם-סוּף וַיָּבֹא קַדְשָׁה:

11:16 אָרִי בְּמִסְקָהוֹן מִמִּצְרַיִם וְאִזַּל יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַּרְא עַד יַמָּא דְסוּף וְאִתָּא
לְרַקַּם:

11:16 'For when they came up from Egypt, and Israel went through the wilderness to the Red Sea and came to Kadesh,

11:17 וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מְלָאכִים אֶל-מֶלֶךְ אֲדוֹם לֵאמֹר אֶעֱבְרָה-נָא בְּאַרְצְךָ וְלֹא
שָׁמַע מֶלֶךְ אֲדוֹם וְגַם אֶל-מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלַח וְלֹא אָבָה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּקַדְשָׁה:

11:17 וַשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֲזַנְדִּין לְוֵת מַלְכָּא דְאֲדוֹם לְמִימַר אֶעֱבַר כְּעַן בְּאַרְעֶךָ וְלֹא
קָבִיל מַלְכָּא דְאֲדוֹם וְאַף לְוֵת מַלְכָּא דְמוֹאָב שָׁלַח וְלֹא אָבָא קָבִל וַיִּתִּיב
יִשְׂרָאֵל בְּרַקַּם:

11:17 then Israel sent messengers to the king of Edom, saying, "Please let us pass through your land," but the king of Edom would not listen. And they also sent to the king of Moab, but he would not consent. So Israel remained at Kadesh.

11:18 וַיֵּלֶךְ בְּמִדְבַּר וַיָּסֹב אֶת-אַרְצֵי אֲדוֹם וְאֶת-אַרְצֵי מוֹאָב וַיָּבֹא מִמִּזְרַח-שָׁמֶשׁ
לְאַרְצֵי מוֹאָב וַיַּחֲנוּן בְּעֵבֶר אַרְנוֹן וְלֹא-בָאוּ בְּגִבּוֹל מוֹאָב כִּי אַרְנוֹן גִּבּוֹל מוֹאָב:

11:18 וְאִזַּל בְּמִדְבַּרְא וְאַקִּיף יֵת אֶרֶע אֲדוֹם וַיֵּת אֶרֶע מוֹאָב וְאִתּוֹ מִמְדִּנַּח
שְׁמֻשָּׂא לְאַרְעָא דְמוֹאָב וַשְׁרוּ בְּעֵבֶר אֶרְנוֹן וְלֹא עָלוּ בְּתַחוּם מוֹאָב אָרִי
אַרְנוֹן תַּחוּם מוֹאָב:

11:18 "Then they went through the wilderness and around the land of Edom and the land of Moab, and came to the east side of the land of Moab, and they camped beyond the Arnon; but they did not enter the territory of Moab, for the Arnon was the border of Moab.

11:19 וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מְלָאכִים אֶל-סִיחוֹן מֶלֶךְ-הָאֲמֹרִי מֶלֶךְ חֶשְׁבוֹן וַיֹּאמֶר לוֹ
יִשְׂרָאֵל נַעֲבְרָה-נָא בְּאַרְצְךָ עַד-מְקוֹמִי:

11:19 וַשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֲזַנְדִּין לְוֵת סִיחוֹן מַלְכָּא אֲמוֹרְאָה מַלְכָּא דְחֶשְׁבוֹן וְאָמַר
לִיה יִשְׂרָאֵל נַעֲבַר כְּעַן בְּאַרְעֶךָ בְּאַתְרֶךָ עַד אִתְרִי:

11:19 'And Israel sent messengers to Sihon king of the Amorites, the king of Heshbon, and Israel said to him, "Please let us pass through your land to our place."

11:20 וְלֹא-הֶאֱמִין סִיחוֹן אֶת-יִשְׂרָאֵל עֲבַר בְּגִבּוֹלוֹ וַיִּאַסֵּף סִיחוֹן אֶת-כָּל-עַמּוֹ
וַיַּחֲנוּ בִיהֶצָה וַיִּלָּחֶם עִם-יִשְׂרָאֵל:

11:20 וְלֹא הֵימִין סִיחוֹן יֵת יִשְׂרָאֵל לְמַעֲבַר בְּתַחוּמֵיהָ וּכְנַשׁ סִיחוֹן יֵת כָּל עַמִּיהָ
וַשְׁרוּ בִיהֶץ וְאָגִיחַ קָרְבָּא עִם יִשְׂרָאֵל:

11:20 'But Sihon did not trust Israel to pass through his territory; so Sihon gathered all his people and camped in Jahaz and fought with Israel.

11:21 וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-סִיחוֹן וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיִּכּוּם וַיִּירָשׁ
יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל-אַרְצֵי הָאֲמֹרִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַהִיא:

11:21 וּמָסַר יְיָ אֱלֹהֵא דְיִשְׂרָאֵל יֵת סִיחוֹן וַיֵּת כָּל עַמִּיהָ בְּיַד דְיִשְׂרָאֵל וּמַחוּנוֹן
וַיִּרִית יִשְׂרָאֵל יֵת כָּל אֶרֶע אֲמוֹרְאָה יְתִיב אֶרְעָא הַהִיא:

11:21 "The LORD, the God of Israel, gave Sihon and all his people into the hand of Israel, and they defeated them; so Israel possessed all the land of the Amorites, the inhabitants of that country.

11:22 וַיִּירָשׁוּ אֶת כָּל-גִּבּוֹל הָאֲמֹרִי מֵאַרְנוֹן וְעַד-הַיַּבֵּק וּמִן-הַמִּדְבַּר וְעַד-הַיַּרְדֵּן:

11:22 וַיִּרִיתוּ יֵת כָּל תַּחוּם אֶרֶע אֲמוֹרְאָה מֵאַרְנוֹנָא וְעַד יַבְקָא וּמִן מִדְבַּרְא וְעַד

יִרְדְּנָא:

11:22 'So they possessed all the territory of the Amorites, from the Arnon as far as the Jabbok, and from the wilderness as far as the Jordan.

11:23 וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוֹרִישׁ אֶת־הָאֲמֹרִי מִפְּנֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאֲמֹרִי תִירְשׁוּ׃

11:23 וּכְעַן יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל תִּרְדֵּךְ יֵת אֲמֹרָאָה מִן־קֶדֶם עַמִּיָּה יִשְׂרָאֵל וְאֶת־מִדְּמֵי לְמִירְתָּהּ׃

11:23 'Since now the LORD, the God of Israel, drove out the Amorites from before His people Israel, are you then to possess it?

11:24 הֲלֹא אֵת אֲשֶׁר יוֹרִישֶׁךָ כְּמוֹשׁ אֱלֹהֶיךָ אוֹתוֹ תִירֶשׁ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵינוּ אוֹתוֹ נִירֶשׁ׃

11:24 הֲלֹא יֵת דִּיחֲסַנְךָ כְּמוֹשׁ טְעוּתְךָ יִתִּיָּה תַחֲסִין וְיֵת כָּל דִּיתְרִיךְ יְיָ אֱלֹהֵנָּא מִן־קֶדְמָנָא יִתִּיָּה נִירַת׃

11:24 'Do you not possess what Chemosh your god gives you to possess? So whatever the LORD our God has driven out before us, we will possess it.

11:25 וְעַתָּה הֲטוֹב טוֹב אֶתָּה מִבְּלָק בֶּן־צִפּוֹר מִלֶּךְ מוֹאָב הַרּוֹב רַב עַם־יִשְׂרָאֵל אִם־נִלְחַם נִלְחַם בָּם׃

11:25 וּכְעַן הֲטוֹב טוֹב אֵת מִבְּלָק בֶּר צִפּוֹר מִלְכָּא דְמוֹאָב הַמְדִן דָּן עַם יִשְׂרָאֵל אִם קֶרְבָּא אֲגִיחַ בְּהוֹן׃

11:25 'Now are you any better than Balak the son of Zippor, king of Moab? Did he ever strive with Israel, or did he ever fight against them?

11:26 בְּשֶׁבֶת יִשְׂרָאֵל בְּחֶשְׁבּוֹן וּבְבִנְיָתֶיהָ וּבְעַרְעוֹר וּבְכָל־הָעָרִים אֲשֶׁר עַל־יְדֵי אַרְנוֹן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וּמִדּוּעַ לֹא־הִצַּלְתֶּם בְּעַת הַהִיא׃

11:26 כִּד יִתִּיב יִשְׂרָאֵל בְּחֶשְׁבּוֹן וּבְכַפְרִנְהָא וּבְעַרְעוֹר וּבְכַפְרִנְהָא וּבְכָל קְרוּיָא דְעַל תַּחוּמֵי אַרְנוֹן תְּלַת מֵאָה שָׁנִין וּמִדִּין לָא שִׁיזִיבְתוּן בְּעַדְנָא הַהוּא׃

11:26 'While Israel lived in Heshbon and its villages, and in Aroer and its villages, and in all the cities that are on the banks of the Arnon, three hundred years, why did you not recover them within that time?

11:27 וְאֲנֹכִי לֹא־חָטָאתִי לָךְ וְאֶתָּה עֲשִׂה אֵתִי רַעָה לְהִלָּחֵם בִּי יִשְׁפֹּט יְהוָה הַשֹּׁפֵט הַיּוֹם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבֵין בְּנֵי עַמּוֹן׃

11:27 וְאֲנָא לֹא חָטִית חֲבִית לָךְ וְאֵת עֲבִיד עַמִּי בִישָׂא לְאַנְחָא קֶרְבָּא בִי עַמִּי יְדִין יְיָ דְעֲבִיד דִּינָא יוֹמָא דִּין בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבֵין בְּנֵי עַמּוֹן׃

11:27 'I therefore have not sinned against you, but you are doing me wrong by making war against me; may the LORD, the Judge, judge today between the sons of Israel and the sons of Ammon.'

11:28 וְלֹא שָׁמַע מִלֶּךְ בְּנֵי עַמּוֹן אֶל־דְּבָרֵי יִפְתָּח אֲשֶׁר שָׁלַח אֵלָיו׃ פ

11:28 וְלֹא קִבִּיל מִלְכָּא דְבְנֵי עַמּוֹן לְפִתְגָמֵי יִפְתָּח דְּשִׁלַּח לְוִתִּיָּה׃

11:28 But the king of the sons of Ammon disregarded the message which Jephthah sent him.

11:29 וַתְּהִי עַל־יִפְתָּח רוּחַ יְהוָה וַיַּעֲבֵר אֶת־הַגִּלְעָד וְאֶת־מְנַשֶּׁה וַיַּעֲבֵר אֶת־מִצְפָּה גִלְעָד וּמִמְצַפָּה גִלְעָד עָבַר בְּנֵי עַמּוֹן׃

11:29 וּשְׂרַת עַל יִפְתָּח רוּחַ גְּבוּרָא נְבוּאָה מִן־קֶדֶם יְיָ וְעָבַר יֵת גִּלְעָד וְיֵת מְנַשֶּׁה וְעָבַר יֵת מִצְפָּיָא דְגִלְעָד וּמִמְצַפָּיָא דְגִלְעָד עָבַר לְוֵת יֵת בְּנֵי עַמּוֹן׃

11:29 Now the Spirit of the LORD came upon Jephthah, so that he passed through Gilead and Manasseh; then he passed through Mizpah of Gilead, and from Mizpah of Gilead he went on to the sons of Ammon.

11:30 וַיִּדְרֵר יִפְתָּח נֶדֶר לַיהוָה וַיֹּאמֶר אִם־נָתַן תַּתָּן אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן בְּיַדִּי׃

11:30 וְקָנִים יִפְתַּח קָדָם יְיָ וְאָמַר אִם מִמָּסַר תִּמְסַר יְת בְּנֵי עַמּוֹן בְּיָדֵי:
11:30 Jephthah made a vow to the LORD and said, "If You will indeed give the sons of Ammon into my hand,

11:31 וְהָיָה הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר יֵצֵא מִדְּלֹתַי בֵּיתִי לְקִרְאָתִי בְּשׁוּבִי בְּשָׁלוֹם מִבְּנֵי עַמּוֹן
וְהָיָה לַיהוָה וְהָעֲלִיתֵהוּ עֹלָה: פ

11:31 וַיְהִי דִּיפּוֹק מִפֶּקֶד בַּר בֵּיתִי לְקַדְמוֹתַי כִּד אֲתוּב בְּשָׁלוֹם מִבְּנֵי עַמּוֹן וַיְהִי
קָדָם יְיָ וְאֶסְקְנֶיהָ עֹלְתָא:

11:31 then it shall be that whatever comes out of the doors of my house to meet me when I return in peace from the sons of Ammon, it shall be the LORD'S, and I will offer it up as a burnt offering."

11:32 וַיַּעֲבֵר יִפְתָּח אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן לְהִלָּחֵם בָּם וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיָדוֹ:

11:32 וַעֲבַר יִפְתָּח לֹת בְּנֵי עַמּוֹן לְאַגְחָא קָרְבָּא בְּהוֹן וּמְסַרְנוֹן יְיָ בְּיָדֵיהָ:

11:32 So Jephthah crossed over to the sons of Ammon to fight against them; and the LORD gave them into his hand.

11:33 וַיִּכֹּם מֵעָרוֹעַר וְעַד־בּוֹאֵד מְנִית עֲשָׂרִים עִיר וְעַד אָבֶל פְּרָמִים מִכָּה
גְּדוּלָּה מְאֹד וַיִּפְּנְעוּ בְּנֵי עַמּוֹן מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: פ

11:33 וּמְחַנְנוֹן מֵעָרוֹעַר וְעַד מַעֲלָנָא דְּמְנִית עֶסְרִין קְרוּיִן וְעַד מִיִּשֶׁר כְּרַמְיָא
מִחְתָּא רַבְתָּא סְגִי לַחְדָּא וְאַתְבְּרוּ בְּנֵי עַמּוֹן מִן־קָדָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

11:33 He struck them with a very great slaughter from Aroer to the entrance of Minnith, twenty cities, and as far as Abel-keramim. So the sons of Ammon were subdued before the sons of Israel.

11:34 וַיָּבֵא יִפְתָּח הַמְצַפָּה אֶל־בֵּיתוֹ וְהִנֵּה בָתוּ יֹצֵאת לְקִרְאָתוֹ בְּתַפִּים
וּבְמַחְלוֹת וְרַק הִיא יְחִידָה אֵין־לוֹ מִמֶּנּוּ בֶן אִוֶּבֶת:

11:34 וְאַתָּא יִפְתָּח לְמַצְפֵּיא לְבֵיתֵיהָ וְהָא בְּרַתְיָה נִפְקָא לְקַדְמוֹתֵיהָ בְּתַפִּין
וּבְחַנְנוֹן וּלְחוֹד הִיא יְחִידָא לְאִימָהָא לִית לֶיהָ מְנָה בַר אִו בְּרַת:

11:34 When Jephthah came to his house at Mizpah, behold, his daughter was coming out to meet him with tambourines and with dancing. Now she was his one and only child; besides her he had no son or daughter.

11:35 וַיְהִי כִּרְאוֹתוֹ אוֹתָהּ וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר אֵתָּה בָתִּי הִכְרַעַתְנִי
וְאַתְּ הֵייתְּ בְּעַכְרִי וְאַנְכִי פְּצִיתִי־פִי אֶל־יְהוָה וְלֹא אוֹכַל לָשׁוּב:

11:35 וְהָיָה כִּד חִזָּא יְתָה וּבִזַּע יְתָ לְבוֹשׁוּהָ וַיֹּאמֶר וַי בְּרַתִּי אֶכְרַעָא אֶכְרַעַתִּינִי
וְאַתְּ הֵייתְּ בְּעַכְרִי וְאַנָּא פְּתַחִית פּוּמִי בְּנִדָר קָדָם יְיָ וְלֹא אוֹכֹל לְמַתְּב:

11:35 When he saw her, he tore his clothes and said, "Alas, my daughter! You have brought me very low, and you are among those who trouble me; for I have given my word to the LORD, and I cannot take it back."

11:36 וַתֹּאמֶר אֵלָיו אָבִי פְּצִיתָה אֶת־פִּידְךָ אֶל־יְהוָה עֲשֵׂה לִי כַּאֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּיךָ
אֲחֵלִי אֲשֶׁר עֲשֵׂה לְךָ יְהוָה נִקְמוֹת מֵאִיבֶיךָ מִבְּנֵי עַמּוֹן:

11:36 וְאַמְרַת לֶיהָ אָבָא פְּתַחְתָּא יְתָ פּוּמְךָ בְּנִדָר קָדָם יְיָ עֲבִיד לִי כְּמָא דְּנִפְק
מִפּוּמְךָ בְּתַר דְּעִבַד לְךָ יְיָ יְתָ פּוּרְעָנוּתָא מִבְּעַל־דְּבַבְךָ מִבְּנֵי עַמּוֹן:

11:36 So she said to him, "My father, you have given your word to the LORD; do to me as you have said, since the LORD has avenged you of your enemies, the sons of Ammon."

11:37 וַתֹּאמֶר אֶל־אָבִיהָ יַעֲשֵׂה לִי הַדְּבָר הַזֶּה הַרְפָּה מִמֶּנִּי שְׁנַיִם חֳדָשִׁים
וְאַלְכָּה וַיְרַדְתִּי עַל־הַהָרִים וְאַבְכָּה עַל־בְּתוּלִי אָנְכִי (וְרַעִיתִי) [וְרַעוֹתַי]:

11:37 וְאַמְרַת לְאָבוּהָא יְתַעֲבִיד לִי פְתַנְמָא הַדִּין שְׁבוּק מְנִי תְרִין יַרְחִין וְאַהֲךָ
וְאַתְנַגִּיד עַל טוּרִיא וְאַבְכִי עַל בְּתוּלִי אָנָּא וְחַבְרַתִּי:

11:37 She said to her father, "Let this thing be done for me; let me alone two months, that I may go to the mountains and weep because of my virginity, I and my companions."

11:38 וַיֹּאמֶר לָכִי וַיִּשְׁלַח אוֹתָהּ שְׁנַיִם חֳדָשִׁים וַתֵּלֶךְ הִיא וְרַעוֹתֶיהָ וַתִּבְכְּ

עַל־בְּתוּלֶיהָ עַל־הַהָרִים:

11:38 וַאֲמַר אִיזִילִי וְשַׁלַּח יְתֵה תְרִין יַרְחִין וְאֹזֶלֶת הִיא וְחִבְרַתְהָא וּבִכְתָּ עַל בְּתוּלְהָא עַל טוּרֵיא:

11:38 Then he said, "Go." So he sent her away for two months; and she left with her companions, and wept on the mountains because of her virginity.

11:39 וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַיִם חֳדָשִׁים וַתָּשָׁב אֶל־אָבִיהָ וַיַּעַשׂ לָהּ אֶת־נִדְרוֹ אֲשֶׁר נָדָרָה וְהָיָא לֹא־יָדְעָה אִישׁ וַתְּהִי־חֶק בְּיִשְׂרָאֵל:

11:39 וְהָיָא מִסוּף תְּרִין יַרְחִין וַתָּבֵת לִזְת אַבּוּהָא וְעַבְדָּ לָהּ יְת נִדְרֵיהָ דְנִדְרָה וְהָיָא לֹא יָדְעָא גְבַר וְהָיָת לְגוּזִירָא בְּיִשְׂרָאֵל בִּישָׂא בְדִיל דְלֹא לְאַסְקָא גְבַר יְת בְּרִיהָ וְיְת בְּרִתֶיהָ לְעַלְתָּא כְּמָא דְעַבְדָּ יַפְתָּח גְּלַעְדָּהָ דְלֹא שָׂאִיל לְפִנְחָס כְּהֵנָּא וְאֵלּוּ שָׂאִיל לְפִנְחָס כְּהֵנָּא הָוּה פְּרִיק יְתָה בְּדַמְיִן:

11:39 At the end of two months she returned to her father, who did to her according to the vow which he had made; and she had no relations with a man. Thus it became a custom in Israel,

11:40 מִיָּמַיִם יְמֵימָה תִּלְכְּנָה בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְתַנּוֹת לְבַת־יַפְתָּח הַגִּלְעָדִי אַרְבַּעַת יָמִים בְּשָׁנָה: ס

11:40 מִזְמָן לְזְמָן אֹזְלִין בְּנֵת יִשְׂרָאֵל לְאַלְאָה לְבַת יַפְתָּח גְּלַעְדָּהָ אַרְבַּעַת יוֹמִין בְּשַׁתָּא:

11:40 that the daughters of Israel went yearly to commemorate the daughter of Jephthah the Gileadite four days in the year.

12:1 וַיִּצְעַק אִישׁ אֶפְרַיִם וַיַּעֲבֵר צְפוֹנָה וַיֹּאמְרוּ לְיַפְתָּח מַדּוּעַ עָבַרְתָּ לְהִלָּחֵם בְּבְנֵי־עַמּוֹן וְלָנוּ לֹא קָרַאתָ לְלָכֶת עִמָּךְ בִּיתְךָ נִשְׂרַף עָלֶיךָ בְּאֵשׁ:

12:1 וַאֲתַכְנִישׁ אֲנֹשׁ אֶפְרַיִם וְעַבְר לְצַפּוֹנָא וַאֲמָרוּ לְיַפְתָּח מְדִין עָבַרְתָּא לְאַגְחָא קַרְבָּא בְּבְנֵי עַמּוֹן וְלָנָא לֹא קָרִיתָא לְמִיזִיל עִמָּךְ בִּיתְךָ נֹקִיד עָלְךָ בְּנוֹרָא:

12:1 Then the men of Ephraim were summoned, and they crossed to Zaphon and said to Jephthah, "Why did you cross over to fight against the sons of Ammon without calling us to go with you? We will burn your house down on you."

12:2 וַיֹּאמֶר יַפְתָּח אֲלֵיהֶם אִישׁ רִיב הָיִיתִי אֲנִי וְעַמִּי וּבְנֵי־עַמּוֹן מְאֹד וְאֲזַעַק אֶתְכֶם וְלֹא־הוֹשַׁעְתֶּם אוֹתִי מִיָּדָם:

12:2 וַאֲמַר יַפְתָּח לְהוֹן גְּבַר אֲנֹשׁ דִּין מַצּוּ הָוִיתִי אֲנָא וְעַמִּי וּבְנֵי עַמּוֹן לְחַדָּא וּבַעִית אֲנָא מְנַכּוֹן וְלֹא פְּרַקְתוֹן יְתִי מִיַּדְהוֹן:

12:2 Jephthah said to them, "I and my people were at great strife with the sons of Ammon; when I called you, you did not deliver me from their hand.

12:3 וְאַרְאָה כִּי־אֵינֶךָ מוֹשִׁיעַ וְאֲשִׁימָה נַפְשִׁי בְּכַפִּי וְאֶעְבְּרָה אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּתְּנֶם יְהוָה בְּיָדִי וְלָמָּה עָלִיתֶם אֵלַי הַיּוֹם הַזֶּה לְהִלָּחֵם בִּי:

12:3 וְחִזִּית אֲרִי לְיַתְךָ פְּרִיק וּמִסְרִית יְת נַפְשִׁי כְּעַל גַּב יָדִי לְאַתְקַטְלָא וְעַבְרִית לִזְת בְּנֵי עַמּוֹן וּמִסְרָנוֹן יְיָ בִּידִי וְלָמָּא סְלִיקְתוֹן לִזְתִּי יוֹמָא הַדִּין לְאַגְחָא קַרְבָּא בִּי:

12:3 "When I saw that you would not deliver *me*, I took my life in my hands and crossed over against the sons of Ammon, and the LORD gave them into my hand. Why then have you come up to me this day to fight against me?"

12:4 וַיִּקְבְּץ יַפְתָּח אֶת־כָּל־אֲנָשֵׁי גִלְעָד וַיִּלָּחֶם אֶת־אֶפְרַיִם וַיְכּוּ אֲנָשֵׁי גִלְעָד אֶת־אֶפְרַיִם כִּי אָמְרוּ פְּלִיטֵי אֶפְרַיִם אַתֶּם גִּלְעָד בְּתוֹךְ אֶפְרַיִם בְּתוֹךְ מְנַשֶּׁה:

12:4 וּכְנַשׁ יַפְתָּח יְת כָּל אֲנָשֵׁי גִלְעָד וְאֲגִיחַ קַרְבָּא עִם דְּבֵית בְּנֵי אֶפְרַיִם וּמַחוּ אֲנָשֵׁי גִלְעָד יְת דְּבֵית אֶפְרַיִם אֲרִי אָמְרוּ מְשִׁיזְבִּיא דְּבֵית אֶפְרַיִם מָא אַתּוֹן חֲשִׁיבִין דְּבֵית גִּלְעָד בְּגוּ בֵּית אֶפְרַיִם בְּגוּ בֵּית מְנַשֶּׁה:

12:4 Then Jephthah gathered all the men of Gilead and fought Ephraim; and the men of Gilead defeated Ephraim, because they said, "You are fugitives of Ephraim, O Gileadites, in the midst of Ephraim *and* in the midst of Manasseh."

12:5 וַיִּלְכְּדוּ גִלְעָד אֶת־מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן לְאֶפְרַיִם וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ פְּלִיטֵי אֶפְרַיִם אַעֲבֹרָה וַיֹּאמְרוּ לוֹ אַנְשֵׁי־גִלְעָד הַאֶפְרַתִּי אַתָּה וַיֹּאמֶר לֹא:

12:5 וַאֲחֲדוּ דְבַיִת גִּלְעָד יָת מְגֻזַּת יַרְדֵּנָא עַל דְּבַיִת אֶפְרַיִם וְהוּי כַד אָמַר חַד מִמְּוֹשִׁיזְבֵּינָא דְּבַיִת אֶפְרַיִם אַעֲבַר וַאֲמַרִּין לִיה אַנְשֵׁי גִלְעָד אֶפְרַתִּי אַתָּה וַאֲמַר לֹא:

12:5 The Gileadites captured the fords of the Jordan opposite Ephraim. And it happened when *any* of the fugitives of Ephraim said, "Let me cross over," the men of Gilead would say to him, "Are you an Ephraimite?" If he said, "No,"

12:6 וַיֹּאמְרוּ לוֹ אָמַר־נָא שִׁבְלֹת וַיֹּאמֶר סִבְלַת וְלֹא יָכִין לְדַבֵּר כֵּן וַיֹּאחֲזוּ אוֹתוֹ וַיִּשְׁחָטוּהוּ אֶל־מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן וַיִּפֹּל בְּעֵת הַהִיא מֵאֶפְרַיִם אַרְבַּעִים וּשְׁנַיִם אָלֶף:

12:6 וַאֲמַרִּין לִיה אִימַר כְּעַן שׁוֹבְלַתָּא וַאֲמַר סוֹבְלַתָּא וְלֹא מִתְקִין לְמַלְלָא כִּין וַאֲחֲדִין לִיה וְנִכְסִין לִיה בַּמְגֻזַּת יַרְדֵּנָא וְאִתְקַטְלוּ בְּעַדְנָא הַהוּא מִדְּבַיִת אֶפְרַיִם אַרְבַּעִין וַתְּרִין אֶלְפִין:

12:6 then they would say to him, "Say now, 'Shibboleth.'" But he said, "Sibboleth," for he could not pronounce it correctly. Then they seized him and slew him at the fords of the Jordan. Thus there fell at that time 42,000 of Ephraim.

12:7 וַיִּשְׁפֹּט יַפְתָּח אֶת־יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ שָׁנִים וַיָּמָת יַפְתָּח הַגִּלְעָדִי וַיִּקָּבֵר בְּעָרֵי גִלְעָד: פ

12:7 וְדָן יַפְתָּח יָת יִשְׂרָאֵל שֵׁית שָׁנִין וַמִּית יַפְתָּח גִּלְעָדָא וְאִתְקַבַּר בְּקַרְוֵי גִלְעָד:

12:7 Jephthah judged Israel six years. Then Jephthah the Gileadite died and was buried in *one* of the cities of Gilead.

12:8 וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת־יִשְׂרָאֵל אִבְזָן מִבֵּית לַחֵם:

12:8 וְדָן בְּתַרוּהֵי יָת יִשְׂרָאֵל אִבְזָן הוּא בְּעַז חַסִּידָא רַבְנָא וַתְּלַמִּידָא מִבֵּית־לַחֵם:

12:8 Now Ibzan of Bethlehem judged Israel after him.

12:9 וַיְהִי־לוֹ שְׁלֹשִׁים בָּנִים וּשְׁלֹשִׁים בָּנוֹת שֶׁלַח הַחוּצָה וּשְׁלֹשִׁים בָּנוֹת הֵבִיא לְבָנָיו מִן־הַחוּץ וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל שֶׁבַע שָׁנִים:

12:9 וְהָיָה לִיה תְּלָתִין בָּנִין וַתְּלָתִין בָּנִין שֶׁלַח לְבָרָא וַתְּלָתִין בָּנִין כָּלָן בָּנִין אֵעִיל לְבַנּוּהֵי מִן־בָּרָא וְדָן יָת יִשְׂרָאֵל שֶׁבַע שָׁנִין:

12:9 He had thirty sons, and thirty daughters *whom* he gave in marriage outside *the* family, and he brought in thirty daughters from outside for his sons. And he judged Israel seven years.

12:10 וַיָּמָת אִבְזָן וַיִּקָּבֵר בְּבֵית לַחֵם: פ

12:10 וַמִּית אִבְזָן וְאִתְקַבַּר בְּבֵית־לַחֵם:

12:10 Then Ibzan died and was buried in Bethlehem.

12:11 וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת־יִשְׂרָאֵל אֵילֹן הַזְּבוּלֹנִי וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשֶׂר שָׁנִים:

12:11 וְדָן בְּתַרוּהֵי יָת יִשְׂרָאֵל אֵילֹן דְּמַשִּׁיבַט דְּמַבִּית זְבוּלֹן וְדָן יָת יִשְׂרָאֵל עֶסֶר שָׁנִין:

12:11 Now Elon the Zebulunite judged Israel after him; and he judged Israel ten years.

12:12 וַיָּמָת אֵילֹן הַזְּבוּלֹנִי וַיִּקָּבֵר בְּאֵילֹן בְּאַרְץ זְבוּלֹן: פ

12:12 וַמִּית אֵילֹן דְּמַשִּׁיבַט דְּמַבִּית זְבוּלֹן וְאִתְקַבַּר בְּאֵילֹן בְּאַרְעַ שִׁיבַט זְבוּלֹן:

12:12 Then Elon the Zebulunite died and was buried at Aijalon in the land of Zebulun.

12:13 וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶבְדֹן בֶּן־הַלֵּל הַפְּרָעֲתוֹנִי:

12:13 וְדָן בְּתַרוּחֵי יִתְּ יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹן בֶּר הַלֵּל דְּמַפְרָעְתוֹן:

12:13 Now Abdon the son of Hillel the Pirathonite judged Israel after him.

12:14 וַיְהִי־לוֹ אַרְבַּעִים בָּנִים וּשְׁלֹשִׁים בָּנֵי בָנִים רֹכְבִים עַל־שִׁבְעִים עֲרָם וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה שָׁנִים:

12:14 וְהָיוּ לֵיה אַרְבַּעִין בָּנִין וּתְלָתִין בָּנֵי בָנִין רֹכִיבִין עַל שִׁבְעִין עַלְיִן וְדָן יִתְּ יִשְׂרָאֵל תְּמִנֵי שָׁנִין:

12:14 He had forty sons and thirty grandsons who rode on seventy donkeys; and he judged Israel eight years.

12:15 וַיָּמָת עַבְדּוֹן בֶּן־הַלֵּל הַפְּרָעְתוֹנִי וַיִּקָּבֵר בְּפִרְעָתוֹן בְּאֶרֶץ אֶפְרַיִם בְּהַר הָעֲמֹלָקִי: פ

12:15 וּמִיַּת עַבְדּוֹן בֶּר הַלֵּל דְּמַפְרָעְתוֹן וְאִתְקַבֵּר בְּפִרְעָתוֹן בְּאֶרֶע שִׁיבַט אֶפְרַיִם בְּטוֹרָא דְּבֵית עֲמֹלָק:

12:15 Then Abdon the son of Hillel the Pirathonite died and was buried at Pirathon in the land of Ephraim, in the hill country of the Amalekites.

13:1 וַיִּסְפוּ בָנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד־פְּלִשְׁתִּים אַרְבַּעִים שָׁנָה: פ

13:1 וְאוֹסִיפוּ בָנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְד דְּבִישׁ קָדָם יְיָ וּמִסְרִנוֹן יְיָ בְּיַד פְּלִשְׁתָּאִי אַרְבַּעִין שָׁנִין:

13:1 Now the sons of Israel again did evil in the sight of the LORD, so that the LORD gave them into the hands of the Philistines forty years.

13:2 וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִצָּרְעָה מִמִּשְׁפַּחַת תְּדַנִּי וּשְׁמוֹ מָנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ עֲקָרָה וְלֹא יִלְדָּה:

13:2 וְהָיָה גִבְרָא חַד מִצָּרְעָה מְזוֹרְעִית דָּן וּשְׁמִיָּה מָנוּחַ וְאִתְתִּיָּה עֲקָרָא וְלִית לָהּ וְלָד:

13:2 There was a certain man of Zorah, of the family of the Danites, whose name was Manoah; and his wife was barren and had borne no children.

13:3 וַיֵּרָא מְלֹאךְ־יְהוָה אֶל־הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הֲנֵנִי נָא אֶת־עֲקָרָה וְלֹא יִלְדָּתִי וְהָרִית וְיִלְדָּתִי בֵּן:

13:3 וְאִתְחַזִּי מְלֹאכָא דְיְיָ לְאִתְתָּא וְאֹמַר לָהּ הָא כְּעַן אַתְּ עֲקָרָא וְלִית לִיךְ וְלָד וְתַעֲדָן וְתִלְיָדִין בֶּר:

13:3 Then the angel of the LORD appeared to the woman and said to her, "Behold now, you are barren and have borne no children, but you shall conceive and give birth to a son.

13:4 וְעַתָּה הִשְׁמְרִי נָא וְאַל־תִּשְׁתִּי יַיִן וְשִׁכָּר וְאַל־תֹּאכְלִי כָּל־טָמֵא:

13:4 וְכַעַן אִסְתְּמְרִי כְּעַן וְלֹא תִשְׁתֵּן חֲמֹר חֲדָת וְעִתִּיק וְלֹא תִיכְלִין כָּל מִסְּאֵב:

13:4 "Now therefore, be careful not to drink wine or strong drink, nor eat any unclean thing.

13:5 כִּי הִנֵּךְ הָרָה וְיִלְדָּתִי בֵּן וּמִזְרָה לֹא־יַעֲלֶה עַל־רֹאשׁוֹ כִּי־נָזִיר אֱלֹהִים יְהִי הַנֶּעַר מִן־הַבֶּטֶן וְהוּא יַחַל לְהוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים:

13:5 אֲרִי הָא אַתְּ מַעֲדָיָא וְתִלְיָדִין בֶּר וּמִסְפָּר לֹא יַעֲבֵר עַל רִישִׁיָּה אֲרִי נָזִירָא דְיְיָ יְהִי רַבִּיא מִן בְּטָנָא וְהוּא יִשְׁרִי לְמַפְרָק יִתְּ יִשְׂרָאֵל מִיָּדָא דְּפִלְשְׁתָּאִי:

13:5 "For behold, you shall conceive and give birth to a son, and no razor shall come upon his head, for the boy shall be a Nazirite to God from the womb; and he shall begin to deliver Israel from the hands of the Philistines."

13:6 וּתְבֵא הָאִשָּׁה וְתֹאמַר לְאִשָּׁה לֹא־אִמַּר אִישׁ אֱלֹהִים בָּא אֵלַי וּמְרָאָהוּ כְּמִרְאָה מְלֹאךְ אֱלֹהִים נֹרָא מְאֹד וְלֹא שְׁאַלְתִּיהוּ אִי־מִזָּה הוּא וְאִתְשִׁמוּ

לֹא־הִגִּיד לִי:

13:6 וְאַתָּת אֶתְחָא וְאִמְרַת לְבַעֲלָהּ לְמִימַר נָבִיא דַּיָּי אֶתְחָא לְוֹתִי וְחֻזְוִיה כְּחִיזוּ מְלֹאכָא דַּיָּי חֲסִין לְחֻדְרָא וְלֹא שְׂאֲלַתִּיה אִי מְדִין הוּא וְיַת שְׁמִיה לֹא חוּי לִי:

13:6 Then the woman came and told her husband, saying, "A man of God came to me and his appearance was like the appearance of the angel of God, very awesome. And I did not ask him where he *came* from, nor did he tell me his name.

13:7 וַיֹּאמֶר לִי הַנָּךְ הָרָה וְיִלְדֶת בֶּן וְעַתָּה אֲלֹתֶשְׁתִּי יַיִן וְשֹׂכָר וְאֲלֹתֶאכְלִי כָּל־טְמֵאָה כִּי־נִזְיֵר אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנְּעָר מִן־הַבֶּטֶן עַד־יוֹם מוֹתוֹ: פ
13:7 וַיֹּאמֶר לִי הָא אֶת מְעַדְיָא וְתִלְיִדִין בֵּר וְכַעֲנָן לֹא תִשְׁתַּן חֲמַר חֲדַת וְעַתִּיק וְלֹא תִיכְלִין כָּל מִידַעַם מְסָאב אֲרִי נִזְיָרָא דַּיָּי יְהִי רַבִּיא מִן בְּטָנָא עַד יוֹם מוֹתִיה:

13:7 "But he said to me, 'Behold, you shall conceive and give birth to a son, and now you shall not drink wine or strong drink nor eat any unclean thing, for the boy shall be a Nazirite to God from the womb to the day of his death.'"

13:8 וַיַּעֲתַר מְנוּחַ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדוֹנֵי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ יְבוֹאֲנָא עוֹד אֵלַינּוּ וַיִּזְרְנוּ מַה־נַּעֲשֶׂה לְנַעַר הַיּוֹלֵד:
13:8 וְצִלִּי מְנוּחַ קָדָם יְיָ וַיֹּאמֶר בְּבָעוּ יְיָ נָבִיא דַּיָּי דְּשִׁלַּחְתָּא יִיתִי כְּעַן עוֹד לְוֹתְנָא וְיִלְפִנְנָא מָא נַעֲבִיד לְרַבִּיא דִּיתִילִיד:

13:8 Then Manoah entreated the LORD and said, "O Lord, please let the man of God whom You have sent come to us again that he may teach us what to do for the boy who is to be born."

13:9 וַיִּשְׁמַע הָאֱלֹהִים בְּקוֹל מְנוּחַ וַיָּבֵא מְלֹאךְ הָאֱלֹהִים עוֹד אֶל־הָאִשָּׁה וְהִיא יוֹשֶׁבֶת בַּשָּׂדֶה וּמְנוּחַ אִישָׁה אִין עִמָּה:
13:9 וְקָבִיל וְשְׁמִיעַ קָדָם יְיָ צְלוֹתִיה דְּמְנוּחַ וְאַתָּא מְלֹאכָא דַּיָּי עוֹד לְוֹת אֶתְחָא וְהִיא יִתְבָּא בְּחַקְלָא וּמְנוּחַ בַּעֲלָהּ לִית עִמָּה:

13:9 God listened to the voice of Manoah; and the angel of God came again to the woman as she was sitting in the field, but Manoah her husband was not with her.

13:10 וְתַמְהַר הָאִשָּׁה וְתַרְזַן וְתַגִּד לְאִישָׁהּ וְתֹאמֶר אֵלָיו הֲנֵה נִרְאָה אֵלַי הָאִישׁ אֲשֶׁר־בָּא בְּיוֹם אֵלַי:
13:10 וְאוֹחִיאַת אֶתְחָא וְרַהֲטַת וְחֻיַּאת לְבַעֲלָהּ וְאִמְרַת לִיהָ הָא אֶתְחִזִּי לִי גַבְרָא דְאַתָּא בְּיוֹמָא דִּיכִי לְוֹתִי:

13:10 So the woman ran quickly and told her husband, "Behold, the man who came the *other* day has appeared to me."

13:11 וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ מְנוּחַ אַחֲרֵי אִשְׁתּוֹ וַיָּבֵא אֶל־הָאִישׁ וַיֹּאמֶר לוֹ הֲאַתָּה הָאִישׁ אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ אֶל־הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אָנֹכִי:
13:11 וְקָם וְאוֹזַל מְנוּחַ בְּתַר אֶתְחִיה וְאַתָּא לְוֹת גַּבְרָא וַיֹּאמֶר לִיהָ הֲאַתָּ גַּבְרָא דְּמִלִּילְתָּא עִם אֶתְחָא וַיֹּאמֶר אָנָּא:

13:11 Then Manoah arose and followed his wife, and when he came to the man he said to him, "Are you the man who spoke to the woman?" And he said, "I am."

13:12 וַיֹּאמֶר מְנוּחַ עַתָּה יָבֵא דְבַרְיָךְ מַה־יְהִיָּה מִשְׁפַּט־הַנְּעָר וּמַעֲשָׂהוּ:
13:12 וַיֹּאמֶר מְנוּחַ כְּעַן יִתְקַיְיֶמוּן פְּתַגְמָךְ מָא יְהִי דְחֻזִּי לְרַבִּיא לְמִיעַבַד לְעוֹלִימָא וּמָא נַעֲבִיד לִיהָ:

13:12 Manoah said, "Now when your words come *to pass*, what shall be the boy's mode of life and his vocation?"

13:13 וַיֹּאמֶר מְלֹאךְ יְהוָה אֶל־מְנוּחַ מִכָּל אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי אֶל־הָאִשָּׁה תִשְׁמָר:
13:13 וַיֹּאמֶר מְלֹאכָא דַּיָּי לְמְנוּחַ מְכַל דְּאִמְרִית לְאַתְחָא תִסְתְּמָר:

13:13 So the angel of the LORD said to Manoah, "Let the woman pay attention to all that I said."

13:14 מִכֹּל אֲשֶׁר-יֵצֵא מִגֶּפֶן הַיַּיִן לֹא תֹאכַל וַיַּיִן וְשִׁכָר אֶל-תִּשְׁתֶּה וְכָל-טָמְאָה
אֶל-תֹּאכַל כָּל אֲשֶׁר-צִוִּיתִיךָ תִּשְׁמֹר:

13:14 מִכֹּל דִּפּוּק מִגִּפְנֵי דַחְמָא לֹא תִיכּוֹל וְחִמְר חֲדַת וְעִתִּיק לֹא תִשְׁתִּי
וְכָל מִסָּאב לֹא תִיכּוֹל כָּל דְּפִקִּידְתָּה חֲטָר:

13:14 "She should not eat anything that comes from the vine nor drink wine or strong drink, nor eat any unclean thing; let her observe all that I commanded."

13:15 וַיֹּאמֶר מָנוּחַ אֶל-מְלָאֲךָ יְהוָה נַעֲצְרֵה-נָא אוֹתְךָ וְנַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ גְּדֵי עֲזִים:

13:15 וַאֲמַר מָנוּחַ לְמִלְאָכָא דִּי נִיחּוּד כְּעַן יִתְךָ וְנַעֲבִיד קְדָמְךָ גְּדִיא בַר עֲזִי:

13:15 Then Manoah said to the angel of the LORD, "Please let us detain you so that we may prepare a young goat for you."

13:16 וַיֹּאמֶר מְלָאֲךָ יְהוָה אֶל-מָנוּחַ אִם-תַּעֲצֹרְנִי לֹא-אֲכַל בְּלַחְמְךָ וְאִם-תַּעֲשֶׂה
עֲלֶה לִיהוָה תַּעֲלֶנָּה כִּי לֹא-יֵדַע מָנוּחַ כִּי-מְלָאֲךָ יְהוָה הוּא:

13:16 וַאֲמַר מְלָאָכָא דִּי לְמָנוּחַ אִם תִּיחַדְנִי לֹא אֵיכּוֹל בְּלַחְמְךָ וְאִם תַּעֲבִיד
עֲלֵתָא קְדָם יִי תִסְקֶנָּה אֲרִי לֹא יֵדַע מָנוּחַ אֲרִי מְלָאָכָא דִּי הוּא:

13:16 The angel of the LORD said to Manoah, "Though you detain me, I will not eat your food, but if you prepare a burnt offering, *then* offer it to the LORD." For Manoah did not know that he was the angel of the LORD.

13:17 וַיֹּאמֶר מָנוּחַ אֶל-מְלָאֲךָ יְהוָה מִי שְׁמֶךָ כִּי-יָבֵא (דְּבָרֶיךָ) וְכִבְדְּנוּךָ:

13:17 וַאֲמַר מָנוּחַ לְמִלְאָכָא דִּי מִן שְׁמֶךָ אֲרִי יִתְקַיְיִמוּן יִיְהִי פִתְגְּמְךָ וְנִיְקָרְנֶךָ:

13:17 Manoah said to the angel of the LORD, "What is your name, so that when your words come *to pass*, we may honor you?"

13:18 וַיֹּאמֶר לוֹ מְלָאֲךָ יְהוָה לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל לְשְׁמִי וְהוּא-פְּלֵאִי: ס

13:18 וַאֲמַר לִיהוָה מְלָאָכָא דִּי לָמָּה דָּנָן דָּא אַתְּ שְׂאִיל לְשְׁמִי וְהוּא מְפָרֵשׁ:

13:18 But the angel of the LORD said to him, "Why do you ask my name, seeing it is wonderful?"

13:19 וַיִּקַּח מָנוּחַ אֶת-גְּדֵי הָעֲזִים וְאֶת-הַמִּנְחָה וַיַּעַל עַל-הַצֹּר לִיהוָה וּמִפְּלֵא
לַעֲשׂוֹת וּמָנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ רְאִים:

13:19 וַנְּסִיב מָנוּחַ יֵת גְּדִיא בַר עֲזִי וַיֵּת תְּקֻרֹבְתָא וְאִסִּיק עַל טְנָרָא קְדָם יִי
וּמִפְּרִישׁ לְמַעֲבַד וּמָנוּחַ וְאִתְתִּיהַ חֲזָן:

13:19 So Manoah took the young goat with the grain offering and offered it on the rock to the LORD, and He performed wonders while Manoah and his wife looked on.

13:20 וַיְהִי בְעֵלוֹת הַלֶּהָב מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ הַשְּׁמִימָה וַיַּעַל מְלָאֲךָ-יְהוָה בְּלֶהָב
הַמִּזְבֵּחַ וּמָנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ רְאִים וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם אֶרְצָה:

13:20 וְהוּא בְּמִסְק שְׁלֵהוּבִיתָא מֵעַלְוֵי מַדְבְּחָא לְצִית שְׁמִיא וּסְלִיק מְלָאָכָא דִּי
בְּשֵׁלֵהוּבִית מַדְבְּחָא וּמָנוּחַ וְאִתְתִּיהַ חֲזָן וּנְפְּלוּ עַל אִפִּיהוֹן עַל אֶרְעָא:

13:20 For it came about when the flame went up from the altar toward heaven, that the angel of the LORD ascended in the flame of the altar. When Manoah and his wife saw *this*, they fell on their faces to the ground.

13:21 וְלֹא-יֹסֵף עוֹד מְלָאֲךָ יְהוָה לְהִרְאֶה אֶל-מָנוּחַ וְאֶל-אִשְׁתּוֹ אַזּ יֵדַע מָנוּחַ
כִּי-מְלָאֲךָ יְהוָה הוּא:

13:21 וְלֹא אוֹסֵף עוֹד מְלָאָכָא דִּי לְאַתְחֲזָאָה לְמָנוּחַ וּלְאַתְתִּיהַ בְּכִין יֵדַע
מָנוּחַ אֲרִי מְלָאָכָא דִּי הוּא:

13:21 Now the angel of the LORD did not appear to Manoah or his wife again. Then Manoah knew that he was the angel of the LORD.

13:22 וַיֹּאמֶר מָנוּחַ אֶל-אִשְׁתּוֹ מוֹת נָמוֹת כִּי אֱלֹהִים רְאִינוּ:

13:22 וַאֲמַר מָנוּחַ לְאַתְתִּיהַ מְמוֹת נָמוֹת אֲרִי מְלָאָכָא דִּי חֲזִינָא:

13:22 So Manoah said to his wife, "We will surely die, for we have seen God."

13:23 וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ לוֹ חֲפִיץ יְהוָה לְהַמִּיתֵנוּ לֹא־לִקַּח מִיָּדֵנוּ עֹלָה וּמִנְחָה
וְלֹא הִרְאָנוּ אֶת־כָּל־אֱלֹה וְכַעַת לֹא הִשְׁמִיעֵנוּ כֹּזֵאת:

13:23 וַאֲמַרְתָּ לִּיהוָה אֶתְחִיה אֱלֹה וְרַעַו קָדָם מִן־קָדָם יְיָ דְנִמּוּת לֹא קָבִיל מִנְנָא
עֲלֵתָא וּמִנְחָתָא וְלֹא אַחֲזִינָא יָת כָּל אַלִּין וְכַעֲדָן פּוֹן לֹא אֲשַׁמְעָנָא כְּהָדָא:

13:23 But his wife said to him, "If the LORD had desired to kill us, He would not have accepted a burnt offering and a grain offering from our hands, nor would He have shown us all these things, nor would He have let us hear things like this at this time."

13:24 וַתֵּלֶד הָאִשָּׁה בֶן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שַׁמְשׁוֹן וַיִּגְדַּל הַנְּעָר וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה:

13:24 וַיִּלְדֶּת אֶתְחָא בֵר וַקֶּרַת יָת שְׁמִיה שְׁמִשׁוֹן וּרְבָא רְבִיא וּבָרְכִיה יְיָ:

13:24 Then the woman gave birth to a son and named him Samson; and the child grew up and the LORD blessed him.

13:25 וַתְּחַל רוּחַ יְהוָה לְפַעֲמוֹ בְּמַחֲנֵה־דָן בֵּין צֹרְעָה וּבֵין אֶשְׁתָּאוֹל: פ

13:25 וְשָׂרִיאַת רוּחַ גְּבוּרָא נְבוּאָה מִן־קָדָם יְיָ לְתַקְפוּתִיה בְּמִשְׁרִית דָּן בֵּין צֹרְעָה
וּבֵין אֶשְׁתָּאוֹל:

13:25 And the Spirit of the LORD began to stir him in Mahaneh-dan, between Zorah and Eshtaol.

14:1 וַיֵּרֶד שַׁמְשׁוֹן תְּמַנְתָּה וַיֵּרָא אִשָּׁה בְּתַמְנַתָּה מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים:

14:1 וּנְחַת שְׁמִשׁוֹן לְתַמְנַת וַחֲזָא אֶתְחָא בְּתַמְנַת מִבְּנַת פְּלִשְׁתָּאִי:

14:1 Then Samson went down to Timnah and saw a woman in Timnah, one of the daughters of the Philistines.

14:2 וַיַּעַל וַיִּגְדַּל לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ וַיֹּאמֶר רְאִיתִי אִשָּׁה רְאִיתִי בְּתַמְנַתָּה מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים
וְעַתָּה קַח־אוֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה:

14:2 וּסְלִיק וַחֲוִי לְאָבוּהִי וּלְאִמִּיה וַאֲמַר אֶתְחָא חֲזִיתִי בְּתַמְנַת מִבְּנַת פְּלִשְׁתָּאִי
וְכַעַן סָבוּ כַעַן יָתָה לִי לְאִתּוּ:

14:2 So he came back and told his father and mother, "I saw a woman in Timnah, one of the daughters of the Philistines; now therefore, get her for me as a wife."

14:3 וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ הֲאִין בְּבָנוֹת אַחִיךָ וּבְכָל־עַמִּי אִשָּׁה כִּי־אֵתָהּ הוֹלֵךְ
לְקַחַת אִשָּׁה מִפְּלִשְׁתִּים הָעֲרָלִים וַיֹּאמֶר שַׁמְשׁוֹן אֶל־אָבִיו אוֹתָהּ קַח־לִי כִּי־הִיא
יִשְׂרָהּ בְּעֵינָי:

14:3 וַאֲמַר לִיהוָה אָבוּהִי וְאִמִּיה הֲלִית בְּבַנַּת אַחֶךָ וּבְכָל עַמִּי אֶתְחָא דָּאֵת אַרְי
אֵת אַזִּיל לְמַסֵּב אֶתְחָא מִפְּלִשְׁתָּאִי עֲרָלִיא וַאֲמַר שְׁמִשׁוֹן לְאָבוּהִי יָתָה סָב לִי
אַרְי הִיא כְּשֶׁרַת בְּעֵינָי:

14:3 Then his father and his mother said to him, "Is there no woman among the daughters of your relatives, or among all our people, that you go to take a wife from the uncircumcised Philistines?" But Samson said to his father, "Get her for me, for she looks good to me."

14:4 וְאָבִיו וְאִמּוֹ לֹא יָדְעוּ כִּי מִיְהוָה הִיא כִּי־תֵאָנָה הוּא־מִבְּקֶשׁ מִפְּלִשְׁתִּים
וּבַעַתָּה הִיא פְּלִשְׁתִּים מִשְׁלִים בְּיִשְׂרָאֵל: פ

14:4 וְאָבוּהִי וְאִמִּיה לֹא יָדְעוּן אַרְי מִן־קָדָם יְיָ הִיא אַרְי תּוֹסַקְפָא הוּא בְּעֵי
לְאֶתְגַּרְאָה בְּפִלְשְׁתָּאִי וּבַעֲדָנָא הִהוּא פְּלִשְׁתָּאִי שְׁלִטִין מְגִיחִין קִרְבָא בְּיִשְׂרָאֵל:

14:4 However, his father and mother did not know that it was of the LORD, for He was seeking an occasion against the Philistines. Now at that time the Philistines were ruling over Israel.

14:5 וַיֵּרֶד שַׁמְשׁוֹן וְאָבִיו וְאִמּוֹ תְּמַנְתָּה וַיִּבְאוּ עַד־כְּרָמֵי תְּמַנְתָּה וְהָנָה כְּפִיר
אַרְיֹת שֹׁאֵג לְקַרְאָתוּ:

14:5 וּנְחַת שְׁמִשׁוֹן וְאָבוּהִי וְאִמִּיה לְתַמְנַת וְאֵתוּ עַד כְּרָמֵי תְּמַנַּת וְהָא אַרְיֵי בֵר

אַרְיֹן נָהִים לְקַדְמוֹתֶיהָ:

14:5 Then Samson went down to Timnah with his father and mother, and came as far as the vineyards of Timnah; and behold, a young lion *came* roaring toward him.

14:6 וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה וַיִּשְׁפְּעֵהוּ כְּשֹׁפַע הַגְּדִי וּמְאוֹמָה אֵין בְּיָדוֹ וְלֹא הִגִּיד לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה:

14:6 וּשְׂרַת וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ גְּבוּרָא מִן-קִדְמָה יְיָ וְהִדְמִיהָ כְּמֵא דְמַהֲדָמִין גְּדִיָא וּמְדַעִם לִית בְּיָדֶיהָ וְלֹא חוּי לְאָבוּהִי וּלְאִמִּיהָ יָת דַּעְבַּד:

14:6 The Spirit of the LORD came upon him mightily, so that he tore him as one tears a young goat though he had nothing in his hand; but he did not tell his father or mother what he had done.

14:7 וַיֵּרֵד וַיְדַבֵּר לְאִשָּׁה וַתִּישֶׁר בְּעֵינֵי שְׁמֹשׁוֹן:

14:7 וּנְחַת וּשְׂאֵל בְּאַתְחָא וּכְשֶׁרַת בְּעֵינֵי שְׁמֹשׁוֹן:

14:7 So he went down and talked to the woman; and she looked good to Samson.

14:8 וַיָּשָׁב מִיָּמִים לְקַחְתָּהּ וַיִּסַּר לְרֵאוֹת אֵת מַפְלַת הָאֲרִיָּה וְהִנֵּה עֵדַת דְּבוֹרִים בְּגוּיַת הָאֲרִיָּה וּדְבָשׁ:

14:8 וְתַב מְזֻמָּן יוֹמִין לְזֻמָּן לְמִסְבָּה וְזָר לְמַחְזִי יָת פִּנְרָא שְׁלֵדָא דְאֲרִיָּא וְהָא קִנָּא דְדַבְרִיתָא בְּפִנְרָא בְּשֵׁלֵדָא דְאֲרִיָּא וּבִיהָ וּנְסַח דְּבִשָּׂא:

14:8 When he returned later to take her, he turned aside to look at the carcass of the lion; and behold, a swarm of bees and honey were in the body of the lion.

14:9 וַיִּרְדֵּהוּ אֶל-כַּפְּיֹו וַיִּלְךְ הַלּוֹךְ וְאָכַל וַיִּלְךְ אֶל-אָבִיו וְאֶל-אִמּוֹ וַיִּתֵּן לָהֶם וַיֹּאכְלוּ וְלֹא-הִגִּיד לָהֶם כִּי מְגוּיַת הָאֲרִיָּה רָדָה הַדְּבָשׁ:

14:9 וּנְסַחִיהָ בְּיָדֶיהָ וְאֶזֶל מִיִּזְל וְאָכִיל וְאֶזֶל לֹת אָבוּהִי וּלֹת אִמִּיהָ וַיְהִי לָהֶן וְאָכְלוּ וְלֹא חוּי לָהֶן אֲרִי מִפִּנְרָא מִשְׁלֵדָא דְאֲרִיָּא נְסִיחַ דְּבִשָּׂא:

14:9 So he scraped the honey into his hands and went on, eating as he went. When he came to his father and mother, he gave *some* to them and they ate *it*; but he did not tell them that he had scraped the honey out of the body of the lion.

14:10 וַיֵּרֵד אָבִיהוּ אֶל-הָאִשָּׁה וַיַּעַשׂ שָׁם שְׁמֹשׁוֹן מִשְׁתָּהּ כִּי בֶן יַעֲשׂוּ הַבְּחוּרִים:

14:10 וּנְחַת אָבוּהִי עַל עֵיסַק אַתְחָא וְעַבְדַּ תַּמָּן שְׁמֹשׁוֹן מִשְׁתִּיָא אֲרִי כִין עָבְדִין עוֹלִימָא:

14:10 Then his father went down to the woman; and Samson made a feast there, for the young men customarily did this.

14:11 וַיְהִי כִּרְאוֹתָם אוֹתוֹ וַיִּקְחוּ שְׁלֹשִׁים מְרַעִים וַיְהִיו אִתּוֹ:

14:11 וְהוּוּ כַד חָזוּ יָתִיהָ וּדְבָרוּ תְלָתִין חֲבֵרִין גְּבֵרִין וְהוּוּ עֲמִיהָ:

14:11 When they saw him, they brought thirty companions to be with him.

14:12 וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמֹשׁוֹן אַחֲוָדָה-נָא לָכֶם חִידָה אִם-הִגִּיד תְּגִידוּ אוֹתָהּ לִי שְׁבַעַת יָמֵי הַמִּשְׁתָּה וּמִצָּאתֶם וְנָתַתִּי לָכֶם שְׁלֹשִׁים סְדִינִים וּשְׁלֹשִׁים חֲלָפַת בְּגָדִים:

14:12 וְאָמַר לָהֶן שְׁמֹשׁוֹן אִיחוד כְּעַן לְכוּן חוֹדִיתָא אִם חוֹאָה תַּחוּן יָתִיהָ לִי שְׁבַעַה יוֹמֵי מִשְׁתִּיָא וְתִשְׁכְּחוּן וְאִתִּין לְכוּן תְּלָתִין פְּלַדִּיסִין וְתִלְתִּין אַצְטְלוֹן דְּלְבוּשָׂא:

14:12 Then Samson said to them, "Let me now propound a riddle to you; if you will indeed tell it to me within the seven days of the feast, and find it out, then I will give you thirty linen wraps and thirty changes of clothes.

14:13 וְאִם-לֹא תוּכְלוּ לְהִגִּיד לִי וְנָתַתֶּם אִתְּם לִי שְׁלֹשִׁים סְדִינִים וּשְׁלֹשִׁים חֲלִיפוֹת בְּגָדִים וַיֹּאמְרוּ לוֹ חוֹדָה חִידְתְּךָ וּנְשַׁמְעָנָה:

14:13 וְאִם לֹא תְכַלּוּן לְחוֹאָה לִי וְתַתְּנוּן אִתּוֹן לִי תְלָתִין פְּלַדִּיסִין וְתִלְתִּין

אֲצַטְלֹן דְּלְבוּשָׁא וְאֹמְרוּ לִיה חוּד חוּדִיתְךָ וְנִשְׁמַעְנָה:

14:13 "But if you are unable to tell me, then you shall give me thirty linen wraps and thirty changes of clothes." And they said to him, "Propound your riddle, that we may hear it."

14:14 וַיֹּאמֶר לָהֶם מִהָאֲכָל יֵצֵא מֵאֲכָל וּמֵעַז יֵצֵא מִתּוֹק וְלֹא יִכְלוּ לְהַגִּיד
הַחִידָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים:

14:14 וְאֹמֵר לְהוֹן מִיֵּאֲכָלָא נִפְק מִיֵּכְלָא וּמִתְקִיפָא נִפְק חֲלִיא וְלֹא יִכְלוּ
לְחַוָּאָה חוּדִיתָא תְּלָתָא יוֹמִין:

14:14 So he said to them, "Out of the eater came something to eat, And out of the strong came something sweet." But they could not tell the riddle in three days.

14:15 וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיֹּאמְרוּ לְאִשְׁת־שֹׁמְשׁוֹן פְּתִי אֶת־אִישְׁךָ וַיְגַד־לָנוּ
אֶת־הַחִידָה פֶּן־נִשְׂרַף אוֹתְךָ וְאֶת־בַּיִת אָבִיךָ בְּאֵשׁ הַלִּירְשָׁנוּ כִּי־אַתֶּם לָנוּ הֲלֹא:
14:15 וְהוּא בְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה וַאֲמְרוּ לְאַתְת שֹׁמְשׁוֹן שְׂדִילִי יָת בַּעֲלִיךָ וַיְחַוִּי לָנָא
יָת חוּדִיתָא דְּלָמָא נּוֹקִיד יִתִּיךְ וַיְת בַּיִת אָבוּךָ בְּנוֹרָא הַלְּמַסְכְּנוֹתָנָא קְרִיתוֹן
לָנָא הֲלָכָא:

14:15 Then it came about on the fourth day that they said to Samson's wife, "Entice your husband, so that he will tell us the riddle, or we will burn you and your father's house with fire. Have you invited us to impoverish us? Is this not so?"

14:16 וַתִּבְכֶּה אִשְׁת שֹׁמְשׁוֹן עָלָיו וַתֹּאמֶר רַק־שָׁנֵאתָנִי וְלֹא אֶהְבַּתָּנִי הַחִידָה חֲדָתָ
לְבָנֵי עַמִּי וְלִי לֹא הִגַּדְתָּה וַיֹּאמֶר לָהּ הִנֵּה לְאָבִי וְלְאָמִי לֹא הִגַּדְתִּי וְלָךְ אָגִיד:
14:16 וּבִכְת אֶתְת שֹׁמְשׁוֹן עֲלוּהִי וַאֲמַרְת לְחוּד סְנִיתָנִי וְלֹא רְחִימְתָנִי חוּדִיתָא
חֲדָתָא לְבָנֵי עַמִּי אוֹמִי וְלִי לֹא חֻוִּיתָא וַאֲמֵר לָהּ הֵא לְאָבָא וְלְאָמָא לֹא
חֻוִּיתִי וְלִיךְ אִיכְרִין אַחֻוִּי:

14:16 Samson's wife wept before him and said, "You only hate me, and you do not love me; you have propounded a riddle to the sons of my people, and have not told it to me." And he said to her, "Behold, I have not told it to my father or mother; so should I tell you?"

14:17 וַתִּבְכֶּה עָלָיו שְׁבַע־יָמִים אֲשֶׁר־הָיָה לָהֶם הַמְּשֻׁתָּה וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיְגַד־לָהּ כִּי הִצִּיקְתָּהּ וַתִּגַּד הַחִידָה לְבָנֵי עַמָּהּ:
14:17 וּבִכְת עֲלוּהִי שְׁבַע־יּוֹמָא דְּהוּא לְהוֹן מְשֻׁתָּא וְהוּא בְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה וְחַוִּי
לָהּ אֲרִי דְּחֻקְתִּיהָ וְחַוִּיאַת חוּדִיתָא לְבָנֵי עַמָּהּ:

14:17 However she wept before him seven days while their feast lasted. And on the seventh day he told her because she pressed him so hard. She then told the riddle to the sons of her people.

14:18 וַיֹּאמְרוּ לוֹ אַנְשֵׁי הָעִיר בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי בְּטָרָם יָבֹא הַחֶרֶסֶה מִהַמְּתוֹק
מִדְּבַשׁ וּמָה עִז מֵאֲרִי וַיֹּאמֶר לָהֶם לֹלֵא חֲרָשְׁתֶּם בַּעֲנַלְתִּי לֹא מִצְּאֶתֶם חִידָתִי:
14:18 וַאֲמְרוּ לִיה אַנְשֵׁי קֶרְתָּא בְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה עַד־לָא מִיעַל שֹׁמְשָׁא מָא חֲלִי
מִדְּבַשָּׁא וּמָא תְּקוּף מֵאֲרִיא וַאֲמֵר לְהוֹן אֵלוּ לֹא פּוֹן לֹא בְּדַקְתוֹן בְּאַתְתִּי לֹא
אַשְׁכַּחְתוֹן חוּדִיתִי:

14:18 So the men of the city said to him on the seventh day before the sun went down, "What is sweeter than honey? And what is stronger than a lion?" And he said to them, "If you had not plowed with my heifer, You would not have found out my riddle."

14:19 וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה וַיִּרַד אֲשַׁקְלוֹן וַיָּךְ מֵהֶם שְׁלֹשִׁים אִישׁ וַיִּקַּח
אֶת־חֲלִיצוֹתָם וַיִּתֵּן הַחֲלִיפּוֹת לְמַגִּידֵי הַחִידָה וַיַּחַר אָפוּ וַיַּעַל בַּיִת אָבִיהוּ: פ
14:19 וַיִּשְׂרַת עֲלוּהִי רוּחַ גְּבוּרָא מִן־קָדָם יְיָ וַנְחַת לְאַשְׁקְלוֹן וַקְטַל מִנְהוֹן תְּלָתִין
גְּבוּרָא וַנְסִיב מִנְהוֹן יָת זְרוּיָהוֹן וַיְהִב יָת אֲצַטְלִיא לְדַחֻוִּיאָו חוּדִיתָא וַתְּקַיֵּף
רְגִזָּיהָ וַסְלִיק לְבַיִת אָבוּהִי:

14:19 Then the Spirit of the LORD came upon him mightily, and he went down to Ashkelon and killed thirty of them

and took their spoil and gave the changes of clothes to those who told the riddle. And his anger burned, and he went up to his father's house.

14:20 וְתָהִי אִשְׁתּוֹ שְׁמוּשׁוֹן לְמַרְעָהּוּ אֲשֶׁר רָעָה לוֹ:

14:20 וְהָיָה אֵת שְׁמוּשׁוֹן לְחַבְרִיָּה דֶהוּהָ שׁוֹשְׁבֵינִיָּה:

14:20 But Samson's wife was given to his companion who had been his friend.

15:1 וַיְהִי מִיָּמִים בֵּימֵי קְצִיר־חֹטִים וַיִּפְקֹד שְׁמוּשׁוֹן אֶת־אִשְׁתּוֹ בְּגַדֵי עֲזִים וַיֹּאמֶר

אָבָאָה אֶל־אִשְׁתִּי הֲחִדְרָה וְלֹא־נָתַנּוּ אָבִיָּהּ לָבוֹא:

15:1 וְהָיָה לְזָמַן יוֹמִין בְּיוֹמֵי חֶצֶד חֹטִין וְאִדְכַר שְׁמוּשׁוֹן יָת אֶתְתִּיהָ בְּגִדֵיָּא בַר עֲזִי וַאֲמַר אֵיעוּל לֹת אֶתְתִּי לְאִדְרוֹן בֵּית מִשְׁכָּבָא וְלֹא שְׁבַקִּיהָ אָבוּהָא לְמֵיעַל:

15:1 But after a while, in the time of wheat harvest, Samson visited his wife with a young goat, and said, "I will go in to my wife in *her* room." But her father did not let him enter.

15:2 וַיֹּאמֶר אָבִיָּהּ אָמַר אֶמְרָתִי כִּי־שָׂנֵא שְׂנֵאתָהּ וְאֶתְנַנְנָה לְמַרְעֶךָ הֲלֹא אַחֲתָהּ

הַקְּטָנָה טוֹבָה מִמֶּנָּה תִּהְיֶנָּא לָךְ תַּחֲתֶיהָ:

15:2 וַאֲמַר אָבוּהָא מִימַר אֶמְרִית אֲרִי מִסָּנֵא סְנִיתָה וַיְהִיבָתָה לְחַבְרָךְ הֲלֹא

אַחֲתָה זַעִירָתָא שְׁפִירָא טַבְתָּא מְנָה תְּהִי כְעַן לָךְ חַלוּפְהָא:

15:2 Her father said, "I really thought that you hated her intensely; so I gave her to your companion. Is not her younger sister more beautiful than she? Please let her be yours instead."

15:3 וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמוּשׁוֹן נִקִּיתִי הַפְּעַם מִפְּלִשְׁתִּים כִּי־עָשָׂה אֲנִי עִמָּם רָעָה:

15:3 וַאֲמַר לָהוֹן שְׁמוּשׁוֹן זְכִי אֲנָא זְמַנָּא הָדָא מִפְּלִשְׁתָּאִי אֲרִי עֶבִיד אֲנָא עִמָּהוֹן

בִּישָׂא:

15:3 Samson then said to them, "This time I shall be blameless in regard to the Philistines when I do them harm."

15:4 וַיֵּלֶךְ שְׁמוּשׁוֹן וַיִּלְכֹּד שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת שׁוּעָלִים וַיִּקַּח לַפְּדִים וַיִּפֶן זָנָב אֶל־זָנָב

וַיִּשֶׂם לַפִּיד אַחַד בֵּין־שְׁנֵי הַזָּנָבוֹת בְּתוֹךְ:

15:4 וְאִזְל שְׁמוּשׁוֹן וְאֶחָד תֵּלַת מְאָה תַעֲלוּן וְנָסִיב בְּעוֹרֵיָּא וְקִטַר דְּנָבָא בְּרִישׁ

דְּנָבָא וְשׁוּי בְּעוֹרָא חַד בֵּין תְּרֵי דְנָבִיא בְּמַצִּיעִין:

15:4 Samson went and caught three hundred foxes, and took torches, and turned *the foxes* tail to tail and put one torch in the middle between two tails.

15:5 וַיִּבְעֶר־אֵשׁ בַּלְּפִידִים וַיִּשְׁלַח בְּקִמּוֹת פְּלִשְׁתִּים וַיִּבְעֶר מְגֹדֵישׁ וְעַד־קִמָּה

וְעַד־פָּרֶם זֵית:

15:5 וְאִדְלִיק אִישְׁתָּא בְּעוֹרֵיָּא וְשִׁלַּח בְּקִמַּת פְּלִשְׁתָּאִי וְאִדְלִיק מְגֹדֵישָׁא וְעַד

קִמָּא וְעַד כְּרַמֵּיָּא וְעַד זֵיתָא:

15:5 When he had set fire to the torches, he released the foxes into the standing grain of the Philistines, thus burning up both the shocks and the standing grain, along with the vineyards and groves.

15:6 וַיֹּאמְרוּ פְּלִשְׁתִּים מִי עָשָׂה זֹאת וַיֹּאמְרוּ שְׁמוּשׁוֹן חֲתָן הַתְּמֹנִי כִּי לָקַח

אֶת־אִשְׁתּוֹ וַיִּתְּנָהּ לְמַרְעָהּוּ וַיַּעֲלֵוּ פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׂרְפוּ אוֹתָהּ וְאֶת־אָבִיָּהּ בָּאֵשׁ:

15:6 וַאֲמַרוּ פְּלִשְׁתָּאִי מִן מַה עֶבֶד דָּא וַאֲמַרוּ שְׁמוּשׁוֹן חֲתַנְיָה דְּתַמְנִי אֲרִי נָסִיב

יָת אֶתְתִּיהָ וַיְהִיבָהּ לְחַבְרִיָּה וְסָלִיקוּ פְּלִשְׁתָּאִי וְאִזְקִידוּ יָתָהּ וַיָּת אָבוּהָא בְּנוֹרָא:

15:6 Then the Philistines said, "Who did this?" And they said, "Samson, the son-in-law of the Timnite, because he took his wife and gave her to his companion." So the Philistines came up and burned her and her father with fire.

15:7 וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמוּשׁוֹן אִם־תַּעֲשׂוּן כֹּזָאת כִּי אִם־נִקְמַתִּי בְכֶם וְאַחַר אֶחְדָּל:

15:7 וַאֲמַר לָהוֹן שְׁמוּשׁוֹן אִם תַּעֲבֹדוּן כְּהָדָא אֱלֵהִין כֹּד אֶתְפָּרַע מִנְכוּן וּבְתַר

כִּין אֶתְמַנַּע:

15:7 Samson said to them, "Since you act like this, I will surely take revenge on you, but after that I will quit."

15:8 וַיִּדְּ אֹתָם שׁוֹק עַל-יָרֵךְ מִכָּה גְדוֹלָה וַיִּרַד וַיֵּשֶׁב בְּסַעֲיַף סַלַע עֵיטָם: ס
15:8 וּמַחָא יְתָהוֹן פְּרָשִׁין עִם רַגְלָאִין מַחָא סַגִּיָּאָה רַבָּא וּנְחַת וַיִּתִּיב בְּשַׁקִּיף כִּיף
עֵין עֵיטָם:

15:8 He struck them ruthlessly with a great slaughter; and he went down and lived in the cleft of the rock of Etam.

15:9 וַיַּעֲלוּ פְּלִשְׁתִּים וַיַּחֲנוּ בִיהוּדָה וַיִּנְטְשׁוּ בְלַחִי:

15:9 וּסְלִיקוּ פְּלִשְׁתָּאִי וּשְׂרוּ בְאַרְעָא דְבֵית יְהוּדָה וְאַתְרִישׁוּ וּשְׂרוּ עַל לַחִי:

15:9 Then the Philistines went up and camped in Judah, and spread out in Lehi.

15:10 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יְהוּדָה לְמָה עָלִיתֶם עָלֵינוּ וַיֹּאמְרוּ לְאַסּוּר אֶת-שִׁמְשׁוֹן עָלֵינוּ
לַעֲשׂוֹת לוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לָנוּ:

15:10 וַאֲמָרוּ אָנֹשׁ יְהוּדָה לְמָא סְלִיקְתוֹן עָלָנָא וַאֲמָרוּ לְמִיסַר לְמִיכַפַּת יַת
שִׁמְשׁוֹן סְלִיקְנָא לְמַעַבְדַּד לִיה כִּמָּא דְעַבְדַּד לָנָא:

15:10 The men of Judah said, "Why have you come up against us?" And they said, "We have come up to bind Samson in order to do to him as he did to us."

15:11 וַיִּרְדּוּ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ מִיהוּדָה אֶל-סַעֲיַף סַלַע עֵיטָם וַיֹּאמְרוּ לְשִׁמְשׁוֹן
הֲלֹא יָדַעְתָּ כִּי-מַשְׁלִים בָּנוּ פְּלִשְׁתִּים וּמִה-זֹּאת עָשִׂיתָ לָנוּ וַיֹּאמֶר לָהֶם כַּאֲשֶׁר
עָשִׂוּ לִי כֵן עָשִׂיתִי לָהֶם:

15:11 וּנְחַתוּ תַלְתָּא אֲלָפִין גְּבַרָא מְדַבִּית מְשִׁידַט יְהוּדָה לְשַׁקִּיף כִּיף עֵיטָם
וַאֲמָרוּ לְשִׁמְשׁוֹן הֲלֹא יָדַעְתָּ אֲרִי שְׁלִטִין מַשְׁלִין בְּנָא פְּלִשְׁתָּאִי וּמָא דָּא עַבְדַּת
לָנָא וַאֲמָר לְהוֹן כִּמָּא דְעַבְדוּ לִי כִין עַבְדִּית לְהוֹן:

15:11 Then 3,000 men of Judah went down to the cleft of the rock of Etam and said to Samson, "Do you not know that the Philistines are rulers over us? What then is this that you have done to us?" And he said to them, "As they did to me, so I have done to them."

15:12 וַיֹּאמְרוּ לוֹ לְאַסְרֶךָ יִרְדְּנוּ לְתַתְּךָ בְּיַד-פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְשׁוֹן
הַשְּׁבַעוּ לִי פֶן-תִּפְגְּעוּן בִּי אַתֶּם:

15:12 וַאֲמָרוּ לִיה לְמִיסְרְךָ נַחְתָּנָא לְמַמְסַרְךָ בְּיָדָא דְפְּלִשְׁתָּאִי וַאֲמָר לְהוֹן
שִׁמְשׁוֹן קִימָוּ לִי דְלְמָא תִשְׁלִטוּן בִּי אַתּוֹן:

15:12 They said to him, "We have come down to bind you so that we may give you into the hands of the Philistines." And Samson said to them, "Swear to me that you will not kill me."

15:13 וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא אִמְרָ לָא כִּי-אַסְרֶךָ וּנְתַנּוּךָ בְּיָדָם וְהָמַת לָא נִמְיָתְךָ
וַיֹּאסְרוּהוּ בְּשָׁנַיִם עֵבֶתִים חֲדָשִׁים וַיַּעֲלוּהוּ מִן-הַסַּלַע:

15:13 וַאֲמָרוּ לִיה לְמִימַר לָא אֲרִי מִיסַר נִיסְרֶנְךָ וּנְמַסְרֶנְךָ בְּיַדְהוֹן וּמְקַטְל לָא
נְקַטְלֶנְךָ וְאַסְרוּהִי בְּתַרְתִּין גְּדִילֵן חֲדָתָן וְאַסְקוּהִי מִן כִּיפָּא:

15:13 So they said to him, "No, but we will bind you fast and give you into their hands; yet surely we will not kill you." Then they bound him with two new ropes and brought him up from the rock.

15:14 הוּא-בָּא עַד-לַחִי וּפְלִשְׁתִּים הֲרִיעוּ לְקַרְאָתוֹ וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה
וַתְּהַיֵּינָה הָעֵבֶתִים אֲשֶׁר עַל-זְרוּעוֹתָיו כַּפְּשָׁתִים אֲשֶׁר בָּעָרוּ בְּאֵשׁ וַיִּמָּסוּ אַסּוּרָיו
מֵעַל יָדָיו:

15:14 הוּא אֶתָּא עַד לַחִי וּפְלִשְׁתָּאִי יִבִּיבוּ לְקַדְמוֹתִיהָ וּשְׂרַת עָלוּהִי רוּחַ גְּבוּרָא
מִן-קָדָם יי וְהוּאָה גְּדִילְתָּא דְעַל דְרַעוּהִי כַכְתָּנָא דְאַרְחַ דְּאֶחָד בֵּיה נוֹרָא
וְאַתְפַּסְקוּ אִיתְמַסּוּ אַסּוּרוּהִי מֵעַל יְדוּהִי:

15:14 When he came to Lehi, the Philistines shouted as they met him. And the Spirit of the LORD came upon him mightily so that the ropes that were on his arms were as flax that is burned with fire, and his bonds dropped from his hands.

15:15 וַיִּמְצֵא לְחֵי-חַמּוֹר טְרִיָּה וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְחָהּ וַיִּדְבֹּק אֹתָהּ אִישׁ:
15:15 וְאִשְׁכַּח לֹועָא דַחמָרָא בְטִינָתָא וְאוֹשִׁיט יָדֵיהּ וְנִסְבָּה וּקְטַל בַּהּ אֶלֶף גְּבָרָא:
15:15 He found a fresh jawbone of a donkey, so he reached out and took it and killed a thousand men with it.

15:16 וַיֹּאמֶר שְׁמֹשׁוֹן בְּלַחֵי הַחַמּוֹר חַמּוֹר חַמְרָתִים בְּלַחֵי הַחַמּוֹר הַפִּיתִי אֶלֶף
אִישׁ:

15:16 וְאָמַר שְׁמֹשׁוֹן בְּלֹועָא דַחמָרָא רְמִיתָנוּן דְּגוֹרִין בְּלֹועָא דַחמָרָא קְטִילִית
קְטִילִית אֶלֶף גְּבָרָא:

15:16 Then Samson said, "With the jawbone of a donkey, Heaps upon heaps, With the jawbone of a donkey I have killed a thousand men."

15:17 וַיְהִי כִכְלָתוֹ לְדַבֵּר וַיִּשְׁלַךְ הַלְּחִי מִיָּדוֹ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא רַמַּת לְחִי:

15:17 וְהָיָה כִּד שִׁיעִי לְמַלְלָא וּרְמָא לֹועָא מִן יָדֵיהּ וּקְרָא לְאַתְרָא הַהוּא רַמַּת
לְחִי:

15:17 When he had finished speaking, he threw the jawbone from his hand; and he named that place Ramath-lehi.

15:18 וַיִּצְמָא מְאֹד וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲתָהּ נָתַתְּ בְיַד־עַבְדְּךָ אֶת־הַתְּשׁוּעָה
הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וְעַתָּה אֲמוֹת בְּצִמָּא וְנִפְלִיתִי בְיַד הָעֶרְלִים:

15:18 וּצְהִי לַחֲדָא וְצְלִי קָדָם יְיָ וְאָמַר אֶת עֲבַדְתָּא עַל יָדָא דְעַבְדְּךָ יְת פִּרְקָנָא
רְבָא הָרִין וּכְעַן אֲמוֹת בְּצִהוּתָא וְאַתְמַסֵּר בְּיָדָא דְעֶרְלָאִי:

15:18 Then he became very thirsty, and he called to the LORD and said, "You have given this great deliverance by the hand of Your servant, and now shall I die of thirst and fall into the hands of the uncircumcised?"

15:19 וַיִּבְקַע אֱלֹהִים אֶת־הַמְּכַתֵּשׁ אֲשֶׁר־בְּלַחֵי וַיִּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם וַיִּשְׁתַּ וַתִּשָּׁב רֹחוֹ
וַיַּחֲי עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָהּ עֵין הַקּוֹרָא אֲשֶׁר בְּלַחֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

15:19 וּבִזְעַ יְיָ אֱלֹהִים יְת כֶּכָּא כִּיפָא דְבִלֹועָא וּנְפָקוּ מִנֶּיהּ מַיָּא וּשְׁתִי וַתִּבַּת
רוּחִיהּ וַחֲיָא עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ עֵינָא דְאַתְיְהִיבַת בְּצִלּוּתָא דְשְׁמֹשׁוֹן הָא הִיא
קְיָמָא בְּלַחֵי עַד יוֹמָא הָרִין:

15:19 But God split the hollow place that is in Lehi so that water came out of it. When he drank, his strength returned and he revived. Therefore he named it En-hakkore, which is in Lehi to this day.

15:20 וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּיָמָיו פְּלִשְׁתִּים עֶשְׂרִים שָׁנָה: פ

15:20 וַדָּן יְת יִשְׂרָאֵל בְּיוֹמָיו פְּלִשְׁתָּאִי עֶסְרִין שָׁנִין:

15:20 So he judged Israel twenty years in the days of the Philistines.

16:1 וַיֵּלֶךְ שְׁמֹשׁוֹן עִזְתָּהּ וַיִּרְא־שָׁם אִשָּׁה זוֹנָה וַיָּבֵא אֵלֶיהָ:

16:1 וְאִזַּל שְׁמֹשׁוֹן לְעִזַּת וַחֲזָא תַמָּן אֶתְתָּא פְּנִדְקִיתָא וְעַל לְוֹתָהּ:

16:1 Now Samson went to Gaza and saw a harlot there, and went in to her.

16:2 לְעִזְתִּים לְאָמַר בָּא שְׁמֹשׁוֹן הִנֵּה וַיִּסְבּוּ וַיִּאָּרְבוּ־לוֹ כָּל־הַלַּיְלָה בְּשַׁעַר הָעִיר
וַיִּתְחַרְשׁוּ כָּל־הַלַּיְלָה לְאָמַר עַד־אוֹר הַבֶּקֶר וַהֲרַגְנָהּוּ:

16:2 לְעִזְתָּאִי אֶתְחוּהּ לְמִימַר אֶתָּא שְׁמֹשׁוֹן הֶלְכָא וְאַסְחָרוּ וּכְמִנּוּ לִיהּ כָּל
לַיְלָא בְּמַעְלָנָא דַתְּרַע קַרְתָּא וּשְׁתִּיקוּ לִיהּ כָּל לַיְלָא לְמִימַר עַד מִיְהַר
נִיהוּר מַהוּי מִיסק מִינְהַר צַפְרָא וְנִקְטְלָנִיהּ:

16:2 When it was told to the Gazites, saying, "Samson has come here," they surrounded the place and lay in wait for him all night at the gate of the city. And they kept silent all night, saying, "Let us wait until the morning light, then we will kill him."

16:3 וַיִּשְׁכַּב שְׁמֹשׁוֹן עַד־חֲצִי הַלַּיְלָה וַיִּקְּם בְּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיִּיאָחַז בְּדַלְתוֹת

שַׁעֲרֵהָעִיר וּבִשְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וַיִּסַּעֵם עַם־הַבְּרִיחַ וַיִּשֶׂם עַל־כַּתְּפָיו וַיַּעֲלֵם אֶל־רֹאשׁ
הָהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי חֶבְרוֹן: פ
16:3 וּשְׁכִיב שִׁמְשׁוֹן עַד פְּלִגּוֹת לַיְלִיָּא וְקָם בַּפְּלִגּוֹת לַיְלִיָּא וְאַחַד בְּדָשֵׁי תַרְע
קָרְתָא וּבַתְרִין סָפֵיא וּנְטַלְנוֹן עִם עֲבָרָא וְשׁוּי עַל כַּתְּפוּהִי וְאַסִּיקְנוֹן לְרִישׁ
טוֹרָא דְעַל־אֲפִי חֶבְרוֹן:

16:3 Now Samson lay until midnight, and at midnight he arose and took hold of the doors of the city gate and the two posts and pulled them up along with the bars; then he put them on his shoulders and carried them up to the top of the mountain which is opposite Hebron.

16:4 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיֵּאָהֵב אִשָּׁה בְּנַחַל שֹׁרֵק וּשְׁמָהּ דְלִילָה:

16:4 וַהֲוָה בְּתַר כֵּין וּרְחִים אֶתְתָא בְּנַחְלָא דְסוֹרֵק וּשְׁמָהּ דְלִילָה:

16:4 After this it came about that he loved a woman in the valley of Sorek, whose name was Delilah.

16:5 וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ סַרְנֵי פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לָהּ פַתֵּי אוֹתוֹ וּרְאֵי בַמָּה כְּחוֹ גְדוֹל
וּבַמָּה נוֹכַל לוֹ וְאַסְרְנָהוּ לְעַנְתּוֹ וְאַנְחָנוּ נִתְּן־לְךָ אִישׁ אֶלֶף וּמֵאָה כֶּסֶף:
16:5 וּסְלִיקוּ לְוַתָּה טַרְנֵי פְּלִשְׁתָּאִי וְאַמְרוּ לָהּ שְׁדִילֵי יִתִּיה וְחֲזִי בַמָּא חִילִיה
סַנֵי רַבָּא וּבַמָּא נְכוּל לִיה וְנִיסְרְנִיה לְעַנְיּוּתִיה וְאַנְחָנָא נִתִּין לִיךְ לַגִּבֵּר אֶלֶף
וּמֵאָה סְלַעִין דְכֶסֶף:

16:5 The lords of the Philistines came up to her and said to her, "Entice him, and see where his great strength *lies* and how we may overpower him that we may bind him to afflict him. Then we will each give you eleven hundred *pieces* of silver."

16:6 וַתֹּאמֶר דְלִילָה אֶל־שִׁמְשׁוֹן הַגִּידָה־נָא לִי בַמָּה כְּחוֹךְ גְדוֹל וּבַמָּה תִאָסֵר
לְעַנּוּתְךָ:

16:6 וְאַמְרַת דְלִילָה לְשִׁמְשׁוֹן חֲזִי כַעַן לִי בַמָּא חִילְךָ סַנֵי וּבַמָּא תִתְאַסֵּר
לְעַנְיּוּתְךָ:

16:6 So Delilah said to Samson, "Please tell me where your great strength is and how you may be bound to afflict you."

16:7 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ שִׁמְשׁוֹן אִם־יֹאסְרֵנִי בְּשִׁבְעָה יִתְרִים לַחִים אֲשֶׁר לֹא־חָרְבוּ
וְחִלְיִתִּי וְהָיִיתִי כְּאַחַד הָאָדָם:

16:7 וְאַמְרַת לָהּ שִׁמְשׁוֹן אִם יִסְרוּנִי בְּשִׁבְעָה יִתְרִין אֲטוּנִין רְטִיבִין דְלָא יְבִישׁוּ
וְאַחֲלוּשׁ וְאַהֲוִי כְחַד מִבְּנֵי־אֲנָשָׁא:

16:7 Samson said to her, "If they bind me with seven fresh cords that have not been dried, then I will become weak and be like any *other* man."

16:8 וַיַּעֲלוּ־לָהּ סַרְנֵי פְּלִשְׁתִּים שִׁבְעָה יִתְרִים לַחִים אֲשֶׁר לֹא־חָרְבוּ וַתֹּאסְרָהוּ
בָהֶם:

16:8 וְאַסִּיקוּ לָהּ טַרְנֵי פְּלִשְׁתָּאִי שִׁבְעָה יִתְרִין רְטִיבִין דְלָא יְבִישׁוּ וְאַסְרַתִּיהּ בְּהוֹן:

16:8 Then the lords of the Philistines brought up to her seven fresh cords that had not been dried, and she bound him with them.

16:9 וְהָאֲרָב יָשֵׁב לָהּ בְּחֻדְרָא וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן וַיִּנְתַּק
אֶת־הַיִּתְרִים כַּאֲשֶׁר יִנְתַּק פְּתִיל־הַנְּעֵרֶת בְּהַרְיָחוֹ אֲשׁ וְלֹא נוֹדַע כְּחוֹ:

16:9 וְכִמְנָא יְתִיב לָהּ בְּאֲדָרוֹן בֵּית מִשְׁכָּבָא וְאַמְרַת לִיה פְּלִשְׁתָּאִי אָתוּ עָלְךָ
שִׁמְשׁוֹן וּפְסִיק יֵת יִתְרִיא כְמָא דְמִתְפְּסִיק חוּטָא דְכַתְנָא דְאַרְחָ בֵּיהּ נוֹרָא וְלֹא
אֲתִידַע חִילִיה:

16:9 Now she had *men* lying in wait in an inner room. And she said to him, "The Philistines are upon you, Samson!" But he snapped the cords as a string of tow snaps when it touches fire. So his strength was not discovered.

16:10 וַתֹּאמֶר דְלִילָה אֶל־שִׁמְשׁוֹן הֲנֵה הַתְּלַת בֵּי וַתְּדַבֵּר אֵלָי כְּזָבִים עָתָה

הגידה נא לי במה תאסר:

16:10 ואמרת דלילה לשמשון הא שקרת בי ומלילת עמי כדבין כען חוי כען לי במא תתאסר:

16:10 Then Delilah said to Samson, "Behold, you have deceived me and told me lies; now please tell me how you may be bound."

16:11 ויאמר אליה אסור יאסרוני בעבתים חדשים אשר לא נעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי כאחד האדם:

16:11 ואמר לה אם מיסר ייסרוני בגדילן חדתן דלא אתעבדת בהון עבדתא ואחלוש ואהוי כחד מבני אנשא:

16:11 He said to her, "If they bind me tightly with new ropes which have not been used, then I will become weak and be like any other man."

16:12 ותקח דלילה עבתים חדשים ותאסרהו בהם ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון והארב ישב בחדר וינתקם מעל זרעתי פחוט:

16:12 ונסיבת דלילה גדילן חדתן ואסרתיה בהון ואמרת ליה פלשתאי אתו עלך שמשון וכמנא יתיב באדרון בית משכבא ופסקנון מעל דרעוהי כחוטא:

16:12 So Delilah took new ropes and bound him with them and said to him, "The Philistines are upon you, Samson!" For the men were lying in wait in the inner room. But he snapped the ropes from his arms like a thread.

16:13 ותאמר דלילה אל שמשון עדהנה התלת בי ותדבר אלי כזבים הגידה לי במה תאסר ויאמר אליה אסתארגי את שבע מחלפות ראשי עם המסכת:

16:13 ואמרת דלילה לשמשון עד הקא שקרת בי ומלילת עמי כדבין חוי כען לי במא תתאסר ואמר לה אם תשתן תמחן ית שבע גדילת רישי עם אכסנא במשתיתא:

16:13 Then Delilah said to Samson, "Up to now you have deceived me and told me lies; tell me how you may be bound." And he said to her, "If you weave the seven locks of my hair with the web and fasten it with a pin, then I will become weak and be like any other man."

16:14 ותחקע ביתד ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וייקן משנתו ויסע את היתד הארג ואת המסכת:

16:14 ונקשת בסכתא ואמרת ליה פלשתאי אתו עלך שמשון ואתער משנתיה ונטל ית אכסן סיכתא דגודיאין וית משתיתא:

16:14 So while he slept, Delilah took the seven locks of his hair and wove them into the web. And she fastened it with the pin and said to him, "The Philistines are upon you, Samson!" But he awoke from his sleep and pulled out the pin of the loom and the web.

16:15 ותאמר אליו איך תאמר אהבתיך ולבך אין אתי זה שלש פעמים התלת בי ולא הגדת לי במה פתך גדול:

16:15 ואמרת ליה איכדין תימר רחימתיך ולבך לית עמי דנן תלת זמנין שקרת בי ולא חוית לי במא חילך סגי רבא:

16:15 Then she said to him, "How can you say, 'I love you,' when your heart is not with me? You have deceived me these three times and have not told me where your great strength is."

16:16 ויהי כיהציקה לו בדבריה כלהימים ותאלצהו ותקצר נפשו למות:

16:16 והוה כד אעיקת ליה בפתגמהא כל יומיא ודחקתיה ועקת נפשיה לממת:

16:16 It came about when she pressed him daily with her words and urged him, that his soul was annoyed to death.

16:17 ויגדלה את כל לבו ויאמר לה מורה לאעלה על ראשי כניזיר

אלהים אני מבטן אמי אסגלחתי וסר ממני כחי וחליתי והייתי ככל האדם:

16:17 וַחַוֵּי לָהּ ית כָּל לְבִיָּהּ וַאֲמַר לָהּ מִסֵּפֶר לֹא עָדָא סְלִיק עַל רִישֵׁי אָרִי
נִזְרָא דִּי אָנָּא מִבְּטָנָא דְאִמִּי אִם אֲגַלַּח וְיַעֲרִי מְנִי חִילִי וְאֲחֻלוּשׁ וְאֵהוּי כְּכָל
כָּל כַּחַד מִן בְּנֵי כָּל בְּנֵי אַנְשָׂא:

16:17 So he told her all *that was* in his heart and said to her, "A razor has never come on my head, for I have been a Nazirite to God from my mother's womb. If I am shaved, then my strength will leave me and I will become weak and be like any *other* man."

16:18 וַתֵּרָא דְלִילָה כִּי־הִגִּיד לָהּ אֶת־כָּל־לְבוֹ וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְסַרְנֵי פְּלִשְׁתִּים
לְאֹמֵר עֲלוּ הַפַּעַם כִּי־הִגִּיד (לָהּ) [לִין] אֶת־כָּל־לְבוֹ וְעֲלוּ אֵלֶיהָ סַרְנֵי פְּלִשְׁתִּים
וְיַעֲלוּ הַפְּסָף בְּיָדָם:

16:18 וַחֲזַת דְּלִילָה אָרִי חַוֵּי לָהּ ית כָּל לְבִיָּהּ וְשִׁלַּחַת וּקְרַת לְטַרְנֵי פְּלִשְׁתָּי
לְמִימַר סְקוּ בְרַם זְמַנָּא הָדָא אָרִי חַוֵּי לִי ית כָּל לְבִיָּהּ וְסְלִיקוּ לְוַתְּהָ טוֹרְנֵי
פְּלִשְׁתָּי וְאַסִּיקוּ כַּסְפָּא בִּידֵהוֹן:

16:18 When Delilah saw that he had told her all *that was* in his heart, she sent and called the lords of the Philistines, saying, "Come up once more, for he has told me all *that is* in his heart." Then the lords of the Philistines came up to her and brought the money in their hands.

16:19 וַתִּשְׁנֶהּוּ עַל־בְּרָפִיָּה וַתִּקְרָא לְאִישׁ וַתִּגְלַח אֶת־שִׁבְעַת מַחְלָפוֹת רֹאשׁוֹ וַתַּחַל
לְעַנּוֹתוֹ וַיִּסַּר כַּחוֹ מֵעָלָיו:

16:19 וְאַשְׁכִּיבְתִּיהָ עַל בְּרַכְיָא וּקְרַת לְגַבְרָא וּגְדַעַת וּגְרַעַת ית שְׁבַע גְּדִילַת
רִישֶׁיהָ וְשָׂרִיאת לְעַנּוּתֶיהָ וְעָדָא חִילִיָּהּ וַתִּשׁ חִילִיָּהּ מִנִּיהָ:

16:19 She made him sleep on her knees, and called for a man and had him shave off the seven locks of his hair. Then she began to afflict him, and his strength left him.

16:20 וַתֹּאמֶר פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שָׁמְשׁוֹן וַיִּקֶּץ מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אֲצִיא כְּפַעַם בְּפַעַם
וְאֲנַעַר וְהוּא לֹא יָדַע כִּי יְהוָה סָר מֵעָלָיו:

16:20 וַאֲמַרְתָּ פְּלִשְׁתָּי אֲתוּ עֲלַי שָׁמְשׁוֹן וְאַתְעַר מִשְׁנַתִּיהָ וַאֲמַר אֲפֹק כְּזִמְן
בְּזִמְן וְאַתְגַּבֵּר וְהוּא לֹא יָדַע אָרִי גְבוּרְתָא דִּי עֵדַת מִנִּיהָ:

16:20 She said, "The Philistines are upon you, Samson!" And he awoke from his sleep and said, "I will go out as at other times and shake myself free." But he did not know that the LORD had departed from him.

16:21 וַיֹּאחֲזוּהוּ פְּלִשְׁתִּים וַיִּנְקְרוּ אֶת־עֵינָיו וַיּוֹרִידוּ אוֹתוֹ עֵזְתָּהּ וַיֹּאסְרוּהוּ
בְּנַחֲשֵׁתִים וַיְהִי טוֹחֵן בְּבַיִת (הָאֲסִירִים) [הָאֲסוּרִים]:

16:21 וְאַחַדוּהִי פְּלִשְׁתָּי וַנְקָרוּ וְסַנּוּרוּ ית עֵינֹהִי וְאַחִיתוּ יתִּיהָ לְעֵזַת וְאַסְרוּהִי
בְּשִׁישְׁלָן דְּנַחֲשׁ וְהָוָה טָחִין רַחָא בְּבֵית־אֲסִירִי:

16:21 Then the Philistines seized him and gouged out his eyes; and they brought him down to Gaza and bound him with bronze chains, and he was a grinder in the prison.

16:22 וַיַּחַל שְׁעַר־רֹאשׁוֹ לְצֻמַּח כַּאֲשֶׁר גָּלַח: פ

16:22 וְשָׂרִי סַעַר רִישֶׁיהָ לְצֻמַּחא בְּתַר דְּאַתְגַּלַּח:

16:22 However, the hair of his head began to grow again after it was shaved off.

16:23 וְסַרְנֵי פְּלִשְׁתִּים נֹאסְפוּ לְזַבַּח זִבְח־גְּדוֹל לְדָגוֹן אֱלֹהֵיהֶם וּלְשִׁמְחָה וַיֹּאמְרוּ
נָתַן אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵנוּ אֶת שָׁמְשׁוֹן אוֹיְבֵינוּ:

16:23 וְטוֹרְנֵי פְּלִשְׁתָּי אֲתַכְנִישׁוּ לְדַבְחָא דִּיבַח רַב לְדָגוֹן טְעוּתֵהוֹן וּלְחַדוּא
וְאֹמְרוּ מִסַּרְתָּ דַּחֲלַתְנָא בִּידְנָא ית שָׁמְשׁוֹן בְּעִיל־דְּבַבְנָא:

16:23 Now the lords of the Philistines assembled to offer a great sacrifice to Dagon their god, and to rejoice, for they said, "Our god has given Samson our enemy into our hands."

16:24 וַיִּרְאוּ אֹתוֹ הָעָם וַיְהִלְלוּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי אָמְרוּ נָתַן אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵנוּ

אֶת־אֹיְבָנֵנוּ וְאֵת מַחְרִיב אֶרְצֵנוּ וְאֲשֶׁר הִרְבָּה אֶת־חַלְלֵינוּ:
16:24 וַחֲזוּ יִתִּיה עִמָּא וְשִׁבְחוּ יְת שְׁעוֹתֵהוֹן אֲרִי אָמְרוּ מִסֵּרַת דַּחֲלַתְנָא בִּידְנָא
יְת בְּעִיל־דְּבַבְנָא וְיְת מַחְרִיב אֶרְעָנָא וּדְאִסְגִּי יְת קְטִילְנָא:

16:24 When the people saw him, they praised their god, for they said, "Our god has given our enemy into our hands, Even the destroyer of our country, Who has slain many of us."

16:25 וַיְהִי (כִּי) (טוֹב) [כְּטוֹב] לְבָם וַיֹּאמְרוּ קְרָאוּ לְשִׁמְשׁוֹן וַיִּשְׁחַק־לָנוּ וַיִּקְרָאוּ
לְשִׁמְשׁוֹן מִבַּיִת (הָאִסִּירִים) [הָאִסּוּרִים] וַיִּצְחַק לִפְנֵיהֶם וַיַּעֲמִידוּ אוֹתוֹ בֵּין
הָעַמּוּדִים:

16:25 וַהֲוֵה כַד שְׁפַר טָב לְבַהוֹן וַאֲמְרוּ קְרוּ לְשִׁמְשׁוֹן וַיַּחֲדַךְ לָנָא וַקְרוּ לְשִׁמְשׁוֹן
מִבַּיִת־אִסִּירָא וַחֲוִיךְ קְדָמֵיהוֹן וַאֲקִימוּ יִתִּיה בֵּין עַמּוּדָא:

16:25 It so happened when they were in high spirits, that they said, "Call for Samson, that he may amuse us." So they called for Samson from the prison, and he entertained them. And they made him stand between the pillars.

16:26 וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן אֶל־הַנָּעַר הַמַּחֲזִיק בְּיָדוֹ הַנִּיחָה אוֹתִי (וְהִימְשִׁנִּי) [וְהַמְשִׁנִּי]
אֶת־הָעַמּוּדִים אֲשֶׁר הַבַּיִת נֹכֵחַ עֲלֵיהֶם וְאֲשַׁעַן עֲלֵיהֶם:

16:26 וַאֲמַר שִׁמְשׁוֹן לְעוֹלִימָא דְמַתְקִיף בִּידֵיהָ שְׁבוּק מְנִי וְאֲמִישְׁנִי יְת עַמּוּדָא
דְּבִיתָא מִתְקַן עֲלֵיהוֹן וְאִסְתַּמִּיךְ עֲלֵיהוֹן:

16:26 Then Samson said to the boy who was holding his hand, "Let me feel the pillars on which the house rests, that I may lean against them."

16:27 וְהַבַּיִת מְלֵא הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְשָׂמָה כָּל סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וְעַל־הַגֵּן כְּשִׁלְשַׁת
אַלְפִים אִישׁ וְאִשָּׁה הִרְאִים בְּשָׁחוֹק שִׁמְשׁוֹן:

16:27 וּבֵיתָא מְלֵי גְבֻרָא וּנְשִׂא וְתַמָּן כָּל טוֹרְנֵי פְלִשְׁתָּאִי וְעַל אִיגְרָא כַתְלָתָהּ
אַלְפִין גְּבַר וְאִתָּא דְחָזֵן בַּחוּכָא דְשִׁמְשׁוֹן:

16:27 Now the house was full of men and women, and all the lords of the Philistines were there. And about 3,000 men and women were on the roof looking on while Samson was amusing them.

16:28 וַיִּקְרָא שִׁמְשׁוֹן אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה זְכַרְנִי נָא וַחֲזַקְנִי נָא אֲךָ הַפַּעַם
הַזֶּה הָאֱלֹהִים וְאֲנַקְמָה נִקְם־אֶחַת מִשְׁתֵּי עֵינַי מִפְּלִשְׁתִּים:

16:28 וְצִלִּי שִׁמְשׁוֹן קָדָם יְיָ וַאֲמַר יְיָ אֱלֹהִים יִיעוֹל דְּכַרְנִי כַעַן קְדָמְךָ וַתְּקִיפְנִי
כַעַן בְּרַם זְמַנָּא הָדָא יְיָ וְאִתְפָּרַע פּוֹרַעְנוּ חָדָא מִתְרַתִּין עֵינַי דְּנִקְרוּ לִי
פְלִשְׁתָּאִי:

16:28 Then Samson called to the LORD and said, "O Lord GOD, please remember me and please strengthen me just this time, O God, that I may at once be avenged of the Philistines for my two eyes."

16:29 וַיִּלְפַּת שִׁמְשׁוֹן אֶת־שְׁנֵי עַמּוּדֵי הַתֹּךְ אֲשֶׁר הַבַּיִת נֹכֵחַ עֲלֵיהֶם וַיִּסְמְךְ
עֲלֵיהֶם אֶחָד בְּיַמִּינוּ וְאֶחָד בְּשִׁמְאָלוֹ:

16:29 וְאֶחָד שִׁמְשׁוֹן יְת תְּרִין עַמּוּדָא מְצִיעָאִי דְּבִיתָא מִתְקַן עֲלֵיהוֹן וְאִסְתַּמִּיךְ
עֲלֵיהוֹן חַד בְּיַמִּינֵיהּ וְחַד בְּשִׁמְאָלֵיהּ:

16:29 Samson grasped the two middle pillars on which the house rested, and braced himself against them, the one with his right hand and the other with his left.

16:30 וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן תָּמוֹת נַפְשִׁי עִם־פְּלִשְׁתִּים וַיֵּט בְּכַח וַיִּפֹּל הַבַּיִת עַל־הַסְּרָנִים
וְעַל־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־בוּ וַיְהִיו הַמָּתִים אֲשֶׁר הָמִית בְּמוֹתוֹ רַבִּים מְאֹד אֲשֶׁר הָמִית
בְּחַיָּיו:

16:30 וַאֲמַר שִׁמְשׁוֹן תָּמוֹת נַפְשִׁי עִם פְּלִשְׁתָּאִי וּנְגַד בְּחִילָא וּנְפַל בֵּיתָא עַל
טוֹרְנָא וְעַל כָּל עַמָּא דְּבִיהּ וְהוּוּ קְטִילָא מִיְתָא דְקַטַּל בְּמוֹתֵיהּ סְגִיאִין
מִדְקַטַּל בְּחַיָּוֵיהּ:

16:30 And Samson said, "Let me die with the Philistines!" And he bent with all his might so that the house fell on the lords and all the people who were in it. So the dead whom he killed at his death were more than those whom he killed in his life.

16:31 וַיֵּרְדוּ אָחָיו וְכָל־בֵּית אָבִיהוּ וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ וַיַּעֲלוּ וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בֵּין צָרְעָה
וּבֵין אֶשְׁתָּאוֹל בְּקִבְר מְנוּחַ אָבִיו וְהוּא שָׁפֵט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים שָׁנָה: פ
16:31 וַנַּחֲתוּ אַחֵיהֶי וְכָל בֵּית אָבוֹהֵי וַנִּשְׁלוּ יָתִיה וּסְלִיקוּ וּקְבְּרוּ יָתִיה בֵּין צָרְעָה
וּבֵין אֶשְׁתָּאוֹל בְּקִבְרָא דְמְנוּחַ אָבוֹהֵי וְהוּא דָן יֵת יִשְׂרָאֵל עֶסְרִין שָׁנִין:

16:31 Then his brothers and all his father's household came down, took him, brought him up and buried him between Zorah and Eshtaol in the tomb of Manoah his father. Thus he had judged Israel twenty years.

17:1 וַיְהִי־אִישׁ מִהַר־אֶפְרַיִם וּשְׁמוֹ מִיכָיָהוּ:

17:1 וְהָיָה גִבְרָא מְטוֹרָא דְבֵית אֶפְרַיִם וּשְׁמִיה מִיכָה:

17:1 Now there was a man of the hill country of Ephraim whose name was Micah.

17:2 וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ אֵלַי וּמֵאָה הַכֶּסֶף אֲשֶׁר לָקַחְתְּ לָךְ (וְאֵתִי) [וְאֵת] אֱלֹתֶי וְגַם
אִמְרַת בְּאָזְנִי הִנֵּה־הַכֶּסֶף אֵתִי אָנֹכִי לָקַחְתָּ וְתֹאמַר אִמּוֹ בְּרוּךְ בְּנִי לִיהוָה:

17:2 וַאֲמַר לְאִמִּיה אֵלַי וּמֵאָה סֶלְעִין דְכֶסֶף דְאִתְנַסִּיב לִיךְ וְאֵת יְיָמִית וְאֵף
אִמְרַת קְדָמִי הָא כֶּסֶף עָמִי אָנָּה נְסִיבְתִיה וְאִמְרַת אִמִּיה בְּרוּךְ בְּרִי קְדָם יְיָ:

17:2 He said to his mother, "The eleven hundred *pieces* of silver which were taken from you, about which you uttered a curse in my hearing, behold, the silver is with me; I took it." And his mother said, "Blessed be my son by the LORD."

17:3 וַיָּשֶׁב אֶת־אֵלַי וּמֵאָה הַכֶּסֶף לְאִמּוֹ וְתֹאמַר אִמּוֹ הַקִּדָּשׁ הַקִּדָּשְׁתִּי אֶת־הַכֶּסֶף
לִיהוָה מִיָּדִי לְבָנִי לַעֲשׂוֹת פֶּסֶל וּמִסְכָּה וְעֵתָה אֲשִׁיבֶנּוּ לָךְ:

17:3 וְאִתִּיב יֵת אֵלַי וּמֵאָה סֶלְעִין דְכֶסֶף לְאִמִּיה וְאִמְרַת אִמִּיה אֶקְדָּשָׁא

אֶקְדִּישִׁית יֵת כֶּסֶף קְדָם יְיָ מִן יָדִי לְבָרִי לְמַעַבְד לִיה צִילָם וּמִתְכָּא וּכְעַן
אִתִּיבְנִיה לָךְ:

17:3 He then returned the eleven hundred *pieces* of silver to his mother, and his mother said, "I wholly dedicate the silver from my hand to the LORD for my son to make a graven image and a molten image; now therefore, I will return them to you."

17:4 וַיָּשֶׁב אֶת־הַכֶּסֶף לְאִמּוֹ וַתִּקַּח אִמּוֹ מֵאֵתִים כֶּסֶף וַתִּתְּנֶהוּ לְצוֹרָף וַיַּעֲשֶׂהוּ
פֶּסֶל וּמִסְכָּה וַיְהִי בְּבֵית מִיכָיָהוּ:

17:4 וְאִתִּיב יֵת כֶּסֶף לְאִמִּיה וּנְסִיבַת אִמִּיה מֵאֵתָן סֶלְעִין דְכֶסֶף וַיְהִיבְתִיה

לְקִינָאָה וְעַבְדִּיה צִילָם וּמִתְכָּא וְהָיָה בְּבֵית מִיכָה:

17:4 So when he returned the silver to his mother, his mother took two hundred *pieces* of silver and gave them to the silversmith who made them into a graven image and a molten image, and they were in the house of Micah.

17:5 וְהָאִישׁ מִיכָה לוֹ בַּיִת אֱלֹהִים וַיַּעַשׂ אֶפֹד וְתַרְפִּים וַיַּמְלֵא אֶת־יָד אַחַד
מִבָּנָיו וַיְהִי־לוֹ לְכֹהֵן:

17:5 וּגְבָרָא מִיכָה לִיה בַּיִת טְעוֹתָא וְעַבְד אֶפֹד וּדְמָאִין וְקָרִיב יֵת קָרְבַן חַד
מִבְּנֵיה וְהָיָה לִיה לְכֹהֵן:

17:5 And the man Micah had a shrine and he made an ephod and household idols and consecrated one of his sons, that he might become his priest.

17:6 בַּיָּמִים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ הִיָּשֵׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה: פ

17:6 בְּיוֹמֵיָּא הָאֲנֹן לִית מֶלְכָּא בְּיִשְׂרָאֵל גִּבְר דְכָשֵׁר בְּעֵינֵיהֵי יַעְבִּיד:

17:6 In those days there was no king in Israel; every man did what was right in his own eyes.

17:7 וַיְהִי־נֶעַר מִבַּיִת לֶחֶם יְהוּדָה מִמִּשְׁפַּחַת יְהוּדָה וְהוּא לְוִי וְהוּא גֵר־שָׁם:

17:7 וְהָיָה עוֹלִימָא מִבַּיִת־לֶחֶם דְּבֵית יְהוּדָה וְאִמִּיה מְזֻרְעִית יְהוּדָה וְהוּא

לְיוֹאֵה וְהוּא דָר תָּמֹן:

17:7 Now there was a young man from Bethlehem in Judah, of the family of Judah, who was a Levite; and he was staying there.

17:8 וַיֵּלֶךְ הָאִישׁ מִהָעִיר מִבֵּית לַחֵם יְהוּדָה לְגוֹר בְּאֶשֶׁר יִמְצָא וַיָּבֹא
הָר־אֶפְרַיִם עַד־בַּיִת מִיכָה לַעֲשׂוֹת דְּרָכָיו:

17:8 וַאֲזַל גְּבֵרָא מִקְרִיתִיה מִבֵּית־לַחֵם דְּבֵית יְהוּדָה לְמָדָר בְּאַתְר דְּיִשְׁכַּח וְאַתְא
לְטוֹרָא דְּבֵית אֶפְרַיִם עַד בֵּית מִיכָה לְמַעְבַּד צְרָכִיה אֹרְחִיה:

17:8 Then the man departed from the city, from Bethlehem in Judah, to stay wherever he might find a place; and as he made his journey, he came to the hill country of Ephraim to the house of Micah.

17:9 וַיֹּאמֶר־לוֹ מִיכָה מֵאֵין תָּבֹא וַיֹּאמֶר אֵלָיו לוֹי אֲנִי מִבֵּית לַחֵם יְהוּדָה
וְאֲנִי הֵלֶךְ לְגוֹר בְּאֶשֶׁר אִמְצָא:

17:9 וַאֲמַר לִיה מִיכָה מִנֵּן אַתְּ אֲתִי וְאָמַר לִיה לְיוֹאֵה אֲנָא מִבֵּית־לַחֵם דְּבֵית
יְהוּדָה וְאֲנָא אֲזִיל לְמָדָר בְּאַתְר דְּאִשְׁכַּח:

17:9 Micah said to him, "Where do you come from?" And he said to him, "I am a Levite from Bethlehem in Judah, and I am going to stay wherever I may find a place."

17:10 וַיֹּאמֶר לוֹ מִיכָה שְׁבֵה עִמָּדִי וְהָיָה־לִּי לְאָב וּלְכֹהֵן וְאֲנִי אֶתֶן־לְךָ עֶשְׂרֵת
כֶּסֶף לַיָּמִים וְעֶרֶךְ בְּגָדִים וּמַחֲזִיתָךְ וַיֵּלֶךְ הַלְוִי:

17:10 וַאֲמַר לִיה מִיכָה תִּיב עִמִּי וְהָיָה לִי לְאָב וּלְכֹהֵן וּלְכּוֹמְרָא וְאֲנָא אֶתֶן
לְךָ עֶסֶר סַלְעִין דְּכֶסֶף לְזִמְנָן עֶדְן וְזוּג לְבוּשִׁין וּפְרִנּוֹסָךְ וְאֲזִיל לְיוֹאֵה:

17:10 Micah then said to him, "Dwell with me and be a father and a priest to me, and I will give you ten pieces of silver a year, a suit of clothes, and your maintenance." So the Levite went in.

17:11 וַיּוֹאֵל הַלְוִי לְשִׁבְתָּ אֶת־הָאִישׁ וַיְהִי הַנָּעַר לוֹ כְּאֶחָד מִבְּנָיו:

17:11 וַצְבִי לְיוֹאֵה לְמַתָּב עִם גְּבֵרָא וְהָוָה עוֹלִימָא לְיוֹאֵה לִיה כְּחַד מִבְּנֵיהוּ:

17:11 The Levite agreed to live with the man, and the young man became to him like one of his sons.

17:12 וַיִּמְלֵא מִיכָה אֶת־יַד הַלְוִי וַיְהִי־לוֹ הַנָּעַר לְכֹהֵן וַיְהִי בְּבֵית מִיכָה:

17:12 וְקָרִיב מִיכָה יַת קָרְבָּן לְיוֹאֵה וְהָוָה לִיה עוֹלִימָא לְכֹהֵן לְכּוֹמְרָא וְהָוָה
בְּבֵית מִיכָה:

17:12 So Micah consecrated the Levite, and the young man became his priest and lived in the house of Micah.

17:13 וַיֹּאמֶר מִיכָה עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־יִיטֵיב יְהוָה לִי כִּי הָיָה־לִּי הַלְוִי לְכֹהֵן:

17:13 וְאָמַר מִיכָה כְּעַן יָדַעְנָא אֲרִי אוֹטִיב יְיָ לִי אֲרִי הָוָה לִי לְיוֹאֵה לְכֹהֵן:

17:13 Then Micah said, "Now I know that the LORD will prosper me, seeing I have a Levite as priest."

18:1 בַּיָּמִים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל וּבַיָּמִים הָהֵם שָׁבַט הַדָּנִי מִבְּקֶשְׁלוֹ נַחֲלָה

לְשִׁבְתָּ כִּי לֹא־נִפְלָה לוֹ עַד־הַיּוֹם הַהוּא בְּתוֹךְ־שְׁבַטֵי יִשְׂרָאֵל בְּנַחֲלָה: ס

18:1 בְּיוֹמֵי אֲנָנוֹן לִית מֶלֶכָא בְּיִשְׂרָאֵל וּבְיוֹמֵי אֲנָנוֹן שְׁבַטָא דְּבֵית דָּן בְּעַן

לְהוֹן אַחְסָנָא לְמַתָּב אֲרִי לֹא אַתְּפְלִיגַת לִיה עַד יוֹמָא הַהוּא בְּגוֹ שְׁבַטָא

דְּיִשְׂרָאֵל בְּאַחְסָנָא:

18:1 In those days there was no king of Israel; and in those days the tribe of the Danites was seeking an inheritance for themselves to live in, for until that day an inheritance had not been allotted to them as a possession among the tribes of Israel.

18:2 וַיִּשְׁלַחוּ בְנֵי־דָן מִמִּשְׁפַּחְתָּם חֲמוּשָׁה אֲנָשִׁים מִקְצוֹתֶם אֲנָשִׁים בְּנֵי־חִיל מִצְרַעָה

וּמֵאֲשַׁתָּאֵל לְרַגְלֵ אֶת־הָאָרֶץ וּלְחַקְרָהּ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם לְכוּ חַקְרוּ אֶת־הָאָרֶץ

וַיָּבֹאוּ הָר־אֶפְרַיִם עַד־בַּיִת מִיכָה וַיְלִינוּ שָׁם:

18:2 ושלחו בני דן מזרעיתיהון חמשה גברים מקצתהון גברין בני חילא מצרעה ומאשתאול לאללא ית ארעא ולמבדקה ואמרו להון איזילו בדוקו ית ארעא ואתו לטורא דבית אפרים עד בית מיכה ובתו תמן:

18:2 So the sons of Dan sent from their family five men out of their whole number, valiant men from Zorah and Eshtaol, to spy out the land and to search it; and they said to them, "Go, search the land." And they came to the hill country of Ephraim, to the house of Micah, and lodged there.

18:3 המה עם בית מיכה והמה הפירו את קול הנער הלוי ויסורו שם ויאמרו לו מיהביאך הלם ומה אתה עשה בזה ומה לך פה:

18:3 אנון עם עד בית מיכה ואנון אשתמודעו ית קל עולימא ליואה וזרו לתמן ואמרו ליה מן מא איתך הלכא הכא ומא את עביד כא ומא לך כדון:

18:3 When they were near the house of Micah, they recognized the voice of the young man, the Levite; and they turned aside there and said to him, "Who brought you here? And what are you doing in this place? And what do you have here?"

18:4 ויאמר אליהם כזה וכזה עשה לי מיכה וישפרני ואהיילו לכהן:

18:4 ואמר להון כדון וכדון עבד לי מיכה ואגרני והיית ליה לכהן לכומרא:

18:4 He said to them, "Thus and so has Micah done to me, and he has hired me and I have become his priest."

18:5 ויאמרו לו שאלנא באלהים ונדעה התצליח דרכנו אשר אנחנו הלכים עליה:

18:5 ואמרו ליה שאל כען במימרא דיי ונדע התצלה אורחתנא דאנחנא אזלין עלה:

18:5 They said to him, "Inquire of God, please, that we may know whether our way on which we are going will be prosperous."

18:6 ויאמר להם הבהן לכו לשלום נכח יהוה דרככם אשר תלכו בה: פ

18:6 ואמר להון כהנא איזילו לשלם אתקין אצלח יי אורחכון דתהכון בה:

18:6 The priest said to them, "Go in peace; your way in which you are going has the LORD'S approval."

18:7 וילכו חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו את העם אשר בקרבה יושבת לבטח כמשפט צדנים שקט ובטח ואין מכלים דבר בארץ יורש עזר ורחקים המה מצדנים ודבר אין להם עם אדם:

18:7 ואזלו חמשה גברין ואתו לליש וחזו ית עמא דבגנה יתבין לרחצן כהלכת צידונאי דשקטין ושרן לרחצן ולית דמנזיק פתגמא בארעא ירותין זעירין ורחיקין אנון מצידונאי ופתגם לית להון עם אנש:

18:7 Then the five men departed and came to Laish and saw the people who were in it living in security, after the manner of the Sidonians, quiet and secure; for there was no ruler humiliating them for anything in the land, and they were far from the Sidonians and had no dealings with anyone.

18:8 ויבאו אל אחיהם צרעה ואשתאול ויאמרו להם אחיהם מה אתם:

18:8 ואתו לית אחיהון לצרעה ולאשתאול ואמרו להון אחיהון מא אתון אמרין:

18:8 When they came back to their brothers at Zorah and Eshtaol, their brothers said to them, "What do you report?"

18:9 ויאמרו קומה ונעלה עליהם כי ראינו את הארץ והנה טובה מאד ואתם מחשים אל תעצלו ללכת לבא לרשת את הארץ:

18:9 ואמרו קומו ונסק עליהון ארי חזינא ית ארעא והא טבא לחדא ואתון שתקין לא תתרשלו ל מיזל למיעל למירת ית ארעא:

18:9 They said, "Arise, and let us go up against them; for we have seen the land, and behold, it is very good. And will

you sit still? Do not delay to go, to enter, to possess the land.

18:10 כְּבֹאֲכֶם תָּבֹאוּ אֶל־עַם בְּטֹחַ וְהָאָרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם כִּי־נָתַנָּה אֱלֹהִים בְּיַדְכֶם מְקוֹם אֲשֶׁר אֵין־שָׁם מַחְסוֹר כָּל־דְּבַר אֲשֶׁר בָּאָרֶץ:

18:10 כִּמְיֻתִיכֹן תִּיעָלוֹן לֹחַ עִמָּא דְשִׁרְן לְרַחֲצָן וְאַרְעָא פְתוּיֹת יָדַיִן אֲרִי מְסֻרָה יִי אֱלֹהִיכֹן בְּיַדְכֹן אֲתָרָא דְלִית תַּמָּן חֶסְדָּן כָּל מְדַעַם דְּבִאֲרַעָא:

18:10 "When you enter, you will come to a secure people with a spacious land; for God has given it into your hand, a place where there is no lack of anything that is on the earth."

18:11 וַיִּסְעוּ מִשָּׁם מִמִּשְׁפַּחַת הַדָּנִי מִצְרַעָה וּמֵאֶשְׁתָּאֵל שֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ חֲגוּר כָּלִי מִלְחָמָה:

18:11 וַנִּטְלוּ מִתַּמָּן מִזְרַעִית שְׁבֹטָא דָּן מִצְרַעָה וּמֵאֶשְׁתָּאֵל שֵׁית מָאָה גְבָרָא מְזֻרְזוּן בְּמִנֵי קָרְבָּא:

18:11 Then from the family of the Danites, from Zorah and from Eshtaol, six hundred men armed with weapons of war set out.

18:12 וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בְּקִרְיַת יַעֲרִים בִּיהוּדָה עַל־פִּן קִרְיָתוֹ לַמְּקוֹם הַהוּא מַחְנֵה־דָן עַד הַיּוֹם הַזֶּה הֵנָּה אַחֲרֵי קִרְיַת יַעֲרִים:

18:12 וַסְּלִיקוּ וַשְׁרוּ בְּקִרְיַת־יַעֲרִים בְּאַרְעָא דְּבֵית יְהוּדָה עַל כֵּן קָרוּ לְאַתְרָא הַהוּא מִשְׁרַת דָּן עַד יוֹמָא הַדִּין הָא הִיא אַחֲרֵי קִרְיַת־יַעֲרִים:

18:12 They went up and camped at Kiriath-jearim in Judah. Therefore they called that place Mahaneh-dan to this day; behold, it is west of Kiriath-jearim.

18:13 וַיַּעֲבְרוּ מִשָּׁם הַר־אֶפְרַיִם וַיָּבֹאוּ עַד־בֵּית מִיכָה:

18:13 וַעֲבָרוּ מִתַּמָּן לְטוֹרָא דְּבֵית אֶפְרַיִם וְאִתּוּ עַד בֵּית מִיכָה:

18:13 They passed from there to the hill country of Ephraim and came to the house of Micah.

18:14 וַיַּעֲנוּ חֲמֻשַׁת הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים לְרַגְלֵי אֶת־הָאָרֶץ לִישׁ וַיֹּאמְרוּ אֶל־אַחֵיהֶם הִידְעָתֶם כִּי יֵשׁ בְּבָתִּים הָאֵלֶּה אֶפֻּד וְתַרְפִּים וּפְסָל וּמִסְכָּה וְעֵתָה דְעוּ מַה־תַּעֲשׂוּ:

18:14 וְאִתִּיבוּ חֲמֻשָּׁה גְבָרָא דְאֻזְלוּ לְאַלְלָא יֵת אַרְעָא לִישׁ וַאֲמָרוּ לְאַחֵיהוֹן הִידְעָתוֹן אֲרִי אֵית בְּבַתֵּיא הָאֵלִין אֶפֻּד וּדְמָאִין וְצַלְמֵנִיא וְצִילָם וּמִתְכָּא וְכַעַן דְעוּ מָא תַעֲבֻדוּן:

18:14 Then the five men who went to spy out the country of Laish said to their kinsmen, "Do you know that there are in these houses an ephod and household idols and a graven image and a molten image? Now therefore, consider what you should do."

18:15 וַיִּסְּרוּ שָׁמָּה וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּית־הַנַּעַר הַלֵּוִי בֵּית מִיכָה וַיִּשְׁאַלְוּ־לוֹ לְשָׁלוֹם:

18:15 וַזְרוּ לְתַמָּן וְעָלוּ וְאִתּוּ לְבֵית לֹחַ עוֹלִימָא לְיוֹאָה לְבֵית מִיכָה וּשְׂאִילוּ לִיהַ לְשָׁלוֹם:

18:15 They turned aside there and came to the house of the young man, the Levite, to the house of Micah, and asked him of his welfare.

18:16 וּשְׁש־מֵאוֹת אִישׁ חֲגוּרִים כָּלִי מִלְחָמָתָם נֹצְבִים פֶּתַח הַשַּׁעַר אֲשֶׁר מִבְּנֵי־דָן:

18:16 וּשֵׁית מָאָה גְבָרָא מְזֻרְזוּן בְּמִנֵי קָרְבִּיהוֹן קְיָמִין בְּמַעְלָנָא דְתַרְעָא דְמִשְׁבִּיבַט בְּנֵי דָן:

18:16 The six hundred men armed with their weapons of war, who were of the sons of Dan, stood by the entrance of the gate.

18:17 וַיַּעֲלוּ חֲמֻשַׁת הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים לְרַגְלֵי אֶת־הָאָרֶץ בָּאוּ שָׁמָּה לְקַחוּ אֶת־הַפְּסָל וְאֶת־הָאֶפֻּד וְאֶת־הַתְּרָפִים וְאֶת־הַמִּסְכָּה וְהַכֹּהֵן נֹצֵב פֶּתַח הַשַּׁעַר

וּשְׁש־מֵאוֹת הָאִישׁ הַחֲגֹר כְּלֵי הַמִּלְחָמָה:

18:17 וּסְלִיקוּ חֲמֹשֶׁה גְּבֵרִיא דְאָזְלוּ לְאֵלֶּלָא ית אַרְעָא עָלוּ אַתּוּ לְתַמְן נְסִיבוּ ית צִלְמָא וְיַת אִיפּוּדָא וְיַת דְּמֵאִין וְיַת מַתְכָּא וְכֹהֲנָא וְכוּמְרָא קָאִים בְּמַעְלָנָא דְתַרְעָא וְשִׁית מְאָה גְּבָרָא דְמִזְרִין בְּמִנֵּי קְרָבָא:

18:17 Now the five men who went to spy out the land went up *and* entered there, *and* took the graven image and the ephod and household idols and the molten image, while the priest stood by the entrance of the gate with the six hundred men armed with weapons of war.

18:18 וְאֵלֶּה בָּאוּ בֵּית מִיכָה וַיִּקְחוּ אֶת־הַפֶּסֶל הָאִפּוּד וְאֶת־הַתְּרָפִים וְאֶת־הַמִּסְכָּה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִכְהֵן מָה אַתֶּם עֹשִׂים:

18:18 וְאֵלִין עָלוּ לְבֵית מִיכָה וּנְסִיבוּ ית צִילָם אִיפּוּדָא וְיַת דְּמֵאִין צִלְמֵנִיא וְיַת מַתְכָּא וַאֲמַר לְהוֹן כֹּהֲנָא כּוּמְרָא מָא אַתּוֹן עֲבַדִּין:

18:18 When these went into Micah's house and took the graven image, the ephod and household idols and the molten image, the priest said to them, "What are you doing?"

18:19 וַיֹּאמְרוּ לוֹ הֲחָרַשׁ שָׁיִם־יִדְדָךְ עַל־פִּיךָ וְלָךְ עֲמֻנּוֹ וְהָיָה־לָנוּ לְאָב וּלְכֹהֵן הַטּוֹב הַיּוֹתֵךְ כֹּהֵן לְבֵית אִישׁ אֶחָד אוּ הַיּוֹתֵךְ כֹּהֵן לְשִׁבְט וּלְמִשְׁפַּחַה בְּיִשְׂרָאֵל:

18:19 וַאֲמַרוּ לִיה שְׂתוּק שׁוּי יִדְדָךְ עַל פּוּמְךָ וְאִיזִיל וְאִיתָא עֲמֻנָא וְהוּי לְנָא לְאָב וּלְכֹהֵן הַטּוֹב דְתַהִי כֹהֵן כּוּמְרָא לְבֵית גְּבַר חַד אוּ דְתַהִי כֹהֵן לְשִׁיבְט וּלְזַרְעֵי בְּיִשְׂרָאֵל:

18:19 They said to him, "Be silent, put your hand over your mouth and come with us, and be to us a father and a priest. Is it better for you to be a priest to the house of one man, or to be priest to a tribe and a family in Israel?"

18:20 וַיִּשְׁבַּ לֵב הִכְהֵן וַיִּקַּח אֶת־הָאִפּוּד וְאֶת־הַתְּרָפִים וְאֶת־הַפֶּסֶל וַיָּבֵא בְּקִרְבֵּי הָעָם:

18:20 וּשְׁפַר לְבָא דְכֹהֲנָא דְכוּמְרָא וּנְסִיב ית אִיפּוּדָא וְיַת דְּמֵאִין צִלְמֵנִיא וְיַת צִלְמָא מַתְכָּתָא וְעַל בְּגוֹ עֲמָא:

18:20 The priest's heart was glad, and he took the ephod and household idols and the graven image and went among the people.

18:21 וַיִּפְּנוּ וַיֵּלְכוּ וַיִּשְׂמוּ אֶת־הַטֶּף וְאֶת־הַמִּקְנֶה וְאֶת־הַכְּבוֹדָה לִפְנֵיהֶם:

18:21 וְאֶת־פְּנִיָּאוֹ וְאֶזְלוּ וְשׁוּיָאוּ ית טַפְלָא וְיַת בְּעִירָא וְיַת קִנְיָנָא קְדָמֵיהוֹן:

18:21 Then they turned and departed, and put the little ones and the livestock and the valuables in front of them.

18:22 הִמָּה הִרְחִיקוּ מִבֵּית מִיכָה וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בְּבֵתִים אֲשֶׁר עִם־בֵּית מִיכָה נִזְעָקוּ וַיִּדְבְּקוּ אֶת־בְּנֵי־דָן:

18:22 אַנּוֹן אֲרַחֲקוּ מִבֵּית מִיכָה וּגְבֵרִיא דְבִבְתֵיא דְעַם בֵּית מִיכָה אַתְּכַנְיִשוּ וַאֲדַבְּקוּ ית בְּנֵי דָן:

18:22 When they had gone some distance from the house of Micah, the men who *were* in the houses near Micah's house assembled and overtook the sons of Dan.

18:23 וַיִּקְרְאוּ אֶל־בְּנֵי־דָן וַיִּסְבּוּ פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ לְמִיכָה מַה־לָּךְ כִּי נִזְעַקְתָּ:

18:23 וּקְרוּ לְבְנֵי דָן וְאֶסְחָרוּ אֶפְיֵיהוֹן וַאֲמַרוּ לְמִיכָה מָא לָךְ אַרִי אַתְּכַנְיִשְׁתָּא:

18:23 They cried to the sons of Dan, who turned around and said to Micah, "What is *the matter* with you, that you have assembled together?"

18:24 וַיֹּאמֶר אֶת־אֱלֹהֵי אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לְקַחְתֶּם וְאֶת־הִכְהֵן וּתְלַכּוּ וּמַה־לִּי עוֹד וּמַה־זֶּה תֹּאמְרוּ אֵלַי מַה־לָּךְ:

18:24 וַאֲמַר ית דְחַלְתִּי דְעַבְדִּית נְסִיבְתוֹן וּדְבַרְתוֹן ית כֹּהֲנָא כּוּמְרָא וְאֶזְלְתוֹן וּמָא לִי עוֹד וּמָא דִין אַתּוֹן אֲמַרִין לִי מָא לָךְ:

18:24 He said, "You have taken away my gods which I made, and the priest, and have gone away, and what do I have besides? So how can you say to me, "What is *the matter* with you?"

18:25 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי־דָן אֶל־תִּשְׁמַע קוֹלְךָ עִמָּנוּ פֶּן־יִפְגְּעוּ בְּכֶם אַנְשִׁים מְרִי נֶפֶשׁ וְאַסְפֹּתָה נַפְשָׁךְ וְנַפְשׁ בֵּיתְךָ:

18:25 וַאֲמָרוּ לִיה בְּנֵי דָן לֹא תִשְׁמַע קוֹלְךָ עִמָּנָא דְלִמָּא יִשְׁלֹטוּן בְּכוּן גְּבָרִין מְרִירֵי נַפְשָׁן וְתִסִּיף נַפְשָׁךְ וְנַפְשׁ אָנֶשׁ בֵּיתְךָ:

18:25 The sons of Dan said to him, "Do not let your voice be heard among us, or else fierce men will fall upon you and you will lose your life, with the lives of your household."

18:26 וַיֵּלְכוּ בְנֵי־דָן לְדַרְכָּם וַיֵּרָא מִיכָה פִּי־חֲזָקִים הָמָּה מִמָּנוּ וַיִּפֶן וַיָּשָׁב אֶל־בֵּיתוֹ:

18:26 וַאֲזָלוּ בְנֵי דָן לְאוּרְחָהוֹן וַחֲזָא מִיכָה אֲרִי תְקִיפִין אָנוּן מְנִיה וְאַתְפָּנִי וְתָב לְבֵיתִיה:

18:26 So the sons of Dan went on their way; and when Micah saw that they were too strong for him, he turned and went back to his house.

18:27 וְהָמָּה לָקְחוּ אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה מִיכָה וְאֶת־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר הָיָה־לוֹ וַיָּבֵאוּ עַל־לַיִשׁ עַל־עַם שְׁקֵט וּבִטָּח וַיִּכּוּ אוֹתָם לְפִי־חָרֵב וְאֶת־הָעִיר שָׂרְפוּ בְּאֵשׁ:

18:27 וְאָנוּן נִסִּיבוּ יָת דְּעֵבֵד מִיכָה וּדְבָרוּ יָת כְּהֵנָּא כּוּמְרָא דְהָוָה לִיה וְאַתּוּ עַל עַד לַיִשׁ עַל עֵמָּא דְשָׁקֵטִין וְשָׂרֵן לְרַחֲצָן וּמַחוּ יְתָהוֹן לְפִתְגָם דְּחָרֵב וַיָּת קַרְתָּא אוֹקִידוּ בְּנוּרָא:

18:27 Then they took what Micah had made and the priest who had belonged to him, and came to Laish, to a people quiet and secure, and struck them with the edge of the sword; and they burned the city with fire.

18:28 וְאִין מְצִיל כִּי רְחוּקָה־הִיא מְצִידוֹן וְדָבָר אִין־לָהֶם עִם־אָדָם וְהָיָא בְּעַמְּק אֲשֶׁר לְבֵית־רְחֹב וַיִּבְנוּ אֶת־הָעִיר וַיֵּשְׁבוּ בָּהּ:

18:28 וְלִית דְּמִשְׁיִיב אֲרִי רְחִיקִין אָנוּן מְצִידוֹנָאִי וּפִתְגָם לִית לָהוֹן עִם אָנֶשׁ וְאָנוּן בְּמִישְׁרָא דְלְבֵית רְחֹב וּבְנוּ יָת קַרְתָּא וַיְתִיבוּ בָּהּ:

18:28 And there was no one to deliver *them*, because it was far from Sidon and they had no dealings with anyone, and it was in the valley which is near Beth-rehob. And they rebuilt the city and lived in it.

18:29 וַיִּקְרְאוּ שֵׁם־הָעִיר דָּן בְּשֵׁם דָּן אֲבִיהֶם אֲשֶׁר יוֹלְד לְיִשְׂרָאֵל וְאוּלָם לַיִשׁ שֵׁם־הָעִיר לְרֵאשֻׁנָּה:

18:29 וַקְרוּ שְׁמָה דְקַרְתָּא דָּן בְּשׁוּם דָּן אֲבֹהוֹן דְּאֲתִילִיד לְיִשְׂרָאֵל וּבְרַם לַיִשׁ שְׁמָה דְקַרְתָּא מְלִקְדַּמִּין:

18:29 They called the name of the city Dan, after the name of Dan their father who was born in Israel; however, the name of the city formerly was Laish.

18:30 וַיִּקְיְמוּ לָהֶם בְּנֵי־דָן אֶת־הַפֶּסֶל וַיְהוֹנָתָן בֶּן־גֵּרְשֹׁם בֶּן־מְנַשֶּׁה הוּא וּבָנָיו הָיוּ כֹהֲנִים לְשֹׁבְטֵי הַדָּנִי עַד־יוֹם גְּלוֹת הָאָרֶץ:

18:30 וְאִקְיְמוּ לָהוֹן בְּנֵי דָן יָת צִלְמָא וַיְהוֹנָתָן בֶּר גֵּרְשׁוּם בֶּר מְנַשֶּׁה הוּא וּבְנוֹהֵי הוּוּ כּוּמְרִין לְשֹׁבְטָא דְבֵית דְּבְנֵי דָן עַד יוֹמָא דְגָלוּ יְתָבִי אַרְעָא:

18:30 The sons of Dan set up for themselves the graven image; and Jonathan, the son of Gershom, the son of Manasseh, he and his sons were priests to the tribe of the Danites until the day of the captivity of the land.

18:31 וַיִּשְׁיְמוּ לָהֶם אֶת־הַפֶּסֶל מִיכָה אֲשֶׁר עָשָׂה כָּל־יְמֵי הַיּוֹת בֵּית־הָאֱלֹהִים בְּשֻׁלָּה: פ

18:31 וְשׁוּיָאוּ לָהוֹן יָת צִלְמָא מִיכָה דְעֵבֵד כָּל יוֹמִין דְהָוָה קָיִים בֵּית־מִקְדָּשָׁא דִּי בְשִׁילוֹ:

18:31 So they set up for themselves Micah's graven image which he had made, all the time that the house of God was at Shiloh.

19:1 וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וּמֶלֶךְ אֵין בְּיִשְׂרָאֵל וַיְהִי אִישׁ לְוִי גֵר בִּירְכַתֵּי הַר־אֶפְרַיִם וַיִּקְחֶלֶוּ אִשָּׁה פִילָגֶשׁ מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה:
19:1 וַהֲוֶה בְיוֹמָיָה הָאֲנוּן וּמֶלֶכָא לִית בְּיִשְׂרָאֵל וַהֲוֶה גִבְרָא לְיוֹאָה דְר בְּסִיפֵי שׁוּרָא דְבֵית אֶפְרַיִם וּנְסִיב לִיה אֶתְתָא לְחִינְתָא מִבֵּית־לֶחֶם דְּבֵית יְהוּדָה:

19:1 Now it came about in those days, when there was no king in Israel, that there was a certain Levite staying in the remote part of the hill country of Ephraim, who took a concubine for himself from Bethlehem in Judah.

19:2 וַתִּזְנֶה עָלָיו פִּילָגֶשׁוּ וַתִּלְךְ מֵאִתּוֹ אֶל־בֵּית אָבִיהָ אֶל־בֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַתְּהִי־שָׁם יָמִים אַרְבַּעַה חֳדָשִׁים:

19:2 וּבְסֶרֶת עָלוּהִי לְחִינְתִּיהָ וְאִזְלַת מִלּוּתֶיהָ לְבֵית לָוֹת אָבוּהָא לְבֵית־לֶחֶם דְּבֵית יְהוּדָה וַהֲוֶה תַמָּן יוֹמִין אַרְבַּעַה יַרְחִין:

19:2 But his concubine played the harlot against him, and she went away from him to her father's house in Bethlehem in Judah, and was there for a period of four months.

19:3 וַיָּקָם אִישָׁהּ וַיֵּלֶךְ אַחֲרֶיהָ לְדַבֵּר עִל־לְבָהּ (לְהַשִּׁיבּוּ) [לְהַשִּׁיבָהּ] וְנִעְרָו עִמּוֹ וְצִמְד חֲמָרִים וַתְּבִיאֵהוּ בֵּית אָבִיהָ וַיִּרְאֵהוּ אָבִי הַנְּעֶרָה וַיִּשְׂמַח לִקְרָאתוֹ:
19:3 וְקָם בְּעֵלָהּ וְאִזְל בְּתַרְהָא לְמִלְלָא עַל לְבָהּ לְאַתְבּוּתָהּ וְעוֹלִימְיָה עִמִּיהָ וְזוּג חֲמָרִין וְאַעִילְתִּיהָ לְבֵית אָבוּהָא וַחֲזָהִי אָבוּהָא דְעוֹלִימְתָא וַחֲדִי לִקְדָמוּתֶיהָ:
19:3 Then her husband arose and went after her to speak tenderly to her in order to bring her back, taking with him his servant and a pair of donkeys. So she brought him into her father's house, and when the girl's father saw him, he was glad to meet him.

19:4 וַיִּחְזַק־בּוֹ חֲתָנוּ אָבִי הַנְּעֶרָה וַיֵּשֶׁב אִתּוֹ שְׁלֹשַׁת יָמִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיֵּלִינוּ שָׁם:

19:4 וְאַתְקוּף בֵּיה חֲמוּהִי אָבוּהָא דְעוֹלִימְתָא וַיְתִיב עִמִּיהָ תְּלַתְּהָ יוֹמִין וְאָכְלוּ וַשְׁתִּיאוּ וּבָתּוּ תַמָּן:

19:4 His father-in-law, the girl's father, detained him; and he remained with him three days. So they ate and drank and lodged there.

19:5 וַיְהִי בַיּוֹם הַרְבִּיעִי וַיִּשְׁפִּימוּ בְּבֹקֶר וַיָּקָם לָלֶכֶת וַיֹּאמֶר אָבִי הַנְּעֶרָה אֶל־חֲתָנוּ סַעֲד לְבָךְ פַּת־לֶחֶם וְאַחַר תֵּלְכוּ:

19:5 וַהֲוֶה בְיוֹמָיָה רְבִיעָא וְאַקְדִּימוּ בְצַפְרָא וְקָם לְמִיזַל וְאָמַר אָבוּהָא דְעוֹלִימְתָא לְחֲתַנְיָה סַעֲד לְבָךְ פַּתָא דְלַחְמָא וּבְתַר כֵּן תִּיזְלוּן:

19:5 Now on the fourth day they got up early in the morning, and he prepared to go; and the girl's father said to his son-in-law, "Sustain yourself with a piece of bread, and afterward you may go."

19:6 וַיֵּשְׁבוּ וַיֹּאכְלוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו וַיִּשְׁתּוּ וַיֹּאמֶר אָבִי הַנְּעֶרָה אֶל־הָאִישׁ הוֹאֵל־נָא וְלִין וַיֵּטֵב לְבָבְךָ:

19:6 וְאַסְחָרוּ וַתְּבוּ וְאָכְלוּ תְרוּוִיהוֹן כַּחְדָא וַשְׁתִּיאוּ וְאָמַר אָבוּהָא דְעוֹלִימְתָא לְגִבְרָא לְחֲתַנְיָה שְׁרִי כְעַן וּבֵית וַיִּשְׁפֹּר לְבָבְךָ:

19:6 So both of them sat down and ate and drank together; and the girl's father said to the man, "Please be willing to spend the night, and let your heart be merry."

19:7 וַיָּקָם הָאִישׁ לָלֶכֶת וַיִּפְצַר־בּוֹ חֲתָנוּ וַיֵּשֶׁב וַיֵּלֶן שָׁם:

19:7 וְקָם גִּבְרָא לְמִיזַל וְאַתְקוּף בֵּיה חֲמוּהִי וַתְּב וּבְתַת תַמָּן:

19:7 Then the man arose to go, but his father-in-law urged him so that he spent the night there again.

19:8 וַיִּשְׁפֹּם בְּבֹקֶר בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי לָלֶכֶת וַיֹּאמֶר אָבִי הַנְּעֶרָה סַעֲד־נָא לְבָבְךָ

והתמהמהו עד-נטות היום ויאכלו שניהם:

19:8 ואקדים בצפרא ביומא חמישאה למיזל ואמר אבוהא דעולימתא סעוד כען לבך ואתעכבו עד מפני יומא ואכלו תרויהון:

19:8 On the fifth day he arose to go early in the morning, and the girl's father said, "Please sustain yourself, and wait until afternoon"; so both of them ate.

19:9 ויקם האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנעלה הנה נא רפה היום לערב לינו-נא הנה חנות היום לין פה ויישב לבבך והשכמתם מחר לדרפכם והלכת לאהלך:

19:9 וקם גברא למיזל הוא ולחינתיה ועולימיה ואמר ליה חמוהי אבוהא דעולימתא הא כען פנא יומא דין למערב ביתו כען הקא הא לחוד לחוד נחת לחוד ברם יומא דין בית כא הקא וישפר לבך ותקדמון מחר לאורחכון ותהך לקרוך:

19:9 When the man arose to go along with his concubine and servant, his father-in-law, the girl's father, said to him, "Behold now, the day has drawn to a close; please spend the night. Lo, the day is coming to an end; spend the night here that your heart may be merry. Then tomorrow you may arise early for your journey so that you may go home."

19:10 ולא-אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד-נכח יבוס היא ירושלם ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו:

19:10 ולא אבא גברא למבת וקם ואזל ואתא עד לקביל יבוס היא ירושלם ועמיה זוג חמרין חשיקין ולחינתיה עמיה:

19:10 But the man was not willing to spend the night, so he arose and departed and came to a place opposite Jebus (that is, Jerusalem). And there were with him a pair of saddled donkeys; his concubine also was with him.

19:11 הם עם-יבוס והיום רד מאד ויאמר הנער אל-אדניו לכה-נא ונסורה אל-עיר-היבוסי הזאת ונלין בה:

19:11 אנון עם יבוס ויומא מאך לחדא ואמר עולימא לרבניה איתא כען ונזור לקרתא דיבוסאה הדא ונבית בה:

19:11 When they were near Jebus, the day was almost gone; and the servant said to his master, "Please come, and let us turn aside into this city of the Jebusites and spend the night in it."

19:12 ויאמר אליו אדניו לא נסור אל-עיר נכרי אשר לא-מבני ישראל הנה ועברנו עד-גבעה:

19:12 ואמר ליה רבניה לא נזור לקרית בני עממא דלא מבני ישראל אנון ונתמטי עד גבעתא:

19:12 However, his master said to him, "We will not turn aside into the city of foreigners who are not of the sons of Israel; but we will go on as far as Gibeah."

19:13 ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד המקמות ולנו בגבעה או ברמה:

19:13 ואמר לעולימיה איתא ונתקרב בחד מן אתריא בחדא מן קירווא ונבית בגבעתא או ברמתא:

19:13 He said to his servant, "Come and let us approach one of these places; and we will spend the night in Gibeah or Ramah."

19:14 ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל הגבעה אשר לבנימין:

19:14 ועברו ואזלו ועלת להון שמשא בסטר גבעתא דלשיבט בנימין:

19:14 So they passed along and went their way, and the sun set on them near Gibeah which belongs to Benjamin.

19:15 ויסרו שם לבוא ללון בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש מאסף-אותם הביתה ללון:

19:15 וזרו לתמן למועל למבת בגבעתא ואתא ויטיב ברחובא דקרתא ולית
אנש דכניש יתהון להון לביתא למבת:

19:15 They turned aside there in order to enter and lodge in Gibeah. When they entered, they sat down in the open square of the city, for no one took them into his house to spend the night.

19:16 והנה איש זקן בא מן מעשהו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים
והוא גר בגבעה ואנשי המקום בני ימיני:

19:16 והא גברא סבא אתא מן עבדתיה מן חקלא ברמשא וגברא מטורא
דבית אפרים והוא דאר בגבעתא ואנשי אתרא בני מן שבטא דבית בנימין:

19:16 Then behold, an old man was coming out of the field from his work at evening. Now the man was from the hill country of Ephraim, and he was staying in Gibeah, but the men of the place were Benjamites.

19:17 וישא עיניו וירא אתהאיש הארח ברחב העיר ויאמר האיש הזקן אנה
תלך ומאין תבוא:

19:17 וזקף עינוהי וחזא ית גברא דארח ברחובא דקרתא ואמר גברא סבא
לאן את אזיל ומנן ולאן את אתי:

19:17 And he lifted up his eyes and saw the traveler in the open square of the city; and the old man said, "Where are you going, and where do you come from?"

19:18 ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה עד ירפתי הר אפרים משם
אנכי ואלך עד בית לחם יהודה ואת בית יהודה אני הלך ואין איש מאסף
אותי הביתה:

19:18 ואמר ליה עברין אנחנא מבית לחם דבית יהודה עד ספי טורא דבית
אפרים מתמן אנא ואזלית עד בית לחם דבית יהודה ולבית מקדשא דיי
אנא אזיל ולית אנש גברא דכניש יתי לביתא:

19:18 He said to him, "We are passing from Bethlehem in Judah to the remote part of the hill country of Ephraim, for I am from there, and I went to Bethlehem in Judah. But I am now going to my house, and no man will take me into his house.

19:19 וגם תבן גם מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש לי ולאמתך ולנער
עם עבדיך אין מחסור כל דבר:

19:19 ואף תבנא אף כסתא אית לחמורנא ואף לחים וחמר ויין אית לי
ולאמתך ולעולימא דעם עבדך לית חסרון כל מדעם:

19:19 "Yet there is both straw and fodder for our donkeys, and also bread and wine for me, your maidservant, and the young man who is with your servants; there is no lack of anything."

19:20 ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל מחסורך עלי רק ברחוב אל תלך:

19:20 ואמר גברא סבא שלם לך לחוד כל חסרנך עלי לחוד ברחובא לא
תבית:

19:20 The old man said, "Peace to you. Only let me take care of all your needs; however, do not spend the night in the open square."

19:21 ויביאהו לביתו (ויבול) [ויבל] לחמורים וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו:

19:21 ואעליה לביתה ורמא כסתא לחמוריא ואסחיא רגליהון ואכלו ושתאו:

19:21 So he took him into his house and gave the donkeys fodder, and they washed their feet and ate and drank.

19:22 המה מיטיבום את לבם והנה אנשי העיר אנשי בני בליעל נסבו
את הבית מתדפקים על הדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הזקן לאמר
הוצא את האיש אשר בא אל ביתך ונדענו:

19:22 אנון מיטיבין ית לבהון והא אנשי קרתא גברי בני רשעא אקיפו דחקין

יָת עַל בֵּיתָא דְחָקִין לְמַתְבַּר דְּשָׂא וְאֲמָרוּ לְגַבְרָא מְרִיה דְּבֵיתָא סְבָא לְמִימַר
אֲפִיק יָת גְּבָרָא דְעַל לְבֵיתְךָ וְנִדְעֵנִיה:

19:22 While they were celebrating, behold, the men of the city, certain worthless fellows, surrounded the house, pounding the door; and they spoke to the owner of the house, the old man, saying, "Bring out the man who came into your house that we may have relations with him."

19:23 וַיֵּצֵא אֲלֵיהֶם הָאִישׁ בְּעַל הַבַּיִת וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַל-אֲחִי אַל-תִּרְעוּ נָא
אֲחֵרֵי אֲשֶׁר-בָּא הַזֶּה אֶל-בֵּיתִי אַל-תַּעֲשׂוּ אֶת-הַנְּבִלָה הַזֹּאת:

19:23 וַיִּנְפֹק לְוַתְהוֹן גְּבָרָא מְרִיה דְּבֵיתָא וְאֲמַר לְהוֹן בְּבָעוּ כְעַן אֲחִי לֹא
תְבַאֲשׂוּן כְּעַן בְּתַר דְעַל גְּבָרָא הַדִּין לְבֵיתִי לֹא תַעֲבֹדוּן יָת קְלָנָא הַדִּין:

19:23 Then the man, the owner of the house, went out to them and said to them, "No, my fellows, please do not act so wickedly; since this man has come into my house, do not commit this act of folly."

19:24 הִנֵּה בְתִי הַבְּתוּלָה וּפִילְגִּשְׁהּ אוֹצִיָּאהָ נָא אוֹתָם וְעַנּוּ אוֹתָם וַעֲשׂוּ לָהֶם
הַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם וְלֹאִישׁ הַזֶּה לֹא תַעֲשׂוּ דְבַר הַנְּבִלָה הַזֹּאת:

19:24 הָא בְּרַתִּי בְּתוּלְתָא וְלַחִינְתִּיה אֲפִיק כְּעַן יְתַהוֹן וְעַנּוּ יְתַהוֹן וְעַבְדוּ לְהוֹן
דְּתַקִּין בְּעֵינֵיכוֹן וְלַגְּבָרָא הַדִּין לֹא תַעֲבֹדוּן עֵיסַק קְלָנָא הַדִּין:

19:24 "Here is my virgin daughter and his concubine. Please let me bring them out that you may ravish them and do to them whatever you wish. But do not commit such an act of folly against this man."

19:25 וְלֹא-אָבוּ הָאֲנָשִׁים לְשִׁמְעַ לּוֹ וַיַּחֲזַק הָאִישׁ בְּפִילְגִּשְׁוֹ וַיֵּצֵא אֲלֵיהֶם הַחוּץ
וַיִּדְעוּ אוֹתָהּ וַיַּתְעַלְלוּ-בָּהּ כָּל-הַלַּיְלָה עַד-הַבֹּקֶר וַיִּשְׁלַחוּהָ (בְּעֵלוֹת) [כְּעֵלוֹת]
הַשָּׁחַר:

19:25 וְלֹא אָבוּ גְבַרְיָא לְקַבְּלָא מִנִּיהּ וְאֲתַקִּיף גְּבָרָא בְּלַחִינְתִּיה וְאֲפִיק לְוַתְהוֹן
לְבָרָא וַיִּדְעוּ יְתָהּ וְאֲתַלְעוּ בָּהּ כָּל לַיְלֵיָא עַד צַפְרָא וְשִׁלְחוּהָ כְּמַסַּק צַפְרָא:

19:25 But the men would not listen to him. So the man seized his concubine and brought her out to them; and they raped her and abused her all night until morning, then let her go at the approach of dawn.

19:26 וַתְּבֹא הָאִשָּׁה לַפְּנוֹת הַבֹּקֶר וַתִּפֹּל פְּתַח בֵּית-הָאִישׁ אֲשֶׁר-אֲדוֹנֶיהָ שָׁם
עַד-הָאֹר:

19:26 וְאֲתַת אַתְתָּא לְמַפְנֵי צַפְרָא וַנִּפְלַת בְּתַרְע בֵּית גְּבָרָא דְרַבּוֹנָה תַּמָּן עַד
דְּנַהַר:

19:26 As the day began to dawn, the woman came and fell down at the doorway of the man's house where her master was, until full daylight.

19:27 וַיָּקָם אֲדוֹנֶיהָ בְּבֹקֶר וַיִּפְתַּח דְּלַתוֹת הַבַּיִת וַיֵּצֵא לְלַכְתָּ לְדַרְכּוֹ וְהִנֵּה
הָאִשָּׁה פִּילְגִּשְׁוֹ נִפְלַת פְּתַח הַבַּיִת וַיִּדְיָה עַל-הַסֶּף:

19:27 וְקָם רַבּוֹנָה בְּצַפְרָא וּפְתַח דְּשֵׁי בֵיתָא וַנִּפֹק לְמִיזַל לְאוֹרְחִיהּ וְהָא אַתְתָּא
לַחִינְתִּיה רַמְיָא בְּתַרְע בֵּיתָא וַיִּדְהָא מַחְתָּן עַל סְפָא:

19:27 When her master arose in the morning and opened the doors of the house and went out to go on his way, then behold, his concubine was lying at the doorway of the house with her hands on the threshold.

19:28 וַיֹּאמֶר אֲלֶיהָ קוּמִי וְנִלְכֶה וְאִין עֲנָהּ וַיִּקְחָהּ עַל-הַחֲמֹר וַיָּקָם הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ
לְמַקְמוֹ:

19:28 וְאֲמַר לָהּ קוּמִי וְנִיזִיל וְלֹא לִית מְתִיבָא וְנִסְבָּה עַל חֲמֶרָא וְקָם גְּבָרָא
וְאִזַּל לְאַתְרֵיהּ:

19:28 He said to her, "Get up and let us go," but there was no answer. Then he placed her on the donkey; and the man arose and went to his home.

19:29 וַיָּבֵא אֶל-בֵּיתוֹ וַיִּקַּח אֶת-הַמַּאֲכָלֹת וַיַּחֲזֹק בְּפִילְגִּשְׁוֹ וַיִּנְתְּחָהּ לְעַצְמֶיהָ

לְשָׁנִים עֶשֶׂר נִתְחַיִּים וַיִּשְׁלַחַהּ בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל:

19:29 וְאַתָּה לְבֵיתֶיהָ וּנְסִיב יָת סְכִינָא וְאַתְקִיף וְאַחַד בְּלַחֲינְתֶיהָ וְהִדְמָה
לְאַבְרָהָא לְתַרְי־עֶסֶר אַבְרִין וְשִׁלְחָהּ בְּכָל תְּחוּם אֶרְעָא דְיִשְׂרָאֵל:

19:29 When he entered his house, he took a knife and laid hold of his concubine and cut her in twelve pieces, limb by limb, and sent her throughout the territory of Israel.

19:30 וְהָיָה כָּל־הָרְאָה וְאָמַר לְאֲנִיָּהּ וְלֹא־נִרְאָתָהּ כְּזֹאת לְמִיּוֹם עֲלוֹת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה שִׁימוּ־לָכֶם עָלֶיהָ עֲצוּ וּדְבְרוּ: פ
19:30 וְהָיָה כָּל דְּחֹזֵי לָהּ וְאָמַר לָהּ וְלֹא אֶתְחַזְיָאתָ כְּהָדָא לְמִיּוֹמָא
דְּסַלְיָקוּ דְנַפְקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרְעָא דְּמִצְרַיִם עַד יוֹמָא הַדִּין שְׁוֹי לְבַכּוֹן עָלָהּ
אַתִּיעִיצוּ וּמְלִילוּ:

19:30 All who saw it said, "Nothing like this has ever happened or been seen from the day when the sons of Israel came up from the land of Egypt to this day. Consider it, take counsel and speak up!"

20:1 וַיֵּצְאוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתַקְהֵל הָעֵדָה כְּאִישׁ אֶחָד לְמַדָּן וְעַד־בְּאֵר שֶׁבַע
וְאֶרֶץ הַגִּלְעָד אֲלֵי־הָהָר הַמְּצַפָּה:

20:1 וּנְפָקוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתְכַּנְיַשְׁתָּ כְּנִשְׁתָּא כְּגַבְרָא חַד לְמַדָּן וְעַד
בְּאֶרֶשְׁבַּע וְאֶרְעָא גִלְעָד לְקָדָם יִי לְמַצְפִּיא:

20:1 Then all the sons of Israel from Dan to Beersheba, including the land of Gilead, came out, and the congregation assembled as one man to the LORD at Mizpah.

20:2 וַיִּתְיַצְּבוּ פְּנֹת כָּל־הָעָם כָּל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל בְּקַהֲל עַם הָאֱלֹהִים אַרְבַּע
מֵאוֹת אַלְפֵי אִישׁ רִגְלֵי שְׁלֹף חֶרֶב: פ

20:2 וְאַתְעַתְּרוּ רִישֵׁי כָּל עַמָּא כָּל שְׁבִטָא דְיִשְׂרָאֵל בְּקַהֲל עַמָּא דִּי אַרְבַּע
מֵאָה אַלְפִין גְּבַר רִגְלֵי שְׁלֹפֵי סִפָּא:

20:2 The chiefs of all the people, even of all the tribes of Israel, took their stand in the assembly of the people of God, 400,000 foot soldiers who drew the sword.

20:3 וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי בְנִימִן כִּי־עָלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַמְּצַפָּה וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַרוּ
אֵיכָה נִהְיָתָה הַרְעָה הַזֹּאת:

20:3 וּשְׁמְעוּ בְּנֵי בְנִימִן אֲרִי סַלְיָקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַצְפִּיא וְאָמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מְלִילוּ אֵיכְדִין הָיָתָה בְּשִׁתָּא הָדָא:

20:3 (Now the sons of Benjamin heard that the sons of Israel had gone up to Mizpah.) And the sons of Israel said, "Tell us, how did this wickedness take place?"

20:4 וַיַּעַן הָאִישׁ הַלֵּוִי אִישׁ הָאִשָּׁה הַנִּרְצָחָה וַיֹּאמֶר הַגִּבְעָתָה אֲשֶׁר לְבְנִימִן בְּאֶתִי
אֲנִי וּפִילְגִשִׁי לְלוּן:

20:4 וְאַתִּיב גְּבָרָא לְיוּזָה בַּעֲלָה דְאַתְתָּא קְטִילְתָּא וְאָמַר לְגִבְעָתָא דְלִשְׁבִיט
בְּנִימִן עָלִית אֲנָא וְלַחֲינְתִי לְמַבֵּת:

20:4 So the Levite, the husband of the woman who was murdered, answered and said, "I came with my concubine to spend the night at Gibeah which belongs to Benjamin.

20:5 וַיִּקְמוּ עָלַי בְּעֵלְי הַגִּבְעָה וַיִּסְבּוּ עָלַי אֶת־הַבַּיִת לַיְלָה אוֹתִי דְמוּ לְהָרֹג
וְאַת־פִּילְגִשִׁי עִנּוּ וְתָמַת:

20:5 וְקָמוּ עָלַי יְתָבֵי בַעֲלֵי גִבְעָתָא וְאָקִיפוּ עָלַי לִי יָת בֵּיתָא בְּלִילִיא עָלַי
חֲשִׁיבוּ לְמַקְטֵל וְיָת לַחֲינְתִי עֲנִיּוּהָא וּמִיתַת:

20:5 "But the men of Gibeah rose up against me and surrounded the house at night because of me. They intended to kill me; instead, they ravished my concubine so that she died.

20:6 וְאַחַז בְּפִילְגִשִׁי וְאַנְתְּחָהּ וְאַשְׁלַחָהּ בְּכָל־שְׂדֵה נַחֲלַת יִשְׂרָאֵל כִּי עָשׂוּ זְמָה

וּנְבִלָה בְּיִשְׂרָאֵל:

20:6 וְאַחֲרֵית בְּלַחֲיַנְתִּי וְהִדְמַתָּה וְשַׁלַּחְתָּהּ בְּכָל תְּחוֹם אַחֲסַנַּת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
אֲרִי עֲבָדוּ עֵיצַת חָטִין וּדְלָא כָּשֶׁר וּקְלָנָא בְּיִשְׂרָאֵל:

20:6 "And I took hold of my concubine and cut her in pieces and sent her throughout the land of Israel's inheritance; for they have committed a lewd and disgraceful act in Israel.

20:7 הִנֵּה כָּלְכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָבּוּ לָכֶם דְּבַר וְעֵצָה הֵלֶם:

20:7 הָא כָּלְכוּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָבּוּ לָכוּן פִּתְגָם וְעֵצָה הֶלְכָא:

20:7 "Behold, all you sons of Israel, give your advice and counsel here."

20:8 וַיָּקָם כָּל-הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד לֵאמֹר לֹא יֵלֶךְ אִישׁ לְאָהֳלוֹ וְלֹא נָסוּר אִישׁ
לְבֵיתוֹ:

20:8 וְקָם כָּל עַמָּא כְּגִבְרָא חַד לְמִימַר לֹא נִיזוּל גְּבַר לְמִשְׁכְּנִיה וְלֹא נִזּוּר גְּבַר
לְבֵיתִיה:

20:8 Then all the people arose as one man, saying, "Not one of us will go to his tent, nor will any of us return to his house.

20:9 וְעַתָּה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה לְגִבְעָה עָלֶיהָ בְּגֹרְלָהּ:

20:9 וּכְעַן דִּין פִּתְגָמָא דְנַעֲבִיד לְגִבְעָתָא נִתְמַנִּי נִתְפַלֵּג עָלָה בְּעַדְבָא:

20:9 "But now this is the thing which we will do to Gibeah; we will go up against it by lot.

20:10 וְלִקְחֲנוּ עֶשְׂרֵה אַנְשִׁים לְמֵאָה לְכָל שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל וּמֵאָה לְאַלְפֵי וְאַלְפֵי
לְרִבְבָה לְקַחַת צָדָה לָעָם לַעֲשׂוֹת לְבוֹאִם לְגִבְעֵי בְנֵימִן כְּכָל-הַנְּבִלָה אֲשֶׁר
עָשָׂה בְּיִשְׂרָאֵל:

20:10 וְנִדְבַר עֶסְרָא גְּבַרִין לְמֵאָה לְכָל שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל וּמֵאָה לְאַלְפָא וְאַלְפָא
לְרִבּוּתָא לְמִסְבַּ זֹרְדִין לְעַמָּא לְמַעַבְד לְאַיְתִיּוּתֵהוּן לְגִבְעָתָא דְבֵית דְּבְנֵי בְנֵימִן
כְּכָל קְלָנָא דְאַתְעֵבִיד בְּיִשְׂרָאֵל:

20:10 "And we will take 10 men out of 100 throughout the tribes of Israel, and 100 out of 1,000, and 1,000 out of 10,000 to supply food for the people, that when they come to Gibeah of Benjamin, they may punish them for all the disgraceful acts that they have committed in Israel."

20:11 וַיֵּאָסֶף כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל-הָעִיר כְּאִישׁ אֶחָד חֲבָרִים: פ

20:11 וְאַתְכְּנִישׁ כָּל אַנְשׁ יִשְׂרָאֵל לְקַרְתָּא כְּגִבְרָא חַד שָׁוִין:

20:11 Thus all the men of Israel were gathered against the city, united as one man.

20:12 וַיִּשְׁלְחוּ שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל אַנְשִׁים בְּכָל-שְׁבֹטֵי בְנֵימִן לֵאמֹר מָה הָרָעָה הַזֹּאת
אֲשֶׁר נִהְיִתָּה בְּכֶם:

20:12 וּשְׁלַחוּ שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל גְּבַרִין בְּכָל שְׁבֹטֵי בְנֵימִן לְמִימַר מָא בִשְׂתָא
הָדָא דְהָת בְּכוּן:

20:12 Then the tribes of Israel sent men through the entire tribe of Benjamin, saying, "What is this wickedness that has taken place among you?"

20:13 וְעַתָּה תָּנוּ אֶת-הָאֲנָשִׁים בְּנֵי-בְלִיעַל אֲשֶׁר בְּגִבְעָה וְנִמְיָתָם וְנִבְעַרְהָ רָעָה
מִיִּשְׂרָאֵל וְלֹא אָבוּ (כַּד) [בְּנִין] בְּנֵימִן לְשִׁמְעַ בְּקוֹל אַחֵיהֶם בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל:

20:13 וּכְעַן אִיתּוּ הָבוּ אִתּוּ יַת גְּבַרְיָא בְּנֵי רִשְׁעָא דְבִגְבְּעָתָא וְנִקְטִילֵנוּן
וּנְפִלֵי עַבְדֵי בִשְׂתָא מִיִּשְׂרָאֵל וְלֹא אָבוּ בְנֵי בְנֵימִן לְקַבְּלָא לְמִימַר אַחֵיהוּן בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל:

20:13 "Now then, deliver up the men, the worthless fellows in Gibeah, that we may put them to death and remove this wickedness from Israel." But the sons of Benjamin would not listen to the voice of their brothers, the sons of Israel.

20:14 וַיֵּאסְפוּ בְנֵי־בְנִימִן מִן־הָעָרִים הַגְּבֻעָה לָצֵאת לְמִלְחָמָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
20:14 וְאֶת־כְּנִישׁוֹ בְּנֵי בְנִימִן מִן קְרוּיָא לְגִבְעָתָא לְמַפֵּק לְאַנְחָא קְרָבָא עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

20:14 The sons of Benjamin gathered from the cities to Gibeah, to go out to battle against the sons of Israel.

20:15 וַיִּתְּפְקְדוּ בְּנֵי בְנִימִן בַּיּוֹם הַהוּא מֵהָעָרִים עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ אֲלָף אִישׁ שְׁלֹף חֶרֶב לְבַד מֵיִשְׁבֵי הַגְּבֻעָה הַתְּפַקְדוֹ שֶׁבַע מֵאוֹת אִישׁ בַּחֹר:
20:15 וְאֶת־מְנִיאוֹ בְּנֵי בְנִימִן בַּיּוֹמָא הַהוּא מִקְרוּיָא עֶסְרִין וְשֵׁשָׁא אֲלָפִין גְּבָרָא שְׁלָפֵי סִיפָא בַר גִּבְעָתָא אֶת־מְנִיאוֹ שֶׁבַע מֵאָה גְּבַר עוֹלִים:

20:15 From the cities on that day the sons of Benjamin were numbered, 26,000 men who draw the sword, besides the inhabitants of Gibeah who were numbered, 700 choice men.

20:16 מִכָּל הָעָם הַזֶּה שֶׁבַע מֵאוֹת אִישׁ בַּחֹר אֶטֶר יַד־יְמִינֹו כָּל־זֶה קָלַע בְּאֵבֶן אֶל־הַשְּׁעָרָה וְלֹא יַחֲטֵא: פ

20:16 מִכָּל עֲמָא הָרִין שֶׁבַע מֵאָה גְּבַר עוֹלִים גְּבָרָא גְּמִיד בִּידֵיה דִּימִינָא כָּל אֲלִין דְּשָׁדִן אֲבָנָא בְּקָלְעָא וּמְדַמֵּן בְּבִינַת סַעְרָא וְלֹא מִשְׁנֹן:

20:16 Out of all these people 700 choice men were left-handed; each one could sling a stone at a hair and not miss.

20:17 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הַתְּפַקְדוֹ לְבַד מִבְּנֵימִן אַרְבַּע מֵאוֹת אֲלָף אִישׁ שְׁלֹף חֶרֶב כָּל־זֶה אִישׁ מִלְחָמָה:

20:17 וְאֲנָשׁ וּגְבַר יִשְׂרָאֵל אֶת־מְנִיאוֹ בַר בְּנִימִן אַרְבַּע מֵאָה אֲלָפִין גְּבָרָא שְׁלָפֵי סִיפָא כָּל אֲלִין גְּבַרֵי עֲבָדֵי קְרָבָא:

20:17 Then the men of Israel besides Benjamin were numbered, 400,000 men who draw the sword; all these were men of war.

20:18 וַיִּקְמוּ וַיַּעֲלוּ בֵּית־אֵל וַיִּשְׁאֲלוּ בָאֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי יַעֲלֶה־לָנוּ בְּתַחֲלָה לְמִלְחָמָה עִם־בְּנֵי בְנִימִן וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוּדָה בְּתַחֲלָה:

20:18 וַקְּמוּ וּסְלִיקוּ לְבֵית־אֵל וּשְׁאִילוּ בְּמִימְרָא דִּי וַאֲמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן יִסְק לָנָא בְּקַדְמִיתָא וַיִּשְׂרֵי לְאַנְחָא קְרָבָא עִם בְּנֵי בְנִימִן וַאֲמַר יְיָ יְהוּדָה בְּקַדְמִיתָא:

20:18 Now the sons of Israel arose, went up to Bethel, and inquired of God and said, "Who shall go up first for us to battle against the sons of Benjamin?" Then the LORD said, "Judah shall go up first."

20:19 וַיִּקְוּמוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּבֹקֶר וַיַּחֲנוּ עַל־הַגְּבֻעָה: פ

20:19 וַקְּמוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצַפְרָא וּשְׂרוּ עַל גִּבְעָתָא:

20:19 So the sons of Israel arose in the morning and camped against Gibeah.

20:20 וַיֵּצֵא אִישׁ יִשְׂרָאֵל לְמִלְחָמָה עִם־בְּנֵימִן וַיַּעֲרְכוּ אֹתָם אִישׁ־יִשְׂרָאֵל מִלְחָמָה אֶל־הַגְּבֻעָה:

20:20 וּנְפַק אֲנָשׁ יִשְׂרָאֵל לְאַנְחָא קְרָבָא עִם דְּבֵית בְּנֵי בְנִימִן וּסְדְּרוּ עִמְהוֹן אֲנָשׁ יִשְׂרָאֵל קְרָבָא עַל גִּבְעָתָא:

20:20 The men of Israel went out to battle against Benjamin, and the men of Israel arrayed for battle against them at Gibeah.

20:21 וַיֵּצְאוּ בְּנֵי־בְנִימִן מִן־הַגְּבֻעָה וַיִּשְׁחִיתוּ בְּיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֲלָף אִישׁ אֲרָצָה:

20:21 וּנְפַקוּ בְּנֵי בְנִימִן מִן גִּבְעָתָא וַחֲבִילוּ בְּיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹמָא הַהוּא עֶסְרִין וּתְרִין אֲלָפִין גְּבָרָא קְטִילִין רְמֹן לְאַרְעָא:

20:21 Then the sons of Benjamin came out of Gibeah and felled to the ground on that day 22,000 men of Israel.

20:22 וַיִּתְחַזְקוּ הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל וַיִּסְפוּ לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־עָרְכוּ שָׁם בַּיּוֹם הַרְּאִשׁוֹן:

20:22 וַאֲתַקְּפוּ עִמָּא אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וַאֲסִיפוּ לְסִדְרָא קְרָבָא בְּאַתְרָא דְסִדְרוּ קְרָבָא תַּמָּן בְּיוֹמָא קְדָמָאָה:

20:22 But the people, the men of Israel, encouraged themselves and arrayed for battle again in the place where they had arrayed themselves the first day.

20:23 וַיַּעֲלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּבְכוּ לִפְנֵי־יְהוָה עַד־הָעֶרֶב וַיִּשְׁאַלוּ בַיהוָה לֵאמֹר הֲאוֹסִיף לְגַשֵּׁת לְמִלְחָמָה עִם־בְּנֵי בְנֵימִן אַחִי וַיֹּאמֶר יְהוָה עָלוּ אֵלָיו: פ
20:23 וּסְלִיקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְכוּ לִפְנֵי קָדָם יְיָ עַד רִמְשָׁא וּשְׁאִילוּ בְּמִימְרָא דְיְיָ לְמִימַר הֲאוֹסִיף לְמַקְרַב לְאַגְחָא קְרָבָא עִם בְּנֵי בְנֵימִן אַחִי וַאֲמַר יְיָ סְקוּ עָלֵיהוֹן:

20:23 The sons of Israel went up and wept before the LORD until evening, and inquired of the LORD, saying, "Shall we again draw near for battle against the sons of my brother Benjamin?" And the LORD said, "Go up against him."

20:24 וַיִּקְרְבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי בְנֵימִן בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי:

20:24 וּקְרִיבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹת בְּנֵי בְנֵימִן בְּיוֹמָא תַּנְיָנָא:

20:24 Then the sons of Israel came against the sons of Benjamin the second day.

20:25 וַיֵּצֵא בְנֵימִן לְקָרְאתָם מִן־הַגְּבֵעָה בַיּוֹם הַשֵּׁנִי וַיִּשְׁחִיתוּ בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד שְׁמוֹנֶת עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ אֶרְצָה כָּל־אֵלֶּה שְׁלֹפֵי חֶרֶב:

20:25 וַנִּפְקוּ דְבֵית בְּנֵי בְנֵימִן לְקַדְמוֹתְהוֹן מִן גְּבַעְתָּא בְּיוֹמָא תַּנְיָנָא וַחֲבִילוּ בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד בְּיוֹמָא הַהוּא תַּמְנַת־עֶסְרֵ אֶלְפִין גְּבָרָא קְטִילִין רַמֵּן לְאַרְעָא כָּל אֶלִין שְׁלֹפֵי סִפָּא:

20:25 Benjamin went out against them from Gibeah the second day and felled to the ground again 18,000 men of the sons of Israel; all these drew the sword.

20:26 וַיַּעֲלוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל־הָעָם וַיָּבֹאוּ בֵּית־אֵל וַיִּבְכוּ וַיִּשְׁבוּ שֵׁם לִפְנֵי יְהוָה וַיִּצְוּמוּ בַיּוֹם־הַהוּא עַד־הָעֶרֶב וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת וּשְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה:

20:26 וּסְלִיקוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל עִמָּא וְאַתּוּ לְבֵית־אֵל וּבְכוּ וַיִּתִּיבוּ תַּמָּן קָדָם יְיָ וַצְּמוּ בְּיוֹמָא הַהוּא עַד רִמְשָׁא וַאֲסִיקוּ עֲלוֹן וּנְכַסְתָּ קַדְשֵׁין קָדָם יְיָ:

20:26 Then all the sons of Israel and all the people went up and came to Bethel and wept; thus they remained there before the LORD and fasted that day until evening. And they offered burnt offerings and peace offerings before the LORD.

20:27 וַיִּשְׁאַלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּיהוָה וְשֵׁם אַרְוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים בַּיָּמִים הָהֵם:

20:27 וּשְׁאִילוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִימְרָא דְיְיָ וְתַמָּן אַרְוֹן קְנָמָא דְיְיָ בְּיוֹמָא הָאֲנֹן:

20:27 The sons of Israel inquired of the LORD (for the ark of the covenant of God was there in those days,

20:28 וּפִינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן עִמָּד לִפְנֵי הָהֵם לֵאמֹר הֲאוֹסִף עוֹד לְצֵאת לְמִלְחָמָה עִם־בְּנֵי־בְנֵימִן אַחִי אִם־אֶחְדָּל וַיֹּאמֶר יְהוָה עָלוּ כִּי מִחַר אֶתְנַנּוּ בַיָּדָךְ:

20:28 וּפִינְחָס בֶּר אֶלְעָזָר כֶּהֵנָּא בֶר אַהֲרֹן קָאִים קְדָמוּהִי בְּיוֹמָא הָאֲנֹן לְמִימַר הֲאוֹסִיף עוֹד לְמַפֵּק לְאַגְחָא קְרָבָא עִם בְּנֵי בְנֵימִן אַחִי אִם אֶתְמַנֵּעַ וַאֲמַר יְיָ סְקוּ אֲרִי מִחַר אֲמַסְרֵנוֹן בַּיָּדָךְ:

20:28 and Phinehas the son of Eleazar, Aaron's son, stood before it to minister in those days), saying, "Shall I yet again go out to battle against the sons of my brother Benjamin, or shall I cease?" And the LORD said, "Go up, for tomorrow I will deliver them into your hand."

20:29 וַיִּשֶׁם יִשְׂרָאֵל אֲרָבִים אֶל־הַגְּבֵעָה סָבִיב: פ

20:29 וַיִּשׂוּי יִשְׂרָאֵל כְּמִנִּין עַל גִּבְעַתָּא סְחוּר־סְחוּר:

20:29 So Israel set men in ambush around Gibeah.

20:30 וַיַּעֲלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי בְנֵימִן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיַּעֲרְכוּ אֶל־הַגִּבְעָה כַּפְּעַם בַּפְּעַם:

20:30 וּסְלִיקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִוְת בְּנֵי בְנֵימִן בַּיּוֹמָא תְּלִיתָאָה וְסָדְרוּ קָרְבָּא עַל גִּבְעַתָּא כְּזִמְן כְּזִמְן:

20:30 The sons of Israel went up against the sons of Benjamin on the third day and arrayed themselves against Gibeah as at other times.

20:31 וַיֵּצְאוּ בְנֵי־בְנֵימִן לְקִרְיַת הָעָם הַנִּתְקָו מִן־הָעִיר וַיִּחַלְּוּ לְהַפּוֹת מֵהָעָם חֲלָלִים כַּפְּעַם בַּפְּעַם בְּמַסְלוֹת אֲשֶׁר אַחַת עֲלֶה בֵּית־אֵל וְאַחַת גִּבְעַתָּה בַּשָּׂדֶה כְּשֹׁלְשִׁים אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל:

20:31 וַנִּפְקְוּ בְנֵי בְנֵימִן לְקִדְמוֹת עָמָא אֲתַנְגִּידוּ מִן קִרְיַת וּשְׂרִיאוּ לְקִטְלָא מִן עָמָא קְטִילִין כְּזִמְן כְּזִמְן בְּכִיבֵשׁ אֹרְחַתָּא דְחָדָא סְלָקָא לְבֵית־אֵל וְחָדָא לְגִבְעַתָּא בְּחַקְלָא כְּתַלְתִּין גְּבָרָא בְּיִשְׂרָאֵל:

20:31 The sons of Benjamin went out against the people and were drawn away from the city, and they began to strike and kill some of the people as at other times, on the highways, one of which goes up to Bethel and the other to Gibeah, and in the field, about thirty men of Israel.

20:32 וַיֹּאמְרוּ בְנֵי בְנֵימִן נִגְפִים הֵם לְפָנֵינוּ כְּבָרָא־שְׁנָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ נָנוּסָה וְנִתְקַנְהוּ מִן־הָעִיר אֶל־הַמַּסְלוֹת:

20:32 וַאֲמְרוּ בְנֵי בְנֵימִן חֲבִירִין אָנוּן קְדַמָּא כַּד בְּקִדְמִיתָא וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ נִיפּוֹךְ וְנִיגֹדְנוּן מִן קִרְיַת לְכַבְשִׁיא:

20:32 The sons of Benjamin said, "They are struck down before us, as at the first." But the sons of Israel said, "Let us flee that we may draw them away from the city to the highways."

20:33 וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל קָמוּ מִמְּקוֹמוֹ וַיַּעֲרְכוּ בְּבַעַל תָּמָר וְאַרְבַּי יִשְׂרָאֵל מִגִּיחַ מִמְּקוֹמוֹ מִמַּעְרַה־גִּבְעָה:

20:33 וְכָל אָנָּשׁ יִשְׂרָאֵל קָמוּ מֵאֲתַרְהוֹן וְסָדְרוּ קָרְבָּא בְּמִישְׁרֵי יְרִיחוֹ וְכַמְנָא יִשְׂרָאֵל מִגִּיחַ מֵאֲתַרְיָה מִמִּישֵׁר גִּבְעַתָּא:

20:33 Then all the men of Israel arose from their place and arrayed themselves at Baal-tamar; and the men of Israel in ambush broke out of their place, even out of Maareh-geba.

20:34 וַיִּבְאוּ מִנְגֵד לְגִבְעָה עֶשְׂרֵת אֲלָפִים אִישׁ בַּחוּר מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וְהַמְּלַחְמָה כְּבָדָה וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי־נִגְעַת עָלֵיהֶם הָרָעָה: פ

20:34 וְאֲתוּ מְדְרוּם לְגִבְעַתָּא עֶסְרָא אֲלָפִין גְּבַר עוֹלִים מִכָּל יִשְׂרָאֵל וְעַבְדֵי קָרְבָּא תְּקִיפוּ וְאָנוּן לֹא יָדְעִין אַרְי קְרִיבַת דְּתִיתִי לְהוֹן עָלֵיהוֹן בַּשְּׂתָא:

20:34 When ten thousand choice men from all Israel came against Gibeah, the battle became fierce; but Benjamin did not know that disaster was close to them.

20:35 וַיִּגַּף יְהוָה אֶת־בְּנֵימִן לְפָנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁחִיתוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבְנֵימִן בַּיּוֹם הַהוּא עֶשְׂרִים וְחַמְשָׁה אֲלָף וּמֵאָה אִישׁ כָּל־אֵלֶּה שְׁלַף חָרֵב:

20:35 וַתְּבַר יְיָ יֵת דְּבֵית בְּנֵימִן קָדָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַחֲבִילוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדַבִּית בְּנֵימִן בַּיּוֹמָא הַהוּא עֶסְרִין וְחַמְשָׁה אֲלָפִין וּמֵאָה גְּבָרָא כָּל אֵלִין שְׁלַפֵי סִפָּא:

20:35 And the LORD struck Benjamin before Israel, so that the sons of Israel destroyed 25,100 men of Benjamin that day, all who draw the sword.

20:36 וַיִּרְאוּ בְנֵי־בְנֵימִן כִּי נִגְפוּ וַיִּתְּנוּ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל מְקוֹם לְבְנֵימִן כִּי בָטְחוּ אֶל־הָאָרֶב אֲשֶׁר שָׂמוּ אֶל־הַגִּבְעָה:

20:36 וַחֲזוּ בְנֵי בְנִימִן אֶרֶץ אֲתָבְרוּ וַיִּהְיוּ אֲנָשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲתָרָא לְדַבֵּית בְּנִימִן
אֶרֶץ אֲתָרְחִיצוּ עַל כְּמָנָא דְשׁוּיָאוּ עַל גְּבַעְתָּא:

20:36 So the sons of Benjamin saw that they were defeated. When the men of Israel gave ground to Benjamin because they relied on the men in ambush whom they had set against Gibeah,

20:37 וְהָאֲרָב הִחִישׁוּ וַיִּפְשְׁטוּ אֶל־הַגְּבֻעָה וַיִּמְשְׁדוּ הָאֲרָב וַיִּדּוּ אֶת־כָּל־הָעִיר
לְפִי־חֶרֶב:

20:37 וְכְמָנָא אוּחֵי וְאֲתַנְגִּידוּ עַל גְּבַעְתָּא וְאֲתַנְגִּידוּ כְּמָנָא וּמְחָא יָת כָּל קַרְתָּא
לְפַתְגָם דְּחֶרֶב:

20:37 the men in ambush hurried and rushed against Gibeah; the men in ambush also deployed and struck all the city with the edge of the sword.

20:38 וְהַמוֹעֵד הָיָה לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל עִם־הָאֲרָב הָרַב לְהַעֲלוֹתָם מִשָּׂאת הָעֶשֶׂן
מִן־הָעִיר:

20:38 וּזְמָנָא הָוָה מְתַקֵּן לְאֲנָשׁ יִשְׂרָאֵל עִם כְּמָנָא דִּיסְגוֹן לְאַסְקָא יְטוּר דְתַנָּן מִן
קַרְתָּא:

20:38 Now the appointed sign between the men of Israel and the men in ambush was that they would make a great cloud of smoke rise from the city.

20:39 וַיִּהְפֹּךְ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל בְּמַלְחָמָה וּבְנִימִן הִחֵל לְהַכּוֹת חֲלָלִים בְּאִישׁ־יִשְׂרָאֵל
כְּשִׁלְשִׁים אִישׁ כִּי אָמְרוּ אִךְ נִגּוֹף נִגּוֹף הוּא לְפָנֵינוּ כְּמַלְחָמָה הָרֵאשֶׁנָּה:

20:39 וְאֲתַחֲזֹר אֲנָשׁ יִשְׂרָאֵל בְּקַרְבָּא וּדְבֵית בְּנִימִן שְׁרִיאוּ לְקַטְלָא קְטִילִין בְּאֲנָשׁ
יִשְׂרָאֵל כְּתַלְתִּין גְּבָרָא אֶרֶץ אָמְרוּ בְּרַם מִתְבָּר תְּבִירִין אֲנֹן קְדָמָנָא כְּקַרְבָּא
קְדָמָאָה:

20:39 Then the men of Israel turned in the battle, and Benjamin began to strike and kill about thirty men of Israel, for they said, "Surely they are defeated before us, as in the first battle."

20:40 וְהַמִּשָּׂאת הִחֲלָה לְעֹלוֹת מִן־הָעִיר עַמּוּד עֶשֶׂן וַיִּפֹּן בְּנִימִן אַחֲרָיו וְהָנָה
עָלָה כְּלִיל־הָעִיר הַשָּׁמַיְמָה:

20:40 וְכְמָנָא שְׁרִי לְאַסְקָא מִן קַרְתָּא יְטוּר דְתַנָּן וְאֲתַפְנִיאוּ דְבֵית בְּנִימִן
לְאַחֲזֹרִיהוֹן בְּתַרִּיהוֹן וְהָא סְלִיק תַּנְנָא דְקַרְתָּא לְצִית שָׁמַיָא:

20:40 But when the cloud began to rise from the city in a column of smoke, Benjamin looked behind them; and behold, the whole city was going up *in smoke* to heaven.

20:41 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הִפָּךְ וַיִּבְהַל אִישׁ בְּנִימִן כִּי רָאָה כִּי־נִנְעָה עָלָיו הָרָעָה:
20:41 וְאֲנָשׁ יִשְׂרָאֵל אֲתַחֲזֹר אֲתַהֲפִיךְ וְאֲתַבְּהִיל אֲנָשׁ בְּנִימִן אֶרֶץ חֲזָא אֶרֶץ
קְרִיבַת דְתִיתִי לִיה בְּשִׁתָּא:

20:41 Then the men of Israel turned, and the men of Benjamin were terrified; for they saw that disaster was close to them.

20:42 וַיִּפְּנוּ לְפָנֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל־דְּרֹךְ הַמִּדְבָּר וְהַמַּלְחָמָה הִדְבִּיקְתָּהּ וְאֲשֶׁר
מִהָעָרִים מִשְׁחִיתִים אוֹתוֹ בְּתוֹכוֹ:

20:42 וְאֲתַפְנִיאוּ קָדָם אֲנָשׁ יִשְׂרָאֵל לְאוּרַח מִדְּבָרָא וְעַבְדֵי קַרְבָּא אֲדַבִּיקוּנֹן
וְאֲנָשׁ כְּמָנָא קָמוּ מִקְרוּיָהוֹן קְטִילִין בְּהוֹן מְכָא וּמְכָא:

20:42 Therefore, they turned their backs before the men of Israel toward the direction of the wilderness, but the battle overtook them while those who came out of the cities destroyed them in the midst of them.

20:43 כִּתְרוּ אֶת־בְּנִימִן הִרְדִּיפָהּ מִנוּחָה הִדְרִיכָהּ עַד נִכַח הַגְּבֻעָה מִמִּזְרַח־שָׁמֶשׁ:

20:43 טְלַטִּילוּ אֲסַחְרוּ יָת דְבֵית בְּנִימִן רַדְפוּנֹן מִבֵּית נִיחָהוֹן טְרַדוּנֹן עַד
לְקַבִּיל גְּבַעְתָּא מִמִּדְנַח שְׁמִשָּׁא:

20:43 They surrounded Benjamin, pursued them without rest and trod them down opposite Gibeah toward the east.

20:44 וַיִּפְּלוּ מִבְּנֵי־מִן שְׁמֹנֶה־עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי אֲנָשֵׁי־חֵיל:

20:44 וְאֶת־קָטְלוּ מִדְּבֵית בְּנֵי־מִן תְּמֹנֶת־עָסָר אֶלְפִין גְּבָרָא יָת כָּל אֵלִין גְּבָרֵי עֲבָדֵי קָרְבָּא:

20:44 Thus 18,000 men of Benjamin fell; all these were valiant warriors.

20:45 וַיִּפְּנוּ וַיִּנְסוּ הַמְּדַבְּרָה אֶל־סֵלַע הַרְמוֹן וַיַּעֲלֵלוּהוּ בְּמַסְלוֹת חֲמֹשֶׁת אֶלְפִים אִישׁ וַיִּדְבְּקוּ אַחֲרָיו עַד־גִּדּוֹם וַיִּכּוּ מִמֶּנּוּ אֶלְפִים אִישׁ:

20:45 וְאֶת־פְּנִיאוֹ וְאֶפְכוּ לְמַדְבָּרָא לְכִיף רְמוֹן וְאֶטְמְרוּ וְאֶסְטְמְרוּ בְּכַבְשֵׁי־אִישׁ חֲמֹשָׁא אֶלְפִין גְּבָרָא וְאֶדְבִּיקוּ בְּתַרְיֵהוֹן עַד גִּדְעוֹם וְקָטְלוּ מִנְהוֹן תְּרִין אֶלְפִין גְּבָרָא:

20:45 The rest turned and fled toward the wilderness to the rock of Rimmon, but they caught 5,000 of them on the highways and overtook them at Gidom and killed 2,000 of them.

20:46 וַיְהִי כָּל־הַנְּפֹלִים מִבְּנֵי־מִן עֶשְׂרִים וְחֲמֹשָׁה אֶלֶף אִישׁ שֶׁלֶף חָרַב בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי אֲנָשֵׁי־חֵיל:

20:46 וַהּוּוּ כָּל דְּאֶת־קָטְלוּ מִדְּבֵית בְּנֵי־מִן עֶסְרִין וְחֲמֹשָׁא אֶלְפִין גְּבָרָא שְׁלִפֵי סִיפָא בַּיּוֹמָא הַהוּא יָת כָּל אֵלִין גְּבָרֵי עֲבָדֵי קָרְבָּא:

20:46 So all of Benjamin who fell that day were 25,000 men who draw the sword; all these were valiant warriors.

20:47 וַיִּפְּנוּ וַיִּנְסוּ הַמְּדַבְּרָה אֶל־סֵלַע הַרְמוֹן שֶׁשׁ מְאוֹת אִישׁ וַיִּשְׁבוּ בְּסֵלַע רְמוֹן אַרְבַּעַה חֳדָשִׁים:

20:47 וְאֶת־פְּנִיאוֹ וְאֶפְכוּ לְמַדְבָּרָא לְכִיף רְמוֹן שִׁית מְאָה גְּבָרָא וַיִּתִּיבוּ בְּכִיף רְמוֹן אַרְבַּעַה יָרְחִין:

20:47 But 600 men turned and fled toward the wilderness to the rock of Rimmon, and they remained at the rock of Rimmon four months.

20:48 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל שָׁבוּ אֶל־בְּנֵי בְּנֵי־מִן וַיִּכּוּם לְפִי־חָרַב מֵעִיר מָתָם עַד־בְּהֵמָה עַד כָּל־הַנִּמְצָא גַם כָּל־הָעִירִים הַנִּמְצָאוֹת שֶׁלְּחוֹ בְּאֵשׁ: פ

20:48 וְאֶנְשׁ יִשְׂרָאֵל תָּבוּ לֹת בְּנֵי בְּנֵי־מִן וּמַחֲזִינוֹן לְפִתְגָם דְּחָרַב מִקְרוּיֵהוֹן גְּמֵרוֹנוֹן עַד בְּעִירָא עַד כָּל דְּאֶשְׁתַּכַּח אַף כָּל קְרוּיָא דְּאֶשְׁתַּכַּח אֹקִידוֹ בְּנוֹרָא:

20:48 The men of Israel then turned back against the sons of Benjamin and struck them with the edge of the sword, both the entire city with the cattle and all that they found; they also set on fire all the cities which they found.

21:1 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל נִשְׁבַּע בְּמִצְפָּה לֵאמֹר אִישׁ מִמֶּנּוּ לֹא־יִתֵּן בָּתּוֹ לְבְּנֵי־מִן לְאִשָּׁה: 21:1 וְאֶנְשׁ יִשְׂרָאֵל קָיִים בְּמִצְפָּא לְמִימַר אֶנְשׁ מִנְנָא לָא יִתִּין בְּרַתִּיה לְדְּבֵית בְּנֵי־מִן לְאִתּוֹ:

21:1 Now the men of Israel had sworn in Mizpah, saying, "None of us shall give his daughter to Benjamin in marriage."

21:2 וַיָּבֹאוּ הָעָם בֵּית־אֵל וַיִּשְׁבוּ שָׁם עַד־הָעֶרֶב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַיִּשָּׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ בְּכִי גָדוֹל:

21:2 וְאֶתָּא עָמָא לְבֵית־אֵל וַיִּתִּיבוּ תַמָּן עַד רְמֵשָׁא קָדָם יְיָ וְאֶרִימוּ קְלָהוֹן וּבְכוּ בְּכִי סְגִיָּאָה:

21:2 So the people came to Bethel and sat there before God until evening, and lifted up their voices and wept bitterly.

21:3 וַיֹּאמְרוּ לָמָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֵיחָה זֹאת בְּיִשְׂרָאֵל לְהַפְקֵד הַיּוֹם מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁבֶט אֶחָד:

21:3 וְאֶמְרוּ לְמָא יְיָ אֱלֹהֵא דְּיִשְׂרָאֵל הָוֹת דָּא בְּיִשְׂרָאֵל לְמִשְׁגֵי יוֹמָא דִּין

מישראל שבטא חר:

21:3 They said, "Why, O LORD, God of Israel, has this come about in Israel, so that one tribe should be *missing* today in Israel?"

21:4 ויהי ממחרת וישכימו העם ויבנו־שם מזבח ויעלו עלות ושלמים: פ
21:4 והיה ביום־א דבחרוהי ואקדימו עמא ובנו תמן מדבחה ואסיקו עלון
ונכסת קדשין: קדם יוי

21:4 It came about the next day that the people arose early and built an altar there and offered burnt offerings and peace offerings.

21:5 ויאמרו בני ישראל מי אשר לא־עלה בקהל מכל־שבטי ישראל
אל־יהוה כי השבועה הגדולה היתה לאשר לא־עלה אל־יהוה המצפה
לאמר מות יומת:
21:5 ויאמרו בני ישראל מן דלא סליק בקהלא מכל שבטיא דישראל לקדם
יי ארי שבועתא רבתא הות לדלא סליק לקדם יי למצפא למימר אתקטלא
יתקטיל:

21:5 Then the sons of Israel said, "Who is there among all the tribes of Israel who did not come up in the assembly to the LORD?" For they had taken a great oath concerning him who did not come up to the LORD at Mizpah, saying, "He shall surely be put to death."

21:6 וינחמו בני ישראל אל־בנימן אחיו ויאמרו נגדע היום שבט אחד מישראל:
21:6 ואתנחמו בני דבית ישראל על דבית בנימן אחיהון ואמרו אתמנע יומא
דין שבטא חר מישראל:

21:6 And the sons of Israel were sorry for their brother Benjamin and said, "One tribe is cut off from Israel today."

21:7 מה־נעשה להם לנותרים לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה לבלתי תתלהם
מבנותינו לנשים:
21:7 מא נעביד להון לדאשתארו לנשין ואנחנא קיימנא במימרא דיי בדיל
דלא למתן להון מבנתנא לנשין:

21:7 "What shall we do for wives for those who are left, since we have sworn by the LORD not to give them any of our daughters in marriage?"

21:8 ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר לא־עלה אל־יהוה המצפה והנה
לא בא־איש אל־המצפה מיבש גלעד אל־הקהל:
21:8 ויאמרו מן חר משבטיא דישראל דלא סליק לקדם יי למצפא והא לא
אתא אנש למשריתא מיבש גלעד לקהלא:

21:8 And they said, "What one is there of the tribes of Israel who did not come up to the LORD at Mizpah?" And behold, no one had come to the camp from Jabesh-gilead to the assembly.

21:9 ויתפקד העם והנה אין־שם איש מיושבי יבש גלעד:
21:9 ואתמניאו עמא והא לית תמן אנש מיתבי יבש גלעד:

21:9 For when the people were numbered, behold, not one of the inhabitants of Jabesh-gilead was there.

21:10 וישלחו־שם העדה שנים־עשר אלף איש מבני החיל ויצוּ אותם לאמר
לכו והפיתם את־יושבי יבש גלעד לפי־חרב והנשים והטף:
21:10 ושלחו לתמן כנשתא תרי־עסר אלפין גברא מזרזי חילא ופקידו יתהון
למימר איזילו ותמחון ית יתבי אנש יבש גלעד לפתגם דחרב ונשיא וטפלא:

21:10 And the congregation sent 12,000 of the valiant warriors there, and commanded them, saying, "Go and strike the inhabitants of Jabesh-gilead with the edge of the sword, with the women and the little ones."

21:11 וזה הדבר אשר תעשו כל־זכר וכל־אשה ידעת משכב־זכר תחרימו:

21:11 וְדִין פְּתַגְמָא דְתַעֲבָדוֹן כָּל דְּכוּרָא וְכָל אַתְתָּא דִּידְעַת מִשְׁכְּבֵי דְכוּרָא
תַּגְמָרוּן:

21:11 "This is the thing that you shall do: you shall utterly destroy every man and every woman who has lain with a man."

21:12 וַיִּמְצְאוּ מִיּוֹשְׁבֵי יְבִישׁ גִּלְעָד אַרְבַּע מֵאוֹת נַעֲרָה בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא-יָדְעָה
אִישׁ לְמִשְׁכָּב זָכָר וַיָּבִיאוּ אוֹתָם אֶל-הַמַּחֲנֶה שְׁלֵה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן: ס

21:12 וַאֲשַׁכְּחוּ מִיתְּבֵי יָבֵשׁ גִּלְעָד אַרְבַּע מֵאָה עוֹלִימָן בְּתוּלָן דְּלֹא יָדְעָא גִבְר
לְמִשְׁכְּבֵי דְכוּרָא וְאִיתִיאוּ יְתֵהוֹן לְמִשְׁרִיתָא לְשִׁילוֹ דְּבִאֲרַעָא דְכְנַעַן:

21:12 And they found among the inhabitants of Jabesh-gilead 400 young virgins who had not known a man by lying with him; and they brought them to the camp at Shiloh, which is in the land of Canaan.

21:13 וַיִּשְׁלְחוּ כָּל-הָעֵדָה וַיְדַבְּרוּ אֶל-בְּנֵי בְנִימִן אֲשֶׁר בְּסַלַע רִמּוֹן וַיִּקְרְאוּ לָהֶם
שְׁלֹם:

21:13 וּשְׁלַחוּ כָּל כְּנַשְׁתָּא וּמְלִילוֹ עִם בְּנֵי בְנִימִן דְּבַכִּיף רִמּוֹן וּקְרוּ לְהוֹן מְלִין
דְּשְׁלָם:

21:13 Then the whole congregation sent word and spoke to the sons of Benjamin who were at the rock of Rimmon, and proclaimed peace to them.

21:14 וַיָּשָׁב בְּנִימִן בְּעֵת הַהִיא וַיִּתְּנוּ לָהֶם הַנָּשִׁים אֲשֶׁר חִיוּ מִנְּשֵׁי יָבֵשׁ גִּלְעָד
וְלֹא-מִצְאוּ לָהֶם כֵּן:

21:14 וְתָבוּ דְבֵית בְּנֵי בְנִימִן בְּעַדְנָא הַהוּא וַיְהִי לְהוֹן נְשִׁין דְּקִיִּימוּ מִנְּשֵׁי יָבֵשׁ
גִּלְעָד וְלֹא סוֹפִיקָא לְהוֹן כֵּן:

21:14 Benjamin returned at that time, and they gave them the women whom they had kept alive from the women of Jabesh-gilead; yet they were not enough for them.

21:15 וְהָעָם נָחַם לְבְנִימִן כִּי-עָשָׂה יְהוָה פְּרִץ בְּשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל:

21:15 וְעָמָא אֲתַנְחֲמוּ עַל דְּבֵית בְּנִימִן אַרִי עֶבֶד יְיָ תַרְעֵתָא בְּשִׁבְטֵי דְיִשְׂרָאֵל:

21:15 And the people were sorry for Benjamin because the LORD had made a breach in the tribes of Israel.

21:16 וַיֹּאמְרוּ זְקֵנֵי הָעֵדָה מַה-נַּעֲשֶׂה לְנוֹתְרִים לְנָשִׁים כִּי-נִשְׁמְדָה מִבְּנֵימִן אִשָּׁה:

21:16 וַאֲמָרוּ סְבִי כְנַשְׁתָּא מָא נַעֲבִיד לְדֹאשְׁתָּאֵרוּ לְנָשִׁין אַרִי פְּסַקְתָּ מְדְבֵית
בְּנִימִן אַתְתָּא:

21:16 Then the elders of the congregation said, "What shall we do for wives for those who are left, since the women are destroyed out of Benjamin?"

21:17 וַיֹּאמְרוּ יִרְשֶׁת פְּלִיטָה לְבְנֵימִן וְלֹא-יִמָּחַה שְׁבֵט מִיִּשְׂרָאֵל:

21:17 וַאֲמָרוּ יִרְתַּת שִׁיזְבָּתָא לְדְבֵית לְבֵנֵי בְנִימִן וְלֹא יִתְמָחֵי שְׁבֵטָא מִיִּשְׂרָאֵל:

21:17 They said, "There must be an inheritance for the survivors of Benjamin, so that a tribe will not be blotted out from Israel.

21:18 וַאֲנַחְנוּ לֹא נוּכַל לְתַתְּ-לָהֶם נָשִׁים מִבְּנוֹתֵינוּ כִּי-נִשְׁבַּעוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְאָמֹר
אָרוּר נָתַן אִשָּׁה לְבְנֵימִן: ס

21:18 וַאֲנַחְנָא לֹא נְכוּל לְמַתְן לְהוֹן נְשִׁין מִבְּנֵתָנָא אַרִי קִיִּימוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְמִימַר לִישׁ גִּבְרָא דִּיתִין אַתְתָּא לְדְבֵית בְּנִימִין:

21:18 "But we cannot give them wives of our daughters." For the sons of Israel had sworn, saying, "Cursed is he who gives a wife to Benjamin."

21:19 וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה חֲגִיִּיהָ בְּשָׁלוֹ מִיָּמִים יִמְיָה אֲשֶׁר מִצְפוּנָה לְבֵית-אֵל
מִזְרַחָה הַשָּׁמֶשׁ לְמַסְלָה הָעֹלָה מִבֵּית-אֵל שְׁכֻמָּה וּמִנְּגַב לְלָבוֹנָה:

21:19 וַאֲמָרוּ הָא חֲנָא קָדָם יְיָ בְּשִׁילוֹ מִזְמָן מוֹעֵד לְמוֹעֵד לְזִמְן דְּמִצְפוּנָא

לְבֵית־אֵל מִדְּנַח שְׁמֹשָׁא לְכַבְּשָׁא דְסָלִיק מִבֵּית־אֵל לְשִׁכְם וּמִדְּרוֹמָא לְלִבְנָה:

21:19 So they said, "Behold, there is a feast of the LORD from year to year in Shiloh, which is on the north side of Bethel, on the east side of the highway that goes up from Bethel to Shechem, and on the south side of Lebonah."

21:20 (וַיֵּצְאוּ) וַיִּצְוּ אֶת־בְּנֵי בִנְיָמִן לֵאמֹר לְכוּ וְאַרְבַּתֶּם בְּכַרְמֵי:

21:20 וּפְקִידוֹ יֵת בְּנֵי בִנְיָמִן לְמִימַר אִיזִילוּ וְתַכְמְנוּן בְּכַרְמֵי־א:

21:20 And they commanded the sons of Benjamin, saying, "Go and lie in wait in the vineyards,

21:21 וּרְאִיתֶם וְהִנֵּה אִם־יֵצְאוּ בְנוֹת־שִׁילוֹ לְחֹל בַּמַּחְלוֹת וַיֵּצְאתֶם מִן־הַכְּרָמִים

וַחֲטַפְתֶּם לָכֶם אִישׁ אֲשֶׁתּוֹ מִבְּנוֹת שִׁילוֹ וְהִלַּכְתֶּם אֶרֶץ בִּנְיָמִן:

21:21 וְתַחֲזוּן וְהָא אִם יִפְקֹן בְּנֵת שִׁילוֹ לְמִיחַג בְּחַנְגֵּיָא וְתַפְקוּן מִן כְּרַמֵּיָא

וְתַחֲטְפוּן לְכוּן גְּבַר אֶתְתִּיה מִבְּנֵת שִׁילוֹ וְתַהֲכוּן לְאַרְע שִׁיבֹט בִּנְיָמִין:

21:21 and watch; and behold, if the daughters of Shiloh come out to take part in the dances, then you shall come out of the vineyards and each of you shall catch his wife from the daughters of Shiloh, and go to the land of Benjamin.

21:22 וְהָיָה כִּי־יָבֹאוּ אֲבוֹתֶם אוֹ אַחֵיהֶם (לְרוֹב) [לְרִיב] אֵלֵינוּ וְאָמְרֵנוּ אֲלֵיהֶם

חָנוּנוּ אוֹתָם כִּי לֹא לָקַחְנוּ אִישׁ אֲשֶׁתּוֹ בַּמִּלְחָמָה כִּי לֹא אַתֶּם נָתַתֶּם לָהֶם

כְּעַת תִּאשְׁמוּ: ס

21:22 וְיִהְיֶה אֲרִי יִיתּוֹן אֲבָהֵתְהוֹן אוֹ אַחֵיהוֹן לְמַדָּן קְדַמָּנָא וְנִימַר לְהוֹן חָנוּנוּן

לְהוֹן אֲרִי לֹא סוֹפִיקְנָא גְבַר לְמַתָּן לְהוֹן גְּבַר אֶתְתִּיה בְּקַרְבָּא אֲרִי אִם לִית

לֹא אַתּוֹן יְהִיבִין לְהוֹן כְּעַדָּן פּוֹן תְּחוּבוּן:

21:22 "It shall come about, when their fathers or their brothers come to complain to us, that we shall say to them, 'Give them to us voluntarily, because we did not take for each man of Benjamin a wife in battle, nor did you give them to them, else you would now be guilty.'"

21:23 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי בִנְיָמִן וַיִּשְׂאוּ נָשִׁים לְמִסְפָּרָם מִן־הַמַּחְלָלוֹת אֲשֶׁר גָּזְלוּ וַיֵּלְכוּ

וַיָּשׁוּבוּ אֶל־נַחֲלָתָם וַיָּבִנוּ אֶת־הָעָרִים וַיֵּשְׁבוּ בָהֶם:

21:23 וַעֲבָדוּ כִּין בְּנֵי בִנְיָמִן וְנָסִיבוּ נָשִׁין לְמִנְיַנְיָהוֹן מִן חַנְגֵּיָא דְאַנְסוֹ וְאַזְלוּ

וְתָבוּ לְאַחֲסַנְתְּהוֹן וּבְנוּ יֵת קְרוּיָא וַיִּתִּיבוּ בְהוֹן:

21:23 The sons of Benjamin did so, and took wives according to their number from those who danced, whom they carried away. And they went and returned to their inheritance and rebuilt the cities and lived in them.

21:24 וַיִּתְּהַלְכוּ מִשָּׁם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּעַת הַהִיא אִישׁ לְשִׁבְטוֹ וּלְמִשְׁפַּחְתּוֹ וַיֵּצְאוּ

מִשָּׁם אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ:

21:24 וְהִלִּיכוּ מִתָּמָן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעַדְנָא הַהוּא גְּבַר לְשִׁבְטִיה וּלְזִרְעִיתִיה וּנְפָקוּ

מִתָּמָן גְּבַר לְאַחֲסַנְתִּיה:

21:24 The sons of Israel departed from there at that time, every man to his tribe and family, and each one of them went out from there to his inheritance.

21:25 בַּיָּמִים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה:

21:25 In those days there was no king in Israel; everyone did what was right in his own eyes.